

SEMINAR O MOLITVI

predavač : pastor **Pavel Goja**

(SKRIPTA)

video – snimci svakog od predavanja su objavljeni na YouTube u plej listi :

<https://www.youtube.com/watch?v=R8kxbfCL2Dk&list=PL-SSVlhUwXlzUfdgA-xvxeLERN9MfnpSH>

GOSPODNJA MOLITVA - prvi dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Govoriću o molitvi . Mi dosta govorimo o molitvi. Ali ne radi se toliko o tome da mi govorimo o molitvi, već da li zaista dobijamo odgovor na molitvu?

Na primjer, u Jovanovom jevanđelju piše da je Isus rekao : "I ako što zaištete u ime moje, ja ću učiniti."¹ (Jovan 14:14)

Moje pitanje je : "Da li vam se ikada desilo da zatražite nešto a da ne dobijete odgovor?" Budite iskreni.

Zašto ne? Jer, Isus ne može da laže!

Ako Isus kaže : "Ako što zaištete" ; to "što" na Grčkom znači : "*šta god*".

Da li je nešto je pogrešno u ovom biblijskom stihu? Jer, moje iskustvo razgovora s ljudima i putovanja po cijelom svijetu je takvoda se to : "... šta god zaištete ja ću učiniti" jednostavno ne dešava tako.

Pognimo glave da uputimo kratku molitvu Bogu i počnimo sa proučavanjem :
"Oče nebeski, ovako, u Tvom prisustvu, molimo Te da Ti govoriš i dotakneš naša srca, da sve bude u Tvoju čast, u Isusovo ime. Amin."

Dakle, Isus je imao moć. To znamo. Kada je Isus govorio, dolazilo Mu je hiljade ljudi, slušalo Ga je od jutra do mraka, često zaboravivši na hranu.

Kad bi Isusu došao bolestan čovjek, On bi ga iscijelio. Isus je vaskrsavao mrtve, hranio hiljade ljudi skoro ni od čega. To sve znamo ; zar ne?

Isus Navin se obratio Suncu² i Sunce je stajalo u mjestu deset sati. Mojsije je govorio Crvenom moru³ i ono se razdvojilo.

Ima li danas takvih čuda? Nemate li u svojoj porodici ili crkvi nekoga ko ima rak ili probleme u kojima je očajnički potrebna pomoć?

Mi znamo da treba da se molimo. I molimo se. Ali, ništa se ne dešava. Zašto?

Učenici su posmatrali Isusa i shvatili su da je Njegova moć u Njegovom molitvenom dijelu života. Zato su došli Isusu i rekli : "Nauči nas da se molimo Bogu⁴".

¹ Jovan 14:13.14 - "I šta god zaištete u oca u ime moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi otac u sinu. I ako što zaištete u ime moje, ja ću učiniti.". [VSK].

² Isus Navin 10:11-13 "A kad bježahu ispred Izrailja i bijahu niz vrlet Veturonsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnoga nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi mačem. Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevijem, i reče pred sinovima Izrailjevijem: stani sunce nad Gavaonom, i mjeseče nad dolinom Elonskom. I stade sunce i ustavi se mjesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za cio dan.". [DD].

Isus Navin 10:11-13 "A kad bježahu ispred Izrailja i bijahu niz vrlet Veturonsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnoga nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi mačem. Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevijem, i reče pred sinovima Izrailjevijem: stani sunce nad Gavaonom, i mjeseče nad dolinom Elonskom. I stade sunce i ustavi se mjesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za cio dan.". [DD].

³ 2.Mojsijeva 14:21-22 "I pruži Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom istočnijem, koji jako duvaše cijelu noć, i osuši more, i voda se rastupi. I podoše sinovi Izrailjevi posred mora suhim, i voda im stajase kao zid s desne strane i s lijeve strane.". [DD]

Razgovarao sam sa našim ljudima koji su rekli : "Mi znamo kako da se molimo." Naši⁵ ljudi će reći : "Ja sam adventista četrdeset godina!"

"Zaista?!⁶" "Recite mi to : ne riječima, već na osnovu plodova, na osnovu rezultata."

Dakle, učenici su shvatili da je tajna Isusove moći u Njegovim molitvama. U Bibliji piše da je Isus rano ujutru, dok je još bio mrak išao na neko udaljeno mjesto da se moli. Znamo te stihove ; zar ne?

U Bibliji piše da je Isus često provodio cijele noći u molitvi.

Pitam se : "Koliko puta smo mi, svako ponaosob, proveli doslovno cijelu noć upućujući svoje molitve Bogu?" Čak ne osjećamo potrebu da se molimo toliko dugo. Ne znamo ni šta da govorimo toliko dugo.

Duh proroštva kaže u "Čežnji vjekova" da, kada se naš božanski primjer Gospod Isus molio toliko dugo, koliko tek mi koji smo slaba i grešna ljudska bića treba da se molimo?

Mi ne shvatamo šta se dešava oko nas i ne molimo se dovoljno. Trebalo bi da smo žedni molitve.

Tako, učenici dolaze Isusu i kažu : "Vidi, Gospode, mi smo adventisti cijeli život. Držimo tvoju Subotu, vraćamo ti desetak, idemo u tvoju crkvu, ... Ali mi nemamo moć kakvu si Ti imao. Imamo dobre programe, ali nemamo rezultate. Nauči nas kako da se molimo."

Isus ih je pogledao i rekao : "Ovako (na ovaj način) ..."

U Bibliji ne piše : "ovim riječima", već : "ovako⁷". Na Grčkom jeziku to znači : "ovo je uzorak, model, struktura na kojoj gradite molitvu". Dakle, Isus je u Mateju 6:9 rekao : "Ovako..."

Ja mogu da govorim veoma brzo. Pogotovo na rumunskom jeziku. Htio sam da vidim koliko brzo mogu da izgovorim Gospodnju molitvu : "Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje, da dođe carstvo tvoje ..." Gospodnju molitvu sam mogao da izgovorim za devet sekundi. Čak i brže, ako se potrudim.

Dakle, ako biste se svakog jutra molili dva sata, koliko puta biste mogli da izgovorite Gospodnju molitvu ako je za jednu potrebno npr. deset sekundi?

To je ispiranje mozga! Kao "Ave Marija...", prebirući brojanicu.

Isus je jasno rekao : "Ne ponavljajte iste riječi, kao što neznabošci rade⁸." Da li ste ikada sebe ulovili da svakog dana u molitvi ponavljate iste riječi? Jeste? Ne morate da se ispovijedate. Ja to znam. Čujem iste molitve svake sedmice. Mogu prije njih da izrecitujem njihove molitve.

Zapravo, u prvoj oblasti koja mi je dodijeljena kao pastoru, prije dvadeset i četiri godine, bio je jedan fini čovjek, star oko sedamdeset i pet godina, koji je bio kršten kada je bio star devetnaest godina. Kada je kršten, osmislio je "najljepšu molitvu". Naučio ju je napamet i nadalje je uvijek

2.Mojšijeva 14:21-22 "I pruži Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom istočnijem, koji jako duvaše cijelu noć, i osuši more, i voda se rastupi. I podoše sinovi Izrailjevi posred mora suhim, i voda im stajaše kao zid s desne strane i s lijeve strane." [DD]

⁴Luka 11:1 - "I kad se moljaše Bogu na jednom mjestu pa presta, reče mu neki od učenika njegovijeh: Gospode! nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike".[VSK].

⁵ iz Crkve : Crkve adventista sedmog dana (kod nas : Hrišćanske adventističke crkve).

⁶ pitanje koje im kao izazov upućuje predavač Pavel Goja.

⁷Matej 6:9 -"Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje;"[VSK].

⁸Matej 6:7 - "A kad se molite, ne govorite mnogo kao neznabošci; jer oni misle da će za mnoge riječi svoje biti uslišeni". [VSK].

izgovarao tu istu molitvu. Kada bi počeo da se moli, čak su i djeca u crkvi znala da je izgovore prije njega. Ako bih ja svakoga dana svojoj ženi ponavljao jedne te iste riječi, morao bih da spavam na kauču.

Dakle, Isus nije rekao : "Ove riječi uvijek ponavljajte", nego je rekao : "Ovo je struktura. Ovako gradite svoje molitve".

I On počinje (govorite sa mnom ...) : "Oče naš koji si na nebesima ; da se sveti ime tvoje ; da dođe carstvo tvoje ; da bude volja tvoja ..." Znae molitvu, zar ne?

Da li ste uočili bilo šta čudno u ovoj molitvi? U redu. A sada ću da je ponovim : "Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje ; da dođe carstvo tvoje ; da bude volja tvoja ..." Šta je ponovljeno tri puta? "Tvoje".

U redu. Slušajte sada pažljivo : "... daj nam danas ... oprosti nam ... ne navedi nas ..." Šta se ovdje ponavlja? "Nas".

Dakle, prvi dio molitve : "Tvoje", a drugi dio molitve : "nas".

Analizirajmo ovo. On počinje sa : "Oče naš koji si na nebesima ..." Grčka riječ za "Oče naš" je reverzibilna. Možda ne znate šta to znači, pa ću objasniti. Nije : "Oče moj ... blagoslovi me ... iscijeli me ... oprosti mi ... daj mi ... mi, mi, mi, mi ..."

Nije tako, već je : "Oče naš". Na Grčkom jeziku to znači "odnos", "briga jedan za drugoga" i reverzibilno je. U suštini se ovim kaže : "Ti daješ nama kao što mi dajemo Tebi. I, Ti daješ nama kao što mi dajemo drugima". To znači da se ne molite samo za sebe. Brinite i za druge. Molite se i za njih. Obično to ne primijetimo.

Dakle, "Oče naš" ; ne "Oče moj". "Oče naš koji si na nebesima ..."

I ne kaže "Otac" pomoću riječi "patres", ni pomoću riječi "Aba". Riječ koja je tamo upotrijebljena je deminutiv koji pokazuje izuzetno blizak odnos. To se prevodi sa : "tata", "tatice", i pokazuje da, ko god u tom trenutku govori sa Bogom, to ne radi prvi puta. Onaj ko ovo izgovara, sa Njim govori oduvijek ; ima odnos sa Njim ; poznaje Ga.

Imao sam predivnog oca, a bio sam nemirno dijete. Imao sam toliko energije i ideja da niko nije morao da me iskušava, jer sam sam smišljao iskušenja. Išao bih u školu, a moji školski drugovi bi došli na biciklima. Uzeo bih jako, najlonsko, ribarsko užje, na biciklima bih odvrnuo vijke od točkova. Najlonskim užetom bih povezao sjedište, ostavio dužinu tri do četiri metra, a drugi kraj bih vezao za drvo. Bicikl bih zatim položio na travu. Poslije škole, moji drugovi bi sjeli na bicikle. I, "PINGgggg" ...Točkovi bi nastavili da jure, a oni bi pali.

Ali, to je bio samo mali primjer onoga što sam radio svaki dan. Učitelj bi pozvao moga oca i rekao : "Gospodine Goja, vaš sin je danas uradio 'to i to'." Otac bi me pitao : "Šta si to sada uradio?" "Uzeo sam grudvu snijega i pokušao da pogodim učitelja, jer je imao šešir sa velikim obodom. (To me je baš izazivalo.) Ali učitelj je čučnuo, pa sam pogodio prozor." Otac je bio u nevjerici. Pogodite šta bi on uradio nakon toga. Zagrlio bi me i rekao : "Zagrli me" ; kao da sam uradio nešto predivno, a onda bi rekao : "Sine, ja sam u tvojim godinama radio i gore stvari." Zatim bi rekao : "Kada sam upoznao Boga lično (ne samo saznao o Bogu koji je Bog moga oca ili Bog moje crkve, već kada sam Ga lično upoznao), On me je promijenio. Tada sam imao trideset godina. Dakle, i za tebe ima nade!"

Moj otac je bio dobar prijatelj. Mogao sam da mu kažem bilo šta. Znao sam da mogu da odem kod njega jer me je uvijek razumio. Molio bi se za mene, a onda bi rekao : "Popravi to. Evo ti novac i popravi prozor jer si ga razbio."

- "Moram li?"

- "Da."

Tako, morao bih da popravim grešku. Bez obzira na sve, mogao sam da razgovaram sa svojim ocem.

U suštini, u molitvi treba da imate blizak odnos sa Bogom ; da možete da pričate sa Njim.

"Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje ..."

Šta znači to "da se sveti ime tvoje"? Vidite, ... U Bibliji piše : "Sa hvalom ulazite na vrata njegova"⁹...¹⁰

U crkvi u Americi, neću vam reći gdje, imao jednog člana ; vjernicu (ona nas ovdje ne može čuti ; nadam se...). Došla je kod mene i rekla mi : "Pastore, muž me je napustio..." Zapravo, ona je počela da se goji. Bila je velika. Muž ju je napustio zbog neke koja je izgledala bolje. Ali, ona je bila dobar član crkve ; jedan od najboljih u mojoj crkvi : posvećena, puna ljubavi, ponizna, dobrodušna. Ali, bila je malo debela. Izvinjavam se zbog te riječi. Dakle, muž ju je napustio, a ona se zatim razboljela. Njezin sin je postao narkoman. Imala je probleme i na poslu i bila je očajna. Došla je i rekla : "Pastore, posljednjih šest mjeseci se molim Bogu da mi pomogne. Ali, Bog ne odgovara na moju molitvu."

Rekao sam joj : "Vidite, nije Mu stalo."

Pogledala me je : "Šta to pričate : da Bogu nije stalo?"

"Da.On je na odmoru na Havajima."

"Pastore, da li ste u redu?"

"Razmislite o ovome što ste rekli : molite se posljednjih šest mjeseci, a Bog vam ne odgovara. Ne znači li to da Bogu nije stalo?"

Zastala je na kratko i rekla : "Nisam tako mislila, ali zvuči tako."

- "Dobro onda. Zašto Bog ne bi odgovorio? Recite mi da li vas Bog voli?"

Rekla je : "Da. Bez sumnje je da me voli."

- "Dobro." "Da li Bog ima moć da vam pomogne?"

Razmislila je i kazala : "Da. Bog ima moć."

- "Da li On ima mudrost da nađe rješenje kada vi ne vidite rješenje?"

"Da. On ima mudrost."

"Onda, u čemu je problem?!" "Ako vas Bog voli, ima moć, ima rješenje ; u čemu je onda problem?"

Rekla je : "Ne znam. Zato sam i došla kod vas."

Rekao sam joj : "Vi ste problem."

- "Ma šta to govorite?"

"Vi ne znate da se molite".

Ne znam da li vam se sviđa ili ne ovo što govorim ; ali, slušajte me pažljivo.

⁹ prijevod : Bakotić.

¹⁰Psalam 100:4 - "Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove s hvalom. Slavite ga, i blagosiljajte ime njegovo.". [Daničić].

Ako Bog zna naše potrebe ... Duh proroštva kaže da naše molitve ... Da li vjerujete u Duh proroštva? Da ili ne?

Duh proroštva kaže da naše molitve ne služe da obavijestimo Boga. On zna! Zna kad se tuširate ... On zna šta mislite ... On zna kada sjedite i kad hodate ... Da odete i na dno mora, On može da vas vidi tamo! On zna sve o vama. Zapravo, On je to znao i prije nego li što ste rođeni. Da li se slažete sa mnom? On je znao za taj problem prije nego li što ste imali problem. On je već hiljadu rješenja imao prije nego li što ste se našli u tom problemu.

Slažete li se? Pa u čemu je problem?

"Gospode, da Ti kažem šta se desilo pošto ne znaš, i da Ti kažem kako to da riješiš pošto nisi u stanju. Možda nemaš ideje ali ih ja imam." Koji je smisao ovoga?

Zato sam joj rekao : "Zašto vam je potrebno da Mu govorite posljednjih šest mjeseci iznova i iznova? Možda možete da Ga ubjeđujete? Da Ga pritiskate?"

Moja mama je željela da ima sina, ali je imala ćerku. Mama i tata su pokušali ponovo i dobili su drugu kćerku! Rekla je : "Nema više djece!" Nakon nekoliko godina, ja sam se desio neplanirano. Otišla je do doktora i on joj je rekao : "To će biti djevojčica."

- "O ne, još jedna djevojčica ..."

A kada sam se ja rodio, bio sam dječak¹¹. Mama me je zato razmazila do besvijesti. Mogao sam da uradim bilo šta, a da nikada ne dobijem batine. Moje sestre su druga priča. Ali, ja sam mogao da se izvučem s' bilo čim. Volio sam čokolade, i još uvek ih volim.

Otišao bih do mame i tražio : "Mama, hoću čokoladu."

- "Upravo si pojeo jednu."

- "Mama, želim još jednu!"

- "Ali, to nije dobro za tebe".

- "Mama, čokolada, čokolada !!!"

- "U redu".

I dala bi mi čokoladu.

Da li vidite da je razlog zašto moramo dosta da se molimo radi ovoga¹² : "Bože, ovo je ono što želim" ...

"Ali to nije dobro za tebe" ...

"Moooooooooolim Te" ...

"U redu".

To je razlog zašto treba dosta da se molimo¹³ Bogu i pitamo Ga šta misli o tome? Ne radite li i vi tako¹⁴? "Možda da Mu malo uvrnemo ruku, da bi uradio ono što želimo?"

Zbunjujem vas, zar ne? Drago mi je. Volim to da radim¹⁵. Nadam se da ću dobro da vas zbunim prije nego li što vam dam odgovor.

Da se vratim priči¹⁶.

¹¹ smijeh.

¹² NE RADI TIH NAPISANIH RIJEČI FIKTIVNOG RAZGOVORA I UDOVOLJAVANJA NA KRAJU, PREMA NAŠEM PLANU, ZAHTIJEVU, ... NEGO RADI TOGA DA TREBA MNOGO ISPRAVNO DA SE MOLIMO, DA SE NE BI OVO PRETHODNO DOGAĐALO !!!

¹³ kao i prethodno.

¹⁴ ovo neispravno, nekorektno prema Bogu, napisano velikim slovima u ovim fus notama.

¹⁵ smijeh.

Pitao sam ju : "Zašto morate da Mu govorite posljednjih šest mjeseci svakoga dana?"

Rekla je : "Zar ne treba Boguda kažemo sve naše potrebe?"

"Treba. Ali u Bibliji piše 'Sve svoje brige bacite na Nj ...'¹⁷" Ali ne piše : "Pokažite Mu", već piše : "bacite na Njega".

Na Grčkom je to riječ "**ekbalo**"¹⁸. Ta riječ je u Bibliji upotrijebljena na četiri načina.

1: "kamenovati nekoga". Kada su htjeli da ubiju Isusa, upotrijebljena je riječ "ekbalo".

2: "istjerati demone". Kad hoćete da istjerate demona iz nekoga, riječ je "ekbalo".

3: Kada je Isus poslao učenike u misiju, po dvojce, Isus ih je "izbacio" (ekbalo). Kada je On rekao¹⁹ "Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede [ekbalo] poslenike na žetvu svoju." To ne znači da će On da ih pošalje, već da će da ih (iz)baci, jer oni ne žele da idu. On mora da ih baci u taj posao.

4 : A četvrti puta kada je riječ 'ekbalo' upotrijebljena je ovdje : "bacite na Nj".

U suštini, prijevod sa Grčkog znači : "baciti nešto toliko jako, toliko moćno, da ne možete više to da dosegnete i uzmete nazad".

Dakle, kada bacite svoje brige na Gospoda, vi Mu ne kažete : "Gospode, ovo je moj problem.

Zdravo!", zatim odete a teret zadržite na svojim leđima i nastavite da ga nosite.

Vi to bacite na Njega i ostavite ga tamo i to više nije vaše.

Vi nastavljate dalje, jer Ga poznajete i vjerujete Mu.

Problem nije u tome što Bog ne čuje ili Mu nije stalo. Problem je što Mu mi ne vjerujemo. Bolje se osjećamo ako se mi lično bavimo problemom, nego da On to radi.

Mi ne znamo "čekati Gospoda"²⁰.

Šta znači "čekati"? Ja ne volim da čekam. I mi onda napravimo problem. Kao Avraam, koji je pokušao da pomogne Bogu²¹. "Ah, Bog ne može da mi pomogne. Naći ću ja rješenje".

I tako, rekao sam joj²²: "Ne treba da Mu to kažete milion puta. Čuo vas je! Bacite to na Njega i nastavite! Ovako ćete uništiti svoj život!" Slušala me je, ali nije shvatila." Pastore, za šta onda da se molim?"

¹⁶ o sestri koja je imala probleme sa viškom kilograma, sa time što ju je muž napustio, što joj je sin postao narkoman i "zaglavio" u zatvor, sa time što je imala velike probleme na poslu, i prije svega, sa time što se šest mjeseci molila Gospodu Bogu neprestano i za istu "stvar" ...

¹⁷ 1. Petrova 5:7 - "Sve svoje brige bacite na nj, jer se on brine za vas". [VSK].

¹⁸ εκβαλο= izbačen (prema predavaču : jako bačen da ga više ne možeš dohvatiti).

¹⁹ Mat.9:38 - "Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju". [VSK]. "izvede" = "ekbalo".

²⁰ Isaija 40:31 - "Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se". [DD]. ("Ali koji čekaju Gospoda, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se".)

²¹ 1. Mojsijeva 13:16 "I učiniću da sjemena tvojega bude kao praha na zemlji; ako ko uzmože izbrojiti prah na zemlji, moći će izbrojiti i sjeme tvoje." 1. Mojsijeva 15:2.3 "A Avram reče: Gospode, Gospode, šta ćeš mi dati kad živim bez djece, a na kom će ostati moja kuća to je Elijezer ovaj Damaštanin?" 1. Mojsijeva 16:1-4 "Ali Sara žena Avramova ne rađaše mu djece. A imao je robinju Misirku, po imenu Agar. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila djece od nje. I Avram pristaje na riječ Sarinu. I Sara žena Avramova uze Agar Misirku robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj. I on otide k Agari, i ona zatrudnje;" 1. Mojsijeva 17:2 "I učiniću zavjet između sebe i tebe, i vrlo ću te umnožiti." 1. Mojsijeva 17:18.19 "I Avram reče Bogu: neka živ bude Ismailo pred tobom! I reče Bog: zaista Sara žena tvoja rodiće ti sina, i nadjećeš mu ime Isak; i postaviću zavjet svoj s njim da bude zavjet vječan sjemenu njegovu nakon njega." 1. Mojsijeva 18:14 "Ima li što teško Gospodu? Do godine u ovo doba opet ću doći k tebi, a Sara će imati sina." 1. Mojsijeva 21:1-3 "I Gospod pohodi Saru, kao što bješe rekao, i učini Gospod Sari kao što bješe kazao. Jer zatrudnje i rodi Sara Avramu sina u starosti njegovoj u isto vrijeme kad kaza Gospod. I Avram nadjeđe ime sinu koji mu se rodi, kojega mu rodi Sara, Isak." [DD] 1. Mojsijeva 13:16 "I učiniću da sjemena tvojega bude kao praha na zemlji; ako ko uzmože izbrojiti prah na zemlji, moći će izbrojiti i sjeme tvoje." 1. Mojsijeva 15:2.3 "A Avram reče: Gospode, Gospode, šta ćeš mi dati kad živim bez djece, a na kom će ostati moja kuća to je Elijezer ovaj Damaštanin?" 1. Mojsijeva 16:1-4 "Ali Sara žena Avramova ne rađaše mu djece. A imao je robinju Misirku, po imenu Agar. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila djece od nje. I Avram pristaje na riječ Sarinu. I Sara žena Avramova uze Agar Misirku robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj. I on otide k Agari, i ona zatrudnje;" 1. Mojsijeva 17:2 "I učiniću zavjet između sebe i tebe, i vrlo ću te umnožiti." 1. Mojsijeva 17:18.19 "I Avram reče Bogu: neka

To je i moje pitanje vama : "Šta onda da Mu kažete u molitvi?".

"Sa hvalom ulazite na vrata njegova ..."²³ *Zahvaljivanje, slavljenje Boga.*

Pažljivo slušajte ovu rečenicu, jer će vam biti potrebno : "*NIJE BEZBJEDNO AKO OD BOGA TRAŽITE BILO ŠTA PRIJE NEGO LI ŠTO GA SLAVITE I HVALITE!*".

Šta sam ja to rekao? Niste me čuli. Ponoviću : "Nije bezbjedno ako od Boga tražite bilo šta prijenega li što Ga slavite i hvalite".

Objasniću vam zašto.

U Otkrivenju piše da su oni spaseni "krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega"²⁴. Čak se ne pominje evangelizam. Ta riječ se ne odnosi na propovijedanje Jevanđelja, već na njihovo svjedočanstvo. Riječ na Grčkom, koja je tu upotrijebljena znači : "pozitivan govor".

To znači da način na koji govorite utiče na način na koji razmišljate i na način na koji djelujete. Ako o Bogu govorite pozitivno, to će vam pomoći da imate povjerenje u Boga i tada možete da Ga zamolite. Ali, ako govorite samo o problemima, vi govorite negativno i vi Mu ne vjerujete.

Tako je nemoguće ugoditi²⁵ Bogu. Jer, kad idete Bogu, treba da imate vjeru!

Avraam je vjerovao Bogu i to mu je uračunato kao pravednost. Avraam je vjerovao Bogu. Uzgred, na Jevrejskom se ne kaže tako, nego da je Avraam vjerovao Bogu i da je, radi toga smatran ... citiraću Jevrejsku Bibliju : "... isto pravedan kao što je Bog pravedan".

To je zaprepašćujuće! Kada vjerujete Bogu, smatra²⁶ se da ste vi pravedni kao što je Bog pravedan. Zato je Isus rekao : "Ja to kažem da oni mogu da vjeruju u mene". Ne : "u vezi Njega", već da shvate da je On - Bog i da možete potpuno da Mu vjerujete.

Da se vratimo priči. Kada idete Bogu i molite se, treba da vjerujete. Dakle ... Dakle, kada se molite, treba da Ga slavite i hvalite dovoljno da to ojača vašu vjeru, da je nahrani, sve dok ne dobijete mir i dok se u vama ne javi povjerenje u Boga. *Tek tad možete da tražite.*

Jedna žena je uputila pismo Eleni Vajt : "Nemam vjeru. Borim se. Bog mi nije dao vjeru."

Elen Vajt se nije složila sa tim, pa joj je napisala : "Bog je svakome dao mjeru vjere", a zatim je citirala²⁷ Isusa. "Da imaš vjere kao zrno gorušičino, mogla bi da pomjeraš planine".

U suštini, nije potrebno mnogo vjere.

Zatim je rekla²⁸ : "Ali vjera je kao sjeme - ona raste kad je koristite". Zatim je Elen Vajt rekla nešto zaista veliko, pa slušajte dobro : "Pamtite šta je Bog učinio za vas. Svaki put kad Bog učini nešto, zapišite to."

živ bude Ismailo pred tobom! I reče Bog: zaista Sara žena tvoja rodiće ti sina, i nadješćeš mu ime Isak; i postaviću zavjet svoj s njim da bude zavjet vječan sjemenu njegovu nakon njega." 1.Mojsijeva 18:14 "Ima li što teško Gospodu? Do godine u ovo doba opet ću doći k tebi, a Sara će imati sina." 1.Mojsijeva 21:1-3 "I Gospod pohodi Saru, kao što bješe rekao, i učini Gospod Sari kao što bješe kazao. Jer zatrudnje i rodi Sara Avramu sina u starosti njegovoju u isto vrijeme kad kaza Gospod. I Avram nadjede ime sinu koji mu se rodi, kojega mu rodi Sara, Isak." [DD]

²² nastavak razgovora sa "debelom gospođom".

²³ prijevod : Lujo Bakotić.

²⁴ Otkrivenje 12:11 - "I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti."

[VSK].

Otkrivenje 12:11 - "I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti." [VSK].

²⁵ udovoljiti.

²⁶ u relacijama Neba koje vas posmatra i vrjednuje.

²⁷ Matej 17:20 - "A Isus reče im: za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako imate vjere koliko zrno gorušičino, reći ćete gori ovaj: prijeđi odavde tamo, i prijeći će, i ništa neće vam biti nemoguće."

Matej 17:20 - "A Isus reče im: za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako imate vjere koliko zrno gorušičino, reći ćete gori ovaj: prijeđi odavde tamo, i prijeći će, i ništa neće vam biti nemoguće."

²⁸ Elen Vajt.

Moj otac je govorio : "Šta god da zapamtiš, zaboravićeš, a šta god da zapišeš, sjetićeš se toga."

Slušajte pažljivo šta ona kaže : "Svaki put kad Bog učini nešto, zapišite to. Ne samo velika čuda nego i male stvari."

Bio sam na jednom aerodromu u Sidneju. Stigao je moj prtljag, a od moje žene nije. Pomolio sam se i čekali smo čitavu vječnost. Sav prtljag je stigao. Svi su uzeli svoj, ali naš prtljag nije stigao. Moja žena je bila očajna : "Neću moći da promjenim odjeću." Zato sam se pomolio i čim sam rekao 'Amin' i otvorio oči, prtljag je stigao. Odmah!

Zapišite to. Jer, ako to ne zapisujete, zaboravljate. Svaki put, bilo da je velika ili mala stvar. Svaki odgovor na molitvu. Zapišite. Ne morate da napišete čitavu knjigu o tome. Samo par riječi.

Elen Vajt kaže : "Uramite toli stavite taj zapis u knjigu." Ona kaže : "Okačite to na zid, po sobi. Svaki puta kada se borite s vjerom, pročitajte ih, sjećajući se šta je Bog učinio za vas u prošlosti. To će vam dati snagu za danas". Kasnije, u drugom pasusu ona kaže : "Nemamo čega da se bojimo, sve dok ne zaboravimo na koji nas je način Bog vodio". U suštini, kada u molitvi izlazite pred Boga, slavite Ga! Anđeli Ga slave dan i noć. Oni kažu : "O, vidi šta On radi! Slava Bogu! O, vidi ... dostojno je Jagnje!".

Oni Ga stalno slave. I ako su naše oči otvorene, i mi ćemo Ga slaviti. Kada počnete da govorite molitvu Bogu, slavite Ga. Slavite Ga za svako čudo. Ne budite uopšteni. To je koještarija. To nije molitva. "Gospode, hvala Ti za sve." Ne budite uopšteni. Uopštene molitve nisu molitve. One su poezija. Vi ih govorite i bez razmišljanja.

Ja volim evropski fudbal. Ne volim američki fudbal. Nema mi smisla. Volim evropski fudbal. To je prava igra. Kada gledam fudbal, ostavite me na miru. Gledao sam fudbal, došla mi je žena i rekla : "Dušo, da li bi uradio to, to, to ...?" A ja sam samo klimao glavom. Onda je pitala : "Da li me slušaš?" Rekao sam : "A?" Nisam slušao. Tako se i molimo. Puno puta nešto kažemo ali ni ne razmišljamo. U suštini, kad se molite, ne budite uopšteni : "Gospode, hvala Ti za sve, budi sa siromašnima, učini da se Jevanđelje propovijeda. Amin."

Jevanđelje se neće propovijedati samo po sebi, a Bog od vas traži da vi budete sa siromašnima, kao i da vi propovijedate Jevanđelje. To je, u suštini, pogrešna molitva. Ona treba da bude aktivna : "Gospode, idem da pomognem onom siromahu. Budi sa mnom". "Gospode, ja ću da držim biblijske časove. Budi sa mnom". To je Isus rekao : "Kada krenete u svijet, u Jerusalem, Judeju, Samariju ... biću sa vama". U redu? ... "O, Gospode, budi sa Jevanđeljem ..." To je koještarija. To nije molitva.

Znači, nikako : "Hvala Ti za sve."

Budite određeni : "Gospode, hvala Ti za ovo i hvala Ti za ovo." Jedno po jedno. I kako nabrajate šta je Bog uradio za vas, to jača vašu vjeru. Na primjer, On kaže u Psalmu 103:2 : "Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijednoga dobra što ti je učinio." Ne treba da zaboravite ništa od Njegovih dobročinstava.

U 5. Mojsijevoj, Mojsije je rekao ljudima : "Zapišite to, čitajte to svojoj djeci i unucima i ne zaboravite ništa od toga²⁹". U suštini, kad zaboravimo šta je Bog učinio za nas, osuđeni smo da izgubimo vjeru.

Dakle, u početku svoje molitve slavite Boga dovoljno da osvježite svoju vjeru i tada je bezbjedno da nešto tražite od Njega. Jer, bez vjere nije moguće da Mu udovoljite.

Da se vratimo priči o onoj ženi koja se ugojila. I rekao sam joj : "Kada izlazite pred Boga, treba da Ga slavite." Ona je rekla : "Pa slavim Ga. Kažem Mu : 'Gospode, hvala Ti za sve'." Rekao sam joj : "Pa to nije slavljenje Boga! To je poezija. To nije molitva. Treba da budete određeni." "Šta ako se ne sjećam za šta da Ga slavim?" Rekao sam : "Tražite : 'Gospode, podsjeti me za šta da Te slavim'. On će to da učini. Pazite šta tražite, jer će On to da učini".

Znate šta, ispričaću vam još jednu priču u okviru ove priče. Čuli ste za Džorža Milera u Engleskoj, koji je nahranio mnogo siročadi. On je u svojoj knjizi rekaoda ga je neko jednom pitao : "Šta tražiš³⁰ pa dobijaš hranu da nahraniš toliko mnogo djece?" Rekao je : "Prijatelju, sve si pogrešno razumio. Molitva služi za slavljenje, a ne za traženje." Prijatelj je rekao : "Šta? Ti ne tražiš?" Miler je rekao : "Bog voli tu djecu više od mene. Ne moram da Ga preklinjem da se postara za njih. On to već radi. On je već platio za njih svojim životom. Ja Ga samo slavim u vjeri jer Ga poznajem i znam da mogu da Mu vjerujem." Prijatelj je dalje pitao : "Znači, ti ne tražiš, već Ga slaviš? Za šta Ga slaviš?" Miler je rekao : "Pa, slavim Gaza ono što će učiniti jer Ga poznajem. On je veliki Bog koji će učiniti nešto zaista veliko." Prijatelj je pitao : "Koliko Ga tada dugo slaviš?" Odgovorio je : "Slavim Ga dok mi u srcu ne bude drago."

Koliko dugo treba da Ga slavimo? Shvatate?
 I tako sam rekao toj ženi : "Slušajte, treba da Ga slavite."
 A ona će : "Koliko dugo da Ga slavim?"
 "Sve dok ne dobijete mir i radost."
 Kazao sam joj : "Nije bezbjedno da kažete išta drugo prije nego što u molitvi dobijete mir i radost."
 Ona je rekla : "Ali pastore, nisam sigurna da li mogu tako da uradim."
 Rekao sam joj : "Da, jeste."
 "Pastore, moram da tražim te stvari ..."
 "Ne morate. Sutra kada se molite slavite Ga, a onda idite na posao."
 "Ali, moram da tražim ..."
 "Slušajte! nemojte!"
 "Ali, moram da ..."
 "Neee! Ko je pastor ovdje?"
 Nasmiješila se, a ja sam joj rekao : "Želim da mi obećate da ćete sutra u cijeloj molitvi slaviti Boga i prestati tražiti." Baš joj je bilo teško.
 "A šta ako se nešto desi?"
 "Slušajte, šta bi bilo gore od toga da umrete? Ako umrete, pripremiću najbolju propovijed za sahranu ikada."

²⁹ parafraza teksta 5.Mojsijeva 6:6.7 - "И нека ове ријечи које ти ја заповиједам данас буду у срцу твојем. И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, кад лијежеш и кад устајеш".

³⁰ u molitvi.

Odmahivala je glavom i smiješila se.

Rekao sam joj : "Da li mi obećavate da ćete sutra ujutro da Ga slavite?"

"Da."

"Dobro."

Pozvala me je slijedećeg dana u 16:30.

- "Pastore, nećete mi vjerovati šta se desilo."
- "Muž vam se vratio?"
- "Ne." (Bolje joj je bez njega. Znam i njega i nju.)
- "Dobili ste unaprijeđenje, povišicu na poslu?"
- "Ne."
- "Dijete vam je izišlo iz zatvora."
- "Ne." "Ma šta se onda desilo?"
- "Ništa od takvoga čega."
- "Ma šta se desilo. Recite!"

Rekla je : "Pastore, Adventista³¹ sam već četrdeset godina. Ovo je prvi puta u četrdeset godina da osjetim Božje prisustvo u toku moje molitve upućene Njemu. Uobičajeno molitvu započinjem i završavam borbom. Ovo je bilo prvi puta da sam došla do tačke da znam da je Bog tu, da me voli i da nema potrebe da kažem više ijednu riječ. Ćutala sam u Njegovoj prisutnosti i jednostavno sam uživala u tome."

Rekao sam : "Pričajte još."

"Kada sam počela da Ga slavim ništa nisam osjetila. Zatim sam nastavila da Ga slavim, pa sam nastavila da budem konkretna, i što sam Ga više slavila, u meni bila veća radost. I što sam Ga više slavila, bila sam radosnija. I što sam Ga više slavila, više radosti ... Na kraju sam imala toliko radosti i mira

da sam prestala da se molim i počela sam da pjevam. Počela sam da pjevam, a zatim sam ćutala i rekla sam : 'Znam Gospode da si tu i znam da Ti znaš sve i znam da me voliš. Znam da si bio tu i u prošlosti. Oprosti mi Gospode, što sam izgubila vjeru u Tebe. Znam da mogu da Ti vjerujem. Zato Ti to prepuštam.'"

Onda je otišla na posao. Rekla mi je : "Čujte šta se desilo na poslu. Druge medicinske sestre su došle i pitale :

- „Da li ti se muž vratio?"
- „Nije."
- „Dobila si povišicu?"
- „Nisam."
- „Dijete ti je izašlo iz zatvora?"
- „Nije."
- „Pa zašto tako blistaš, kao božićno drvo?"

Rekla sam : „Molila sam se."

One su rekle : „I mi se molimo svaki dan."

Pogledala sam ih i rekla : „Ne, ne molite se."

³¹ "adventista" piše velikim početnim slovom kako bi se vjernik Crkve adventista sedmog dana razlikovao od adventiste u opštem smislu te riječi.

Da li je moguće da propuštamo molitvu zato što samo tražimo i tražimo i ne slavimo Boga dovoljno? Nije li On dostojan naše hvale?

"Sa hvalom ulazite na vrata njegova ..." "... da se sveti ime tvoje ..."

Krenimo malo dublje. Počnite sa hvalom i završite sa hvalom : "Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava ..." To je samo struktura. Ali čim počnete, prvi dio molitve kaže : "Da se sveti ime tvoje, da dođe carstvo tvoje, da bude volja tvoja ..."

"Da se sveti ime tvoje" znači "posvetiti". Riječ na Grčkom je 'agios'³². Slušajte ... Treba li da posvetimo Božje ime? Nije li On već svet? Biblija kaže : "Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svedržitelj"³³, zar ne? Zašto bih onda ja morao da kažem : "O, neka si Ti svet?" Pogledajte pažljivo. U ovom stihu iz Isaije nema riječi 'agios'³⁴. Ali, tu je Grčka riječ '(h)**agiaco**'³⁵. Zna li šta ona znači? "*Neka Tvoje ime bude sveto u meni*".

U suštini, "Gospode, ljudi ne mogu da Te vide, ali vide mene. Hoćeš li mi pomoći da Te danas predstavljam na pravi način, da, kada ljudi vide mene - vide Isusa? Da li bi svoje ime učinio svetim kroz moj život danas?"

Objasniću vam nešto u vezi ovog detalja. Mi živimo dvostruki život. Imamo jedno lice za crkvu, drugo za posao i treće za kod kuće. Kada bi neko mogao da nas posmatra kad smo kod kuće, vidio bi da smo mi drugačiji ljudi.

Ja volim bicikle ; zapravo motorcikle. Baš ih volim! Nabavio sam sebi novi motor i to kao polovan na jednoj garažnoj prodaji. Za mene je on bio nov "Honda najthok 750". Kao metak je. Za 6 sec može da razvije 110 km/h. Metak! Kada sam ga nabavio, htio sam da ga isprobam. Zato sam otišao u posjetu jednoj porodici iz moje crkve koja je živjela 34 km daleko od mene. Sjeo sam na motor. Kako je bio dobar! Osjećao sam se kao da sam već na Nebu. Stigao sam tamo. Najavio sam se i očekivali su da dođem. Ta sestra je imala sveti glas. Imala je glas za molitvu, glas za crkvu, a otkrio sam da ima i glas za kod kuće koji baš i nije bio svet, kako će se ispostaviti.

"Oooo, Gooospodeeee, tako Te volimo", tako bi zvučao njen glas kada se moli. Ali, Bog zna ko smo. Bolje je biti iskren nego dvoličan.

³² ἅγιος - svet, svetac, svetiti.

³³ Isaija 6:3 - "И викаху један другоме говорећи: свет, свет, свет је Господ над војскама; пуна је сва земља славе његове".

³⁴ u LXX je prevedeno sa : "agios, agios, agios, ...". U Jevrejskom je ovdje riječ :

{{Strong's [h6918](#)

- Lexical: **שִׁדְדִּי**

- Transliteration: qadosh

- Part of Speech: Adjective

- Phonetic Spelling: kaw-doshe'

- Definition: sacred, holy.

- Origin: Or qadosh {kaw-doshe'}; from qadash; sacred (ceremonially or morally); (as noun) God (by eminence), an angel, a saint, a sanctuary.

- Usage: holy (One), saint.

- Translated as (count): holy (50), the holy one (24), of the Holy one (6), and the Holy one (4), Holy one (3), the Holy (3), and Holy (2), and to the Holy one (2), in the Holy one (2), of the saints (2), the holy gifts (2), a holy (1), against the Holy one (1), and his Holy one (1), As for the saints (1), in His saints (1), is holy (1), my Holy one (1), of holiness (1), of the holy ones (1), shall be holy (1), the holy ones (1), the saint (1), the saints (1), their Holy one (1), who is holy (1), who were holy (1), you His saints (1), your Holy one (1).}}

αἱάγω, ἁγίασα, -ἁγίασα, -ἁγιένος **1.** бла-
гословити; посветити, покрестити, осве-

³⁵ штати; **2.** посветити се, постати свет **αγιασο-** 1. blagosloviti ; posvetiti, pokrstiti, osveštati, 2. posvetiti se, postati svet.

"Grčko-srpski rečnik", str.7., (Aleksandar Balać, Miodrag Stojanović, Zavod za udžbenike Beograd, 2009.g.).

Ovako je pričala sa pastorom i članovima crkve : "Paaaastore, mi te volimo." "Zaista? U redu."

I tako, kada sam došao tamo, ovako me je dočekala : "Ooo, paaastore, tako nam je drago da te vidimo. Uđi." Zagrlila me je. Ušao sam, a zatim smo pričali i molili se Bogu.

A ona je koristila svoj "sveti" glas dok smo se molili. Zatim sam ih pozdravio, sjeo na svoj motor ... I, moj motor je crk'o. Pokušao sam ... ali nije htio da upali. Pokušavao sam iznova i iznova, sve dok se baterija nije istrošila. Taj motor sam kupio dan ranije i nisam se još bio navikao na njega. Zaboravio sam da ispod rezervoara postoji cijev sa pipicom koju sam zaboravio da otvorim. Tako je motor vozio dok je bilo goriva u karburatoru.

Dakle, zaboravio sam da pustim dotok goriva, pa se moj motor ugasio. Morao sam da se vratim do njihove kuće i da tražim pomoć. Ali, pošto sam išao pješice, oni sada nisu čuli motor, pa nisu ni znali da im se vraćam. A ona žena sada nije imala onaj "sveti" glas. Svađali su se.

"Smradu jedan, zaboravio si ..."

"Ti si bio ..."

Koristili su zaista ružne riječi da me je sramota da uopšte i pomislim na njih. Vrlo ružne riječi. Ne želim da kažem ni prvo slovo tih riječi. Ružne su. Ljudska bića, a kamo li Adventisti, ne bi trebalo da koriste te riječi. Užasne riječi. Psovali su se međusobno. Ružne riječi. Nagurivali su se međusobno. Sa obje strane ulaznih vrata su bili uski prozori i spremao sam se da pokucam na vrata. Ali ... Ups ... Nadao sam se da me neće vidjeti jer me je bilo sramota njihove sramote.

On reče : "Dođi da vidiš šta si uradila vratima od garaže. Tako si glupa!"

Otvorio je vrata, a ona će : "Ti si glup !!!" ...

„Oooo pastoreeee, vratio si seeeee." Promijenila je glas.

Zašto bi to radila? Zašto biste to radili? Vidite, predstavljati Boga pred ljudima znači : *predstavljati Boga pred ljudima*. Vrlo jednostavno. Kada radimo ovako, mi ne predstavljamo Boga.

U suštini, Isus je rekao : "Kada dođete u prisustvo Oca, trebalo bi da Ga zamolite da dođete onako kako Isus dolazi. Bolje je da Ga molite da kada izađete pred Njega da se ne mijenjate ; da ostanete isti, da hodate kao Isus, da govorite kao Isus, da se ponašate kao Isus. Jer, vi predstavljate Isusa. Tada možete da se molite.

Da li me pratite?

To znači "da se sveti ime tvoje". "Gospode, neka je Tvoje ime sveto u mom životu danas!"

Sjećam se vremena kada sam bio na Univerzitetu, na građevinskom fakultetu.

Rekli su mi : "Ti ne dolaziš u školu subotom?" A u to vrijeme se u komunističkoj Rumuniji išlo u školu subotom.

Rekao sam: "Ne idem."

Pitali su : "Zašto?"

Rekao sam : "Idem u crkvu."

- "Ali, nema Boga!"

Rekao sam im : "Vi možda nemate Boga, ali ja imam."

- "U ovoj zemlji nema Boga! Moraš da dođeš u školu!"

Rekao sam : "Ne. Žao mi je. Ja svake Subote idem u crkvu. To je Božji dan. Ne mogu tada da dođem u školu."

Rekli su : "Slušaj, ako ne dođeš, izbacićemo te iz škole. Ako si izbačen iz bilo kog drugog razloga, možemo ponovo da te primimo. Ali, ako je razlog religiozne prirode, nikada više ne možeš da se prijaviš u bilo kojoj drugoj školi do kraja svog života."

Tako, to je bio kraj moga obrazovanja. Lako je pričati o tome, a teško je donijeti odluku. Zato sam morao da razmislim o tome, pa sam počeo da se molim : "Gospode, reci mi, molim Te, šta da radim." Bog mi nije odgovorio na tu molitvu. Zato sam pozvao oca i rekao : "Hej, šta da radim?"

Otac mi je rekao : "Šta je s' tobom?!"

Pitao sam : "Kako to misliš?"

- "Pitaš me šta da radiš. Nije li Biblija jasna u vezi toga? To je kao da pitaš : 'Da li mogu da prekršim Subotu?' 'Gospode, šta da radim? Da li da prekršim Subotu?'"

Otac mi je rekao : "Nije li ti Biblija dovoljno jasna?"

Rekao sam : "Da, znam. Ali ... U redu. Shvatio sam."

Spustio sam slušalicu, vratio se i počeo da se molim : "Gospode, molim Te, pomози mi da ne izgubim svoje obrazovanje."

Dok sam se molio, pogodite šta se desilo?

Ništa!

Molio sam se ponovo : "Gospode, pomози mi da ne izgubim svoje obrazovanje." Nije bilo odgovora. Borio sam se i molio cijelu noć. Istinski sam se borio, ali se ništa nije desilo.

Zato sam pozvao tatu : "Slušaj, nastavljam da se molim da me Bog zaštiti da me ne izbace, ali Bog mi ne odgovara."

A otac mi je rekao : "Sine, imaš pogrešan pristup. Zbogom!"

Pozvao sam ga ponovo : "Šta je s tobom? Uopšte ti nije stalo!"

Rekao je : "Stalo mi je."

Pitao sam ga : "Pa zašto mi ne pomogneš?"

Rekao je : "Razmisli o tome."

- "Razmišljam o tome."

- "Ne razmišljaš."

U Rumuniji kažemo : "Ovdje³⁶ ima prostora, ali nema namještaja."

Rekao je : "Ne razmišljaš. Nemaš namještaj."

Rekao sam : "Imam."

- "Nemaš."

- "Razmisli o tome. Ako ideš u školu u Subotu, šta se dešava?"

- "Kršim Božji zakon."

- "U redu. I šta dalje?"

- "Na šta misliš?"

- "Šta je slijedeće?"

- "Pretpostavljam da ću da diplomiram."

- "U redu. I šta poslije?"

- "Naći ću posao."

- "Šta dalje?"

- "Ići ću na posao."

³⁶ u glavi.

- "Šta dalje?"
- "Ne znam. Penzionisaću se."
- "Šta dalje?"
- "Umrijeću."
- "Šta dalje?"
- "Ne znam."
- "Loše je sine ako to ne znaš."

Zatim je rekao : "Razmisli o tome. Šta se dešava ako ne ideš u školu Subotom?"

- "Gubim školu."
- "Šta dalje?"
- "Naći ću posao."
- "Šta dalje?"
- "Penzionisaću se. U redu. Shvatio sam! Ostavi me na miru!"

Rekao je : "U redu sine, to je tvoj izbor."

Zatim, prije nego li je završio ovaj razgovor je rekao : "Koji je tvoj prioritet u životu?"

Pitao sam : "Šta bi trebalo da bude prioritet?"

Rekao je : "Ja postavljam pitanja. Šta je tvoj prioritet?"

- "Pa Bog", rekao sam.
- "Nije, nego obrazovanje."
- "Ne, nego Bog."
- "Zaista? Onda nema mjesta ovoj diskusiji, zar ne?"

Rekao sam : "U pravu si. Ali gubim svoje obrazovanje."

Otac je rekao : "Sine, previše brineš o sebi. Trebalo bi da zaboraviš sebe. Kao Jovan Krstitelj : 'Onaj treba da raste, a ja da se umanjujem.'"

Tada mi je otac rekao nešto što nikada neću zaboraviti. Rekao je : "Previše si fokusiran na sebe. Trebalo bi da se fokusiraš na to kako da ispravno predstavljaš Boga. Jer, ti ljudi nemaju Boga. Oni znaju da si adventista, posmatraju te i na taj način saznaju o Bogu. Treba radije da se brineš kako predstavljaš Boga da bi i oni imali priliku da saznaju ko je Bog." Rekao je : "Prestani da se moliš za svoje obrazovanje i počni da se moliš u vezi Boga."

Razmislite o načinu na koji se molimo. Ja, ja, ja ... meni, meni, meni ...

Tako sam te noći otišao na molitvu ...

Ooo, uzgred, tog dana sam otišao u školu i razgovarao sa dekanom. Pitao sam : "Da li možete da mi dozvolite da ne dolazim subotom u školu jer mi učenje ide dobro, dobar sam student, imam odlične ocjene ..." Rekli su : "Napolje! U ovoj zemlji nema Boga!" Zatim sam otišao do sekretarice : "Gospođo Radu, šta da radim?" Rekla je : "Pavele, imam rješenje za tebe : dođi u školu u subotu i namjesti³⁷ se ovakoda izgleda kao da razmišljaš, a ti možeš da se moliš³⁸."

Kada napravite kompromis danas, kompromis sutra, uskoro više ništa neće biti jasno. Sve će biti samo kompromis. Ona tri³⁹ mladića su mogli da se sagnu kao da vezuju pertle. Ali, oni su stajali ... Visoki ... uspravni.

³⁷ podbočiti glavu rukom oslonjenom laktom na radni stol u školi.

³⁸ smijeh. Vrtnja glavom lijevo - desno.

³⁹ Danilo 3. glava.

Zato sam rekao g-đi Radu : "Slušajte, ne mogu to da uradim. Ako Bog želi da sačuva moje obrazovanje, On je u stanju da to uradi. Ako ne, onda bih radije izgubio svoje obrazovanje." Rekla mi je : "Pavele, nema Boga! On ne postoji!" Rekao sam : "Vi možda nemate Boga, ali ja Ga imam." "Nema Boga. Da li si vidio Boga?" Rekao sam: "Da, viđam Ga svakog dana." Rekla je : "Ti si lud." "Nisam." "Gde je taj Bog? Nema tog Boga koji te može spasiti od komunističkog režima." Rekao sam : "Ne znate o čemu pričate. Moj Bog je veći od komunističkog režima." Rekla je : "Želim to da vidim."

Pozvao sam oca i ispričao mu sve to. Rekao je: "Oooooo ... Oni su u nevolji!" Pitao sam ga : "Kako to misliš?" "Oni sad ne izazivaju tebe već Njega."

Vratio sam se molitvi te noći. To je bio četvrtak uveče. Rekao sam : "Gospode, donijeću odluku upravo sada. Biram Tebe a ne moje obrazovanje."

To nije laka molitva. Bilo mi je teško dok sam to izgovarao. Rekao sam : "Gospode, biram Tebe a ne moje obrazovanje. Ako izgubim školu, neka bude tako. Ali Gospode, želim da kažem ono što je moj tata rekao. Molim Te da mi pomogneš da Te predstavljam ispravno pred ovim ljudima. Molim Te da uradiš nešto. Ne za mene. Bez obzira i ako izgubim školu, ali da uradiš nešto da im pokažeš da postoji Bog na Nebu koji je stvaran."

Kad sam se molio na taj način, a ne onako : da mi Bog pomogne da ne izgubim obrazovanje, očajnički ... Kada sam se pomolio ovako : "Gospode, nebitno je šta će biti sa mnom, da li ću živjeti ili umrijeti. Jer, to je dobitak⁴⁰ : da li ću živjeti ili umrijeti za Hrista. Nije mi bitno šta će mi se desiti, već je bitno šta će se desiti sa Tobom. Ti si važniji od mene."

Kada sam se tako pomolio, Bog je odgovorio istog trenutka. Te sekunde sam imao ono što nikad nisam : doživeo sam jedan moćan osjećaj : "Čuo sam te." Bio sam zapanjen. Mogao sam da osjetim Božje prisustvo u sobi, da je upravo tamo. Ne umijem to da objasnim. Ali, imao sam mir u svom srcu i prestao sam da tražim. Rekao sam : "Gospode, znam da si me čuo upravo sada i znam da si odgovorio. Ne znam kako. Ne znam rješenje, ali znam da si mi odgovorio. Hvala Ti." Imao sam mir i nisam osjećao potrebu danastavim sa onim : "Molim Te, molim Te čokoladu, čokoladu..." Imao sam mir.

Otišao sam u školu i tamo mi je prišla sekretarica škole, g-đa Radu. Lice joj je mijenjalo boje kakve su na rumunskoj zastavi. Bila je blijeda i pitao sam je da li je dobro. Rekla je: "Pavele, da li poznaješ Čaušeskua?" On je u to vrijeme bio naš predsjednik, diktator. Rekao sam : "Ne znam, osim sa TV-a." "Da li znaš nekoga iz vlade?" "Ne. Sve što znam u vezi vlade je da kada nemam para da kupim cvijeće svojoj ženi, prođem pored palate vlade ispred koje je hiljade ruža, prošetam tamo, niko me ne vidi, ukradem jedan cvijet i dam ga ženi. To je sve što znam o vladi." Nasmiješila se i rekla : "Pavele, postoji Bog." "Pa rekao sam vam!" Pitao sam : "Zašto to kažete?" Rekla je : "Danas je naš predsjednik Čaušesku uveo zakon po kojem od danas pa nadalje nema škole subotom."

"Hvala Bogu!" Rekla je : "Znaš li zašto je uveo taj zakon? Zato što želi da spasi ekonomiju. Ako se taj dan ne ide u školu, uštedjeće se električna energija."

Razmislite o tome. Taj zakon je mogao biti proglašen nedjelju dana kasnije. Tada bih već bio van škole.

Ali Bog kaže : "Zato što te volim, dao sam narode za tebe". "Kada pođeš preko vode...", "a hoćeš ..." Nije : "Ako", već : "Kada". "Kada pođeš preko vode ... neće te potopiti. Kada prođeš kroz vatru ... nećeš izgorjeti."

⁴⁰ kako kaže apostol Pavle.

"Ali, prije nego što to uradiš, moraš da doneseš odluku. To je teško. Treba da naučiš da mi vjeruješ⁴¹".

Znači, ne molitva : "Pomozi mi ALI...", već : "Gospode, šta god treba da se desi ... Molim Te da uradiš šta god da ja mogu da proslavim Tvoje ime pred ovim ljudima".

Mislim da ste prvi dio⁴² dobili prilično jasno.

Prijedimo na slijedeći." ... da se sveti ime tvoje ; da dođe carstvo tvoje ..." Ovo je vrlo zanimljivo. Kada kažete : "... da dođe carstvo tvoje ..."

Isus ne kaže : "Blago siromašnima jer ĆE njihovo biti carstvo nebesko", već kaže : "jer JE njihovo carstvo nebesko".

Kada je Isus ušao u Zakhejev dom, On nije rekao da "će Njegovo carstvo doći kada On dođe drugi put". Ne! Isus kaže : "Moje carstvo je došlo u tvoj dom DANAS".

Objasniću vam to u nekoliko riječi. *Ako Božje carstvo ne dođe za vas danas, ono za vas neće doći sutra.* Ne možemo očekivati da ćemo se promijeniti kada On 'ponovo dođe'⁴³, u 'završnoj krizi'⁴⁴ ; da ćemo istog trenutka postati dobri. Jer, ako ne možemo sada da pratimo 'one koji hodaju, kako ćemo pratiti one na konjima?'.⁴⁵

Kao što sam već rekao, puno puta živimo različite živote ... Možda možemo biti baš kao Jakov. Jakov ... On je bio dobar Adventista, zar ne? Razmislite o tome. On je jedan od proroka, jedan od patrijarha. Odvajao je desetak od svega, zar ne? Držao je Subotu⁴⁵, slažete li se? Imao je san u kome su se anđeli kretali gore-dole, po onim ljestvicama. Sjećate se? Mi nemamo takve snove. On je razgovarao sa Bogom. Bio je dobar hrišćanin. Uprkos tome, cijeli svoj život je imao načine na koje je rješavao svoje probleme, uvijek se oslanjajući na sebe, a nikada na Boga.

Molitva, a zatim djelovanje. Vi kažete : "Bože, pomози mi", a zatim odete i uradite to što molite, ali po svojem nahođenju, po svojim promislama. Zašto ste onda tražili pomoć? Dalje, tražimo "stvari" koje možemo da uradimo sami, a onda odemo i uradimo ih, umjesto da tražimo Božje, *velike stvari*...

Duh proroštva kaže da mi vrijeđamo Bogakada tražimo male stvari. U stvari, u "Čežnji vjekova" na str. 688. piše da je Bog izuzetno zadovoljan kada tražimo neke velike stvari. On voli izazove." Gospode, da li bi razdvojio more za mene?" "Daaaa". Tako se razgovara. Molimo se za male stvari koje možemo sami da uradimo a onda krenemo da ih radimo. Ako ispadne dobro, mi kažemo "hvala Ti, Bože", a ako ispadne loše, kažemo : "Paaa, Njegova volja je bila drugačija." Pa On nije ni učestvovao u tome! To ste bili vi! Kada se molite, tražite velike stvari i onda čekajte Gospoda i ne preduzimajte ništa dok vam **On ne kaže šta da uradite**. Isus kaže : "Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe." "Čak ne govorim dok mi Otac ne da riječi".

Ne radite ništa već čekajte Gospoda!

⁴¹ parafraza na prethodni biblijski stih.

⁴² objašnjenja o Gospodnjoj molitvi.

⁴³ Hristov drugi dolazak, tkzv. drugi advent.

⁴⁴ događaji koji neposredno prethode drugom Hristovom dolasku.

⁴⁵ piše velikim početnim slovom zato što je vezano za IV Božju zapovijest iz Dekaloga.

On kaže u Psalmu 5:3 - "Svakog jutra svoje molbe polažem pred Tebe ...⁴⁶" A zatim, u istom stihu on kaže : "... i čekam." Kada mi čekamo? Čekaj na Gospoda.

Jakov je želio pravo prvorodenog (prvenaštvo). Sjećate se? Umjesto da čeka Boga da On djeluje, on nalazi rješenje⁴⁷. Sjećate se da se obukao kao Isav, otišao slijepom ocu i rekao : "O, oče, blagoslovi me zato što ..." A otac je pitao : "Ko si ti?" "Ja sam Isav." Ali, on nije bio Isav. On je bio lažov. On je bio Jakov.

Prečesto volimo da se pretvaramo da smo neko ko nismo. Ovo je stanje kada idete Gospodu, a ne možete da Mu udovoljite ako ne priznate ko ste ; ako niste iskreni. Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. **Molitva** nije neka formula koju izgovarate, već **otvoreni dijalog**, **otvoren razgovor** koji je uvijek iskren i uvijek svjež.

U suštini, kada izlazite pred Gospoda ne treba da se pretvarate da ste neko ko niste. Samo treba da priznate ko ste. "Ja sam Jakov, varalica, Gospode. Borim se u tome i tome". Ili Jov : "Gospode. Ja ovo⁴⁸ ne razumijem". "Neka je proklet dan kad sam se rodio". (Nije baš lijepo to što je rekao). On kaže : "Dođi i pokaži mi zašto to radiš". To nije lijepo od Jova. Ali, on je bio iskren. Iznio je svoje emocije i svoje neznanje pred Boga. Bio je iskren : "Ovo sam ja ; ovo je ono što činim. Gospode, pomози mi."

Nismo iskreni. Pokušavamo da ostavimo utisak na Boga pretvarajući se da smo neko ko nismo. To ne funkcionise tako.

Tako, Jakov se pretvara da je neko drugi da bi dobio Božji blagoslov. Da li je dobio taj blagoslov? Nije. Dobio je riječi blagoslova, ali nikada sam blagoslov. Dokazaću vam to.

I Biblija i Duh proroštva kažu da je on dobio riječi, ali ne i ono pravo⁴⁹. Tako, on bježi, vara svoga brata, vara svoga oca ; on bježi. Dobija san i kaže : "Gospode, ako me blagosloviš, zaštitiš, ako mi pomogneš da se bezbjedno vratim, plaću Te i biti Ti poslušan. Kako divna molitva!

Tako se mi molimo : "Ako mi daš ovo, ja ću ti dati ono". Ne radimo li i mi tako? Pregovaramo. Trgujemo.

I zatim on dobija šta dobija i ponovo pregovara : "Hoću onu djevojku. Koliko treba da radim da bih je dobio?" A zatim : "O, dao si mi pogrešnu. Želim da radim za onu tamo." Zatim on želi više ovaca, jaganjaca i nalazi rješenje i za to, pa kaže u svojoj jutarnjoj molitvi : "Hvala Ti što si bio sa nama prošle noći. Budi sa nama danas. Vodi me. Zaštiti me. Pomози mi da ne budem kažnjen za brzu vožnju. Amin. I pomози mi da imam više jaganjaca. U redu? Amin."

Rekao je svoju molitvu. Ispunio je svoju dužnost. Ali ovo nije molitva. Ovo je poezija.

Elen Vajt kaže da kada se molimo, a da u srcu ne osjećamo ono što govorimo, mi time vrijeđamo Boga. Dakle ...

On nalazi rješenje i stavlja oguljeno pruće u vodu, pa jedni jaganjci dobiju drugu boju i tako on prevari svoga tasta. Cijeli svoj život Jakov je prevarant. A sa šezdeset godina, ne znam da li ste to znali, on se vraća kući. I kod rijeke Javok ...

Da li ste bili tamo? Ja sam bio. Upravo sam prešao⁵⁰ tu rijeku. To je to. To nije rijeka već potok.

⁴⁶Psalam 5:3 - "Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred tobom, i čekam". [ĐĐ]

⁴⁷ Rješenje njegove majke Sare koje je on prihvatio kao svoje i skoro cijeli život ispaštao zbog toga, da bi, kada je već imao oko 60 godina, u borbi sa Bogom uspio istisnuti iz sebe grižu savjesti, osjećaj krivice koji ga je svo vrijeme pratio.

⁴⁸ Jov ne razumije zašto mu se događalo to što mu se događalo na početku knjige.

⁴⁹ Božji blagoslov.

⁵⁰ Pavel Goja je napravio samo jedan korak na bini.

I kada on stigne do rijeke Javok, saznaje da njegov brat stiže sa tri stotine vojnika da ga ubije. I on se moli : "Gospode, pomози mi ..." On ponovo lično nalazi rješenje.

Takvi smo mi. Uvijek se borimo da nađemo rješenja. Mi dosta govorimo o Bogu, ali nemamo baš vezu sa Njim.

Tako, on kaže ... a to je zaista dobro rješenje ... : "Neka ova žena i njena djeca idu lijevo, a ova žena i njena djeca neka idu desno ; sluge idu naprijed, a oni ostaju ovdje. Ako Isav naiđe iz ovog smijera, on ubija tebe i tvoju djecu, a ako naiđe iz ovog smijera, onda ubija tebe i tvoju djecu. Ali, ostali su spaseni.

Kako je ovo dobro rješenje! Ne znam da li želite da budete u prvoj ili drugoj grupi. Zatim on stiže na drugu stranu potoka Javok i počne da se moli.

A kad pada kiša, ona lije. Nevolja ne ide sama. Napada ga lopov i oni se bore kao debeli sumo rvači. Pokriveni su oko pasa ... Da li ste vidjeli te japanske borbe debelih ljudi koji se guraju? I niko ne pobjeđuje. Oni se tu guraju cijelu vječnost. Jakov i stranac se tako guraju cijelu noć i niko ne pobjeđuje. A kada on gura jače i stranac gura jače. I on kaže : "Ma hajde ..." I on pokušava još jače, ali se ništa ne dešava.

Ujutro stranac kaže : "Pusti me da idem pošto već sviće." "Neću te pustiti." Stranac tada dotiče njegov kuk. I? Šta se dešava? Kuk iskače iz svog ležišta. Auh! Pa ovo nije ljudsko biće! Ovo je Bog!

I on sada, umjesto da se bori protiv Njega, on Ga uhvati i kaže : "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš." Ali zašto ako već ima blagoslov? Šta god Bog blagoslovi to je blagosloveno. Koliko dugo? Blagosloveno je vječno. Ako vas je Bog blagoslovio, blagosloveni ste. Bogu je potrebna pomoć da čuje? On ne čuje? Bog je star i ima problem sa sluhom? Jer on kaže : "Blagoslovi me", a Bog kaže : "Kako ti je ime?"

Kao moj djed. On je umro sa 103 godine. Pitao bih ga : "Kako si?", a on bi rekao : "Džon." "Ma znam kako se zoveš. Pitam te : 'kako si?'." On bi rekao : "Da, napolju je sunce." "Ma nisam te pitao za vrijeme! Kako si?" I on bi rekao : "Aaaa. Kako sam? ... Dobro."

Ovdje je "isto" sa Bogom. Jakov je rekao : "Blagoslovi me", a Bog : "Kako ti je ime?" "Ma pusti moje ime. Samo me blagoslovi." A Bog kaže : "Kako ti je ime?"

Ime na Jevrejskom ima značenje karaktera osobe koja nosi to ime. Kada promijenite karakter, u toj kulturi vam promijenu ime. U suštini, Bog kaže : "Nema blagoslova dok ne priznaš ko si." "Reci mi kako ti je ime? Priznaj!" "Kada dolaziš pred mene, ako želiš promijenu, ako želiš blagoslov, tako treba da počneš."

Jakov je shvatio i rekao : "Gospode ..." On ne kaže : "Šta god je on bacio ..." Kada ga je otac pitao : "Ko si ti?", rekao je : "Isav".

Sada, u dijalogu sa Bogom, morao je da nastavi na tom istom mjestu.

I sada Bog, toliko godina nakon toga postavlja to isto pitanje : "Kako ti je ime?"

I on kaže : "Gospode, ja sam prevarant⁵¹".

Recite mi ... da li svoj cijeli život Jakov možda nije bježao, ne od neprijatelja već od Boga? Da li se mi možda u našim borbama ne borimo, ne protiv neprijatelja, već protiv Boga? Jer, Biblija kaže u Rimljanima 8 da se ništa ne dešava slučajno. Može li biti da šta god da se dešava Bog dopušta s nekom svrhom, a da mi, umjesto da shvatimo koja je svrha, pokušavamo to da riješimo?

Tako, on kaže : "Ja sam Jakov. Ja sam prevarant. To sam ja."

⁵¹ Varalica = Jakov.

I upravo tada, kad priznate ko ste, tek tada Bog može da radi.

I Bog kaže : "Više se nećeš zvati Jakov već Izrailj⁵²", onaj koji se bori sa Bogom, a ne protiv Boga. Na Jevrejskom to znači : "U istoj grupi". Bog je tvoj Pomoćnik. On je pobjednik.

Kada Bog promijeni vaše ime, vi dobijate novi karakter, bivate usvojeni, Božji sin ili kćerka. To znači i više od toga. U Jevrejskoj kulturi usvojeno dijete nikada ne može da izgubi nasljedstvo. Fizički potomak, dijete, može da izgubi nasljedstvo. Ali, usvojeno ne može. To znači i više od toga : usvojeno dijete će dobiti prvenastvo. Ne ono koje je rođeno prvo, već ono koje ste usvojili. Ono to dobija. I nikada mu to ne možete oduzeti. U suštini Bog kaže : "Dajem ti novi karakter kad priznaš ko si. Dajem ti novo ime, novi život ; usvojio sam te, i na kraju ti konačno dajem blagoslov!" Ali, to je više od toga.

U Bibliji piše da se te noći Bog pokazao njegovom bratu i rekao mu : "Da ga slučajno nisi taknuo!" U suštini, kad idete Bogu, priznate ko ste i kad ste spremni da Bogu prepustite da nešto učini a ne vi (jer vi to ne možete), tada Bog ide ispred vas i bježe vaše bitke, a vi ne morate da ih bijete.

Razmislite o Josafatu. On nije morao da se bori. Kada je stigao tamo, jednostavno je slavio Boga, a Bog je ubio njegove neprijatelje. Razmislite o Gedeonu. On nije morao da se bori. Razmislite o Isusu Navinu. On nije morao da se bori.

Kada naučite kako da se molite, Bog vojuje naše bitke.

Da se vratimo Gospodnjoj molitvi.

"... da dođe carstvo tvoje..." To nije buduće vrijeme, nego je sadašnje, trajno vrijeme u Grčkom. To znači : "Gospode, želim da Tvoje carstvo dođe u moje srce - DANAS. Želim da Tvoje carstvo dođe u moju porodicu - DANAS. Želim da Te ljudi vide, da vide nebo ...

Sjećam se kad smo 1977.g. u Rumuniji imali izuzetno jak zemljotres. Imao je 6,9 stepeni Rihtera i trajao je 55 sekundi. Počeo je prvo ovako⁵³ - trajao 15 sekundi. Pa ovako - 22 sekunde, i onda ovako.

Sve se srušilo. 350.000 ljudi je poginulo samo u Bukureštu. Kad sam bio u Bukureštu, pola zgrade je stajalo a druga polovina je bila srušena. Mogli ste da vidite unutrašnjost spavaće sobe sa namještajem, jer je falila polovina sobe. Mogli ste da vidite kako po zidovima vise dijelovi ljudskih tijela. Bilo je užasno.

Sjećam se, kada je počeo taj zemljotres, u mojoj zgradi su sve komšije došle do naših vrata i rekli su mome ocu : "Gospodine Goja, možemo li da uđemo u vaš stan, jer znamo da je Bog tu?" Vidite li poentu? Ljudima je potrebno da vide da je Božje carstvo već tu, da bi poželjeli Božje carstvo. Potrebno im je da ga okuse.

Riječi ne mogu nikoga da spasu. Potrebno im je da vide da se to dešava ; *da je Carstvo nebesko već sada ovdje na Zemlji*⁵⁴. Takva crkva će privući ljude. Ne crkva sa ispravnom doktrinom, već crkva koja već ima to Carstvo.

⁵² pobjednik, koji se bori s' Bogom.

⁵³ Pavel pokazuje smjerove : vodoravno lijevo-desno ; vodoravno naprijed-nazad i uspravno gore-dole.

⁵⁴ dio rečenice pod italikom je dodao gMt.

Da li imate pitanja? Ne? Zna li šta mi kažemo u Rumuniji kada ljudi nemaju pitanja? "Ili imaju sve ili nemaju ništa"⁵⁵. Čekam. Hajde ...

„Pastore Goja, ljudi čekaju kraj one priče. Zato ne postavljaju pitanja. Možda da završite priču sada, a pitanja ćemo sutra⁵⁶.”

Sutra, sutra ... sutra nikada ne dolazi.

(pitanje) : "Šta se na kraju desilo sa onom ženom? Da li joj se muž vratio?".

(odgovor) : "Ne, muž joj se nikada nije vratio, ali joj je to promijenilo život.

Ponekada nam Bog odgovara drugačije nego što mi to očekujemo. Smatram da je za nju bilo bolje što joj se muž nije vratio, jer poznajem i nju a i njega. Život sa njim ne bi bio dobar život za nju. A imala je radost.

U svakom slučaju, kada pričamo o molitvi molitva je više nego izgovaranje neke formule. Molitva je otvorena komunikacija⁵⁷. Zapravo, slijedeće predavanje će vjerovatno biti najsnažnije.

Sutra u jutro ćemo nastaviti sa : "... da bude volja Tvoja ...". To je moćno, jer mi govorimo o Božjoj volji, ali ne trudimo se da znamo šta je Božja volja ; mi ne znamo šta je Božja volja.

Da bismo rekli : "Da bude volja tvoja", treba da znamo Njegovu volju. Kako znate šta je Njegova volja? Prićaćemo o tome sutra.

U Duhu proroštva je rečeno da je molitva dijalog⁵⁸, a ne monolog⁵⁹. Ako imate nekog prijatelja koji uvijek govori a nikada ne sluša, vjerujte mi da to nije prijatelj. Kada u molitvi izlazite pred Boga, nije li važnije šta Bog kaže, a ne vi? Mi nikada ne slušamo ; brzo kažemo molitvu i odemo⁶⁰.

Sutra ćemo pričati o tome šta znači reći : "... da bude volja Tvoja ...", naučiti kako da Ga slušamo, kako da čujemo Božji glas, jer **Bog govori**. Po cijeloj Bibliji piše : "Moje ovce slušaju moj glas." Ali, o tome ćemo sutra. Želim da vas zainteresujem da dođete i sutra."

(pitanje) : "Mogu li da vas zamolim da komentarišete stih koji kaže da 'vjera dolazi slušanje -poruke-' ".

(odgovor) : 'Vjera dolazi slušanjem (poruke)'. Puno je biblijskih stihova koji govore o vjeri. Vjera je kao sjeme. U nekim biblijskim stihovima piše da je vjera kao zrno gorušičino. Onda imamo stihove koji kažu : „Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod.”

U suštini, što više proučavate Riječ, to je slušanje. A što više imate iskustvo sa Bogom, to je ispitivanje. Više Ga upoznajete, a poznavati Ga, Gospod Isus kaže da je to 'život vječni'.

⁵⁵ smijeh.

⁵⁶ komentar pomoćnika iz publike.

⁵⁷ razgovor.

⁵⁸ razgovor dvije osobe.

⁵⁹ govor samo jedne osobe.

⁶⁰ najčešće iskustvo - postupanje u današnje vrijeme.

Kada Ga poznajete, onda Mu vjerujete. Ako imate iskustvo sa Njim, u nečem malom, danas, sutra će vam biti lakše u nekim teškim situacijama.

Objasniću nešto više o tome jer sutra, kada uđemo u drugi dio Gospodnje molitve : '... oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim ...' ; pričaćemo malo o vjeri."

(pitanje) : Hvala vam. Priča o upornoj udovici.

(odgovor) : U redu. To je dobro pitanje. Hvala vam. Puno puta ljudi kažu : "Šta je sa udovicom koja je otišla sudiji, i toliko je navaljivala i tražila, da je konačno i dobila ono što je tražila? Da li treba da se molimo na takav način?"

Reći ću vam ... U Bibliji, na originalnom Grčkom jeziku, to je jedna lekcija izražena pomoću kontrasta. To je takva gramatika. Ako pitate bilo koga ko zna Grčki, reći će vam da je to lekcija pomoću kontrasta⁶¹. Zna li šta to znači?

Ne smijete tako da radite! Isus nije rekao : "Radite tako", već : "Ne radite tako. Tako je pogrešno!"

Slušajte pažljivo. Objasniću vam to u potpunosti.

Odmah poslije toga Isus kaže : "Ne treba da ponavljate riječi kao što pogani rade."

Riječ za ponavljati je : "babl". Ne treba iznova i iznova ponavljati, tražiti, jer mislite da ćete tako možda dobiti. Kao u starim filmovima, kada uzmu drvenog ovna pa udaraju kapiju. Na kraju ju probiju.

Tako oni rade sa Bogom. "Na kraju On odustane⁶²", pomišljaju.

"Pusti me da idem". Bog : "Nemoj da ideš!"

Koje je objašnjenje? Evo ga. Sudija je bio dobar ili loš? Da vidimo : on se nije bojao Boga, nije imao stida pred ljudima. On bi bio dobar gradonačelnik Čikaga. Nepravedni sudija je bio korumpiran, loš lik.

Izvinite, ali to nije moj Bog. On se možda zove sudija. Ali, Isus je u Bibliji nazvan "lavom", a i sotona je nazvan "lavom". Taj sudija nije Bog, jer je Bog pravedan i Bog je ljubav.

Pratite li me? Taj sudija je bio korumpiran, zao, nije imao stida, ni straha.

Žena ga je pratila. Kada je išao u Maslinsku baštu da jede, ona bi rekla : "Pravda!", a on bi ovako : "Jedem sa prijateljima. Utišajte je!" Kada bi išao da igra golf, ona bi : "Pravda!", i na kraju ga je toliko zamorila da je rekao : "Uradite šta god da treba i sklonite ju odavde!"

Zatim Isus kaže : "Ako je taj zli čovjek konačno odgovorio na iskanje udovice, ne mislite li da će vaš Otac nebeski da odgovori? Kažem vam da će da odgovori ; i odgovoriće **brzo**', kako piše u Bibliji".

⁶¹ pomoću suprotnosti. Crno prema bijelom, dan prema noći, i sl.

⁶² tako razmišljaju : nepravedni sudija je imao svoje razloge da popusti, pa će tako i Bog nakon "bjesomučnog" traženja – popustiti i uslišiti našu molitvu.

Ne treba da Ga pritiskate, kao ta žena sudiju. Taj sudija je bio zao. Zato je i morala da ga pritiska. Bog je dobar. Ispričajte mu i On će vam odgovoriti brzo.

Zatim Isus kaže : "Ne ponavljajte iste riječi. Bog zna da vam je sve to potrebno. Tražite najprije ..."

Znate te stihove. On brine o cvijeću, On brine o pticama. On zna šta vam je potrebno.

"Tražite najprije Carstvo nebesko, ... , a ostalo će vam se dodati."

Naš problem nije što nismo uporni u molitvi, već što nemamo povjerenje u Boga. Ne poznajemo Ga dovoljno da bismo Mu vjerovali. Ne možete vjerovati strancu. Morate imati odnos sa Njim, da biste Mu vjerovali.

Štaviše ... lći ću malo dublje u to. Slušajte pažljivo.

Ovaj problem koji imamo je realan. Kada krenete da se molite, kada Bogu izlažete svoje potrebe, treba da sa Njim imate dovoljno iskustva u vašem odnosu, da biste imali **mir u Gospodu**.

Objasniću. Pretpostavimo jednu zamišljenu situaciju :
da ste izgubili kuću, posao, kola su vam se pokvarila, nemate novca, nemate hranu, propali ste. Vaš brat je na lutriji dobio 700 miliona \$. Da li je to dovoljno dobro za vas? U redu, neka bude 800 miliona \$. Da li vam se sada sviđa⁶³?

U redu. Neka bude 900 miliona \$. Recite mi da li vam je ovo dovoljno? Dobro.

Dakle, vaš brat je dobio na lutriji 900 miliona \$, a vi ste bez para. I on vam dolazi i pita vas :

- "Hej, Džoni, koliko vrijedi tvoja kuća?"
- "Vrijedi oko 200.000 \$, ali nemam novca."
- "U redu." I on zapisuje 200.000 \$.
- "A koliko košta godišnja školarina za tvoju djecu?"
- "20.000 \$ za svako dijete."
- "U redu. 40.000 \$ ukupno. A koliko vrijedi ovo... ono...?"

Sve zajedno ispada oko 400.000 \$. Šta je to u odnosu na 900 miliona \$? Ništa. To je kao kap u moru. On kaže :

- "U redu", a zatim zapiše 400.000 \$.
- "Ma, upisaću u ček jedan milion za tebe."

Nije li to lijepo? Volio bih da je to neko uradio za mene. Ali, to se ne dešava.

Zatim ga vi pitate : "Da li da kupim kola od tog novca?"

On kaže : "Ne, ne. Želim da ti dam poklon." I on odlazi u BMW prodajni centar, jer zna da vi volite crni BMW, sportski model. Čuli ste za Z4?

On odlazi kod prodavca i kaže : "Sviđaju mi se ta kola. Želim ih za svoga brata."

Prodavac kaže : "Cijena je 140.000 \$."

- "To je u redu. To je ništa za mene."

Prodavac pita : "Šta još želite za kola?"

- "Dodajte sve!"
- "Znate, GPS je 2.000 \$, senzori za branike su 1.000 \$... Sve zajedno košta još 8.000 \$."

⁶³ smijeh.

- "Nema veze. Dodajte sve to. Neka bude zabavno i lijepo. Neka to budu najbolja moguća kola."

- "U redu. $140.000 + 8.000 = 148.000$ \$".

Kada brat ispiše ček, prodavac mu kaže : "Stanite, treba da platite još 4 \$."

- "Zašto?"

- "Treba da operemo kola."

Šta vi kažete ako se dogodi da dobijete na lutriji? : "Neću da platim 4 \$ za pranje kola. Neka ih sam opere!"

Shvatate li?

On kaže : "Operite ih, izglancajte. Želim da mu vidim lice kada on vidi ovaj BMW."

Tako mi kažemo za Boga.

On je dao svoga Sina i treba da da nešto sitno za pranje kola.

Da li me pratite?

Mi prihvatamo da je Bog dao Isusa, ali da nije sigurno da će nam dati posao kada Ga molimo. Vidite li vezu? Naravno da će dati. Ako je dao Isusa, *kako da nam s Njim ne da sve*⁶⁴?

Nije problem u Bogu, već u nama.

Ne treba da pritiskate Boga, već da imate povjerenje u Njega.

U redu. Ovdje stajemo, a više ćemo objasniti sutra. Mislim da ste dobili odgovor i da vam je samo potrebno malo vremena da razmislite o tome.

Jer, to nije lako. Jer možete pitati : "Kako, onda, da se molim?"

O tome i govorimo ove sedmice, zar ne? Dođite sutra i vidjećete. Slijedećeg dana dubinski idemo u molitvu. Ima još puno toga da se kaže. Danas smo samo započeli.

Pomolimo se Bogu : "Oče naš nebeski, kakvu privilegiju imamo da možemo otvoreno da razgovaramo sa Tobom i što Ti hoćeš da razgovaraš sa nama. Uči nas Gospode, kako da se molimo, U Isusovo dragocjeno ime. Amin."

⁶⁴ Rimljanima 8:32 "Koji dakle svoga sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako dakle da nam s njim sve ne daruje?" [VSK]

GOSPODNJA MOLITVA - drugi dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Prije nego što počnemo, imate li neka pitanja u vezi jučerašnjeg predavanja? Ako imate pitanja, slobodno ih postavite. Ako mi se ne sviđaju, ne brinite, neću odgovoriti na njih. Ne mogu da vas vidim. Ako imate pitanje, podignite ruku i pitajte.

Imamo pitanje, pastore.

(pitanje) : Jučer ste pomenuli da su Jevreji prilikom promjene karaktera dobijali novo ime. Kada odemo na Nebo, dobijamo novo ime. Da li to znači da dobijamo novi karakter? To je prvi dio moga pitanja. Uvijek sam mislila da ćemo svoj karakter ponijeti na Nebo. Ako sam dobro razumjela i zapamtila, Elen Vajt to pominje ili u knjizi "Nebo" ili u "Događajima posljednjih dana". Možda griješim ...

(odgovor) : To je teško pitanje. Nisam siguran da imam savršen odgovor. Ali, reći ću vam svoje mišljenje. Ne pretvaram se da sam u pravu. Samo ću vam reći svoje mišljenje.

Svi ste čuli pitanje, zar ne?

Mi očigledno nosimo svoju ličnost na Nebo. Ali, ne nosimo nepreobražen, nepromijenjen karakter. Međutim, taj preobražaj počinje sada. Mi se nećemo preobraziti na Nebu. Suština je u tome da, kada Isus ponovo dođe ... Promjena nije događaj već proces.

Postoje četiri faze duhovne zrelosti. Od vašeg početka pa do statusa punine Hristove, postoje četiri faze. Bez obzira na to gdje se nalazite u tom procesu, sve dok ste u Isusu - spaseni ste. Ali, to ne znači da ste savršeni. Nadam se da me pratite. Sve dok ste u Isusu, On je taj koji spasava, a ne vi. I ako ste u Isusu možete biti kao razbojnik na krstu, na samom početku ; ili kao apostol Pavle, skoro na kraju rasta. Ali sve dok ste u Hristu, spaseni ste.

Ali to ne znači da ste savršeni. Zapravo, postoji biblijski stih koji kaže : "Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski." Na grčkom ne piše tako već : "Volite savršeno kao što moj otac voli savršeno". I ako idete od Mateja do Luke, isti biblijski stihovi se ponavljaju, ista ta priča, osim što umjesto da piše "Budite savršeni" tamo piše "Treba da volite na pravedan, savršen način, kao što Bog voli savršeno." Tako, trebalo bi da želimo da budemo savršeni ...

Mnogi od nas koji su umrli, kao moj otac, a njega je ubila policija ... On je stalno gradio crkve, pa su ga pozvali u policiju. Na kraju su ga izložili visokom stepenu zračenja i ubili ga. Ta priča je duža ali neću je pričati. Iako je bio dobar čovjek, ne mislim da je bio savršen. Ipak, mislim da će on biti na Nebu.

Ne mislite li da na Nebu treba da budemo savršeni? Dakle, kada Isus dođe, mi dobijamo novu prirodu. Slažete li se sa mnom?

Svaki puta kada dođe do neke promjene, vi dobijate novo ime. Kada dobijete novu prirodu, vaš karakter postaje bolji, jer u novoj prirodi nema grijeha, ni grješnih sklonosti. Zato postoji potreba za novim imenom. Zbog toga dobijate novo ime.

Ali to je neka druga priča. Nema baš veze sa molitvom. Nadam se da ste bar malo shvatili šta mislim o tome.

Ima li neko pitanje u vezi molitve? U redu je i ako je u vezi nečega drugog.

(pitanje) : -¹

(odgovor) : Ponoviću pitanje radi svih vas. Uzgred, neko je pomenuo da ste vi jučer podigli ruku. Izvinite, ali nisam vas vidio zbog jakog svjetla. Drago mi je da sam vas sada spazio. Dakle, njegovo pitanje je : "Hristos se puno puta molio cijelu noć. Ali, nama je veoma teško da se molimo cijelu noć."

Da li je u pravu? Jeste. Šta onda raditi? Reći ću vam ...

Imao sam oko šest godina, a moja žena oko tri godine, kada sam ju prvi puta spazio. Ozbiljno. Ne znam da li mi vjerujete i to mi nije niti važno. Kažem vam kako jeste.

Ona je imala tri a ja šest godina. Spazio sam ju i rekao sam sestri : "Sviđa mi se. Oženiću je."

Sestra je rekla: "Nemaš pojma šta pričaš. Promijenićeš mišljenje hiljadu puta."

Rekao sam : "Ne. Oženiću nju."

Tako je i bilo. Ona je moja prva djevojka, a očigledno i zadnja. U braku smo dvadeset i devet godina ; skoro trideset. Znam da su mnogi od vas duže u braku, ali što više vremena provodimo zajedno, sve više sam zaljubljen u nju. I to do te mjere da nisam sposoban da funkcionišem bez nje. Bez nje ne znam kako da se obučem, nisam u stanju da jedem, ne mogu da spavam, cijelu noć sam na telefonu ... Jednostavno, ne funkcionišem bez nje.

Dakle, spazio sam je kada je imala tri godine. Vrijeme je teklo veoma brzo. Sjećam se da sam bio u sedmom razredu osnovne škole kada sam pozvan u crkveni hor. Bio sam tenor. Pastor je propovijedao. Stajao sam ovdje kao tenor, a ona tamo kao alt. Misлите li da sam slušao propovjed? Ne. Posmatrao sam nju. Nisam se čak ni pomjerao. Usta su mi bila otvorena kao kod zubara. Drugi bi mi rekli : "Pavele, okreni glavu."

"Aha, OK." Kao da me je neka opruga vraćala na nju. Ono što sam uradio ... a idem na odgovor na vaše pitanje ; samo još malo ... ; šta sam ja radio? Zatvorio bih oči i pokušao da u mislima napravim njenu sliku. Otvorio bih oči, posmatrao ju, zatim bih zatvorio oči i pokušao da stvorim njenu sliku.

¹ nije čujan audio snimak pitanja

Otvorio bih oči, spazio njene obraze, zažmirio i mislima oslikao njene obraze. Isto tako njene usne ... sve ... Otišao bih kući, zažmirio i doslovno bih vidio njenu sliku.

Dalje, išli smo u istu školu. Ja sam bio stariji tri godine i imao sam nešto više časova. Zna li šta se dešavalo? Ako bi joj se škola završavala u 13h a meni u 14h, propuštao bih zadnji čas da bismo mogli da se vraćamo kući zajedno, jer smo živjeli u istom kraju. Rekao bih joj : "Završila si u 13h? I ja sam!" Lagao sam. "Hajdemo zajedno."

Provodio bih što je moguće više vremena sa njom. Konačno, kada sam bio u srednjoj školi, rekao sam joj : "Slušaj, želim da se zabavljamo. Želim i da se vjenčamo."

"Oooo, uspori malo!"

Rekao sam : "Zašto da gubimo vrijeme. Želim da budem iskren. Pričam sa tobom zato što želim da se oženim tobom."

Rekla je : "Ali, ne poznaješ me ..."

"Ma poznajem te odlično."

I tako smo mi pričali i pričali ... postali prijatelji ...

Slušajte, kako bi to izgledalo kad bih ju pitao : "Koliko vremena treba da provodim sa tobom da bismo bili u dobrom odnosu? Koliko je vremena potrebno? Jedan, dva sata dnevno?"

Da li je to dobro pitanje? Nisam baš siguran.

Koliko vremena želite da budete s njom? Što je moguće više! Kada nisam bio sa njom, razmišljao bih o njoj.

Da li me pratite? Mi kažemo da smo zaljubljeni u Hrista, a pitamo se koliko vremena treba da se molimo.

Da li me pratite? Još se i pitamo šta bi trebalo da kažemo.

Ma, reći ću vam. Toliko sam ju volio, da sam pisao i poeziju. A ja nisam poeta. A kada bih ju sreo, želio sam da joj recitujem prelijepu poeziju koju sam joj napisao. A kada bih ju vidio, zaboravio bih čak i svoje ime ; a kamo li poeziju. Bio sam oduševljen njom.

Pitala bi me :

"Da li si dobro?"

"Aha."

"Nemaš ništa da kažeš?"

"A-a"

Nije mi bilo potrebno da nešto kažem. Bio sam srećan što sam sa njom.

Pitamo se šta da kažemo u molitvi.

Kad zaista volite Hrista i kada On nije samo teorija, samo teologija, već ljubav, ne radi se o tome šta treba da kažete, već sa kim provodite vrijeme.

Uzgred, neko me je juče pitao o ženi koja je otišla kod sudije. Sjećate li se?

Slušajte pažljivo. Mi puno puta molitvu poistovjećujemo sa traženjem. Kada Biblija kaže "molitva bez prestanka", riječ na engleskom čak nije "molitva", već imati povezivanje sve vrijeme. Molitva ne znači "stalno tražiti" već "biti stalno povezan".

Uzgred, ako molitva za vas znači zažmiriti i nešto zatražiti i da treba stalno da se molite, ne molite se dok vozite.

Ali, ako molitvu shvatate kao povezanost, onda budite povezani sa Bogom dok vozite.

Da li me pratite? Molitva nije kada iziđete pred Boga i kažete Mu : "Daj mi ovo, oprosti mi, blagoslovi me, pomoz mi." Molitva je kad izađete pred Boga i kažete : "Nedostajao si mi. Ne mogu da funkcionišem bez Tebe. Volim te više od života. Volim te više od svog posla. Mogu da odustanem od svog posla bilo kad. Volim Te više od svoje porodice, iako je volim do besvjesti. Volim Te više od sebe. Nije mi bitno da li ću živjeti ili umrijeti sve dok sam sa Tobom."

To je molitva. Stoga, moliti se cijelu noć ne bi trebalo da je problem. Jer, u prijevodu na jevrejskom, kada kaže u Psalmu 63. : "Kada idem da spavam, sa Tobom sam. Kada se probudim, i dalje sam sa Tobom."

U suštini, u jevrejskom prijevodu ne kaže : "Sa Tobom sam". Kaže : "Kad idem da spavam, provodim vrijeme sa Tobom. Probudim se i još uvijek si", citiram sa jevrejskog, "kraj moga kreveta, iščekujući da provodimo vrijeme zajedno."

Ispričaću vam jednu priču. Možda vam je poznat dr Ron Kluze. Da li ste ikada čuli za Rona Kluzea? On je bio moj učitelj na Sadern adventističkom Univerzitetu, u Koledž Dejlu, u Tenesiju. On je bio moj učitelj na teologiji. Imali smo vikend probuđenja. Dr Kluze nam je ispričao jednu priču ...

Dakle, imali smo vikend probuđenja i dr Kluze nam je rekao da je imao "svađu" sa svojom ženom, Lizom Kluze. Ja ih sada oboje poznajem veoma dobro i prijatelji smo. Za mene je privilegija da mogu da kažem da se mi dobro poznajemo. Dr Kluze je spomenuo jednu priču koja je bila vrlo zanimljiva. Rekao je da je njegova žena optužila njega da Bog odgovara na njegove molitve zato što je on pastor, a ne odgovara na njene molitve.

Loša pomisao. "O, pastore, da li biste se pomolili za mene. Ako se pomolite, Bog će da odgovori." Bog odgovara na svaku molitvu. Kluze je rekao : "Ne, Bog odgovara na moje molitve zato što Mu se molim. Ne odgovara na tvoju molitvu zato što Mu se ne moliš."

"O, svakako se molim - svako jutro, svako veče, za svaki obrok."

On je rekao : "To nije molitva. To je rutina, forma".

Kad govorite iste riječi, vi nemate odnos.

Rekla je : "Šta misliš? Da si svetiji? I ja se molim!"

Rekao je : "Ne, ne moliš se. Moliš se, ali nemaš odnos. Ne provodiš vrijeme sa Isusom."

Rekla je : "Ja imam *realan* posao."

Poželim da više ne budemo prijatelji kad tako kažu. Kažem im : "Provedite jedan dan sa mnom. To će biti dovoljno."

U stvari, jedan od mojih starješina je davno rekao : "Šta radite vi pastori?" Rekao sam mu : "Čujte, želim da ili podnesete ostavku ili da provedete jedan dan sa mnom. Ozbiljan sam."

Tako je on proveo jedan dan sa mnom i nakon toga je rekao : "Ne bih mogao da izdržim ovakav stres. Tvoj telefon zvoni sedamdeset puta dnevno, a ti sve vrijeme negdje jurcaš ..."

Da se vratimo na priču.

Ona je rekla : "Ti nemaš realan posao. Zato imaš vremena za molitvu."

On joj je rekao : "Dušo, moj posao je veoma stresan, ali Bog je bitniji od posla."

"E, pa Bog je bitniji i od mog posla."

Rekao je : "Nije."

"Ja spavam čvrsto."

E pa u tome je bila u pravu. On nam je rekao da ona spava toliko čvrsto da ne možete da je probudite. Kao da je mrtva. Mogli biste da siječete drva na njenom tijelu, a da je ne probudite. Ni pucanj pored uha ju ne bi probudio. Šalim se. On spava vrlo plitko. Ako biste se pomjerali samo malo u krevetu ili otvorili vrata, probudio bi se u sekundi.

A ona je imala poslužavnik od nerđajućeg čelika, u koji bi stavila veliki budilnik koji je na sebi imao dva zvona, sa čekićem između i njegov alarm je zvučao ludo. I oko tog sata bi poredala viljuške. Kada bi se alarm uključio, viljuške bi poskakivale, i to bi vas probudilo i iz mrtvih. Ali, to nju ne bi probudilo.

Imali su i jedan stari telefon ; ako se sjećate onih starih telefona ... Sjećate se? Vi ste svakako stari. Imali su i telefonsku sekretaricu sa malom kasetom sa trakom koju biste premotali, a onda preslušali poruke ... Stara vremena ... Zatim velika, crvena slova. Starinska.

Rekla je da je telefonska sekretarica bila podešena da se uključi na četvrto zvono.

Objasniću vam šta se desilo. On je pričao sa njom i rekao joj : "Previše spavaš. Treba da se moliš."

Rekla je : "Paaa, umorna sam i spavam čvrsto, pa zato ne mogu da se probudim."

On je rekao : "Potrebno je da se zaista budiš sat-dva ranije svakog dana i da se moliš kao što se Isus molio."

On se budio rano u jutro. Sjećate se? Ako je Isus tako radio, zar ne treba i mi tako da radimo? Mislim da je nama to potrebnije nego što je bilo Njemu.

Dakle, on joj je rekao : "Treba da se budiš svakog jutra i da se moliš."

Ona je rekla : "Ne mogu da se probudim!"

Rekao joj je : "Zamoli Boga da te probudi."

"Ali ja spavam čvrsto!"

"Da li pokušavaš da mi kažeš da Bog nije sposoban da te probudi?"

"Pa ne. Može On da me probudi."

"Zamoli Ga onda."

"Ali spavam čvrsto."

On joj je rekao : "Slušaj, ti imaš drugi problem. Ti ne želiš da se probudiš. Ti voliš duže da spavaš. Više voliš san nego Boga."

" O, ne! Više volim Boga nego san."

Rekao joj je : "Ne! Jer da više voliš Boga od sna, odustala bi od dijela sna radi Boga."

To je teško. Razmislila je o tome. Znala je da je on u pravu.

Pitala je : "Šta da radim?"

"Zamoli Boga da te probudi. Ali dok Ga to moliš, misli na to kako moliš, ako želiš da ti odgovori. Moli se svim svojim srcem. Misli tako kako tražiš."

Budite pažljivi sa onim što tražite jer možete dobiti odgovor.

Uradila je tako. Rekla je : "Gospode, uradi šta god je potrebno da me probudiš ujutru."

Bila je uporna u toj molitvi : "Gospode, molim Te da me probudiš. Želim da se molim svakog jutra."

Tog jutra u 5:15, telefon je počeo da zvoni svojim ludim starinskim zvukom. Mogu da vas ubiju svojim zvonom. I telefon je zvonio i zvonio ... ko zna koliko dugo. Lisa Kluze kaže da, kad je telefon zvonio, Ron je spavao tako plitko da bi čim zazvoni, odmah skočio i podigao slušalicu. Ali ovoga puta nije to učinio. Ona je i dalje čula telefon kao u snu. Pomislila je : "Čovječe, da li je to san ili telefon zvoni?" Otvorila je oči i telefon je zaista zvonio. Još uvijek je bila pospana i slušala je i slušala i rekla je : "Uh, pa on i dalje zvoni." A zvonio je možda i petnaest minuta. I rekla je, brojeći : "Ovo je deseti, jedanaesti ... puta". I on je nastavio da zvoni a da Ron nije čuo telefon. Možda je umro? Skočila je na njega da mu provjeri puls. Pa, on spava kao beba. On ne čuje telefon, ali ona čuje. I ona se pita : "Da li je telefonska sekretarica uključena?" Pogledala je i bila je uključena, ali nije radila svoj posao. Pogledala je identifikaciju poziva, ali je pisalo : "0000000".

Pitala se : "Ko to zove u 5:15, a da Ron to ne čuje i telefonska sekretarica ne radi i da identifikacija poziva isto ne radi?" Zato je podigla slušalicu i rekla : "Halo?", u stilu : "Ma ko to zove tako rano!?!"

Čula je glas : "Lisa, ovdje sam i čekam te. Vrijeme je da razgovaramo. Vrijeme je za molitvu." "Lisa, ovde sam, kraj tvog kreveta i čekam te. Vrijeme je za molitvu."

Dr Kluze je rekao da se ona zamrzla. Počela je da ga budi : "Rone, Rone." Pitao sam : "Šta se dešava?" Rekla je : "Evo šta se dešava."

Kad nam je na času ispričao tu priču, nisam mu povjerovao. Rekao sam : "Ma kakvi. Moram da razgovaram sa njom." Otišao sam do dr. Lise i evo šta mi je rekla : "Pavele, nikad nisam ni pomišljala koliko Bog želi da razgovara sa nama i u kojoj mjeri Ga mi ignoriramo ; da On čeka kraj našeg kreveta svakog jutra, a nama je očajnički potrebna ta molitva."

Nije bezbjedno da iziđemo napolje bez Božjeg prisustva.

Rekla je : "Nakon tog jutra, nikada se više nije desilo, niti će, da mi dan ne započne bez vremena s Njim. Radije ću umrijeti nego da iziđem bez molitve."

Dakle, problem koji imamo (... a konačno odgovaram na vaše pitanje ... ovo je dug odgovor ... dakle), nije da mi ne znamo šta da kažemo ili zašto treba da provedemo cijelu noć, već je problem u tome što ne poznajemo Isusa. Ne govorim o vama već dajem jedan opšti odgovor.

Ako vam je potreban, uzmite ga, ako nije, ne uzimajte ga. Ali, smatram da je ovo naš realan problem. Ne poznajemo Isusa. Razmislite o tome. Da smo znali koliko je Isus dobar, moćan i koliko

Mu je stalo do nas, da li biste se molili kada prolazite kroz iskušenja ili biste imali mir u Njemu znajući da On zna?

Pratite li me? Ali borimo se zato što Ga ne poznajemo. Ovo je bio sjajan odgovor. Dobili ste više nego što ste očekivali.

Pomolimo se : "Oče, ponovo Te molimo da dođeš i otvoriš Riječ za nas ; da dotakneš naša srca da bismo Te čuli i preobrazili se i poznavali Te. U Isusovo ime. Amin."

Ima mnogo toga da se kaže o molitvi. Seminar o molitvi traje deset do dvanaest sati. Ove sedmice smo imali samo šest sati. Ali, pokrićemo što je moguće više ili ću iznijeti najbitnije stavke.

Jučer smo pričali o prvom dijelu Gospodnje molitve i rekli smo da započinjete hvaljenjem i slavljenjem Boga. Sjećate se? OK, sjećate se. Neki od nas se ne sjećaju.

Rekli smo da se u prvom dijelu tri puta ponovila riječ "Tvoj/Tvoje" :

"...da se sveti ime tvoje ; da dođe carstvo tvoje ; da bude volja tvoja ..."

Drugi dio je "nam" : "daj nam ... oprosti nam ... ne navedi nas".

U suštini, na početku molitve treba da se fokusirate na Boga, pa poslije toga možete da se fokusirate na sebe. Mi jednostavno krenemo da tražimo. Ne slavimo Boga i ne fokusiramo se na Njega.

Jučer sam rekao da nije bezbjedno da tražimo prije nego što Ga dovoljno slavimo. Treba da pojačamo, nahranimo, gajimo vjeru do te mjere da možemo da Mu vjerujemo. Tek tada možemo da tražimo.

Danas nastavljamo.

Uzgred, "da se sveti ime tvoje" znači : "Neka se Tvoje ime proslavi u mom ponašanju."

"Da dođe carstvo tvoje" je sadašnje trajno vrijeme, što znači da Božje carstvo treba da dođe u naše domove sada.

Stigli smo do dijela : "Da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu".

Sjećate se? Nastavimo sada.

Mali komentar na : "Da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu". Kako se sprovodi Božja volja na Nebu? Da li Bog kaže nekom anđelu : "Idi i uradi to i to", a anđeo kaže : "Žao mi je Gospode. Danas sam zauzet. Žao mi je Gospode, ali nemamo resurse, nemamo novca."? Da li se anđeli raspravljaju?

"Da, Gospodine!"

Zašto se raspravljamo kada Bog kaže da uradimo nešto? "Da bude volja tvoja ..." Kako da kažem : "Da bude volja tvoja", ako ne znam šta je Njegova volja?

Puno puta smo shvatili da je molitva dijalog. Duh proroštva je veoma jasan : molitva je dijalog ; molitva je razgovor.

Molitva je dvosmjerna komunikacija. Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju.

U stvari, u "Čežnji vjekova" piše : "Kada utihne svaki drugi glas ... tišina duše čini Božji glas razgovjetnijim." Da li mi ikada čujemo Božji glas? Da li je molitva takva da mi samo pričamo i pričamo, a zatim kažemo : "Amin" i odemo? Ili je molitva realan razgovor kao razgovor sa prijateljem?

Zamislite da u razgovoru sa ženom uvijek ja pričam, a da nikada ne slušam. Da li je to dobar brak? Mislim da nije.

Ako vaš prijatelj uvijek priča a nikada ne sluša, da li je on dobar prijatelj? Iskreno, sumnjam.

Ne mislite li da Bog želi da komunicira? Zašto je On slao proroke? Zašto je poslao Isusa? Zašto je ljudima dao Svetinju, ako ne radi komunikacije sa nama? Zašto bi nam rekao : "Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje glas moj ..." Ili : "Ovce moje slušaju glas moj ..." Ili, u Isaiji 50,4 : "On budi mi uši", ne usta, "budi svako jutro, da slušam kao učenici." On ne kaže : "On budi moje uši da pričam", već u Isaiji piše : "Gospod ... budi mi uši da slušam ..." Da li mi ikada slušamo u molitvi? Ako "da", kako to radite?

U Psalmu 5,3 piše : "Svakog jutra svoje molbe polažem pred Tebe ... i čekam na Tvoj odgovor". Da li mi ikada čekamo?

Zar nam nije ekstremno bitno ono što Bog govori i da vrijedi da to čujemo?

Svi ljudi iz Biblije ... Avraam, Mojsije ... svi su imali otvoren razgovor sa Bogom. Avraam je bio patrijarh. A Mojsije? Svi su bili ljudska bića. U Jevrejima poslanici piše za Iliju ... U Jevrejima poslanici piše da je Ilija bio čovjek baš kakvi smo i mi. Bog je razgovarao sa Ilijom, zar ne? Mojsije je bio kriminalac, a Bog je razgovarao sa Mojsijem. David nije dobar primjer za nas, a Bog je razgovarao sa Davidom. Bog razgovara sa svojim narodom. Njegove ovce slušaju i čuju Njegov glas.

Puno propuštamo kada ne razgovaramo sa Bogom. Mi samo kažemo ali nikada ne slušamo.

Daću vam jedan primjer. U oblasti u kojoj sam ranije bio pastor, nebitno gdje, ko i šta, bila je jedna dama koja je mogla da vas "ubije" pričom. Uši su mogle da vam otpadnu koliko je ona pričala. Kao da radi na ekstremno izdržljive baterije. Mogla je da priča i priča i priča, bez pauze, bez potrebe da diše ... Zna li šta je ona radila? Ako vas umori njena priča i poželite da odete, uhvatila bi vas rukom, držala vas i nastavila da priča. Ljudi su ju zbog toga izbjegavali.

To je kao inflacija reči, ne novca. Previše reči koje nemaju vrednost. Kad ona priča, niko je ne sluša. Ali ona nije loš čovek, samo priča previše. Tu nema pomoći.

Kad sam držao seminar o molitvi, prišla mi je i pitala : "Dakle, vi kažete da treba i da slušam?" Rekao sam : "Naravno. Zar ne mislite da i Bog treba vama nešto da kaže?"

"Da, zvuči logično."

Pitao sam je : "Nije li molitva dijalog?"

"Jeste."

"U 'Put Hristu' piše da je molitva disanje duše. Ako izdahnate, zar ne treba i da udahnete?"

"Da, to ima smisla."

Rekao sam : "Onda treba da slušate u molitvi."

Rekla je : "Pastore, ne znam kako to da radim."

Mislio sam u sebi : "Naravno da ne znate." Ali bio sam ljubazan. Nisam to rekao. Smiješio sam se i ćutao.

Zatim je rekla : "OK, pokušaću to da uradim."

Pozvala me je sljedećeg dana i rekla : "Pastore, ćutala sam trideset sekundi. Teže je nego što sam zamišljala."

Pokušajte i vidjećete da je potrebno dosta discipline. To nije lako. Zato sam joj ispričao kako to da radi. I uradila je.

Pozvala me je i rekla : "Bog ne razgovara sa mnom."

Rekao sam joj : "Slušajte, on je Gospodar a vi sluga. Ne govorite vi Njemu kada će On da priča. On priča onda kad On to želi. Samo nastavite da slušate."

To je kao vojnik. Ne znate kada će početi rat, ali ste spremni za to. Ako počne, vi ste spremni.

Rekao sam joj: "Nastavite da slušate tako da kad On priča vi to čujete. Jer ako vi ne slušate, On može da govori a da vi to ne čujete."

I nastavila je s pokušajima. Pozvala me je nakon dvije nedjelje i rekla : "Pastore, ja sam adventista cijeli svoj život ; kao i moji roditelji i njihovi roditelji ... Ja sam treća generacija adventista. Ovo je prvi puta u životu da sam zaista čula Božji glas."

Rekao sam : "Dobro po vas. Možete li da kažete još nešto o tome?"

"Da. Bog mi je progovorio i rekao mi je : 'Pokrenite društveni centar za siromašne'."

Pomislio sam : "Da, da, da ... to vam je rekao. Trebalo je meni to da kaže. Ja sam pastor!" Ali nisam to rekao. Samo sam pomislio.

Rekla je : "Pastore, treba da razgovaramo sa crkvenim odborom."

Rekao sam : "Samo napred!", a mislio sam : "Ne ja, nego vi to uradite."

Tako je ona izašla pred odbor i rekla : "Molila sam se kako je pastor preporučio i Bog mi je rekao da treba da pokrenemo društveni centar za siromašne."

S obzirom na to da ona obično previše priča, pogodite šta se desilo. Niko je nije slušao. Rekli su samo : "OK. Bog vas blagoslovio. Doviđenja."

Zatim mi je došla i rekla : "Vi ste mi rekli da se tako molim. Uradila sam tako, a oni me nisu slušali. Recite im vi da slušaju."

Rekao sam : "Čujte, nemam ja veću moć od vas. Ne mogu ja da ih natjeram na nešto. Ja nemam deset glasova već samo jedan."

"E pa onda mi vi pomozite da pokrenemo društveni centar."

Zašto li sam joj rekao da sluša? Sada moram da joj pomognem.

Rekao sam : "OK, u četvrtak u 8:30 imam pola sata na raspolaganju."

Rekla je : "OK, četvrtak u 8:30."

U četvrtak u 8:30 smo se sastali i počeli da tražimo prostor za društveni centar.

I krenuli smo od jedne zgrade do druge i tako čitav sat. Ništa nismo našli.

Rekla mi je : "OK. Vidimo se slijedećeg četvrtka."

Rekao sam : "Ne, nikako. Zauzet sam. Ovo je kraj."

"Ali rekli ste : 'četvrtkom u 8:30!'"

"Ne, ne. Bila je to jednina, ne množina. U četvrtak, ne četvrtkom".

"Rekla je : "Ne, ne, pastore, dobro sam vas čula : četvrtkom."

Rekao sam : "Slušajte! Nemam vremena!"

"Vi ste mi rekli da se molim na taj način."

"OK! Sljedećeg četvrtka u 8:30".

Pa sledećeg četvrtka u 8:30 ... I tako šest mjeseci svakog četvrtka. To me je dokrajčilo!

Osjećao sam kao da se selim u drugu oblast.

Svaki puta bih joj rekao : "Slušajte, da li ste sigurni da vam je Bog to rekao?"

Rekla je : "Vraćam se molitvi i molim se tako kako ste mi rekli i On kaže : 'Nastavite da tražite.'

Morala sam da Mu vjerujem. Nisam znala šta drugo osim da nastavim i slušam."

Otišli smo u Delavan, u Viskonsinu, gdje živi osam hiljada ljudi i obišli svaku zgradu i firmu, ali nismo uspjeli da nađemo prostor kakav nam je potreban. Ili je bio premali ili preskup. Nismo našli veličinu koju tražimo i po cijeni koju želimo. Zato smo otišli u sljedeći grad u Viskonsinu, Elkhorn. I tamo smo obišli svaku kuću i svaku firmu dok nismo završili i sa Elkhornom. Dva grada! Umorio sam se!

Nakon šest mjeseci, jednog dana, Božjom blagodaću i milošću, našli smo jednu firmu čiji je vlasnik bankrotirao i zatvorio firmu.

Rekao je : "Da, zatvorena je, ali bar ću da zaradim iznajmljivanjem prostora. Možete da ga koristite."

"Jupiii! Amin!"

Potpisali smo papire, a ja sam rekao : "Doviđenja i ne vidimo se sledećeg četvrtka."

Pogodite šta se desilo.

Čim smo potpisali papire, dobio sam telefonski poziv.

Rekao sam : "Halo, ko je to?"

"Ja sam menadžer Kejmarta."

Rekao sam : "OK".

Pitao me je : "Da li ste vi pastor Pavel?"

"Jesam."

"Svi vas znamo."

Nadao sam se da je po dobru.

"Svima ste poznati jer ste bili u svakoj kući i cio grad vas poznaje."

Bog je to dopustio jer niko tamo nije znao za Hrišćansku adventističku crkvu. Bog je želio da budemo vidljivi, pa je zato dopustio da šest mjeseci obilazimo sve i svako je znao ko smo mi i šta želimo. Bog ima svrhu, samo mi to ne shvatamo.

Menadžer Kejmarta je rekao : "Zatvorili smo Kejmart, a znamo da želite da pokrenete društveni centar, da pomognete siromašnima. Da li ste našli prostor?"

"Našli smo."

"Da li imate police?"

"Nemamo."

"OK. Dođite kod nas. Želimo da pomognemo. Zatvorili smo Kejmart. Police nam nisu potrebne.

Uzmite koliko god vam je potrebno."

E, pa kad to kažete nekom adventisti, mi smo pohlepni ljudi. Razgovarao sam sa starješinom svoje crkve. Otišli smo tamo njegovim pikapom Ford F150 i uzeli smo sve police. Zatim smo ispunili svoj

prostor. Imali smo toliko polica da smo neke iznijeli na parking. Zatim sam razgovarao sa članovima moje crkve i rekao : "Slušajte, ja vas posjećujem. Znam kako živite i znam da u vašim ostavama imate mnogo više nego što koristite. Šta god da imate u garažama, ostavama, na tavanima, u podrumima, a što niste koristili u posljednje dvije godine, poklonite to. Ako ne koristite, ne zadržavajte. Dajte to nekom siromašnom."

Tako su i uradili. Dobri ljudi. Tako smo taj društveni centar ispunili odjećom i namještajem, siromašni su počeli da dolaze, a mi smo počeli da im pomažemo.

Kada se desio uragan Katrina, sjećate li se ... naše malo skladište, naš društveni centar je četiri sedmice, svake sedmice slao nekoliko kamiona pomoći ugroženima.

Došli su ljudi iz Luteranske crkve i rekli : "Hej! Mi nemamo društveni centar, a vi ga imate. Da li biste prihvatili donacije?"

"Hej, mi smo adventisti. Mi prihvatamo donacije od svakog. Slobodno dajte."

Zatim su došli ljudi iz Metodističke crkve : "Da li biste prihvatili donacije?"

"Dajte."

Zatim Prezbetarijanska crkva, pa Baptistička crkva ... sedam drugih denominacija nam je dalo donacije!

Niko nije rekao "Amin". OK. Tako je dobro.

Zatim su ljudi iz Metodističke crkve rekli : "Želimo da oformimo molitvenu grupu, a vi imate molitvenu grupu u društvenom centru srijedom uveče i naši ljudi dolaze u vašu molitvenu grupu.

Da li biste htjeli da pokrenete molitvenu grupu u našoj crkvi?"

"Kako da ne!"

U utorak uveče smo pokrenuli molitvenu grupu u Metodističkoj crkvi.

Zatim nam je vlasnik susjedne firme, desno od nas došao i rekao ...

Uzgred, zaboravih da kažem da smo se toliko proširili zbog velikog broja donacija, da više nismo imali mjesta za sve stvari, pa smo počeli da ih ređamo napolju, na parking. Došla je zima, počele su kiše i snijeg, a da mi nismo imali gdje to da uskladištimo.

Tako je taj naš poslovni komšija došao i rekao : "Pastore, vi činite mnogo za našu zajednicu.

Ja sam zatvorio pola svoje firme jer mi ne ide dobro, a želim da uštedim struju. Ne želim da uključim grijanje jer je preskupo, pa sam zatvorio samo pola. Svoj posao radim u prednjoj polovini, a zadnji dio je prazan. Ako želite, možete tu da smjestite svoje stvari sa parkinga. Samo, ne uključujte grijanje.

Rekao sam : "OK. Koliko smo vam dužni?" Rekao je : "Ništa. Želim da budem dio ovog blagoslova.

Koristite to besplatno."

"Slava Gospodu!"

I tako smo naše stvari smjestili tamo. Pogodite šta se desilo ...

Nakon tri mjeseca, drugi poslovni komšija, sa naše lijeve strane, dolazi i kaže mi : "Znate li šta mi je on rekao? U posljednja tri mjeseca, otkada vam je ustupio pola svog poslovnog prostora, Bog ga je blagoslovio u polovini više nego u punom kapacitetu firme! Želim da vam dam pola svoga prostora. Možda i mene Bog blagoslovi!"

Rekao sam : "OK". I uzeli smo to.

Nakon šest mjeseci smo kupili cijelu zgradu "Autozon". To je ogromna stvar. Toliko smo se proširili da smo dva mjeseca bili na naslovnim stranicama. Svake sedmice.

Dobili smo poziv i od Vlade da se pobrinemo i za kupone za hranu.

Zatim smo dobili i poziv iz zatvora : "Da li biste angažovali ljude iz zatvora na šest mjeseci, jer im je

potreban probni rad. Da li biste im držali biblijske časove, učili ih da rade?"

I tako su svi saznali za Hrišćansku adventističku crkvu.

Zašto?

Zato što je jedna dama bila voljna da sluša.

Koliko mi propuštamo kada samo govorimo, a nikada ne slušamo?

Da li me pratite?

Molitva je dvosmjerni razgovor. Vi govorite Bogu, a onda Mu dopustite da i On vama kaže nešto dok vi slušate. On "budi svako jutro, budi mi uši, da slušam ..." Duh proroštva kaže da je Isus iz dana u dan od Oca dobijao planove. Zar ne mislite da Bog ima planove za nas? Zar nismo radoznali da Ga pitamo : "Gospode, pokaži mi plan koji imaš za mene za danas."

Na primjer, Džon iz Flinta u Mičigenu.

To mjesto, Flint, ima četrdeset hiljada ljudi. Ako kažete Mičigen, vi kažete snijeg. Mičigen i snijeg idu zajedno. Tamo stalno pada snijeg. Ako ljetno dolazi u četvrtak i vi odete od kuće u srijedu a vratite se u petak, vi propustite ljetno. Loše vrijeme. Planine snijega.

Džon je rekao: "Pastore, moliću se na taj način. Slušaću."

I on je počeo da se moli na taj način.

Rekao mi je : "Jednog jutra sam imao razgovor sa Gospodom ; govorio sam, slušao, govorio, slušao, proučavao, slušao, govorio, slušao, proučavao, slušao ... Zatim sam završio i otišao na posao.

Rekao je : "Rekao sam, kao i obično : 'Gospode, moram da idem, ali želim da nastavim da pričam sa Tobom. Želim da ostanemo povezani. Želim da nastavim da slušam. Možda imaš nešto za mene, a možda ne. Ali, ako imaš nešto za mene, ako imaš plan, posao za mene danas, molim te da mi pomogneš da budem otvoren. Dostupan sam ti. Slušam te. Pomozi mi da čujem tvoj glas."

I rekao je da je otišao.

Vozio je svoja kola, Ševi Suburban. Velika, lijepa i skupa kola. Vozio je kroz snijeg međudržavnim putem broj 94.

Rekao je : "Vozio sam, a snijeg je padao četiri dana bez pauze".

Planine snijega. Snijeg je padao i padao ...

On reče : "Bog mi je rekao : 'Pogledaj desno!'" "Znao sam da je to Božji glas pa sam odmah pogledao desno. Ugledao sam nešto bijelo u polju."

Okrenuo se svojoj ženi i rekao : "Dušo, vidim nešto bijelo u polju."

Ona je rekla : "Dušo, snijeg je bijel."

Rekao je : "Ne, ne. Vidim nešto bijelo na snijegu."

"Vjerovatno si slabo jeo i nešto ti se priviđa."

"Ne, ne. Molio sam se i Bog mi je progovorio."

Napravio je zaokret, otišao na prethodni izlaz sa puta, okrenuo i polako vozeći stigao do tog mjesta. Da, tu je bio jedan stariji čovjek u bijeloj odjeći, na snijegu. On je zaustavio kola, uključio žmigavce i prišao mu. Taj čovjek je na sebi imao vezanu cedulju sa svojim imenom i dijagnozom "Alchajmer". Ispostavilo se da je taj čovjek napustio stacionar i krenuo kući, ali je zaboravio gdje je to. Džon ga je unio u kola, požurio u bolnicu i doktor je rekao da bi minut-dva kasnije bilo prekasno. Dok je Džon bio tamo u bolnici, došao je doktor tog starca i pitao : "Kako je moguće da

ste ga vidjeli na snijegu, daleko u polju?"

Rekao je : "Duga je to priča."

"Recite mi!"

"Vidite, ovako sam se molio ... A ovo sam rekao ... I ovo mi je Bog rekao ... Zato sam okrenuo glavu ..."

Doktor je pitao : "U koju crkvu idete?"

"U malu Hrišćansku adventističku crkvu ..."

"Želim da idem u tu crkvu!"

"Ali mi ne jedemo svinjsko."

"Ne zanima me šta jedete!"

"Ali mi ... držimo Subotu."

"Ne zanima me ni da držite utorak. To je crkva koja ima Boga!"

Čujete li ovo?! Ljudi ne traže : "Mi imamo ispravnu doktrinu", već traže Boga. "To je crkva njegovog Boga! Bog je stvaran! Želim da idem tamo!"

Vozio sam od Tenesija do Viskonsina, dvanaest sati vožnje. Duga vožnja. Dogovorio sam se sa svojom ženom da nećemo da uključimo vijesti. Sve su loše. Nećemo ni muziku da uključimo. Hajde da se molimo. Počeli smo da se molimo tih dvanaest sati. Govorili smo, slušali, govorili, slušali. Ništa se nije desilo. Nakon pet sati vožnje međudržavnim putem 57 sjever, prolazite pored 3ABN-a. Kada idete tamo, blizu Maunt Vernon, tu je i 3ABN. Dok smo prolazili pored 3ABN-a, Bog mi je progovorio i rekao : "Pozovi tog i tog." Rekao sam : "Gospode, ne mogu da pozovem tog čovjeka."

On je kao ona dama - puno priča. Poslednji put kad sam ga zvao, pričao je dok mi se baterija nije ispraznila. A prije toga, kada smo ga posjetili, a on je isto Rumun, samo što priča više od mene ... Dakle, prošli puta kada sam ga posjetio, razgovarali smo do tri časa ujutru. Meni bi se prispavalo, ali me je on stalno budio da mi ispriča još nešto.

I Bog mi je sada rekao : "Zovi ga." Rekao sam : "Gospode, ne znam da li da ga zovem. On priča previše." Bog mi je progovorio : "Zar mi nisi tražio da ti kažem ako imam nešto za tebe? Pozovi ga." Rekao sam tada ženi : "Dano, moram da zovem tog i tog." Ona je rekla : "Dušo, ako njega zoveš, nikada nećemo stići kući." "Ali Bog mi je rekao da ga pozovem."

"OK. Pozovi ga."

Pozvao sam ga i pitao : "Hej, kako si?"

On je rekao : "Molim se posljednja dva sata. Potrebna mi je pomoć."

Pitao sam : "Šta je problem?" Rekao je : "Idem na misionarsko putovanje u Kubu, ali snijeg pada već nekoliko dana. Autobus nije došao. Moja kola su u kvaru, a nijedan član crkve nema hrabrosti da me vozi po ovom snijegu i zato ću izgubiti avion."

Rekao sam mu : "Hej, čovječe, upravo sada dok pričamo, ja se vozim ka izlazu sa puta ka tebi." Izašao sam sa puta na izlaz 109. Za nekoliko minuta sam bio kod njega kući, pokupio ga ... Imao sam Tojotu Sijenu, i mogao sam da vozim kroz snijeg. Tako sam stigao do njegove kuće, pokupio ga, odvezao do aerodroma. Stigli smo trideset i pet minuta prije polijetanja njegovog aviona. Ušao je u avion i otputovao za Kubu.

Da li Bog govori? Da ili ne? Bog apsolutno čezne da priča sa nama. Po cijeloj Bibliji, čitajte pažljivo. Suština je u slušanju Božjeg glasa. Kada kažemo : "Da bude volja tvoja", bolje bi bilo da Ga slušamo da bismo znali šta je Njegova volja, a da bismo ispunili Njegovu volju. Da li me pratite?

Dakle, u suštini, kada kažete : "Da bude volja tvoja", treba da uradite neke stvari.

BROJ 1 : da slušate ; BROJ 2 : da pristanete na to ; i BROJ 3 : da to i uradite, da uradite šta god Bog traži.

Mogao bih da vam ispričam niz priča i možemo ostati ovdje čitavu sedmicu.

To ne bi bile priče od prije pedeset godina, već od jučer ; od prije tri dana, od prije nedjelju dana. Priča za pričom ...

Bog djeluje. Bog se nikada nije promijenio.

Ali, potrebno nam je da se zaista molimo.

Na primer, Stiv Ost, koji je pastor na Kolumbus Akademiji, odlučio je da će se moliti drugačije, da će od tog trenutka nadalje naučiti da sluša. I radio je tako nekoliko sedmica, ali ništa se nije desilo. Nakon nekoliko mjeseci me je pozvao i rekao : "Pavele, desilo se nešto."

Rekao sam : "Ispričaj mi. Volim da slušam priče. Reci mi."

"Pavele, molio sam se kao i obično. Slušao sam i molio se, slušao, bio je to razgovor. Proučavao sam, slušao, proučavao, slušao, bio je to razgovor. Dao sam Bogu priliku da govori, ali ništa se nije desilo. Zatim sam otišao da kupim neke namirnice. Vozio sam se sa svojom ženom u našem kombiju i istog trenutka mi je Bog progovorio i rekao : 'Idi u školu.'

Rekao sam ženi : 'Dušo, moramo do škole', a ona je rekla : 'Dušo, škola je zatvorena. Sad je ljetnji raspust. Nema tamo nikoga tokom raspusta ; ni učitelja, ni učenika, a vrata su zaključana. Zašto bi išao tamo?'

Bog mi je rekao : 'Idi u školu.'

Ona je rekla : 'Dušo, to je sigurno bio tvoj um a ne Bog.'

'Ne, dušo. Da je bio moj um, rekao bi mi : 'Idemo u restoran.' Ali to je bio Bog i rekao mi je : 'Idi u školu.' Znam da to nema puno smisla, ali znaš već da puno puta ono što Bog kaže nama izgleda da nema smisla."

Zatim je okrenuo kombi i odvezli su se do škole. Kada su stigli tamo, vrata su bila zaključana, a ispred glavne kapije jedan čovjek je plakao.

Pitao je tog čovjeka : "Šta radite ovdje?"

Čovjek je odgovorio : "Duga je to priča." Plakao je i rekao : "Prije mnogo godina, išao sam u ovu školu. Na drugoj godini srednje škole sam postao zavisn od droga. Zbog toga sam isključen iz škole. Bio sam u zatvoru, vratio se kući, vratio se drogama ; ponovo u zatvor. Vratio se kući, ponovo se vratio drogama. Počeo sam da prodajem drogu, a zatim sam se upustio u prostituciju. Uhapšen sam i bio sam dvadeset i jednu godinu u zatvoru. Nakon dvedeset jedne godine sam konačno izišao na slobodu. Izgubio sam porodicu, posao, sve. Želim da napravim zaokret. Želim da slijedim Isusa Hrista, ali ne znam šta da radim. Ovo je mjesto na kome sam saznao za Hrista i zato sam se vratio ovdje za pomoć. Ali nikoga nije bilo tu. Molio sam Boga da mi pošalje nekoga. Potrebna mi

je pomoć. A zašto ste vi došli ovdje?"

Stiv mu je ispričao kako se molio i da mu je Bog rekao : "Idi u školu."

Nije li Bog fantastičan? Zamislite kako bi naša crkva izgledala da se svi tako mole. Možete li to da zamislite?

"Da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu." To znači kad se molimo : "Da bude volja tvoja", to nije samo neka formula : "Da bude volja Tvoja, u Isusovo ime. Amin." To nisu nekakve magične riječi : "Abrakadabra", da biste se ispravno molili. To je nešto što ima značenje.

Ovako možemo u nedogled ali treba da ispričam i druge stvari. Idemo na sljedeću tačku.

Vratimo se molitvi. Nakon što kažete : "Da bude volja tvoja", potrebno je da budete voljni da se predate, da uradite šta god da je Bog rekao.

Sljedeći dio molitve ...

Drugi dio molitve je fokusiran na nas : "Hljev naš potrebni daj nam danas." Neki ljudi smatraju da On ovde govori o duhovnom hljebu. Ali, nisu u pravu. Jeste, lijepo je moliti Boga svakodnevno za duhovni hljev. Ali, ovo se na Grčkom odnosi na fizičke potrebe. U redu je da od Boga tražite za vaše potrebe.

Isus je rekao : "Sve svoje brige bacite na nj ..." (1.Pet.5,7)

Pričali smo o tome jučer. Šta smo rekli? Riječ koja je tu upotrijebljena je "ekbalo", koja znači da bacite svoje potrebe ka Isusu ; tako daleko da više ne možete da ih uzmete nazad. Vi svoje probleme ostavljate Isusu i nastavljate dalje. To više nisu vaši problemi. Imate povjerenje u Njega. Dakle, u redu je da bacite svoje brige na Njega, ali je potrebno da Mu vjerujete. Dakle ... Gramatika ovdje, u "Hleb naš potrebni daj nam danas" je ponovo reverzibilna. Tu ne piše : "Daj mi". Previše se molimo ovako : "moj posao", "moja kuća", "moja porodica", "moje zdravlje", "moje spasenje" ...

U stvari, Isusov karakter je drugačiji. Ako posmatrate pažljivo, Isus se nije molio za sebe osim jednom, u vrtu. On se uvijek molio za druge, ne za sebe. Zapravo, On se odrekao sebe radi drugih. Odrekao se Neba. Preuzeo je veliki rizik radi drugih. I Isus je rekao da treba da budemo kao On.

Mojsije je rekao: "Izbriši me iz knjige [života] svoje". To je baš veliko. ... "I spasi ih". Pavle je rekao : "Jer bih želio da ja sam budem odlučan od Hrista." Na Grčkom to znači "odsječen", što doslovno znači "izgubiti spasenje". Znači, radije bih da budem odsječen, a da se oni spasu. To nije mala molitva, da vam je toliko stalo do drugih da ste spremni da izgubite sve, pa i vaše spasenje ako oni mogu biti spaseni.

Uzgred ... to znači *posrednička molitva*.

U Bibliji ima osam vrsta molitvi. Nemamo sada vremena da pričamo o tome, ali vam mogu zasigurno reći da su dvije od tih osam, jedine molitve koje možete da molite bez prestanka. U

ostalih šest morate da postavite granice u svom traženju. Na primjer, molite za posao : "Gospode, pomози mi da nađem posao." Vi to tražite od Boga jednom, dvaput sedmično. Dovoljno je. Dajte Mu predah. Kada kažete : "Da bude volja tvoja", ostavite Mu da učini svoju volju. Jer, Bog može da ima plan koji vi ne razumijete danas. Ali, ako Mu vjerujete, isplatiće vam se u naredne dvije do tri godine. Kad se budete osvrnuli, neće vam biti žao što ste bili spremni da čekate Gospoda i dopustite da On učini svoju volju.

Kada kažete : "Da bude volja tvoja", dopustite Bogu da bude Bog.

Da se vratimo suštini priče. Kad kažete : "Pomozi mi da nađem posao", "Pomozi mom zdravlju", Bog to može da uradi i puno puta On to želi da uradi. Ali, ima trenutaka kad On kaže : "Ne".

Ispričaću vam dvije priče. Moćne priče.

Prva se je dogodila kada sam bio u Rumuniji. Tamo sam bio pastor u jednom veoma udaljenom i primitivnom mjestu. Odmah, nakon što sam završio Teološki fakultet, poslali su me u moju prvu oblast u kojoj ljudi ne umiju ni da govore kako treba. Ulice su bile prljave. Kada je dva mjeseca padala kiša, blato mi je ulazilo i u cipele. Pomislio sam : "Šta ja radim ovdje?" Razgovarao sam sa jednim od mojih prijatelja i on me je zapitao : "Da li želiš da služiš Bogu?"

"Da."

"Da li te je Bog poslao tamo?"

"Jeste."

"Zašto se onda buniš?"

To je poenta. I tako sam otišao tamo i počeo da učim da volim te ljude. Oni su govorili rumunski, ali nisam razumio njihov akcenat. Koristili su neke riječi koje nikada nisam čuo u svom životu. U stvari, toliko je smiješnih priča u vezi tih riječi da ne biste povjerovali. Smijali biste se.

Tako, počeo sam da učim da ih volim. I dok sam ih posjećivao, molio se za njih i radio sa njima, radio evangelizacije sa njima, planirao crkve ... stvari su bile sve bolje. A kad stvari idu dobro, sotona je nesrećan. Ako vam sotona ne zadaje probleme, tada treba da se zabrinete da li ste na pravom putu. Vjerujte mi. Ali, ako ste u iskušenju, treba da imate mir. To znači da je sotona ljut. Vi tada treba da se više molite. I što se više molite, to vas više on napada. A što vas on više napada, to se više molite. I što se više molite, veće je čudo. I vi tako doživljavate Boga u svom iskustvu.

Da li me pratite? Šta se desilo? Radio sam, stvari su se dešavale, molili smo se, osnovali smo nekoliko molitvenih grupa u crkvi. Čak šest grupa. Kako su se ljudi molili, počeli smo i sa proučavanjem Biblije, evangelizacijama ... Stvari su išle veoma dobro. Osnovali smo jednu crkvu, pa drugu ; jednu grupu, pa drugu. Bila je to prava eksplozija.

Dakle ... sljedećeg dana je trebalo da idem u Uniju, na sastanak pastora. Ali, u Rumuniji je bila kriza. Nije bilo goriva. Vlast je uvela ograničenje : da možete da kupite samo trideset i osam litara goriva mjesečno. Skoro četrdeset litara mjesečno To nije mnogo. Morali ste da čekate u dugom redu da dobijete svojih 40 l goriva. Tako sam otišao na benzinsku pumpu da uzmem svojih 40 litara, da bih sljedećeg dana mogao da idem u Uniju na sastanak pastora. Tako sam išao na benzinsku pumpu i usput vidio duge redove, a nisam bio raspoložen da

čekam petnaest sati, jer se nekad čekalo i cijelu noć u koloni. Otišao sam van grada, vidio kraći red i krenuo tamo. Dok sam izlazio van grada da bih nabavio gorivo ...

Kada izađete van granica grada, a ime grada je bilo "Crveni čelik", na rumunskom "Ocelu rošu", i čim sam prošao znak za prestanak grada, tu je krivina na desno i jedna na lijevo ; Kao latinično slovo "S". Kola su išla vrlo sporo. Nisam znao zašto idemo tako sporo. Prebacio sam se u drugu brzinu ... vozio sam sporo. Pokušavao sam da prođem, ali nisam mogao da vidim zbog krivina. Gledali smo da li neko ide iz suprotnog smera. Prošli smo prvu krivinu, pa drugu, a onda sam vidio, daleko ispred, konjska zaprežna kola koja su išla sporo. Niko nije mogao da to zaobiđe zbog krivina. Konačno, nakon tih krivina, kola su počela da obilaze konjsku zapregu. I stigao sam tamo. Prošao sam zapregu i zatim promijenio sa druge na treću brzinu. Zatim je iz suprotnog smijera došao jedan kamion. I kada smo bili u paraleli, jedan mladić je iskočio pravo ispred mojih kola. PENG! Udario sam ga i oborio. Noć prije toga sam imao jedan san. A ja nikada nemam snove. Moja mama ima snove, ja ne. Snovi su za stare ljude. Nikada nisam imao snove. Ali, jesam te noći. Sanjao sam da sam svojim kolima udario jednog mladića. Probudio sam se u tri sata u jutro i to rekao svojoj ženi. Ona je rekla : "Dušo, prošle noći si previše i prekasno jeo."

Sljedećeg dana, u 17:30 sam imao tu nesreću. Kada sam udario tog mladića, on je dosta odskočio u vazduh, pao, udario se drugi put, a onda je pao na put. Krv mu je curila iz ušiju, nosa, usta. Bio je nepomičan. Odveli su ga u bolnicu, a odatle helikopterom do veće bolnice u većem gradu.

Odvezao sam se tamo. On je bio na aparatima koji su ga održavali u životu. Doktori i medicinske sestre su posmatrali njegov rentgenski snimak. Rekli su : "Hemoragija mozga, kičma polomljena na dva mjesta, desno plućno krilo potpuno smrskano, odvojeno i natopljeno krvlju." On nije mogao da diše. Gušila ga je sopstvena krv. Karlica mu je bila slomljena, ruka slomljena, noga slomljena na dva mjesta.

Dok sam bio tamo, signal je pao i on je umro. Isključili su ga sa aparata, prekrili ga, a ja sam se molio u sobi. Doktor je rekao : "Pastore, prekasno. Idite kući. Mrtav je."

"Ali nije kasno za Boga."

"Pastore, mrtav je. Niko ne može ništa da uradi u vezi toga."

"Niste u pravu. Bog može da uradi nešto. Ne znam da li vi želite, ali niste u pravu."

Otišao sam kući. Taj mladić je imao devetnaest godina. Bio je nizak i hendikepiran. Zvali su ga "Mene Mene". Zašto? Zato što nije mogao da govori. Radio je ovako. A i hodao je smiješno.

Otprilike ovako. Rečeno mi je da je on već doživio tri saobraćajne nesreće jer nije gledao lijevo i desno dok je prelazio put. Samo bi skakao i prešao put. Rečeno mi je da su ga kola udarila blizu pijace, željezničke stanice i još jednog mjesta. Tri puta! I svaki put je preživio.

Ali, ovoga puta su rekli : "Ovo je previše".

Pogodite šta se desilo. U gradu od petnaest hiljada ljudi se svi znaju međusobno. Znaju čak i šta ste jeli ... Ljudi su počeli da pričaju : "Adventistički pastor je ubio onog hendikepiranog Mene Menea."

Počeli su da ogovaraju. Oni to vole. Nekim ljudima je ogovaranje važnije od hrane. Pričali su :

"Adventistički pastor je ubio jadnog hendikepiranog mladića ..."

Ali to nije bila moja krivica. Policija je to rekla, jer je kamion došao, a on je skočio iza kamiona, pravo na moj branik. On nije skočio pet ili deset metara ispred mene, nego pravo na moj branik. Nisam imao vremena ni da ga vidim. Nisam ubrzavao. Bio sam u trećoj brzini. Vozio sam 40 km/h, a ograničenje brzine van grada je bilo 80 km/h. Nisam ubrzavao. Ali kada sam ga udario, to ga je smrskalo.

Otišao sam kući i počeo da se molim : "Gospode, šta će ljudi reći za Tebe i Tvoje djelo, ako je pastor

ubio hendikepiranog mladića? Gospode, moja žena i ja smo voljni da se molimo cijelu noć." Doslovno. Nismo spavali. Molili smo se do šest časova ujutru. Ni oka nismo sklopili. U molitvi sam došao do tačke kada sam rekao : "Gospode, molim Te, uzmi moj život i daj ga njemu. Upravo sada sam spreman da ga dam. Ako želiš, uzmi i moje spasenje, iako bih volio da budem sa Tobom na Nebu. Daj to njemu. Ali želim da Tvoje ime sigurno ne bude okaljano u ovom mjestu zbog ove nesreće. Nije bitno šta će se sa mnom desiti. Ali želim da budem siguran da Tvoje ime i Tvoje djelo ne budu okaljani, da ljudi ne kritikuju Tebe i crkvu. Želim da Te ljudi slave, a ne da Te kritikuju." Neću vam reći cijelu molitvu. Ali u jutro sam otišao da ga vidim. Otišao sam do bolnice. Mladić je sjedio na krevetu tražeći hranu! Cijela bolnica, doktori, medicinske sestre, bili su oko njega i rekli su mi šta se desilo.

Kad je radnik ušao u mrtvačnicu, mladić je sjedio na stolu. Doktor ga je vidio i mladić je rekao da je gladan, a doktor je s vriskom pobjegao. Pozvao je čuvara : "Dođi za mnom! Tamo jedan mrtvac priča!" Čuvar je rekao ... "Imaš prostora ali nemaš nameštaja. U mrtvačnici su mrtvi. Oni ne pričaju." Zatim su čuvar i doktor otišli u mrtvačnicu, a mladić je već bio na vratima i susreli su se licem k' licu : "Gladan sam!" Ovi su pobjegli.

Ali, uzeli su mladića i vratili ga. Ponovo su ga snimili i uporedili sa snimcima od prethodnog dana.

Hemoralgija mozga - nema hemoragije mozga. Prelomljena kičma - nema prelomljene kičme.

Smrskano plućno krilo - čitavo plućno krilo. Prelomljena karlica - čitava karlica.

Međutim, polomljena ruka - polomljena ruka. Polomljena noga - polomljena noga.

Jedan doktor je zaključio da neki aparati nisu radili jučer. Drugi je rekao : "A kako su radili za ruku i nogu?" Zatim su rekli : "Bio je u komi."

Ma haj'te, molim vas. Šta je bitno da li je bio u komi ili ne. Bog ga je vaskrsao!

Ovo je čudan dio. Bog ima kratko pamćenje?

Mucio je ranije, a sada više nije.

U svakom slučaju, ovo je jedna priča.

Druga priča. Dobio sam telefonski poziv iz Viskonsina. Ne, izvinite, bio sam u Viskonsinu na sastanku pod šatorima, prije oko šest godina, a poziv je bio iz Atlante, Džordžija. Žena je rekla : "Pavele, Ela je." Ona je bila jedna od mojih najdražih prijatelja. Odrasli smo zajedno. Naši roditelji su odrasli zajedno, njihovi roditelji su odrasli zajedno. Imamo dugu istoriju. Znamo se oduvijek.

Rekla je : "Pavele, nisam se osjećala dobro. Otišla sam do doktora ..."

Dakle, otišla je kod doktora i rekla je : "Prvo sam to ignorisala. Mislila sam da sam samo umorna. Ali konačno, nakon više godina umora i lošeg osjećaja, odlučila sam da odem kod doktora. Otišla sam kod doktora i on je rekao : 'Neizlečivi rak, zadnja faza. Još nedjelju dana života.' "

Rak se proširio po cijelom njenom tijelu. Ništa nije ostalo. Procijenjeno je da će živjeti još samo nedjelju dana. Zato mi je rekla : "Dođi i moli se za mene." Otišao sam do predsjednika konferencije i upitao da li mogu da odem i molim se za nju.

Rekao je : "Ne". A on je predivan čovjek. Volim ga i poštujem. Ali, rekao je : "Pavele, nisi ti koji treba da tražiš čudo. Mi nemamo moć. Ali Bog ima. Bogu nije potrebno da ideš tamo. Ni Isus nije išao na neka mjesta. On bi rekao i to bi se desilo.

Sjećate se? Onaj čovjek je rekao Isusu : "Ne moraš da dođeš kod mene kući. Ja sam grešnik. Ja sam čovjek pod komandom. Ja kažem, neko uradi. Tako i Ti možeš da kažeš i to će se desiti." Sećate se te priče?

I tako, predsjednik konferencije kaže : "Ne moraš da ideš. Ne pravimo izuzetke na sastancima pod šatorima. Jedino ako umreš imaš izgovor." Rekao sam : "O.K."

I tako sam je pozvao : "Izvini, ali ne mogu da dođem. Ali ću se moliti za tebe."

"Molim te, dođi."

Rekao sam : "Slušaj, sastanci pod šatorima se završavaju u nedjelju. Doći ću u ponedjeljak."

"Nemam vremena do ponedjeljka. Dođi, molim te."

Rekao sam : "Slušaj, nemam nikakvu moć. Moliću se za tebe."

Nije bila srećna. Otišao sam u svoju kabinu i počeo da se molim za nju : "Gospode, ne brinem samo za sebe. Brinem za nju. Ona je moje godište. Ima malu djecu. Iscijeli je, molim te."

Bog nije odgovorio.

Rekao sam : "Iscele je, molim Te."

Bog nije odgovorio.

Konačno mi je Bog odgovorio i rekao : "Ona će umrijeti."

Rekao sam : "Nisam srećan zbog toga. Želim da učiniš nešto."

Bog nije više odgovorio.

Završio sam molitvu. Molio sam se doslovno cijelu noć ; od 21h uveče, do 6h ujutru. Bez pauze. I moje molitve nisu otišle nigdje.

Zato sam počeo sa mojim jutarnjim proučavanjem.

Otvorio sam Bibliju tamo gdje sam jučer stigao. Govorilo se o Mojsiju. On je rekao Gospodu :

"Dopusti mi da uđem u zemlju." Bog je rekao : 'Ne.'

"Dopusti mi, molim Te, da uđem u zemlju.'" Bog je rekao : "Ne. Umrijet ćeš."

Uh, to mi je bilo frustrirajuće.

Zatvorio sam Bibliju i rekao : "Ma hajde."

Zatim sam otvorio Duh proroštva, tamo gdje sam stao jučer. Govorilo se o Stefanu, o kamenovanju Stefana. O ne! Ponovo. Zatvorio sam.

Otišao sam do velikog šatora. Starješina Ed Rid je govorio o događajima posljednjih dana. Rekao je : "Prije nego što Isus dođe, mnogi će biti pozvani na počinak."

To me je tako isfrustriralo. U molitvi mi Bog kaže da će ona umrijeti, kao i u Bibliji, Duhu proroštva, a sada i ovaj govornik.

"Ostavite me na miru! Molim Te. Spasi ju!" Nije bilo odgovora. Slijedeće noći sam se vratio u svoju kabinu.

Ponovo sam se molio cijelu noć. Bog je rekao : "Ne. Umrijet će." Ujutru sam bio tako umoran zbog dvije neprospavane noći. Sjećam se da sam plakao i bio jako nesrećan.

Tada je neko pokucao na vrata. Bio je to Greg Bad. On je napisao moju knjigu. Snimio sam svoj govor, a on je to napisao na engleskom.

Rekao je : "Pavele, da li si tu?" Rekao sam : "Naravno. U 6:30 ne treba da kucaš u to vrijeme."

To je moje vrijeme za Boga. Ostavi me na miru."

Rekao je : "Pavele, zvali su iz 'Rivju end heralda'. Žele posljednje poglavlje. Da li si spremio posljednje poglavlje?"

Rekao sam : "Hej, ostavi me na miru."

"Otvori vrata!"

Otvorio sam vrata, a on je rekao : "Ti plačeš."

"Da."

"Zašto?"

Ispričao sam mu priču.

Pitao je : "Šta je sa tobom? Kada se moliš treba da dopustiš Bogu da bude Bog."

Rekao sam : "Molio sam se kako treba. Nisam se fokusirao na sebe već na Boga. A molio sam se i za druge ..."

On je rekao : "Ma hajde. To znači da ako se moliš kako treba, možeš da manipulišeš Bogom da uradi kako želiš." "Kada se moliš kako treba, ti se moliš da Bog uradi ono što On želi a ne da On uradi ono što ti želiš."

Rekao sam : "Lako je tebi. Šta da joj kažem?" "Znaš šta, imam vijesti za tebe. Umriješćeš."

Rekao je : "Bolje pitaj Boga šta da joj kažeš."

"U pravu si."

Vratio sam se molitvi i rekao : "Gospode, u redu, ona će umrijeti. Šta da joj kažem? Pomozi mi.

Molim te da prije nego što umre dobije utjehu. Pomozi joj da to prihvati."

Kada sam se tako molio, Bog je odgovorio odmah : "Da. Daću joj utjehu."

Tog dana sam je pozvao popodne a ona je već bila u komi. Slijedećeg jutra me je pozvao njezin muž i rekao da je umrla u 02:15 u jutro. Te noći.

Kada sam se molio, rekao sam : "Gospode, ako ona umire, mi to prihvatamo. Ali, daj joj neku utjehu, da joj pomogneš da to prihvati. Budi sa njom. Pomozi joj."

Bog je rekao : "Uradiću to."

Kada me je njen muž pozvao sledećeg dana, u devet časova, rekao je : "Pavele, ona je umrla u 02:15. Ali, nešto se desilo dok je umirala."

"Šta se desilo?"

"Bila je u komi. Bila je blijeda. Spavala je. U 02:15 se probudila i sva je blistala. Fizički je blistala. Sijala je. Gledala je gore i pričala sa nekim. Nisam to shvatio."

Rekla je : "Aha, aha ... Oooooo... daaaaa ... Hvala Ti. Da. Nema problema. Hvala Ti."

"I tada je umrla." Rekao je : "Ne shvatam."

Rekao sam : "Znam šta se desilo? Reći ću ti šta se desilo. Za ovo sam se molio i mislim da se ovo desilo" "Isus joj je došao i povukao je zavjesu i rekao joj : 'Kćeri moja, umriješćeš, ali za tebe će to izgledati kao jedna sekunda. Pogledaj šta ćeš vidjeti kada se probudiš. Pogledaj."

"Oooooooooooooo ..."

Sjećate se kada je Elen Vajt u viziji otišla na Nebo? Nije htjela da se vrati! A bila je dobra supruga i majka. Ali nije htjela da se vrati.

I tako je Bog povukao zavjesu i rekao : "Pogledaj". A ona je rekla : "Oooooooooo ...". "Da li si dobro sada?"

"Jesam. Hvala Ti. Jesam. Nema problema."

I onda je umrla.

Reći ću vam ovo : Molitva nije kada tjerate Boga da vam da ono što želite. Molitva je kada se povežete sa Bogom tako dobro da razumijete šta On želi i to prihvatite vjerom. Vjera nije sredstvo manipulisanja Bogom. Vjera je kada ne razumijete šta se dešava, a i dalje Mu vjerujete.

Da li me pratite? Vjera vas ne spašava i vjera vas ne ubija.

U Jevrejima poslanici u jedanaestom poglavlju je rečeno : "Vjerom su spaseni od mača, od vatre, ..." A kasnije, u stihovima 26 ili 27 : "Vjerom su pomrli od mača, od vatre, od kamena".

Vjera ne služi da se koristi u molitvi da dobijemo ono što želimo. Vjera je kada se ne dešava ono što želite, ali Ga ipak dovoljno poznajete da Mu vjerujete. To je vjera.

A kada se molite, umjesto da se tako mnogo fokusirate na sebe, bolje je da se fokusirate na Boga ; dovoljno da budete u stanju da razlikujete Njegov glas među ostalim glasovima.

Ljudi me pitaju : "Kako razlikuješ koji je Božji glas?" Vrlo lako. Razgovarate sa Njim dovoljno da Ga poznajete.

Za odnos, vezu, treba vremena. Ako sa nekim ne provodite vrijeme, vi nemate odnos. Jasno je. Moja žena me zove jer zna da mi je vrijeme da jedem. (A imam potrebu da jedem deset puta dnevno. Mogu da jedem sve vrijeme a da se ne ugojim ni gram. Znam da to nije fer, ali baš me briga.

Dakle, ona zna da ako ne jedem, mišići počnu da me bole, počnem da se tresem, pa moram da jedem deset puta dnevno. A, mogao bih da jedem stalno. I ona me zove : "Dušo, da li si jeo danas?" Jer, ja cio dan negdje zujim pa me ona zove : "Dušo, da li si jeo?" "Dušo, idi uzmi sendvič." Kada me pozove, mi pričamo toliko da mi je poznat njen glas. Kada bi me pozvao neki stranac, pitao bih se : "Ko je to?" Ali kada ona pozove, ne moram da pitam : "Ko je to?" Znam njen glas. A znam i poruku. Kada me pozove, a ja vozim ka nekoj planini gde nema signala, ja čujem : "Kkkkk da li si kkkk jeo?" Ja znam ko je to. Znam poruku.).

Mi ne razgovaramo sa Bogom dovoljno da bismo znali Njegov glas, da bismo znali Njegovu poruku koja će biti izrečena Njegovim glasom.

Da li me pratite? Ljudi me pitaju : "Kako da razlikujem?" Pričajte sa Njim svakoga dana. Biće vam potrebno nekoliko sedmica da steknete naviku i iskustvo. Ali, ako pričate sa Njim svakoga dana, naučićete da prepoznajete Njegov glas između svih drugih glasova.

Pomolimo se.

"Oče naš nebeski, hvala ti puno na tvojoj želji da komuniciraš i imaš odnos sa nama. Pomozi nam da imamo istu takvu želju, istu žeđ za tobom, da te poznajemo, da poznajemo tvoj glas, da komuniciramo sa tobom. Sve Te ovo, Oče, molimo u Isusovo ime i hvala Ti što nam odgovaraš. Amin."

Bog vas blagoslovio. Vidimo se sutra.

GOSPODNJA MOLITVA - treći dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Počecemo pitanjima. Tako sam jučer i obećao, pa moram da držim riječ. Imate li pitanja u vezi onoga o čemu smo do sada pričali?

(pitanje) : Da li je vijest o vaskrsenju onog hendikepiranog mladića bila u medijima?

(odgovor) : Iskreno, ne znam. Ali znam da su svi u tom malom gradu čuli za to i pričali o tome. Ali, ima nešto čudno kod ljudi. Kada priznamo Božje djelovanje, moramo da se mijenjamo. A ako ne volimo da se mijenjamo, uskoro ćemo naći objašnjenje za bilo šta. Jer, šta se događalo? Ljudi su bili zadivljeni. Došli su, a njih četrdeset i četiri je kršteno. Međutim, nakon dva mjeseca su već sumnjali : "Možda i nije bio mrtav? Možda je bio samo u komi? Možda ...?"

Ljudi koji vole svoj način života uvijek nalaze neko objašnjenje. Oni mogu da nađu objašnjenje za skoro sve.

Ne sjećam se šta je objavljeno u medijima. Samo znam da su svi ... Otišao bih u prodavnicu, a bila je kriza, i niste mogli naći ništa. Prodavnice su bile prazne. Doslovno. Ako ste htjeli da kupite krompir, nije ga bilo ; kao ni mlijeka, itd. Bili su dugi redovi. Kad biste ljude u redu pitali šta čekaju, rekli bi : "Znamo da će stići nešto, ali ne znamo šta." Oni bi u redu čekali tri do četiri sata i ... U redu. Stigla su jaja. Jedna osoba je mogla da kupi samo dvanaest jaja. Za više, povelu biste ženu, djecu, da biste kupili više jaja i imali ih na više dana.

Otišao bih u red. Stiglo je biljno ulje, maslinovo ulje, ... Čekao bih u redu, a kasirka bi rekla : "G-dine Goja, dođite ovamo. Želim da Vi prvi dobijete ulje, da biste se molili Bogu i za mene." Cijeli grad je pričao o tome. Samo, nije mnogo njih odlučilo da se mijenja.

Izrailj je vidio kako se Crveno more razdvaja, a četrdeset dana kasnije su napravili zlatno tele. Takvi smo. Zaboravljamo šta je Bog učinio i vraćamo se uobičajenom životu.

Ima li još pitanja? Ne vidim vas dobro zbog svjetla ... Eno jedne ruke tamo. Hvala vam. Sačekajte malo. Dodajte mikrofon, da bi svi mogli da čuju pitanje.

(pitanje) : Imam ovo pitanje već nekoliko dana. Rekli ste da se molite za nekoga i on će biti spasen. Isus se molio za Judu, ali on nije bio spasen. Da li sam vas pogrešno razumio?

(odgovor) : Ponovite, molim vas. Nisam baš razumio.

(pitanje) : Pitanje je : ako se molite za nekoga, to ne znači da će biti spasen, jer Bog ljudima ne oduzima nezavisnost?"

(odgovor) : Bog ne prisiljava ljude. Mi svakako imamo slobodu izbora. Nemamo vremena da prođemo kroz sve, ali postoje četiri faze duhovne zrelosti. U prvoj fazi ljudi se obično osjećaju veoma dobro. Kada upoznate Hrista, sve se odvija divno. Vi se molite i stvari se dešavaju.

Ljudi žele da se vrate u prvu fazu. Jer, kada pređete u drugu fazu, upadate u krizu zato što Bog ne odgovara kako ste navikli. U suštini, ljudi tada odustanu od Boga. Oni žele da kontrolišu Boga, umjesto da sami budu kontrolisani. U drugoj fazi učite da Bog ima kontrolu nad vama i vi odustajete od sebe, itd.

Kada stignete u posljednju fazu, kao Mojsije, Pavle ... Ti ljudi su, u suštini, žrtvovali svoj život radi Boga i to smatrali privilegijom. Malo je njih koji su to postigli, jer mi svaku promjenu smatramo krizom i vraćamo se tamo gdje nam je bilo prijatno.

Ali, mi imamo slobodu izbora i Bog poštuje taj izbor. I pored toga, On nastavlja da radi sa nama. Mogu da vam dam neke moćne primjere.

Ali, da li ima još pitanja u vezi molitve, jer ja ne znam odgovor na svako pitanje. Nisam stručnjak za svaku oblast, čak ni za molitvu.

Dakle, više o molitvi ... Da?

(pitanje) : "Moje pitanje je : koja je uloga posta u molitvi?"

(odgovor) : To je dobro pitanje. Nisam proučavao post jer ne volim da postim. Ja jedem deset puta dnevno i svejedno sam gladan. Moja žena posti ali ja ne. Vjerujem da je dobro postiti. Znam vrlo malo o postu, ali reći ću vam ono šta znam.

Post nije štrajk glađu da biste manipulisali Bogom. Post je čišćenje vašeg uma da biste čuli Božji glas. Vi um ne čistite samo neuzimanjem hrane. Možete ga očistiti ako ne gledate TV dva dana ili ako ne slušate neke stilove muzike ili ako ne jedete nezdravu hranu ... U suštini, vi se odričete nečega da biste napravili mjesta za nešto drugo, jer smo toliko zaokupljeni mnogim stvarima da naš um ne staje.

Na primjer, u Bibliji (Psalam 46:10) piše : "Utolite i poznajte da sam ja Bog." Kada kaže : "utolite", to nije ono što mislimo i "poznajte" nije ono što mislimo. Riječi na jevrejskom su "jada" i "rafa". "Utolite" i "poznajte". "Rafa" ne znači "biti miran i tih", već "smiri se", "ne budi zabrinut", "opusti se". Kada dolazite u Božje prisustvo, nemojte pokušavati da riješite cijeli svijet. Ovo i ono i ono ... sve ... i da Mu kažete sve. On to zna.

Smirite se i uživajte u Njegovom prisustvu. Razmišljajte o Njemu, o tome kakav je On. Nastojanje da Ga upoznate će vam pomoći više nego da Mu kažete sve.

U stvari, u Bibliji stoje neke veoma grube riječi o ljudima koji mnogo pričaju u molitvi. Tamo piše da oni koji govore puno riječi, prinose žrtve kako to čine bezumnici. To kaže Biblija, ne ja. Žrtve bezumnih ; mnogo riječi. Ne govorite mnogo. "Utoliti" znači : "smiriti se", "ne biti zabrinut", "opustiti se u Božjem prisustvu".

A "jada" znači : "poznajte da sam ja Bog". To ne znači : "znati da je On Bog".

Bog je riječ "jada" koristio da, nakon što je stvorio Evu, kaže Adamu : "Jada". To znači : "Idi i upoznaj je. Spavaj sa njom. Imaj intimne odnose sa njom". U suštini, Bog kaže : "Smiri se i imaj odnos sa mnom."

Molitva ne služi za rješavanje problema kao što mi to mislimo. Molitva služi za upoznavanje Boga. A kada Ga poznajete, problemi se rješavaju. Bog nije brza pošta da šalje blagoslove. Bog ne šalje svoje blagoslove. Bog ih daje usput. Bolje je da imate Boga, jer kada On dođe, On se pobrine za sve.

Ali, mi ne shvatamo vrlo jednostavan stih : "Ištite najprije ...", a ostalo će vam se dati. Mi želimo neke druge stvari. U suštini, vraćamo se na vrlo jednostavno pitanje.

Post i razne druge stvari ne služe da se rješavaju problemi, već da provodimo vrijeme sa Bogom i što je moguće više da se fokusiramo na upoznavanje Boga.

Da li sam odgovorio bar malo? Ja ne znam o postu. Nikada ne postim. Kad postim dva sata, za mene je to dovoljno posta.

Bilo je još jedno pitanje ovdje.

- (pitanje) : Mislim da ste jučer spomenuli osam vrsta molitvi?
- (odgovor) : Da, osam vrsta molitvi.
- (pitanje) : Da li ćete reći nešto više o tome?
- (odgovor) : Neću.
- (pitanje) : Da li nam bar možete reći kojih su to osam vrsta ...
- (odgovor) : Ne. Ali ću vam dati nešto drugo. Ja sam dobar¹. Nemamo vremena i ne vrijedi da vam kažem : molitva zahvalnosti, posrednička molitva ... Ne pomaže. Treba vremena da to objasnim, da govorim dvanaest sati. Ali učiniću nešto što će vas vrlo usrećiti. Voljan sam da ovoj konferenciji dam svoje materijale. – "Amin".

¹ smijeh

- (pitanje) : Šta mislite o posredničkoj molitvi? Da li naše molitve Bogu daju pristup životima ljudi?
- (odgovor) : U redu. Hvala vam za pitanje. Postoje dvije od osam vrsta molitvi koje možete da molite bez prestanka. U ostalim možete da se povezujete sa Bogom bez prestanka. Ali ne i da tražite bez prestanka.

Obično se molimo konzumeristički : "daj mi", "blagoslovi me", "oprosti mi", "pomози mi", "iscijeli me" ... "me" ... "me" ... "me" ...

Kada razmišljate o Bogu ... slušajte me pažljivo ... čak vam ni borba sa grijehom ne pomaže. (Možda se ne slažete sa ovim? Ali, baš me briga. Ne morate ponovo da me zovete.)². Želim da razmislite o tome.

Bio sam dijete³ i bio sam beznadežno lud. Na primjer, uhvatio bih našeg psa, hvatao bube koje su bile na njemu, zatim ih stavio u slivnik kade i posmatrao ih kako pokušavaju da pobjegnu. Skakale su. Ali ne dovoljno visoko pa bi pale nazad u slivnik. Na kraju bi se umorile, odustale i uginule.

Kada sam odrastao, rekao sam tati : "Slušaj, pokušavam da budem strpljiv, ali imam buran temperament ; imam kratak fitilj, lako se naljutim, eksplodiram u sekundi. Molio sam se, i što se više molim, sve sam ljuciji. Da li ti se desilo da se moliš, a da ti se ovo još poveća?"

Otac mi je rekao : "Sjećaš li se kada si uzimao pseće buve i stavljao ih u kadu? Nisu li pokušavale da pobjegnu?"

"Jesu."

"Da li su uspijevale?"

"Nisu."

"Šta se desilo?"

"Uginule su."

"Takva je i tvoja borba sa sotonom : odustaćeš i umriješ ili ćeš postati farisej i živjeti dvostrukim životom."

Otac je rekao : "Ti nemaš moć da se boriš protiv sotone. Ali, imaš moć da se povežeš sa Isusom."

Isus i sotona nikada nisu u istoj prostoriji⁴. Kada Isus ulazi, sotona izlazi.

² opšti smijeh.

³ Pavel Goja priča iskustvo iz života.

⁴ u istom umu. Goja govori o rumunskoj uzrečici : „Imaš sobu u kojoj nemaš namještaj“, što znači : „Imaš prazan um“.

Elen Vajt je u "Čežnji vekova" pisala : "... u podnožju krsta ..." razmišljajući o Njegovoj ljubavi, Njegovoj žrtvi, Njegovom savršenstvu, o tome ko je On ... Slušajte sadaaa pažljivo : "... bez ljudskog napora ..., ... mi se preobražavamo u Njegovo obličje."

U suštini, vi se ne mijenjate boreći se sa sotonom, već provođenjem vremena sa Hristom. Zato nam je i dao subotu : "I subote svoje dadoh im da su znak između mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem." (Jezekilj 20:12)

Sjećate se?

Ali na jevrejskom ne piše tako. Volim da prevodim sa jevrejskog. U originalu piše : "Dao sam im moje subote i to će biti znak između njih i mene ..." I tad On kaže ... Umesto da piše : "Dao sam im svoje subote ... da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem", tu piše : "To će biti znak. Oni će me poznati i poznajući me oni će biti posvećeni".

U suštini, ljudi koji ne drže subotu nikada ne mogu biti sveti. I ako mislite da samim neradom držite subotu, reći ću vam da lijeni ljudi nikada ne rade, tako da se posvećuju svakoga dana!

Ne činite subotu svetom neradom već povezivanjem sa Bogom. Dakle, ako se niste povezali s Bogom, čak i ako niste radili, prekršili ste subotu.

Da li me pratite? Povezivanjem sa Bogom, ako smo u Njegovom prisustvu, mi postajemo sveti. Nema tu ljudskog napora. Čak to ni ne primećujete. Vi Ga posmatrate i mijenjate se "iz slave u slavu".

Dakle, osam vrsta molitve ... posrednička molitva ... nismo stigli dotle. Još ću da kružim dok ne dam odgovor. Sačekajte malo. Posrednička molitva ... Kada se molite konzumeristički, nikada se ne mijenjate. Nikada to ne dobijate.

Jer, nismo pozvani da mislimo o grijehu već o Isusu. Nismo pozvani da mislimo o svojim problemima već o Božjim obećanjima.

Dakle, vi Bogu iznosite svoje problem. Ne zato što On to ne zna, već zato što Mu na taj način dajete dozvolu da djeluje, a zatim kažete : "da bude volja tvoja". I nastavljate dalje. Međutim, kad se molite posrednički za nekoga ... molitva razmišljanja, molitva posmatranja, posrednička molitva ...

Postoje dvije molitve kojima možete da se molite bez prestanka.

Kada u molitvi posredujete za nekoga, zašto treba to da nastavite?

- broj 1 : To Bogu daje priliku da djeluje ; i to svakodnevno.
- broj 2 : Bog možda ima nešto za vas što treba da uradite, ali mi nikada ne čujemo Njegov glas zato što smo prezauzeti.

Kada nastavite da se molite, polako se navikavate da čujete Božji glas, dok na kraju i ne čujete šta On želi da uradite i možete biti spremni to da uradite čak i ako ne razumijete zašto to treba da uradite. On može da vas osposobi da uradite ono što treba da uradite u vezi spasenja neke osobe.

Da li sam odgovorio? Nadajmo se ...

- (pitanje) : "Svaki puta kada citirate neki stih, vi ga promijenite. Kada ćete dati svoj prijevod Biblije, da bismo znali šta su Jevreji zaista rekli?"
- (odgovor) : Postoje neke Biblije, kao Vebster i druge, koje vam zapravo daju sve moguće prijevode. Oni daju ono što oni misle da je pravi prijevod, a u zagradama druge moguće prijevode. A u vezi njihovog prijevoda Gospodnje molitve ... daću vam primjere.

Na primjer, u 1. Mojsijevoj, kada je Kain ubio svog brata Avelja, pa kada Mu je Bog rekao : "Grijev na tebe vreba na vratima ... ali ti moraš da ga savladaš." (1.Moj.4:7) Sjećate se? Ali ne piše tako na jevrejskom! Piše : "Postoji žrtva za grijeh izvan izlaza, ako to ne kontrolišiš." U suštini, Bog nije Kajinu rekao : "Moraš da se boriš sa grijehom i pobijedićeš." Rekao mu je : "Biće žrtva ako zgrješiš. Vрати se."

Totalno drugačije.

- (pitanje) : Moje pitanje u vezi toga je bilo : Neko se molio šezdeset, sedamdeset godina i to je bilo dobro. Da li je svrha ovog programa da nas nauči kako da se molimo ili da obogatimo svoj molitveni život?
- (odgovor) : Ne vjerujem da možemo nekoga da naučimo da se moli. Molitva je kao plivanje. Nikada se ne molite učeći o molitvi, već se molite tako što se praktično molite. Ne mislim da mogu da vas naučim, ali mislim da mogu ljudima da pomognem da malo bolje razumiju ovu materiju. Ali, sve dok se ne molimo, nikada nećemo naučiti da se molimo. Jer, ako neko i ne čuje ovaj seminar, može da se moli i da mu Bog odgovara, jer je Bog tako dobar da prihvata nivo našeg razumijevanja i izbaviće nas. A kako se budete molili i proučavali, Bog će vam otkriti ono što vam je potrebno. Dakle, u suštini, ako se molite, to je bolje nego ništa. Ako samo učite o molitvi a ne molite se, to vam neće pomoći.

Pomolimo se na početku predavanja.

"Oče, ponovo ... priznajemo da nema ništa što možemo da kažemo ili uradimo sve dok Duh to ne učini. Zato Te molimo da nam dođeš svojim Duhom i sve nas dotakneš, radi svoje časti. U Isusovo ime. Amin."

Jučer smo rekli : "Hljeb naš potrební daj nam danas".

Slušajte pažljivo!

Mi imamo naviku da tražimo od Boga da uradi ono što On od nas traži da uradimo. "Bože, učini da se Jevanđelje propovjeda ..." Bog traži da vi propovjedate Jevanđelje. "Ooo, budi sa siromašnima i vojnicima." Bog traži da vi budete sa siromašnima! Da li me pratite? Lako je to vratiti na Boga.

Mi⁵ imamo jednu dobru naviku. Kada dobijem platu, prvo odvojim desetak, a zatim za darove i siromašne. To odvojim po strani i predam. Ne držim to kod kuće. Zatim platim račune, a šta god ostane, a to je veoma malo, to nam je za život, za cijeli mjesec. Naučio sam jedan princip koji zovem "princip žvakaće gume". Šta je to? Možete beskonačno da ga žvaćete i to nema kraja. Ako sam vjeran i plaćam desetak, za siromašne, za darove i račune, Bog čini taj mali ostatak da bude kao guma za žvakanje. Ostaje mi dovoljno za sve što mi je potrebno. Nikada nemam puno. Ali, nikad nemam manje. Mi se smatramo veoma blagoslovenim.

Ovo je ono što se desilo⁶. Naučio sam da ne mogu da kažem : "Siromašan sam i ne mogu da odvajam desetak", "Siromašan sam i ne mogu da dajem siromašnima"... U stvari, ne morate biti bogati ili siromašni. Samo treba da odvojite desetak od svega što vam je Bog dao.

Evo šta sam ja radio. Žena i ja smo donijeli odluku da ćemo odvajati više od desetka, da ćemo za darove odvajati određen procenat, plus, ako postoje posebne potrebe, platićemo kako nas Bog inspiriše, a zatim ćemo odvojiti određeni procenat za siromašne. Tako odvajamo svakog mjeseca.

Šta se desilo? Sjećam se da je bio jedan mjesec kada sam platio desetak, odvojio novac za siromašne, za ovo, za ono, platio račune i preostalo nam je samo malo. Uzeo sam novac koji je bio namjenjen za godišnju školarinu za naše najmlađe dijete, Ovidija, i krenuo sam da platim tu školarinu, jer ne želim to da zadržim, pa da poslije budem u iskušenju da potrošim. Tako sam uzeo taj novac i ušao u automobil. Napolju je kiša lila kao iz kabla. Vozio sam oko bloka. Skrenuo sam četiri puta i stigao do škole. A prije posljednjeg skretanja, tu je bila jedna mlada dama koja je plakala - i to stojeći na kiši. Prepoznao sam je, jer sam je krstio dva ili tri mjeseca ranije. Zaustavio sam kola, otvorio vrata i rekao : "Hej, zašto plačeš?"

Rekla je : "Ne mogu da vam kažem."

"Ma hajde, možda mogu da pomognem."

"Ne. Sramota me je da vam kažem."

"Ma, reci mi!"

Rekla je : "Vidite, pastore, zatvorena je firma u kojoj sam radila, a mi smo dobili otkaz.

⁵ porodica Pavla Goje.

⁶ Pavel priča iskustvo iz života.

Nemam para ..."

A imala je dvoje male djece.

I rekla je : "Dobila sam otkaz i nisam platila stanarinu, pa su me istjerali iz stana. Nisam platila ni struju, telefon, ovo ni ono ... a pojeli smo svu preostalu hranu. Ostalo mi je samo četiri krompira. Otišla sam do komšije. Ispekla sam to u rerni. Vraćam se kući, i kad pojedemo ovo, ne znam šta je sljedeće."

Bog me je nadahnuo da stavim ruku u svoj džep, uzmem novac za školarinu i pomognem joj. Ali, moj um mi je govorio : "Ovo je školarina. Treba da platiš za školu."

A onda mi je drugi dio uma rekao : "Moraš da pomogneš siromašnima."

I tako, ruka kao da mi se paralisala, pa sam morao drugom rukom da ju stavim u džep, jer mi nije bila poslušna.

Rekao sam toj ženi : "Uđi u kombi." Ušla je i odvezli smo se do jeftinog supermarketa. Uzeo sam za nju paket od četiri litre mlijeka. Pogledao sam u nju. Ali, nije baš bila oduševljena, pa sam uzeo još jedan takav paket i vidio da je se nasmiješila. Rekoh sebi : "Pa, to je dobro". Stavio sam to u kolica.

Zatim sam uzeo kutiju sa dvanaest jaja. Pogledao sam ju. Nije baš bila srećna. Uzeo sam još jednu takvu kutiju i ona je bila oduševljena. Stavio sam i to u kolica.

I tako sve dok kolica nisu bila puna namirnica.

Zatim sam to platio.

Pitao sam ju : "Je li to dovoljno hrane?"

Rekla je : "To će nam trajati dvije sedmice."

Rekao sam : "Hvala Bogu."

Zatim sam pozvao stanodavca ; jednu ženu koja je posjedovala pet stotina stanova u tom gradu. Bila je veoma bogata.

Pozvao sam ju i rekao : "Čujte, želim da oprostite ono što vam ova žena duguje. Ne možete ju izbaciti na ulicu, na kišu, sa dvoje male djece. Neka ostane. Naći će posao i platiće vam."

"Ali duguje mi tako puno! Neću ju pustiti nazad! Ona mora da plati."

Rekao sam : "U redu. Evo, ovoliko mi je novca preostalo". Ali to je bilo samo pola. "Ja ću se žrtvovati i platiti pola, a vi se žrtvujte i oprostite joj drugu polovinu."

"Ne mogu to da uradim."

Rekao sam : "Da, možete!"

"Ne, ne mogu."

"Možete, ali ne želite."

Pitao sam ju : "Da li ste hrišćanka?"

"Jesam. Ja sam hrišćanka." Rekla mi je u koju denominaciju ide.

Rekao sam joj : "Hej, ja znam vašeg pastora. Pozvaću ga i reći mu kakva ste vi to hrišćanka."

"Baš me briga!"

"Naravno da vas je briga. Vi me ne poznajete. Ja sam lud i pozvaću ga."

Rekao sam : "Neću se zaustaviti na tome. Pozvaću novine, objaviti članak o vama."

"Nećete to uraditi."

Rekao sam : "Ne znate vi mene. Vjerujte mi! Kada kažem nešto, tako i bude."

"Dobro. A zašto bih joj oprostila?"

"Da li ste hrišćanka?"

"Jesam."

"Ne, niste. Vi samo želite da vjerujete da ste hrišćanka. Da li svojoj djeci govorite da sljede Isusa?"

"Da."

"Oni nikada neće sljediti Isusa. Oni će otići u svijet i drogirati se."

"Zašto to govorite?"

"Zato što im ne dajete primjer".

Djeca su kao majmuni - rade kako vide. Ne rade kako im pričaju⁷.

Rekao sam joj : "Možete ih učiti, ali kada Hristos dođe, reći će vam : 'Bijah siromašan, a ti si me ignorisala. Idi od mene.' " Još sam rekao : "Vi niste hrišćanka. U suštini, vi nemate srce.

Gori ste od ovog svijeta, od neznabožaca."

Na trenutak je ućutala i rekla : "E, pa spremna sam da joj oprostim."

Rekao sam joj : "Krenuli ste da se kajete. Dobro po vas."

Rekla je : "Ali neću to da radim sljedećeg meseca!"

"Nisam ni tražio da to radite vječno."

"Dogovoreno!"

Ona je oprostila pola, a ja sam platio pola.

Telefonom sam pozvao svoje starješine i pitao : "Šta imamo sljedeću subotu?"

"Večeru Gospodnju?"

"OK. Reći ću vam da nećemo imati Večeru Gospodnju, niti bogosluženje, sve dok ne sakupite novac i ne platite joj struju i telefon. Uradio sam to svojim novcem. Uradite i vi isto. Ako nećete, nećete me više vidjeti."

"Ali pastore, morate da dođete. Vi ste naš pastor."

Rekao sam : "Ako vam se ne sviđa, pozovite Konferenciju."

A upravo sam se tamo doselio. Bio sam nov. Ne bi oni pozvali Konferenciju zbog mene dok sam na "medenom mjesecu".

Zato su rekli : "OK. Uradićemo tako."

Sakupili su novac i platili. Ona je bila presrećna. Počela je da me grli i plače. Uljepšala mi je dan.

Tada sam joj rekao : "Slušaj, hoću da nađeš posao. Kakav god. Makar i najgori, a onda traži bolji posao. Sljedećeg mjeseca ti nećemo ponovo pomoći. Ali želim da dođeš kod mene sljedećeg mjeseca i kažeš mi ime nekog kome je bilo gore nego tebi, a kome si pomogla. Ne zanima me da li imaš novac. Reći ćeš mi : 'Dala sam mu 10 \$. Pomogla sam nekom

⁷ komentar sa publikom unutar navođenja ovog razgovora.

siromašnom.' Želim da uradiš tako."

Tako je i bilo. Našla je posao, došla sljedećeg mjeseca i rekla mi da je pomogla nekome⁸.

Ne možete da kažete : "Gospode, budi sa siromašnima." Možete da kažete : "Gospode, pomoći ću im. Budi sa mnom." Da li me pratite? Vi ne kažete : "Daj mi danas", već : "Daj nam", što je na grčkom reverzibilno. U suštini, to znači : "Bog daje tebi, kao što ti daješ drugima", ili : "Bog daje tebi, da bi dao drugima."

Kada sam bio na Endrusu⁹, kada smo se doselili iz Rumunije, sjećam se da nismo imali ništa. Nula! Nula nije "nešto". Nula je "nula"! Nismo imali hranu, ni novac, ni osiguranje, ni prava. Nisam znao engleski. Sporazumijevao sam se rukama, dok se nisam umorio. Znao sam petnaest riječi na engleskom, pa sam morao da se snalazim. Bilo je ludo. Uglavnom. Nismo imali kola, pa sam morao pješke do škole. Tamo je bio jedan stariji čovjek koji je donosio hranu u limenkama. Bio je snijeg. Zima. Otišao bih tamo, čekao dok on ne dođe da dadne siromašnima hranu u limenkama. Uzeo bih te limenke, otišao kući, pojeli bismo ih za dva dana, a ostatak sedmice bismo bili bez hrane. Nismo jeli četiri do pet dana dok taj stari čovjek ne bi ponovo došao. Sjećam se da smo u jednom trenutku baš pali u depresiju.

Molili smo se i rekli : "Gospode, daj nam hranu." Bog nije odgovarao. Rekli smo : "Gospode, pobrini se za nas." Ali Bog nije odgovarao. Zato sam rekao ženi : "Slušaj, previše smo fokusirani na sebe. Fokusirajmo se na Boga. Zato smo rekli : "Gospode, imaš li nešto za nas da uradimo, a što bi drugima bio blagoslov?" I umjesto da kažemo : "Pobrini se za nas", rekli smo : "Pomozi nam da se pobrinemo za druge".

Nakon te molitve, neko je zakucao na vrata. Otvorio sam vrata i jedan čovjek je rekao : "Da li ste vi ...?", pa reče neko ime koga se ne sjećam. Jokošira. Tako nekako ... Čudno ime. Ne mogu ni da ga izgovorim. Rekao sam : "Ne. Ja sam Pavel Goja." Pitao je : "Kada ste se doselili ovdje?" "Prije oko dva mjeseca." "Ah, on je živio tu prije vas." Rekao sam : "Da. Verovatno je diplomirao i odselio se." Rekao je: "Njegova žena nam je popravljala odjeću. Bila je krojačica." "Imam jednu jaknu koja se pocijepala ovdje. Pretpostavljam da treba da nađem nekog drugog." Rekao sam : "Ne! Ne treba da nađete drugog. Moja žena zna to da popravi." "U redu. Evo vam." Pitao je dalje : "Koliko košta?" "Koliko date." Dao nam je 20 \$. To je bilo puno novca za nekoga ko je gladan.

⁸ završetak ovog iskustva iz života.

⁹ drugo iskustvo iz života.

Zatim je rekao : "Imamo veliku farmu. Bog nas je blagoslovio. Kamion mi je pun povrća. Da li možete da ga upotrijebite?"

"Naravno!", rekao sam. "Donesite ga."

Istovario je kamion i ispunio našu malu dnevnu sobu. Čim smo vidjeli osam kutija punih hrane, i to ne samo povrća - paradajza, krastavca, paprika, plavog patlidžana, već je tu bilo i šećera, hljeba i ulja. Osećali smo se kao u raju na zemlji.

Dana i ja smo rekli : "Dušo, kada smo se molili, rekli smo : 'Gospode, pomози nam da budemo blagoslov onima koji nemaju hranu'."

Tako smo posjetili studente na Endrusu i našli još sedam porodica koje su bile u još gorjoj situaciji ne li što smo to mi bili.

Sjećam se jednog svoga kolege sa fakulteta. Njegovi roditelji su poginuli u jednoj saobraćajnoj nesreći u Africi. A on je imao šestoro braće i sestara mlađih od njega, koji su bili sami kod kuće. A nije imao novaca. Zato smo svakoj od tih porodica odnijeli po kutiju hrane, a za nas zadržali samo jednu kutiju. Taj čovjek je dolazio cijelu zimu, svakoga ponedjeljka i dovozio kamion hrane. Kada je došao sljedećeg ponedjeljka, rekao je : "Možete li da primite još hrane?"

"Da."

"Šta se desilo sa ostatkom hrane? Dao sam vam puno."

Rekao sam mu da sam ju podijelio.

Rekao je : "Dobro po vas. Nastaviću da vam dajem hranu, da biste mogli da ju dijelite i dalje."

Slušajte, nismo pozvani da se fokusiramo toliko na svoje potrebe. Bog nas je pozvao da budemo blagoslov. Šta znači : "Hljeb naš potrebni daj nam danas"?

Ne bi trebalo da se fokusiramo na "daj mi", već na nas ; na sve nas. U redu je da bude i za vas, sve dok ste blagoslov drugima.

Da li me pratite? U stvari, mi ne znamo kako da se odričemo.

Na primjer, Toyota Siena je lijep auto, a prije njega smo imali Dodž Grand Karavan. Zna li ta kola? Da? Ko ima Dodž Karavan? Ako ga imate, moliću se za vas¹⁰. Kada kažete : "Dodž", to znači : "Loša transmisija [prijenos snage]". Ima dobar motor, lijepa su to kola, luksuzna. Ali, loša transmisija. Imali smo, dakle, Dodž Grand Karavan, koga sam nabavio na jednoj aukciji. On je imao : TV, VCR, video igre, sve i svašta. Ali, transmisija je bila pokvarena. Morao sam da da odem do auto-otpada, da platim 550 \$, jer bi nova transmisija koštala 2.200 \$. Suludo! Tako sam otišao do otpada, kupio polovnu transmisiju, platio je 550 \$, pa platio još 450 \$ jednom članu crkve, koji je bio mehaničar, da ugradi tu transmisiju. I proradio je.

¹⁰ smijeh iz publike.

Zamislite, nakon tri mjeseca¹¹, kada smo bili na odmoru u Vašingtonu, u povratku kući, kola su zvučala ovako¹² ... Mjenjač nije prebacivao iz druge u treću brzinu, kao ni iz treće u četvrtu, već se zaglavio u drugoj brzini. A da se od Vašingtona do Viskonsina dovezemo u drugoj brzini, prije ćete se penzionisati dok stignete kući.

U suštini, molio sam se i imao vjeru. Ali, ništa se nije desilo. Molio sam za vaskrsenje automobila. Ali, ništa se nije desilo.

Ražestio sam se i počeo nogom da udaram točkove i da idem oko kola. Ništa se nije desilo. Isključio sam pa ponovo uključio kola. Ali, ništa se nije desilo.

Na putu kući su mi svi pokazivali "lijepe znake¹³". Proklinjali su me : "Miči se s puta!" Kada sam stigao kući, mrzio sam Dodža.

Otišao sam do otpada, platio još 500 \$ za drugu polovnu transmisiju, pa još 450 \$ za ugradnju i krenuo da ga prodajem. Neka ga neko drugi ima. Kao da su svi znali, pa niko nije pozvao. Agent je spustio cijenu, okačio oglas na internet, na razne stranice sa oglasima. Ali, niko se nije javio.

Čovječe, molio sam Boga da mi pomogne da prodam kombi! Ali, niko se nije javio. Rekao sam : "Voziću ga dok se ne raspadne pa ću ga baciti na otpad i zaboraviti. Do kraja života više neću kupiti Dožda!"

I evo me kako vozim do jedne od mojih crkava. Imali smo molitveni sastanak i rekao sam im : "Ne tražite od Boga da uradi ono što Bog traži od vas da uradite. Vi tako vrijedate Boga. Zapravo, treba od Njega da tražite silu da to uradite." Rekao sam im : "Previše smo fokusirani na sebe i svoje potrebe umesto na Boga i druge. Zbog toga smo toliko jadni."

Kada sam im to rekao, ušao sam u kombi, vozio se kući i molio : "Gospode, pomози mi da prodam kombi. Pomози mi da prodam kombi." Tada sam shvatio : ne živim kako propovjedam.

Rekao sam : "Gospode, oprosti mi. Odustajem od kombija. Neću da se fokusiram na sebe. Možeš ga ti imati."

Bog je rekao : "Zaista?"

Rekao sam : "Pa, koliko bi platio za njega?"

"Dobro, da li mi ga daješ ili prodaješ?"

I tako sam u mislima imao dijalog s Gospodom i rekao : "Gospode, ovo nije Mercedes. Ovo je đubre. Možeš ga imati. Ali plati mi nešto, jer treba da kupim drugi automobil."

Gospod je pitao : "Da li mi vjeruješ?"

"Da!"

"Onda mi ga daj."

¹¹ Novo iskustvo Pavla Goje.

¹² Pavel oponaša zvuk transmisije ovog automobila : kao glasno i oštro drljanje čelika po čeliku.

¹³ srednji prst okrenut gore.

"Gospode, vjerujem ti, ali ti ga ne mogu samo dati. Moram da ga prodam."

Gospod mi se više nije obratio.

Rekao sam : "OK. Teško mi je, ali ću ti ga dati. Čini šta god hoćeš. Ako mi daš kola, sjajno, ako ne, ništa."

Čim sam ga se ovako odrekao, a rekao sam : "Gospode, čini šta hoćeš. Ako ćeš mi dati nešto, odlično, a ako nećeš, možeš ga imati besplatno. Uzmi ga." (vjerujte mi da je nekada teško i reći ovakve riječi.¹⁴)

Čim sam rekao : "Amin", dobio sam telefonski poziv. Jedan od članova crkve, zapravo, ona žena koja se ugojila, o kojoj sam ranije pričao, pozvala me je i pitala :

"Pastore, da li još uvijek imate onaj kombi?"

Rekao sam : "Da. Zašto?"

"Želim da ga kupim od vas."

Rekao sam : "Ne, vi ne želite da kupite ta kola."

"Zašto?"

"Ako ih kupite od mene, nikada nećete doći u crkvu. Proklinjaćete me kada me vidite. Neka ga kupi neki stranac."

Rekla je : "Pastore, niste u pravu. Ako su tako loša, ne treba nikome da ih prodate."

Bila je u pravu. Zatim je rekla : "Zaboravili ste da ih je moj brat popravio za vas. Znam da imaju lošu transmisiju. Zašto mislite da vas zovem? Da imam para, zvala bih prodavca. Ali ja nemam para!"

"Šta onda želite? Besplatan kombi?"

"Pa, tražili ste 4.500 \$, a ja imam samo 1.500 \$. Hoćete li uzeti 1.500 \$ za kombi?"

Rekao sam : "Upravo sam u molitvi rekao da ću ga dati Bogu za onoliko koliko On traži, ili besplatno. Možete ga imati."

"Zaista? Mogu ga dobiti za 1.500 \$?"

Pitao sam : "Recite mi : zašto želite taj kombi?"

Rekla je : "Slušala sam vaš seminar molitve, pa sam odlučila da služim Bogu. Ne znam šta da radim ; volim da vozim, a ima ljudi koji dolaze na evangelizacije, djeca koja dolaze u našu školu, ljudi koji dolaze u crkvu, a koji su siromašni i nemaju prijevoz. Potreban mi je kombi da mogu da ih prevezem do crkve. Znam da je vaš kombi pokvaren i znam da ne možete tražiti puno. Nemam novca pa sam vas pozvala."

Rekao sam : "Dobro. Možete ga uzeti za onoliko koliko mi možete dati."

Dala mi je 1.500 \$...

A ovo je loš dio te priče : i nakon deset godina, ona vozi to đubre i ono se nikada nije pokvarilo!¹⁵

¹⁴ konverzacija sa publikom.

¹⁵ smijeh u publici.

U suštini, mislim da ste shvatili. Da, smiješno je. Znam. Shvatili ste da mi volimo da tražimo i dobijemo, ali ne volimo da radimo ono što Bog traži od nas da uradimo. Molitva, crkva ... sve što radimo od jutra do mraka, samo je u vezi mene. Isus se nije bavio sobom, već samo Bogom, samo drugima. Bog nas poziva da razmišljamo malo drugačije.

Da li me pratite? Imamo još malo vremena, pa ćemo ići dalje sa temom o molitvi.

"I oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim ..." Ovo je veliko. Ja od najvećih stvari u ovoj molitvi. Ljudi to nikada ne shvataju. Da shvataju, bili bi srećni hrišćani. Ali, oni ne uživaju u sreći, spasenju ... zato što ne razumiju ovaj dio Gospodnje molitve.

Sjećam¹⁶ se, kada sam bio u svojoj prvoj oblasti u Americi, (ne u prvoj oblasti u mojoj službi, već u Americi), dobio sam jednu crkvu u kojoj je bila jedna žena od devedeset i dvije godine ; oštra kao lisica, prepredena i zla, nevjerovatno bogata, multimilionerka ... (imam u crkvi i druge multimilionere, a koji su dobri i ponizni i ljubazni i volim ih). Ali ova žena ... sotona nije ni morao da je iskušava. Ona je mogla njega da podučava. Loša. Čak su djeca i kućni ljubimci bježali od nje. Bila je loša. Ta žena mi je došla i prišla jako blizu da mogu da osjetim njen dah, (a nije prala zube), približila mi se i rekla mi licem u lice, nosom u nos : "Tiiii ... ako ne radiš kako ti kažem, momentalno ću te izmjestiti odavde." Ona je radila tako. Izmjestila je sedamnaest pastora prije mene, u toku dvije ili manje godina. (Hvala Bogu za dobru administraciju! Upravo je izabran predsjednik te Konferencije. Čućete tu priču vrlo brzo).

Trebalo je da imamo sastanak odbora i svi su gledali samo u nju. Ako bi ona klimunula glavom, oni bi glasali sa "da". Ako bi odmahнула glavom, glasali bi sa "ne". Ona im je bila predvodnik ; alfa krava i sve ostale krave bi slijedile nju.

Rekao sam im : "Hej, treba da radimo neke evangelizacije."

Ona je odmahнула glavom i oni su rekli "ne".

"Zašto ne? Isus je dao nalog da se propovjeda Jevanđelje."

Ali, ona bi odmahнула, a oni rekli "ne".

"Ali zašto ne?"

"Paaa, pitajte nju."

Beskičmenjaci. Mekušci.

Jednom smo tako pričali o izgradnji crkve u Indiji. Crkva Medison u Viskonsinu, jedna velika i bogata crkva sa 500 ljudi je dala 2.000 \$. A Crkva Milvoki, velika i bogata, sa 600 ljudi je dala 2.000 \$. Crkva Grinbej, sa 600-700 ljudi je dala 2.000 \$. A moja crkva, sa samo 40 ljudi ... a ona pita : "Koliko imamo ušteđenog novca?"

Blagajnik kaže : "67.000 \$."

"Dajte sve."

A jedan odbornik je pitao : "Zar ne treba da damo 2.000 \$, kao i ostali? Ili 4.000 \$ ili 10.000

¹⁶ pastpr Goja priča novo iskustvo sa Bogom.

\$? Jer, treba da popravimo krov, pa bojler ... Zar ne treba da zadržimo nešto za naše potrebe?"

"Da li se vi to raspravljate sa mnom?"

Čovjek je pognuo glavu i rekao : "Ne, ne."

Ja sam ih pitao : "Ljudi, šta vam je?"

Ona se okrenula prema meni i rekla : "Mladi čovječe, želiš premeštaj?"

Rekao sam : "Možda je za mene zapravo bolji premeštaj."

Rekla je : "O, ja ti mogu pomoći u tome."

Rekao sam im : "Ljudi, treba da se molite i uradite ono što vam Bog kaže da uradite. Inače vam ovdje nije potrebna crkva. Jer, ovo nije Božja već njena crkva."

Auh, kako se naljutila na mene. Kao aždaja.

Rekao sam joj : "Želim da napustite ovaj odbor i ne vratite se dok se ne pojakajete."

To je i uradila. Ustala je, zalupila vratima i rekla : "Gotov si!"

Ona je bila Terminator. Otišla je.

Zatim je pozvala Konferenciju i pitala : "Koliko dugujete za spavaonice na Akademiji?"

Predsjednik je rekao : "2,5 miliona \$."

Rekla mu je : "OK. Pišem ček na 2,5 miliona \$ pod uslovom da ili premjestite ovog pastora ili mu date otkaz."

To je bila velika ponuda za moju glavu.

Predsednik je rekao : "Slušajte, volio bih da dobijem tu donaciju. Ali ne možemo da uradimo to što tražite samo zato što plaćate. Nećemo ga premjestiti. Vi morate da nađete način da sarađujete sa vašim pastorom."

Hvala Bogu! Ona se naljutila i rekla : "Nikada vam neću dati donaciju dok ste predsjednik."

Zatim je pozvala ljude iz crkve, sve svoje prijatelje : "Hej, nemojte davati novac. Ne vraćajte se. Hajde da otjeramo ovog pastora."

Uspjela je da podijeli crkvu.

Druga polovina je zvala mene : "Pastore, šta da radim? Da li da budem na njenoj ili tvojoj strani?"

Rekao sam : "Slušajte ljudi! Nema nikakvih strana u ovoj crkvi. Nije bitno ko je u pravu a ko nije. Kada je crkva podijeljena, sotona pobjeđuje. Bez obzira koja strana je pobjednik."

Rekao sam : "Nismo pozvani da se svađamo, već da propovjedamo Jevanđelje. Zato ne želim da se upuštate u bilo kakve svađe. Želim da idete u posjete, da se molite, da evangelizirate, da držite biblijske časove. Želim da proučavate, da dolazite u crkvu, da radite ono na šta ste pozvani. Ignorišite svađu."

Bilo mi je teško, ali sam odlučio da ignorišem tu svađu. Ona se borila protiv mene. Ali, za borbu je potrebno dvoje, tako da se ona borila sama.

Sadaaaa, trebalo je da se molim za nju, a to nije bilo lako.

Molio sam se za nju, ali nisam izgovarao njeno ime jer sam ju baš mrzio, pa bih govorio :

"Gospode, pomози тој жени јер је тако зла." Bilo mi je teško da izgovorim njeno ime. Lako je pričati ovu priču. Ali, da ste na mom mjestu ... Ona mi je veoma otežala život. Moja žena i ja

smo molili Boga da nam da mudrost i snagu da pomognemo toj crkvi. Molili smo se tako mjeseca.

Znate li šta se tada desilo? Moja žena je postila svake srijede. Ja nisam. Samo sam se molio. Nakon tri mjeseca, ta žena se okliznula na ledu, pala i slomila kuk. Nisam se molio za to. Ali ... Slomila je kuk, otišla u bolnicu, nije se izliječila i - umrla je. Te sedmice, kad je ona bila u bolnici, otišao sam da ju posjetim.

Moja žena je rekla : "Idi i posjeti ju."

Rekao sam : "Neće joj se to svidjeti."

"Samo idi."

"OK."

Kupio sam joj neko jeftino cvijeće, jer ju nisam smatrao dostojnom skupljeg cvijeća koje bih kupio mojoj ženi. Kupio sam joj buket sa tri cvijeta, otišao do nje i pitao ju : "Hej, kako ste?" Uzela je to cvijeće lijevom rukom, udarala me njim po glavi i slomila ga.

Rekla je : "Izlazi! Ne želim da te vidim!"

Pomislio sam : "Ni ja ne želim vas da vidim." Otišao sam.

Stigao sam kući, a žena me je pitala : "Kako je prošlo?"

"Slomila je cvijeće na mojoj glavi! Ne vraćam se tamo!"

Žena mi je rekla : "Ne! Vрати se tamo."

Rekao sam : "Ne! Ne vraćam se tamo."

Ona je rekla : "Ne! Idi tamo."

Rekao sam : "Dušo, ona me ne želi. Moramo da poštujemo izbor ljudi."

Rekla je : "Ne! Ako voliš one koji te vole, ti si samo neznabožac. Ako voliš Hrista, voljećeš one koji te mrze. Vрати se tamo!"

"Dušo, ti ne znaš koliko je to teško."

"Zbog toga si pastor."

Napravila je neke rumunske kolače i rekla mi da joj ih odnesem. Uzeo sam te zaista dobre rumunske kolače, vratio se, pokucao na vrata, otvorio ih, ali nisam ušao. Samo sam rekao : "Hej, imam kolače za vas. Nemojte ih baciti. Ako vi nećete da ih jedete, ja hoću."

"Ne trebaju mi tvoji kolači! Ne želim da te vidim! Mrzim te! Odlazi! ... Ali, mirišu lijepo ..."

"Da, lijepo mirišu. Moja žena ih je napravila."

"Mogu li da ih probam?"

"Oni su za vas." U pet minuta ih je sve probala. Pojela je sve.

Slušajte, nakon što ih je pojela, pitala me je zašto nastavljam da dolazim.

Pitala je : "Zar ne znaš da te mrzim?"

"Znam to. Iskreno, ni ja vas ne volim. Ali moram da vas posjetim i da vas voli ; da se molim za vas i dajem sve od sebe. Moja žena me je natjerala da se vratim i to sam i uradio."

Ona je rekla : "Nema spasenja za mene. Prekasno je. Sveti Duh me je napustio davno.

Ostavi me na miru. Pusti me da umrem i budem izgubljena."

Cijeli život je bila glavni starješina. Izgubljena u crkvi. Možete li biti u crkvi i biti izgubljeni? O, da! Novčić je bio u kući, a bio je izgubljen i nije znao da je izgubljen.

Zato sam pitao : "Zašto tako govorite?"

Rekla je : "Prije sedamdeset godina sam zgriješila protiv Gospoda."

Pitao sam : "Prije sedamdeset godina?"

"To je to? Vi ste sveti?"

"Zar niste od Boga tražili oprosteno?"

Rekla je : "Cijeli svoj život."

"Pa u čemu je problem?"

"O, nije mi oprošteno."

"Šta?" Da li je moguće da tražimo oprosteno od Boga, a da nastavljamo da živimo pod teretom grijeha? Zašto? Da li je to zato što nam Bog ne oprašta?

Piše: "Gle, jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta." Od koga? Od svakoga! Za koliko grijeha? Za sve. Koliko velike? Nebitno je.

Rekao sam joj : "Slušajte, bez obzira na veličinu vašeg grijeha, makar on bio veliki kao Mont Everest, Božja blagodat je velika kao Univerzum, a iz Univerzuma ne možete ni da vidite Mont Everest, jer je mali."

Pitao sam ju : "O čemu vi pričate? Isusova krv je dovoljna. Biblija je jasna : 'Ako priznamo grijeha, Bog je vjeran da nam ih oprost i obriše'. Da li ste priznali? Jeste. Pa u čemu je problem?"

"On mi nije oprostio."

"Kako to znate?"

"Pa, nisam to osjetila."

Rekao sam : "Halo! Oprosteno nije kao elektricitet! Ne osjećate ga ovako ... 'Ooo, oprošteno mi je'."

Vi ne osjećate oprosteno. Ne vidite ga. Ne razumijete ga. Ne dotičete ga. Ne mirišete ga. To je nauka¹⁷. Oprosteno prihvatamo vjerom. Vjera je ono što vjerujete, a da to ne vidite. Vera je pouzdanje u stvarnost koju ne vidimo.

Riječ je "supstanca", koja potiče od dve riječi, "sub" i "stanca". To je ono što stoji ispod i drži ono što je iznad. Vjera je temelj vašeg života i drži cijeli hrišćanski život. Kada ne razumijete, vjera vam pomaže da se održite.

Rekao sam : "Vjera je ta koja vam pomaže da vjerujete da vam je oprošteno. Vi to ne razumijete, vi to ne zaslužujete, vi ne možete to da kupite."

Pitala je : "Kako da znam da mi je oprošteno?"

"Ne treba da znate." Rekao sam joj : "Vi vjerujete svojim kolima više nego što vjerujete Bogu."

Rekla je : "Ne, verujem Bogu više nego svojim kolima."

"Ne! Jer, kada stavite ključ i okrenete ga, vi vjerujete da su kola upaljena. Kada kažete :

¹⁷ vidjeti, razumjeti, pomirisati, osjetiti, ...

'Oprosti mi', vi ne vjerujete da vam Bog oprašta. Još uvijek više vjerujete svojim kolima nego Bogu."

Pogledala me je : "To ima smisla."

(Naravno. Ja sam pastor. Šalim se.)

Rekao sam joj : "Slušajte. Kada kažete : 'Gospode, molim te, oprosti mi', u tom trenutku, ako vjerujete, bez razumevanja, bez zasluga, ako prihvatite Božju Riječ, vama je oprošteno. Prošlo vrijeme."

Da li me pratite? Ne možete od Boga tražiti uopšteno : "Oprosti mi moje grijeh". To je koještarija. Morate biti određeni : "Gospode, ovo sam uradio", recite šta i recite : "Izvini i molim te da mi oprostiš". U tom trenutku vam JESTE oprošteno.

Avraam je vjerovao Bogu i priznato mu je da je, na jevrejskom "isto pravedan kao Bog". U suštini, Isus uzima naše grijeh na sebe i vama daje svoju savršenu, božansku, čistu pravednost. U tom trenutku, vi ste kao Hristos.

Možete li to da razumijete? Elen Vajt piše da ako ne verujemo da nam je oprošteno, tada ne dobijamo oprostjenje.

Ona kaže : "Kada vjerujete, vama je oprošteno". Zatim dodaje : "Treba da se radujete u tome". Slušajte šta ona kaže : "Treba da se radujete u tome".

Ovo je velika stvar! Vi ste isto pravedni kao Bog! On uzima sve vaše grijeh i kao da nikada ništa niste zgriješili. Vi ste ponovo rođeni. On vam daje svoje božansko savršenstvo. Nije li to dovoljan razlog da skačete od sreće?

Slušajte, moj najmlađi sin, Ovi, kada je imao tri godine, primjetio je da volim motore. "Tata, jel' mogu da vozim tvoj motor?" Rekao bih : "Ne. Moj motor je ovoliki, a ti si ovolišni. Čak ne možeš ni da se popneš na moj motor."

"Mogu li da dobijem malo niži motor?"

Rekao sam : "Ne, Ovi. Mogu da ti nabavim samo ovako mali motor, koji košta 1 \$."

"Ali Tata, ne mogu da vozim takav motor. Daj mi motor ove visine."

"Daću ti ovoliki."

"Daj mi ovoliki."

"OK. Ovoliki."

I tako smo pregovarali, dok negdje na pola nismo postigli sporazum.

"OK. Nabaviću ti ovoliki motor, sa tri točka i pedalama. Da li si srećan?"

"Jesaaaam!"

Rekao sam : "Sutra, kada se vratim sa posla ..."

Kada sam to rekao, Ovi je povikao, zalupio vrata i rekao : "Hej, imam motor, ima tri točka i pedale."

Pitali su ga : "Jel' možemo da ga vidimo?"

"Tata će da mi ga kupi sutra."

On se tome već radovao, jer je znao da ću da uradim ono što sam rekao. Sljedećeg dana sam mu nabavio bicikl.

Slušajte, mi idemo Bogu, ali Mu ne vjerujemo dovoljno. Kada On kaže : "Kada priznate, oprošteno vam je." Treba da vjerujete Njegovoj Riječi. Ne treba to da osjetite. Recite : "Hvala Ti, Gospode. Ja sam pravedan. Oprošteno mi je. Očišćen sam".

Možete li da zamislite da sam nov, da nikada nisam zgriješio i da se radujem tome?" A zato što ne prihvatamo oprostjenje i ne radujemo se, ostajemo u grijehu. Šta mi onda radimo? Mi ponovo grijesimo.

Ali evo šta Elen Vajt kaže u sljedećem pasusu u "Velikoj borbi" : "Nakon radovanja, mi nismo u grijehu. Zato možemo da nastavimo. Dobijamo novi početak".

Sjetite se Marije. Dovukli su je Isusu. Željeli su da ju ubiju. Sjećate se? Isus je pisao po pijesku. Sjećate se? Poslije je mogao to da obriše. Svi odlaze, a Isus ju pita : "Gdje su oni što te tužahu?" A ona pogleda oko sebe i kaže : "Nema ni jednog". Isus kaže : "Ni ja te ne osuđujem."

On nije došao da osudi već da spasi. Šta On kaže? Ne. To je na engleskom. Na grčkom postoji i jedan veznik koji nije preveden. Ima ga u Webster Bibliji. Tamo piše : "Stoga, možeš da ideš i ne griješiš više." "Slušaj me. Ja te ne osuđujem. Stoga, možeš da ideš i ne griješiš više, pošto više nisi osuđena! Ako prihvatiš neosuđenost kao dar, ako prihvatiš oprostjenje, onda možeš da ideš i ne griješiš više. Ti si nova. Imaš novi početak".

Da li me pratite sadaaa? Ili kao Pavle koji kaže : "Što je ostrag zaboravljam ..." Isti veznik na grčkom, "... a za onim što je naprijed, sežem se". Mi smo učitelji istorije. Volimo da budemo u prošlosti. Neka prošlost bude prošlost. Zaboravite ju. Bog vam je oprostio. Morate i vi sebi da oprostite. Oprostite i krenite dalje.

Da li me pratite? Ne gledajte grijeh, već gledajte Isusa! Ovo je velika poruka! Treba da prihvatite oprostjenje. Treba da se radujete što vam je oprošteno.

Zatim treba svoj pogled da usmjerite na Isusa. To su tri koraka :
 broj 1 : Priznajte. Jednostavno.
 broj 2 : Vjerujte, da biste imali korist od oprostjenja na krstu.
 broj 3 : Ostanite.

Jovan 15 - to je sljedeća poenta u Gospodnjoj molitvi : "... i ne navedi nas u napast". Loš prevod. Bog nikoga ne vodi u iskušenje. To radi sotona, a nekada mi sami to dobro radimo da sotona može da ide na odmor. Bog ne može biti iskušan da učini zlo, jer je On dobar. Zato sam pogledao grčki, jer mi je : "Molim Te, Gospode, ne navedi me u iskušenje" bio problem. "Navešću te. Gotov si!" "O, molim te, nemoj!" Bog to ne radi. Zato sam pogledao grčki i tamo piše ... A vi znate da naši prijevodi potiču od Vulgate, rimo-

katoličkog prijevoda. Ali kasnije, nakon 1960-tih, nakon otkrića svitaka s Mrtvog mora, otišli su do originala, do Septuaginte i dali nov prijevod. Ne treba da prevodite iz rimo-katoličkog ugla gledanja. A iz rimo-katoličkog ugla gledanja Bog je tiranin i morate da Mu udovoljavate i da plaćate za spasenje i ... "Gospode, molim Te, ne navedi me u iskušenje."

Ali, to se može prevesti na četiri načina. Na koliko načina? Dobro je. Slušate me.

broj 1 : Ne navedi ...

broj 2 : Ne dopusti ... Ne dopusti da se nađem u iskušenju.

broj 3 : Privuci me bliže k' sebi ...

broj 4 : ovaj način ja volim i smatram da je pravi prevod. Riječ na grčkom bi mogla da se prevede : "Privuci nas bliže k' sebi, jer ćemo ovako sami skliznuti u iskušenje."

Mi smo takvi ako smo sami ... Isus je rekao : "Ja sam čokot, a vi loze" (Jovan 15:5) "Bez mene ne možete činiti ništa." To u suštini znači : priznaj, vjeruj i ostani u tome. Nakon što vam je Bog oprostio, nakon što ste to prihvatili vjerom, vi ostajete sa Hristom. Jer, sve dok ste sa Njim, vi ste bezbjedni. Čim se odvojite od Hrista, vi se vraćate u iskušenje.

Da li me pratite?

Ja volim vodu. Kada sam bio mali, mama bi postavila malu plastičnu kadu elipsoidnog oblika u naše dvorište. U to bi dodala pjenu s mjehurićima. Ušao bih u tu kadu. Napolju je bilo vruće. U nekom trenutku bih samo skliznuo u vodu, rashladio se i ponovo izronio. Jednom sam pričao sa tatom i rekao sam mu : "Hej, ti se stalno moliš! Kada te vidim u jedanaest u več, ti se moliš. Kada se vratim kući kasno, vidim te i u dva poslije ponoći da se moliš. Ako se probudim ujutru u pet časova, ti se moliš. Kada spavaš?"

Otac je odgovorio : "Između molitvi."

Pitao sam ga : "Zašto su ti molitve toliko potrebne?"

Otac je odgovorio : "Nisu mi potrebne, već ih volim."

Pitao sam : "Kako to misliš?"

Rekao je : "Jednostavno, ne želim da budem bez Boga. Želim da provodim vrijeme sa Njim."

"Kako to izgleda kada provodiš sve vrijeme sa Bogom?"

Otac je rekao : "Kada zaroniš u vodu, ona je iznad tebe. Ispod, lijevo, desno, ispred, iza. Ona je svukuda oko tebe."

(Tako izgleda kada si okružen Božjim prisustvom. Krećeš se kroz Božje prisustvo, plivaš u njemu, pokriven si Božjim prisustvom. Tada si bezbjedan.)

Otac me je pogledao i rekao : "Ne bi trebalo da napustiš svoju sobu prije nego li što se pomoliš Bogu. Nije bezbjedno da iziđeš bez Boga."

Da li me pratite? Kada vam je oprošteno, sljedeće što radite nije da kažete : "O, daj mi pobjedu nad ovim grijehom!" Tako se fokusirate na grijeh.

Ali treba da kažete : "Gospode, budi sa mnom danas. Ako zaboravim, podsjeti me. Ne dopusti mi da odem od tebe."

Iz tog razloga se Danilo molio tri puta dnevno. Nije dopuštao sebi da ode od Boga. Nije dopuštao sebi da zaboravi Boga.

Da li me pratite? Mislim da smo spremni da završimo priču o Gospodnjoj molitvi.

Pogledajmo brzo ovo. Dakle ... Sledeću temu ću predavati sutra. Imamo još 10 minuta. Da li imate neka pitanja? Budite slobodni da ih postavite. Ako ne znam odgovor, reći ću tako. Ako mi se ne sviđa, ne odgovaram¹⁸.

(pitanje) : Niste završili priču o onoj ženi.

(odgovor) : O hvala vam. Priča o ženi. Dakle, ona je rekla : "Znači, ti kažeš da ne treba da radim ništa, već samo da vjerujem?"

Rekao sam : "Da."

"Kako to 'vjeruješ'?"

"Jednostavno. Kažete kao dijete : 'Oprošteno mi je'. Zatim počnete da skačete, igrate od sreće i govorite : 'Oprošteno mi je!'."

Rekla je : "Biće mi teško da skačem." "Znači, to je to - samo da vjerujem?"

Rekao sam : "Da."

Pitala me je : "Da li bi se pomolio sa mnom?"

"Apsolutno."

Ona se molila : "Gospode, cio svoj život sam te molila za oprostjenje. Biram da vjerujem. Ne znam kako, ali - vjerujem."

Ne možete razumjeti kako Bog radi, osim ako ste Bog. To je izvan vaše moći shvatanja. Nije li tako? Ne pokušavajte da objasnite i razumijete Boga. Ako ne razumijete, onda ne vjerujete? To nije vjera.

Ona je rekla : "Gospode, ne znam kako to funkcioniše, ali biram da vjerujem."

Rekao sam : "Tako je!"

Zatim sam se ja molio : "Gospode, ja znam da joj je oprošteno."

Molite se pozitivno. "Gospode, znam da si platio cijenu na krstu. Ona se bori da vjeruje, ali nije joj potrebno mnogo vjere. Potrebno joj je samo sjeme gorušičino i ja znam da je izabrala sjeme gorušičino. Dakle, oprošteno joj je. Gospode, hvala ti."

Rekao sam : "Gospode, puno ti hvala što si joj dao još jednu šansu. Amin."

Ona je plakala. Pitala me je : "I to je to? Oprošteno mi je?"

Rekao sam : "Oprošteno vam je."

"Da li si siguran?"

¹⁸ smijeh.

"Hej, to je Božja Riječ ; ne moja. Vi ste priznali, Bog je vjeran. To je zavjet. Ako vi radite svoj dio, zašto mislite da Bog neće uraditi svoj dio?"

Rekla je : "To je to. Nakon sedamdeset i dvije godine života sa tim grijehom u mislima, ponovo sam čista."

Rekao sam : "Jeste."

Rekla je : "Sjedi."

Uzela je telefon i počela da zove članove crkve : "Hej, ili slušajte ovog pastora ili vam neću dati novac."

Rekao sam : "Ne radite to ponovo." Ali ona je imala devedeset i dvije godine. Nisam mogao da očekujem da se promjeni.

Počela je da ih zove : "Slušajte ovog pastora ..."

Ostao sam devet godina u toj oblasti. Božjom blagodaću, ta crkva je rasla i rasla. To nije bila moja zasluga, već su ljudi počeli da shvataju ko je Bog. Jer, ako razumijete Boga, to je život. Ne radi se o tome šta radite, već Koga poznajete. Ona je umrla jednu-dvije sedmice kasnije, a ja sam izabrao da vjerujem da će ona biti spasena. Ja to ne znam. Bog zna. Drago mi je da On zna, jer, da se ja pitam, ona ne bi bila spasena. Ali, Bog je milostiv.

U redu. Evo, ispričao sam vam šta se desilo sa tom ženom.

Pitanja ... Da, imamo jednu ruku tamo ... u onom uglu ... treba mikrofon ... Sačekajte da vam donesu mikrofon.

(pitanje) : Mogu li samo da prokomentarišem u vezi oprostjenja? Godinama nisam mogla sebi da oprostim neke stvari koje su mi se ranije desile. Kao što je i ta žena rekla, ni ja nisam mogla da osjetim da mi je oprošteno. Ali, shvatila sam da, ako ne oprostim sebi, da tako sebe postavljam iznad Boga Univerzuma, koji mi je već oprostio i da sam na sotoninoj teritoriji. Zato sam morala da oprostim sebi pod takvim okolnostima.

(odgovor) : Amin! Mi ponekad mislimo da smo bolji od Boga. On može da oprost, a mi ne možemo. Slušajte me pažljivo. Ljudi koji ne dožive oprostjenje su oni koji nikada ne opraštaju. Jer, ne možete dati ono što nemate. Što više hodate kroz cvijeće, više mirišite na cvijeće. Prevešću vam to. Što više hodate u blagodat oprostjenja, više dijelite blagodat oprostjenja. Ljudi koji poznaju Boga nemaju problem da oproste, jer je njima oprošteno.

Ima li još pitanja? A svi kažu : ja, ja, ja ... Ne? Još jedna ruka tamo ...

(pitanje) : Neko je pomenuo posredničku molitvu. Zanima me : ako imamo nekoga bližnjeg za čije se spasenje molimo, šta da radimo ... jer, kao adventista sam slušao priču o Kajinu koji se pogrešno molio i završio loše. Rečeno nam je da ne treba da se molimo ovako, da radimo onako, da ne ograničavamo Boga. Kako tačno da se molimo?

(odgovor) : Ne želim da imate strah : "šta ako se ne molite ispravno?". Slušajte, ovo je struktura koja treba da vam pomogne da više razumijete Boga. Ali, kako god da se molite, samo se molite. Bog je ključ. Molite se.

A u vezi posredničke molitve želim da znate da ću u petak, u jedanaest časova govoriti o posredničkoj molitvi. Govoriću sat vremena o posredničkoj molitvi. Ali, sada ću dati samo kratak odgovor. Nikada nemojte prestati da se molite za nekoga. Dokle god da ste živi.

Na primjer, bio je jedan član crkve, Džo, u mojoj oblasti, u Viskonsinu. Došla je kod mene i rekla : "Pastore, molim se za svog sina četrdeset godina a da Bog nije odgovorio." Rekao sam joj : "Ne, Džo. Bog je odgovarao svaki dan na svaku molitvu. Samo treba da nastavite da se molite, jer Bog ne može da prisili ljude. Pa ako se molite, a oni kažu : "Ne!", a vi se molite za njih, Bog kaže : "Moram da odgovorim jer se moj sluga moli za tu osobu. Zato moram da djelujem". To Bogu daje pravo da djeluje kada nema pravo jer su ti ljudi odbacili Boga.

U suštini, rekao sam joj : "Nastavite da se molite." I nastavila je. I umrla je. Nikada nije vidjela njegovo obraćenje. On je došao na njenu sahranu. I nakon što je čuo propovjed, došao mi je plačući i rekao : "Želim da vidim mamu ponovo. Želim da proučavam Bibliju sa vama."

Imali smo časove proučavanja Biblije, krstio sam ga, krenuo je u crkvu, i on je sada glavni starješina u toj crkvi. Dobro mu ide.

Kad Isus dođe, oboje će se iznenaditi. Ona će reći : "Ti si ovdje?" A i on će biti iznenađen.

Vidim još jednu ruku tamo.

(pitanje) : "Jučer ste govorili da ste se molili i da vam je Bog govorio ; da čujete Božji glas. Samo se pitam, da li vjerujete da je takvo iskustvo dostupno svima? Ili je takvo iskustvo kao Duh proroštva i slično, kada Bog govori proroku?"

(odgovor) : Bog ne kaže : "Moji proroci će čuti moj glas." On kaže : "Moje ovce će čuti moj glas." Bog želi da ima odnos sa svima i da komunicira. Bog kaže svima : "Ja znam planove koje imam za tebe". To nije jednina, "plan", koji se odnosi na Plan spasenja, već množina, i odnosi se, u jevrejskoj gramatici, na "svakodnevne planove". U suštini, Bog želi da svakoga dana dolazite Njemu, da vidite da li On ima nešto za vas.

Slušajte pažljivo! Ne želim da odete u ekstreme : "Ne slušajte Božji glas" ili : "Bog mi stalno govori". Mnogi ljudi idu u ekstreme. Neki od njih govore o duhovnoj formaciji, meditacijama, koještarijama, istočnjačkom uticaju, o trećem oku ... Ja nemam treće oko. Imam ih samo dva. Navodno, ako se fokusirate na treće oko i ne razmišljate ni o čemu ...

Ali, sve dok sam živ, moj um stalno ide u hiljade smijerova. Ako ne razmišljate ni o čemu, onda se, navodno, fokusirate ... Koještarija ...

Biblija govori o meditaciji (engl. - meditate = razmišljati). Ali, ta riječ je uzurpirana. Biblija svaki puta ... Koliko puta? ... svaki puta ...

U svojoj arhivi imam više od dvije stranice biblijskih stihova o meditiranju (razmišljanju) i preko četiri stranice citata Duha proroštva o meditiranju. Svi oni imaju neki objekat tog meditiranja (razmišljanja) : "O zakonu njegovu misli dan i noć." "Razmišljam o tvojoj riječi".

Elen Vajt kaže : Razmišljajte (engl. - meditate) o Njegovom krstu, o posljednjoj sedmici Njegovog života, o Njegovoj žrtvi. Vi se ne fokusirate na "ništa", već se fokusirate na Boga. Vi ne ispraznite svoj um, već ga ispunite Isusom.

Da li me pratite? I kada tako radite, Bog može da bira da govori ili da ne govori. Jer, On je Gospodar. On govori kada On to želi. Ali ako ne slušate, vi ne čujete. Ali ako nastavite da se stalno povezujete sa Bogom, kada vam Bog kaže nešto, vi to znate.

Sjetite se Samuila. Bog kaže : "Samuilo", a on otrči do Ilije. Bog se nije naljutio : "Oooo, on ne zna moj glas. Neću više da pričam sa njim."

Ako ste iskreni, Bog će razgovarati sa vama dok ne naučite Njegov glas. Ali, narode ... neki ljudi očekuju da prepoznaju Božji glas, a da ne provode vrijeme sa Njim. Vi ne možete poznavati nekoga ako ne provodite vrijeme sa njim. Molite se dovoljno da dođete do tačke da ste se navikli da raspoznajete Božji glas, između hiljade glasova u vašem umu.

Da li me pratite? Dakle, ponekad On ne govori. On govori kada postoji potreba. Ako postoji potreba, On će da govori ako slušate.

Ima li još pitanja? Još jedno ovdje.

(pitanje) : Rekli ste da, ako ste od Boga zatražili nešto, da ne treba biti uporan u tome. Ali, pričali ste i o molitvi cijelu noć. Čak i dvije noći za redom za određenu stvar. Možete li da objasnite ovaj konflikt?

(odgovor) : To je dobro pitanje. Kako da pomirite : "ne pritiskajte Boga" sa : "molite se cijelu noć". Slušajte, ne pretvaram se da imam sve odgovore, ali sam dosta proučavao o molitvi. Ovo je moje shvatanje i ako se ne poklapa sa vašim potrebama, molite se kako ste se molili. Ali, ovo je moje mišljenje.

Ako kažemo : "... da bude volja tvoja", treba da ostavimo prostora da se ta volja desi. Jer, mi se možda molimo za nešto za šta Bog ima drugačiji plan, a da mi to ne vidimo sada. A treba da prihvatimo Božju volju. Zato ne treba da pritiskamo Boga. A kada piše : "molite

se Bogu bez prestanka", to se ne odnosi na traženje, već na povezivanje sa Bogom, na postojanje odnosa sa Bogom. Molitva ne služi za rješavanje problema, već za upoznavanje Hrista. Svrha molitve je odnos.

Da li me pratite? A cilj molitve je hodati sa Bogom, doći do tačke da hodamo sa Njim dvadeset i četiri sata dnevno u sedam dana u sedmici, kako su radili ljudi iz Biblije. To jeste cilj molitve. Zato, kad se više molite, vi Ga upoznajete, a kada Ga dovoljno poznajete, vjerujete Mu, a kada Mu verujete, ne morate da Ga pritiskate, već Mu iznesete svoju potrebu i imate mir.

Da li me pratite? Što se više molite, vi Ga poznajete. Ako Ga poznajete, vi Mu vjerujete. Ako Mu vjerujete, vi imate mir.

Vi Mu kažete : "Ovo je problem." A zatim kažete : "Biram da Ti vjerujem." Vi Mu to predate i znate da možete da vjerujete Njemu više nego li sebi. Ponekad vjerujemo sebi više nego li Bogu. Ne osjećamo se dobro dok ne uradimo nešto u vezi nečega, i napravimo nered. Međutim, postoji tamo nešto drugačije.

I sada idem na vaše pitanje. Zavisi od situacije. Po nekada Bog kaže : "Ne!" i mi to moramo da prihvatimo. A po nekada Bog kaže : "Da", ali na drugačiji način ili u drugo vrijeme nego što smo to mi očekivali ili o tome mislili.

Na primjer, ja volim svoju ženu. Želio sam da ju oženim. Ali mi nije uspijevalo. Molio sam se i molio, ali mi nije uspijevalo. Na kraju, bio sam spreman da odustanem od nje i rekao sam : "Gospode, volim ju. Ali, ako Ti kažeš : "Ne!", prihvaću to." Kada sam rekao : "Spreman sam da prihvatim Tvoju volju", tek tada je to uspjelo.

Kada je Avraam bio spreman da izgubi svog sina, na kraju je dobio svog sina. Puno puta nam Bog ne daje nešto prije nego što mi postavimo Boga iznad toga Jer, šta god staje između vas i Boga, to je vaš bog i treba da budete spremni da to izgubite da biste to dobili.

Vi ne treba to da izgubite da biste to dobili, već treba to da izgubite i – tačka!

Ili, Bog može da kaže : "DA, ALI NE SADA!" Ne treba to da razumijete već da prihvatite vjerom ; da Mu vjerujete.

Jer, u Duhu proroštva postoji jedan citat : "Bog će odgovoriti na svaku molitvu iskrenog srca.". Tako, ona kaže da će biti odgovoreno na svaku iskrenu molitvu. Ali, kaže ona, da bi bilo pogrešno pretpostaviti da će Bog da odgovori na način na koji mi želimo i u vrijeme koje mi želimo. Zatim kaže : "Kada bismo od početka znali kakav će biti kraj, izabrali bismo isto". Znae taj pasus, zar ne?

U suštini, ja Bogu iznesem svoju potrebu, pa pošto Bog može da kaže : "NE" ili "DA", "NE NA OVAJ NAČIN" ili "NE SADA". Možda mi je potrebno da razumijem ako On želi da ja uradim nešto u vezi toga.

Ili ovo može biti mali problem : "Da li da na odmor idem ovdje ili tamo?" Ili možda veliki problem : "Da li da idem na ovaj ili onaj posao?" To je važnije. "O, mlada damo, koliko si lijepa da sedam mladića želi da te oženi. Ma, udaj se za bilo kojeg". Ne! To je važna molitva. Ne mislite li tako? Zato, ako je važnija molitva, vidite da su u Bibliji ljudi uzimali određeni period za molitvu za nešto : Mojsije - 40 dana, učenici - 10 dana u gornjoj sobi ... Sjećate se? Pogledajte Bibliju. U većini slučajeva postoji neki vremenski okvir. Vi izaberete vrijeme - molićete se nedjelju dana, a onda ostavite to i idete dalje. Pustite da Bog bude Bog.

Na primjer, daću vam jednu priču i to je sve za danas.

Bili smo u Norveškoj. Moja žena i ja smo išli tamo u školu. Tamo smo godinu dana učili o organskoj poljoprivredi i prirodnom i zdravom načinu života. Kada smo otišli tamo, rečeno nam je da ne možemo odmah da dobijemo vizu za djecu, jer smo se prijavili prekasno, pa da treba da dođu sljedeće sedmice. "U redu. Možemo da čekamo nedjelju dana". Otišli smo zbog početka škole, djeca su otišla u norvešku ambasadu, ali su odbijena. Djeca su tada imala pet i osam godina. Otprilike toliko. Koliko su ta djeca mogla da ostanu bez roditelja? Ne predugo. A ni mi nismo mogli bez njih.

I tako ... molili smo se : "Gospode, pomози da nam dođu djeca." Ali ništa se nije desilo. Molili smo se ponovo. Ništa se nije desilo. Pastor Geri Vilijams iz Konferencije Džoržija Kamberlend, koji je govorio na sastanku u kampusu ... on je rekao : "Kada se molite, odredite vremenski okvir, a zatim to ostavite, jer Bog to možda ne želi. Možda treba da promijenite svoje planove, umjesto da Bog promjeni Njegove planove." Rekli smo : "To je dobra misao." Dana i ja smo pričali o tome i odlučili : pošto je ovo važna tema, molićemo se trideset dana. Rekli smo : "Gospode, ako želiš da budemo u školi u Norveškoj, dovedi nam djecu u narednih trideset dana. Ako ne bude tako, mi nećemo biti ovdje. To onda nije tvoja volja. Došli smo ovdje zato što smo mi to željeli a ne ti. U tom slučaju ćemo se vratiti kući." Napravili smo zavjet sa Bogom.

Zatim sam otišao da uradim svoj posao u službi za pasoše i razgovarao sa šefom za pasoše u službi za imigrante.

Rekao sam mu : "Pustite ih da nam dođu. Dajte im vizu."

Rekao je : "Ne. To se neće desiti."

Rekao sam : "Zašto?"

"Moramo da ih zadržimo u Rumuniji da bismo bili sigurni da ćete se vi vratiti u Rumuniju."

Rekao sam : "Ali nemamo nikakvu korist da ostanemo ovdje. Mi imamo dobar posao, imamo novac ..." I imali smo. "Došli smo ovdje u školu. Zašto nas držite razdvojenim od naše djece?"

Rekao je : "Pa, ne morate da budete u školi. Ako vam se ne sviđa, vratite se."

Veoma grubo.

Zatim sam ga pitao : "Ma hajde! Koliko dugo biste vi ostali bez vaše djece?"

Rekao je : "Pa, ovo bi bila ispravna procedura. Kada ste odbijeni, prema zakonu treba da sačekate šest mjeseci i onda možete ponovo da se prijavite."

"Šta? Šest mjeseci?! Ma hajde!"

"Takav je zakon i ja neću da ga kršim zbog vas. Takav je zakon. Ne možete da se prijavite prije nego li što istekne šest mjeseci od odbijanja."

Otišao sam u školu, razgovarao sa upravnikom škole i rekao mu : "Mi odlazimo. Međutim, mi smo napravili zavjet sa Bogom. Molićemo se trideset dana, a zatim ćemo otići."

Sada je on pozvao službu za pasoše i čovjek mu je rekao : "Ne, zakon je zakon. Neka se prijave nakon šest mjeseci, pa će biti prihvaćeni ili odbijeni."

Mi smo rekli : "Ne, trideset dana."

Tridesetog dana, otprilike u vrijeme večere, oko devetnaest časova, rekao sam : "Sada je devetnaest časova. Trideseti dan. Ulazimo u kola i odlazimo. Zavjet je zavjet. Neću da ga prekršimo."

Tako, molili smo se sa našim kolegama i to iznijeli pred Gospoda. Rekli smo : "Gospode, poznata ti je ova situacija, da ćemo se moliti trideset dana i da ćemo tada, ako ti kažeš : 'NE', odustati od škole i vratiti se."

Ništa se nije desilo.

Tridesetog dana, u petnaest minuta do devetnaest časova, a mrzim kada On tako radi ... (Bog odgovara uvijek u posljednjem trenutku. Ne posljednjeg dana, već u poslednjoj sekundi. Nikada ne rani. Ali, nikada niti ne kasni) ... dakle, u 18:45 smo imali poziv preko telefona, da idemo da dočekamo djecu na aerodromu u Oslu.

Pitali smo se : "Otkud to? Nije prošlo šest mjeseci."

Ispričali su nam : "Evo šta se desilo ..."

Bila je konferencija o problemima imigranata, jer je puno Arapa imigriralo u Norvešku. Kada su se sastali šef službe za pasoše, premijer, kongres, kralj ... svi ... razgovarali su, a zatim su imali ručak.

Za vrijeme ručka, čovjek iz službe za pasoše je rekao : "Ovi ljudi to nikada neće dobiti. Kao ona rumunska mlada porodica, koja je rekla : 'Ako nam ne dovedete djecu, odustajemo od škole'. 'Šta nas je briga za to? Neka odustanu od škole. Neka se vrate kući'."

Premijer, koji je sjedio za tim stolom gdje i ljudi iz "brige za porodicu i za obrazovanje", a koji su željeli porodice na okupu i da se ljudi obrazuju, rekao je : "Stalo nam je."

Ali, ovi su rekli : "Zakon je zakon!".

A premijer je dodao : "Osim ako kralj potpiše drugačije."

"Neće kralj potpisati drugačije."

Premijer je ustao, otišao do kralja i rekao norveškom kralju : "Ovo je situacija. Ovo je porodica ... Ovo oni rade i odustaje od škole."

Kralj je napisao tekst na papiru, potpisao ga i predao ga šefu za pasoše, koji je zatim pozvao Norvešku ambasadu u Bukureštu. Oni su zatim pozvali ženine roditelje i rekli im : "Dovedite odmah tu djecu u ambasadu." Rekli su im : "Djeca su u školi i vraćaju se u petnaest časova." A u 15:00 ambasada više ne radi. I zato su uzeli djecu, ambasadora su od

kuće dovezli u ambasadu, otvorili ambasadu, dali im vizu, uzeli avionske karte, odveli ih u avion. U 18:45 su nas pozvali da dođemo na aerodrom i uzmemo ih!

Dakle, u suštini, ako Bog želi da se nešto desi, nije Mu potrebna moja pomoć. Zaista! Ako Bog nešto ne želi, treba ponovo da razmislite da li vi to želite. Da li me pratite? Ali treba da odredimo neki vremenski okvir, u zavisnosti od problema, i nakon toga da nastavimo dalje i pustimo Bogu da bude Bog.

Zato vam ne mogu dati precizan odgovor. Ali vam kažem da, što više vremena provodimo sa Bogom, imamo veći mir i povjerenje u Njega kad ne razumijemo. I to će nam se isplatiti.

OK. To je to. Pomolimo se Bogu, a zatim idemo da jedemo.

“Oče nebeski, hvala ti što pokušavaš da imaš odnos sa nama. I mi želimo da imamo odnos sa tobom. Zato smo ovdje, Oče. Nauči nas kako da se molimo i pomози nam da se zaista molimo. Pomози nam da ne pričamo samo o molitvi, već da provodimo vrijeme sa tobom, Oče ; da imamo žeđ za tobom, da želimo da te upoznamo, da svakodnevno imamo iskustvo sa tobom, da ti vjerujemo i imamo mir. Ovo te molimo u Isusovo dragocjeno ime i zahvaljujemo ti. Amin.”.

VIŠE SLIČNI ISUSU - četvrti dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Želim da vam pokažem nekoliko fotografija moje porodice¹. Pogledajmo ih na platnu.

...

Pomolimo se i započnimo sa ovim predavanjem : "Oče, već smo se pomolili, ali je privilegija ponovo doći u Tvoje prisustvo. Molimo Te da dotakneš svako srce, otvoriš Riječ i objasniš šta očekuješ od nas. Da pomogneš nam da se sve više mijenjamo i budemo sličniji našem Gospodu Isusu. Molimo Te ovo u Isusovo dragocjeno ime i zahvaljujemo Ti. Amin."

Prije samog predavanja : da li imate pitanja na osnovu onoga što smo do sada saznali?

Stigla su nam dva pitanja u vezi vaših prethodnih predavanja².

Pitanje 1 : U kojoj mjeri Bog očekuje od nas da donosimo svoje lične odluke?

U redu. A drugo pitanje³?

Pitanje 2 : Kada treba da tražimo mudrost od Boga, a onda da sami odlučimo.

Ovo je zapravo isto pitanje, samo drugačije formulisano. Nisam siguran da znam odgovor. Jer, dosta čitam i pišem o molitvi, ali ne možete ući u sve aspekte i dobro ih poznavati. Teško je to. Svi mi treba svakog dana da rastemo i da učimo. Nisam siguran da imam sve odgovore. Ali reći ću šta ja mislim o tome.

Bog nam je dao mozak i On očekuje da ga koristimo. Imamo ličnost i potrebno je da ju razvijamo, u smislu da razvijamo način na koji razmišljamo, odlučujemo.

Sjećam se da sam kao dječak stalno išao kod svoga tate da ga pitam šta da radim. A tata bi me, umjesto da mi da odgovor ili me ignoriše, pitao : "Šta ti misliš o tome?"

¹ pastor Pavel Goja je iskoristio priliku da prisutne na predavanjima upozna sa svojom porodicom i još nekim informacijama o njima i njihovom životu, kao i nekim događajima, što je u ovom tekstu predavanja, iz praktičnih razloga preskočeno.

² govori pomoćnik iz publike.

³ govori Pavel Goja.

Rekao bih mu svoje mišljenje. Ali on time ne bi bio zadovoljan i pitao bi me : "Zašto?"

Rekao bih mu zašto, a onda bi me vodio kroz proces : "Šta misliš da bi se desilo kao posljedica toga?" Rekao bih mu šta mislim da bi se desilo, a on bi me zatim izazvao pitanjem : "Ako ne uradiš ovo, šta drugo možeš da uradiš?" Rekao bih mu. Zatim bi pitao : "Šta bi se desilo ako uradim nešto treće?"

Tako bi me on vodio kroz proces razmišljanja i na kraju bi rekao : "Sine, ako hoćeš da razmišljaš pravilno, postavljaljaj pitanja. Nema loših pitanja. Nastavi da postavljaljaj pitanja." A onda je tražio od mene da postavljaj pitanja u vezi neke teme, pa bi pitao : "Šta bi bilo da sam to uradio, a šta da nisam? Šta bi bilo da si ti to uradio? Kako bih to doživio da si ti to uradio? Šta ako ..."

Razumijete li me? Sve vrste pitanja. A onda je tata rekao : "Sada, što više pitaš, više razmišljaš." I tako bi tražio bi da postavljaj pitanja. A zatim bi rekao : "Sada znaš odgovor." Svakako, jer sam stekao uvid u širu sliku.

Tako, mislim da Bog želi da razmišljamo i da koristimo svoju moć odlučivanja. Međutim, u Duhu proroštva se jasno kaže, a mogao bih da vam citiram tačan pasus, da Bog želi da tražimo jak odnos sa Hristom ; do te mjere da, kada smo slični Isusu da možemo da čujemo Hrista, da razgovaramo sa Njim, hodamo sa Njim, da zavisimo od Njega ... da smo, u suštini, stalno povezani sa Njim kako ljudi Biblije i treba da budu.

Zatim Duh proroštva ide i dalje : "Oni koji žive u posljednjoj generaciji, pred Hristov dolazak, svi će oni tako činiti".

Slušajte pažljivo. Prije Isusovog dolaska, svi oni koji idu na Nebo će dostići nivo veoma bliskog hoda sa Isusom i zavisice od Isusa 100 %. Ne znam da li ste me čuli, i ne zanima me da li vam se ovo sviđa⁴. Ali, rekoh vam šta piše tamo i mogu da vam dam tačnu referencu. Dakle, nisam to ja rekao već Duh proroštva. Zatim se dalje kaže : "U toj tački ..." i ovime vam dajem odgovor ... "U toj tački, kada imamo moć izbora i primenjujemo naš izbor, naš izbor postaje jedno sa Hristom i onim šta On želi, šta god to bilo." To ne znači da mi nemamo mozak, već da i mi to želimo. I Njegov izbor je i naš izbor. Ali, nismo mi lutke već smo Ga u toj mjeri upoznali da imamo isti izbor. Kao što i Otac i Sin imaju isti izbor jer su jedno. Mi postajemo jedno sa Isusom.

Razumijete? I tu piše da smo, kada dosegneмо tu tačku, spremni za Nebo. Kao Enoh. U nekom trenutku je počeo da hoda sa Bogom. Živio je ovdje kao na Nebu. Bio je spreman za Nebo. Zato mislim da Bog želi da koristimo mozak. Ali, želi da budemo tako blisko povezani sa Njim da, kada donesemo neku odluku mi znamo šta On želi. A u slučaju da ne razumijemo, da ne možemo da donesemo neku odluku jer nemamo dovoljno informacija, tada treba da Mu vjerujemo i donesemo odluku na osnovu vjere.

⁴ smijeh u publici.

Nadam se da sam donekle odgovorio na to pitanje.

Bila je podignuta ruka tamo. Dodajte mikrofon, molim vas. Držite ruku gore. To je bilo u lijevom dijelu. OK. Dat joj je mikrofon.

(pitanje) : Tradicionalno smo saznali da Bog govori kroz svoju Riječ, kroz providenje i nadahnuće Duha. Da li treba da čujemo glas kao zvuk i šta znači hodati vjerom ako je Isus rekao : "Blago onima koji ne vidješe [ili čuše] a vjerovali."

(odgovor) : OK. Lukavo.

Dakle ... Postoji pet načina na koje Bog govori sa ljudima.

broj 1 : preko Isusa. Isus je došao da nam pokaže ko je Bog i kakva je Njegova volja.

broj 2 : preko Biblije, Riječi. Mi ne možemo poznavati Boga ako ne proučavamo Njegovu Riječ. Na žalost, dosta ljudi je izgubilo naviku proučavanja Božje Riječi. Ne mislim na čitanje Božje Riječi, već na proučavanje Božje Riječi. To nije isto. Razumijete? Ako me podsjetite, govoriću malo o tome kako treba proučavati. Ali, da nastavimo ...

broj 3 : preko providenja. Šta je "providenje"? Bog može da zatvori ili otvori vrata. Razumijete? Vi se pomolite, predajte to Bogu i u nastavku nešto ne radi ; Bog kaže : "Ne", a nešto se otvara, tj. Bog kaže : "Da".

broj 4 : Postoji i četvrti način. Putem snova. To je rijetko, ali se dešava.

broj 5 : Postoji i peti način. Biblija kaže da treba da poslušamo savjet od mnogih koji su mudri. Kada se mnogi okupe, Bog može da djeluje putem savjeta. Na primjer, imamo nekog ko ne mora da bude prorok. To može da bude i dijete.

Sjećam se, kada smo jednom putovali vozom od Bukurešta do juga Rumunije, sa nama je bio Ovi, naš mlađi sin, tada trogodišnjak. U istom kupeu tog jednog starog, primitivnog, prljavog voza, jedan čovjek je pušio. To je vrlo neprijatno. U to vrijeme nije bilo zakona protiv pušenja. Danas ne možete da pušite u voz. Mi nismo ništa rekli, jer ko smo mi da mu prigovaramo. On radi šta želi.

Ali, moj sin Ovi mu je rekao : "Hej, prestani da pušiš. Ubićeš nas!" Moja žena, Dana, je pokušala da ga ućutka. Pitao je : "Zašto?"

Nastavio je, gledajući u tog čoveka i rekao : "Prestanite da pušite!"

A čovjek je rekao : "Ne želim."

Ovi je rekao : "Ako ne brinete za nas, zar vam nije stalo do vas?"

"Zašto bih brinuo?"

Ovi je rekao : "Zato što je Bog tako rekao. Ne treba da se ubijete. A ovako ubijate i sebe i nas."

Odmahivao sam glavom i molio se : "Gospode, zaustavi ga."

Bog mi je rekao : "Pusti ga."

Zatim, Ovi, jedan trogodišnjak nastavlja tako da ne mogu da shvatim otkuda mu to. Ko mu je rekao da tako radi?

Čovjek je rekao : "Pusti me na miru!"

A Ovi mu je rekao : "Znači, ne brinete za sebe, ne brinete za nas. Imate li djecu?"

"Imam djecu."

"Da li ih volite?"

"Da. Volim ih."

Ovi je rekao : "Samo mislite da ih volite, ali ne volite ih."

Čovjek ga je pogledao i pitao : "Koliko ima godina?"

Moja žena je rekla : "Tri."

On je pitao : "Koji mu je problem?"

A Ovi je rekao : "Nije problem u meni već u vama."

Zatim je Ovi rekao : "Ako se vi ubijete i umrete, ko će uzeti vašu djecu i kakav im primjer dajete?" "Prestanite da pušite iz ljubavi prema njima."

Trogodišnjak!

Još je rekao : "Moliću se za vas."

Čovjek je spustio cigaretu, ugasio ju i zatim je rekao : "Dajte mi vašu adresu."

Dali smo mu.

Nakon tri godine nam je poslao pismo i rekao : "Otkad mi je vaš sin govorio, nikada više nisam pušio. Želim da znate da mislim da ga je Bog naveo da priča sa mnom."

Bog će upotrijebiti okolnosti, ljude, da vam ponekad kaže nešto za šta se molite ili sa čime se borite. Razumijete? Imam cijelu propovjed o tome i neću sada ulaziti u to.

Ali, postoji nekoliko načina objašnjenih u Bibliji, na koje Bog može da govori. Postoje načini na koje vam Bog govori kroz misli. To nije fizički zvuk Božjeg glasa, mada može i to da se desi.

Znam nekoliko ljudi koji su Ga čuli, uključujući i mene. Bar jednom.

Žena i ja smo bili u Švedskoj. Neću sada pričati, ali je to moćna priča. Bog je tada fizički govorio. Glasno i rekao nam šta će se sljedeće desiti. Rekao je : "Doći će policija, povesti vas u grad taj i taj, trideset i dva kilometra ka sjeveru i ovo će se desiti ..." Nakon pola sata, došla je policija i odvela nas u taj grad. Nikada nismo bili tamo. Taj grad nam nije bio poznat. Nismo ni znali da postoji. Neću ići u tu priču.

Ali, to se ne dešava svakoga dana. To se dešava jednom u životu. A mi, ljudi se obeshrabrimo ako Bog ne govori.

Razmislite o Danilu. Bog je razgovarao sa njim kada je imao dvadeset godina. A Bog je razgovarao sa njim i kada je imao osamdeset godina. Između druge i treće vizije je prošlo

šezdeset godina tišine.

Shvatamo li ovo?

Međutim, Danilo nije prestao da se moli. Nije prestao da vjeruje Gospodu, jer on nije zavisio od nečega - glasa, odgovora na molitvu.

Ako ne dobijemo odgovor na molitvu, mi gubimo vjeru. Danilo je zavisio od odnosa, a ne odgovora na molitvu. Razumijete? Zato je potrebno da dovoljno poznajete Boga da, bez obzira da li je odgovorio ili nije, govorio ili nije, dao pozitivan ili neki drugi odgovor ili nikakav odgovor, a i to je odgovor, treba i dalje da Mu vjerujete na osnovu toga što Ga poznajete, a ne na osnovu odgovora.

Međutim, postoje trenuci kada vam Bog govori. On može da vam govori fizički ili kroz misli. Problem koji imamo nije 'da li Bog govori ili ne', već što ne poznajemo Njegov glas. To je pravi problem.

Duh proroštva dosta govori o tome. Biblija govori o tome. Imam čitavu stranicu biblijskih stihova koji dokazuju da Bog govori sa nama.

Ali, nije vam potrebno puno. Ako vjerujete Bibliji, jedan stih je dovoljan. Ali, Duh proroštva ide u detalje, govoreći da Bog želi da komunicira sa nama. On želi da nas vodi. Elen Vajt piše da je Isus dobio plan od Oca i da je onda pratio taj plan. Ona kaže da Bog želi da nam svakodnevno daje plan. On želi da naučimo da prepoznamo Njegov glas i da zavisimo od Njega u svakom koraku.

Želim da razmislite : šta bi bilo kada bi svi naši članovi ... Imate pitanje? Vratću vam se na kraju.

Dakle, šta bi bilo kada bi svi naši članovi naučili da zavise od Isusa, kao što je Isus zavisio od Oca? Razmislite o tome. Isus kaže u Jovanu 17 : "Da svi jedno budu, kao ti oče što si u meni i ja u tebi." A zatim : "Molim te da me oni vole kao što si ti volio mene i ja volim tebe". Voljeti Isusa kao što Bog voli Isusa. Da li možete da shvatite ovu ideju? Voljeti Isusa kao što Isus voli Oca i Otac voli Sina. A zatim : "Da oni budu jedno sa mnom, kao što smo mi jedno".

Biti jedno sa Isusom je kao Trojstvo. Da li možemo da shvatimo tu ideju? Veća je nego što mislimo.

Zatim, On kaže u Pavlovoj molitvi : "razumjeti ... što je širina i dužina i dubina i visina i Božja ljubav ...", sjećate se? "... koja prevazilazi svako znanje."

Kako možete da razumijete nešto što prevazilazi svako ljudsko razumjevanje? Kako?

Sva suština je u tome da, kada upoznate Isusa, vaš mozak počinje da radi na božanski način, u toj mjeri da Isus počinje da nadahnjuje vaše misli, koje nisu vaše. I to više nije vaš

um. Zapravo, u Subotu u 15:00 ću govoriti o tome. Daću vam praktične primjere iz moje crkve u Leksingtonu, u Kentakiju. Praktične primjere o tome kako je Bog govorio crkvi i zapravo nam rekao šta da radimo. I ta crkva je eksplodirala.

Dakle, Bog, u suštini želi da priča sa nama. Postoji više načina. Ali, pitanje nije 'da li Bog želi da komunicira već da li smo mi povezani sa Njim u toj mjeri da možemo da raspoznamo Njegov glas?' 'Da li smo dovoljno tihi da možemo da Ga čujemo?' 'Da li čekamo Gospoda?'

Piše da čekamo Gospoda. A mi Ga nikada ne čekamo. Nemamo vremena, ni strpljenja da Ga čekamo i zato gubimo veliki blagoslov. Nadam se da sam vam dao bar mali odgovor.

Imamo jedno pitanje⁵.

(pitanje) : Svakako, Bog želi da se povezuje sa nama, a mi želimo da se povezujemo sa Njim. Ali sam se pitala : da li sotona ima moć, sposobnost da govori našim umovima?

(odgovor) : Svakako. Sotona može da govori našem umu. Duh proroštva je vrlo jasan u vezi toga. Neki ljudi kažu nešto što me je nasmijalo : "Da li da se molim u sebi, da sotona ne čuje moju molitvu?"

On ne mora da vas čuje. On zna šta mislite i to ne zato što ima pristup vašem mozgu pa da zna šta mislite, već zato što poznaje ljudski um tako dobro, jer nas je proučio tako dobro u proteklih šest hiljada godina, da zna kako funkcionišemo. On vas je proučavao otkada ste se rodili. On zna šta volite, šta mrzite ... vaše sklonosti. On ne mora da vas čuje kada govorite. Ali, on vam može doći sa iskušenjima i ne mora nužno ući u vaš mozak, već iskušenjima može da utiče na ono što vidite, što mislite. To je ključ.

Umjesto da se brinete koliko on zna, koliko je pametan i moćan, koliko daleko može da ide, kako da mu se oduprete ... treba da shvatimo da nemamo moć i da smo bezbjedni samo dok smo u Hristu. I nema ničega što vas može oteti iz Hristovih ruku i ne treba da zaslužite ili budete sposobni da uradite nešto, sve dok ste u Hristu. Ne radi se o tome šta radite, već šta On radi.

Nakon borbe, ja ne mogu da radim to. Ne mogu da propovjedam. Ne mogu da držim biblijske časove. To je zato što smo sebični. Brinemo se za sebe. Šta će ljudi reći o meni ako moja propovjed nije baš dobra? Šta ako ne držim dobre biblijske časove? To je sebičnost.

Kako izgledam? Nebitno je! Mogu da izgledam bezveze. Sve dok se Bog slavi, to je u redu.

⁵ pomoćnik iz publike.

Dakle, ne treba da brinemo o sotoni : da li pobjeđujemo ili gubimo. Treba da brinemo samo o tome da li smo povezani sa Bogom. Jer, ako sam povezan sa Bogom a Isus radi ono što želi, ja ne moram to da razumijem. Ne moram da pobjeđujem. Ne moram da budem spasen. Slušajte, "ne moram da budem spasen!". Potrebno mi je samo da Isus radi ono što On želi i to bi bilo dovoljno.

Tata mi je povremeno govorio : "Ako je Nebo : vječni život, nema bolesti, imaš sve što želiš, ali Isusa tamo nema, ja to ne želim. Ako je Isus siromašan i ne može ništa da mi da, i dalje želim Isusa." U suštini, ne bi trebalo da želimo ... Dakle, "... ako je Isus bio siromašan i dalje sam želio Isusa." Razmislite o tome.

Mojsije je rekao : "Izuzmi moje ime iz Knjige života." Šta je on to govorio? Ja gubim spasenje, ali zato spasi druge i ispuni svoju volju. A Mojsije se nije molio kao mi : "Molim te, oprosti im. Znam da su napravili zlatno tele. Znam da oni to zaslužuju, ali te molim da im oprostiš." On se nije tako molio. Tako se mi molimo. Mojsije je rekao : "Oni su tvrdovrat narod ; griješili su i zaslužili su da umru. Ali, šta će ostali narodi reći za tebe? Učini nešto radi tvoga imena."

U suštini, on kaže : "Pokaži im da držiš svoju riječ. Pokaži im da si u stanju da provedeš ono što si obećao. Pokaži im da si ti pravi Bog, da si dostojan".

Dakle, u suštini, Mojsije se nije brinuo za sebe i svoje spasenje ili za njih. On se brinuo za Boga. Vidite li da je u Bibliji pravi fokus molitve na Bogu?

Mi se fokusiramo na sebe. To moramo da promijenimo. Teoretski je to lako, ali je praktično veoma teško postići. Ali, kada to postignemo, što se više fokusiramo na Boga i odričemo sebe, to više Bog može da radi na nama. Vjerujte mi. Ako brinete za Boga, On će se pobrinuti za vas. To je sigurnije nego da se vi pobrinete za sebe. U suštini, u Bibliji Bog želi da se fokusiramo na Njega, a da zaboravimo sebe ; uključujući i vječni život. Brinite se samo za Božju čast, Njegovu Riječ, ono što On želi, a ne o životu, smrti, iscjeljenju, poslu.

Nije ništa pogrešno da tražimo da nam Bog pomogne ; sve dok je Bog na prvom mjestu. Razumijete? Ne želim da kažete da sam izjavio da se nikada ne molite za sebe. Nisam to rekao. Rekao sam : "Sve dok su Bog i Njegova čast na prvom mjestu." Razumijete?

U redu. Još samo jedno pitanje i krećemo sa temom. Vidim jednu ruku pozadi. Neko maše.

"Imamo⁶ jednog gospodina i jednu damu. Kome da damo prednost?"

"U redu. Oboma. Ali, to je sve. Poslije toga više nema milosti⁷.

⁶ govori pomoćnik iz publike.

⁷ smijeh

(pitanje) : Hvala vam. Ja sam majka, supruga i profesionalac. Prilično sam zauzeta, ali zaista želim da se povezujem sa Bogom svakoga dana. Dok se molim, misli mi lutaju i to dosta. Baš dosta. Kada se vozim do posla i tu mi misli dosta lutaju. Uveče, kada sam u krevetu, kao i rano ujutru, kada se probudim. Da li imate neki savjet?

(odgovor) : Um nije u stanju da se fokusira dok se molite. Misli vam lutaju u svim smijerovima. To ni meni nije lako. U suštini, što više učite, što više vježbate, što više disciplinujete sebe - biće vam bolje. To se neće desiti preko noći. Međutim, ja ću vam dati nekoliko savjeta koji vam mogu pomoći.

Sve molitve u Bibliji ... koliko? ... sve! ... mogu vam dati dokaz ... Mogu da izaberem molitvu i da vam dokažem. Počevši od Gospodnje molitve, Josafatove molitve, Danilove molitve, Solomunove molitve, Mojsijeve molitve ... Pavlove molitve ... Molitve učenika u Djelima apostolskim ... kada su Petar i Jovan uhapšeni i prebijeni, a drugi su se molili za njih. Sjećate se? I ta molitva. Sve molitve u Bibliji se na svom početku fokusiraju na Boga. Zašto?

Slušajte. Kada se molimo, mi ne shvatamo da smo ušli na Najsvetije mjesto, u Božje prisustvo. Ako uspijemo da shvatimo da smo zapravo ušli u mjesto, kao što je moj brat govorio prekuć: "Svet, svet, svet ..." ... Ako bar malo shvatimo Božju svetost, mi zaboravljamo druge stvari. Ali, zato što počnemo da tražimo, ne možemo da se fokusiramo. Zato, kada se molim ja najprije ...

Pogledajte učenike u Bibliji. Kad bi počeli molitvu, oni bi rekli : "Svemoćni Gospode, koji si stvorio nebo i zemlju, koji si nas vodio u prošlosti, koji si učinio ovo i ono ... Ti si veliki Bog. Svi narodi drhte u tvom prisustvu. Niko ne može opstati u tvom prisustvu. Šta smo mi u tvom prisustvu ..." Oni, u suštini postaju svjesni da ulaze u prisustvo Trojstva, gdje su Otac, Sin i Sveti Duh, a anđeli se pokrivaju ; tu su dvadeset i četiri starješine, razna bića ...

I vi ulazite u tu prostoriju, a niste dostojni. Kada steknete tu sliku, tada je lakše da se fokusirate, nego da samo počnete da tražite. Razumijete? Zato razmišljajte o tome kome se obraćate kada se molite. Tako treba da počnete, a ne nekakvim velikim elegantnim molitvama. Nego treba sebe da učinite svjesnim da vi zapravo ulazite u Božje prisustvo. To je bio broj 1.

Broj 2 : Kada ulazite u Božje prisustvo, stalno nastojte da se sjećate da je to dijalog. Ako samo pričate i pričate, to onda postaje rutina. I nakon samo nekoliko dana, mjeseci ili godina, vaša molitva je samo navika u kojoj ponavljate iste zahtjeve i riječi - svakoga dana. Ali, ako shvatite da je to dijalog, onda očekujete odgovor. Tražite odgovor. Zato ćutite. A u mojim molitvama i u mom proučavanju, a sada pogađam dvije muve istim udarcem, odgovorom na ranije pitanje : "Kako da proučavamo?", ja se molim na ovaj način. Ja ne kažem da je to način na koji se treba moliti, već samo da je to moj način molitve i proučavanja.

Mi u Bibliji čitamo dosta ... oni koji ju čitaju ...

"O, treba da odradim svoju dužnost, da pročitam tri poglavlja dnevno. Ma, ko je smislio tih tri poglavlja dnevno??? Pokažite mi u Bibliji gdje piše npr. : 'pet poglavlja dnevno'."

Mi puno čitamo, a ne dobijamo ništa. Ponekad shvatimo da smo proučavali i molili se, a da se ne sjećamo ni šta smo čitali ni za šta se molili. Znam da se to dešava. Evo kako ja to radim. Umjesto da čitam puno, izaberem dva do tri biblijska stiha. U suštini, izaberem jedan pasus. To je za moje cijelo proučavanje ; za cijelo jutro. Ali, ja to pročitam puno puta. Doslovno petnaest do dvadeset puta. To zvuči kao da nemam dovoljno mozga. Zašto moram to da čitam petnaest puta? Dovoljno je da to pokušate jednom. Samo pokušajte jednom. Postavljam vam to kao izazov. I tako, ja isti pasus pročitam petnaest do dvadeset puta. I dok ga čitam iznova i iznova, pravim pauze između tih čitanja, da bih se pomolio. I dok se molim, dok mi Bog preko svog Svetog Duha pokazuje šta je htio tamo da kaže, ja ćutim. Pa se molim, ćutim, pa se molim, pa čitam, pa ćutim, molim se, ćutim, čitam ... i to isti pasus. Zatim počinjem da postavljam pitanja : "Ko, zašto, gdje, kada, kako ...?"

Da sam ja bio tamo, da se to desilo ovdje, u mojoj porodici, u mom gradu, u mojoj crkvi, kako bi to izgledalo?

Da li misliš da bismo mi bili bolji?

Kako bi ljudi reagovali?

Kako bih ja to promijenio?

Šta sam naučio iz ovoga? ...

Postavljam pitanja ; čitam, molim se, slušam, molim se, ćutim, čitam, ćutim ...

Šta se dešava? Što više to čitam, nakon nekog vremena počinjem da razumijem sve dublje i dublje stvari koje nikada ranije nisam uočio u tom pasusu. Nikada ranije. I to počinje da se povezuje sa drugim biblijskim stihovima.

Ali, dešava se još nešto. Vrlo čudno a jednostavno. Ne treba da budete pametni. Ako čitate biblijski stih dvadeset puta, vi ga zapamtite. Ako ste adventista nekih dvadeset godina, četrdeset ili koliko god, i učite napamet dva stiha svakoga dana ... Da li su dva biblijska stiha dnevno previše? Ili, neka bude samo jedan. Da li je to previše? Ako zapamtite jedan biblijski stih dnevno, to znači da zapamtite tri stotine šezdeset i pet stihova godišnje. To znači da zapamtite oko sedam stotina biblijskih stihova za dvije godine. Preko hiljadu stihova za tri godine! Za dvadeset godina u crkvi, vi, u suštini znate tako puno.

U Bibliji (Psalam 119:11) piše : "U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju da ti ne griješim." Na jevrejskom piše : "Ja skladištim tvoju Riječ ..." To je doslovno značenje. Dakle, kako da ne griješite? Skladištite Božju Riječ.

Čujte šta mi se dešava. Ja stalno učim, pamtim i stižem do tačke da kada me ljudi pitaju. Bez obzira na pitanje, odmah se sjetim jednog od tih biblijskih stihova kao odgovor na koje god pitanje. Štaviše, svakodnevno imam izazove, iskušenja, probleme, krize ... Momentalno se sjetim jednog od tih biblijskih stihova. Vrlo je čudno da, kakva god da je kriza ili molitva, Bog odgovara stihom koji je najprikladniji. Odmah mi se javi u mislima. Toliko sam uživao u tome da sam počeo da zapisujem: za obeshrabrenje - to i to ... za oprostjenje - to i to ... za iskušenje - to i to ... za pobjedu, za depresiju, za strahove ... Napravio sam čitav spisak raznih situacija i biblijskih stihova kojih bi se tada sjetio. To sam davao ljudima da ih prouče. Kada ste u depresiji, Biblija vam ovo obećava. I ljudi mi dolaze i govore : "Kada sam ih naučio, to je napravilo ogromnu razliku. Kroz šta god da prolazim, sjećam ih se kada mi je to potrebno."

Zato, uskladištite Bibliju u svom umu i srcu. To je način da je čitate i proučavate. Ako radite tako, vi dobijate nešto. Nije kao kada samo pročitate kao dužnost, a na kraju ne dobijate ništa.

Evo, dao sam hrpu odgovora na vaše jedno pitanje : "Kako se fokusirati?" Plus, što se više molite, više učite kako da se molite.

Je li bilo još neko pitanje? Konačno krećemo sa našom temom.

Želim da današnje predavanje bude malo drugačije. Do sad smo uglavnom imali seminarski tip predavanja. Ovo će biti više u stilu propovjedi. Ali, ja ne mogu samo da propovjedam ili samo da predajem. Kod mene je to uvijek kombinacija obadvoga.

Ako imate još pitanja, možete da ih postavite. Želim da vam dam nešto informacija, a vjerujem da Bog djeluje jer On zna vaše potrebe. Dosta se molim za ova predavanja, a znam da se moj brat Žan Noel baš dosta moli. Čudno je ... Govorio sam svojoj ženi svake večeri kod kuće : "Dušo, on⁸ zna o čemu ću da govorim. On govori o istoj temi. Obojica govorimo o istoj temi." Ona bi mi rekla : "Ne, ne. Ne radi se ni o tebi ni o njemu već o Svetom Duhu. Bog zna šta je ovim ljudima potrebno."

Sada ću da započnem današnju temu. Tako se dobro slaže sa onim što mu je Sveti Duh dao da vam ispriča.

Odrastao sam u Rumuniji, u jednoj veoma konzervativnoj crkvi. U Rumuniji kažemo da je to crkva koja pati od zatvora uma. Izvinite zbog takvog izraza. Veoma konzervativna crkva. Reći ću vam nešto više, da biste shvatili koliko je to "veoma".

Svake subote smo postili. Odrasli - cijeli dan, a djeca samo do podneva. Nisu mogla duže. Ako ne biste postili, bili biste grešnik. E, da. Subotom uveče bi se ljudi toliko prejeli da bi pali u komu. Ali to je bilo u redu, ako bi odradili svoju dužnost i postili. Subotom niste

⁸ pastor Noel.

mogli da se osmjehujete, jer su 'subotni špijuni' bili na sve strane. Ako biste se kao dijete nasmiješili, to bi bio grijeh. Morali ste da imate izduženo lice, kao magarac. Ako biste se nasmiješili, dobili biste batine. Da, da. Tako je bilo. Roditelji bi vas izveli napolje i "peng! peng!" ... primijenili Zakon.

Drugi primjer. Nismo išli kolima u crkvu, bez obzira na daljinu. Svi vjernici su do crkve išli pješice, jer vaš magarac, to jest vaš Ševrolet ne treba da radi subotom. Zamislite ... Niste mogli čak ni biciklom. Štaviše ... Nikada nisam slavio rođendan. Niko mi nikada nije rekao : "Srećan rođendan!" Nikada nisam imao božićno drvo. Sve je to bilo neznaboštvo. I tako sve dok se nisam oženio. Žena je rekla : "Ma, pusti to. To nije grijeh." Rekao sam joj : "Dušo, ne želim da izgubim svoje spasenje." Rekla je : "Ako radiš tako, izgubićeš mozak."

Štaviše ... Ispred crkve je bilo jedno drvo jabuke. Ogromno drvo sa niskim granama, prepunim velikih, zelenih, lijepih jabuka. Sorta "Greni Smit". Zaista prelijepe. E, pa, djeca su djeca. Djeca ne mogu da odole da ne uberu jabuku. E, to je bilo loše, jer se branje smatralo radom u subotu. Bili bismo kažnjeni prilično loše. Zato bismo čekali da nas niko ne primijeti ... i ...

Ali, brat Avraam, koji je živio u prednjem dvorištu crkve ... Tu je bila crkva, pa kuća pastora, pa kuća domara, brata Avraama. Njegov sin se zvao Danilo, ali su ga svi zvali "Pici". Pici je bio moj najbolji prijatelj. Radili smo sve gluposti zajedno. Avraam bi pozvao svoga sina : "Pici, dođi unutra! Djeca беру jabuke! Ponovo krše Subotu! Naučiću ih lekciju!" Kada bi Pici ušao u kuću, začulo bi se : "peng peng !!! ... Jao, jao! Reći ću im. Nikada više nećemo brati jabuke. Jao, izvini tata ... Pusti me !!!..." Osjećao sam pravdu u svom biću, pa bih im zakucao na vrata : "Brate Avraame, pustite ga! On nije ništa skrivio. Drugi su uzeli jabuke." On bi otvorio vrata, zgrabio me, uvukao unutra i zatvorio vrata. A unutra je bila drugačija slika. Pici je bio na kauču, smijući se i vrišteći : "Pusti me, pusti me!!! ... Nikada to više neću uraditi!" A brat Avraam je svojim kaišem udario vrata : "Rekao sam ti da im kažeš da više ne uzimaju jabuke!" Pici bi sa kauča vikao : "Ne! Nikada više to neću uraditi. Ni oni." Djeca bi se uplašila i pobjegla kod roditelja : "Pici je ponovo dobio batine jer smo brali jabuke." Tako bi me on uvukao unutra i rekao : "Idi na kauč i vrišti." "Dobro." "Pusti ga, molim te! Nemoj da ga udaraš! Molim te!" A kada bi to završio, rekao bi : "Ne govori nikome ništa." Mi bismo izašli napolje. Djeca bi došla i pitala : "Šta se desilo?" Mi bismo rekli : "Ne možemo da vam kažemo."

Ali, bilo je i gorih stvari. Da, držite subotu "svetom". Zaista? Ali bilo je i gore od toga.

Došao sam na Endrus, u Americi. Tamo, kraj Mičigenskog jezera je park Varen Djuns. Ne znam da li ga iko zna, ali je prelijep. Subotom popodne bismo išli u Varen Djuns. Bilo je vruće, ljeto, pa sam ušao u vodu.

Neke kolege su mi prišle i rekle : "Pavele, danas je Subota, a to što ti radiš je zabava. Ne bi trebalo da ti voda pređe iznad koljena jer je to plivanje."

"A ako je ispod koljena?"

"To je u redu. To je rashlađivanje."

Ako voda pređe iznad koljena, to je plivanje. Ako bi došao talas, morali biste da pazite da ga "Subotni špijuni" ne vide, jer ste upravo prekršili Subotu.

Da li je to smisao crkve? ŠTA SE SMIJE i ŠTA SE NE SMIJE. Ovo morate da radite ako ste adventista, a ovo ne smijete ako ste adventista. Da li je to smisao crkve?

Šta je Isus radio? Razmislite o tome. Mogli biste reći da je Isus pomagao siromašnima, iscjeljivao bolesne. Nije li tako? Jeste. Da li i mi treba da tako radimo? Da! Da li je radi toga Isus došao? Nije. Isus je došao da spasi, a ne samo da nahrani gladne. Razumijete?

U stvari, Elen Vajt kaže da je Isus koristio te načine da bi pridobio povjerenje i prijateljstvo, a da onda kaže : "Hajde za mnom". Razumijete? "Samo Hristov metod ..." Sjećate se tog pasusa? "Samo Hristov metod donijeće pravi uspjeh u približavanju ljudi."

Kakav je to metod bio? On bi ih iscijelio, nahranio, pridobio njihovo prijateljstvo i povjerenje, a zatim rekao : "Hajde za mnom". Šta je dakle bio cilj? "Hajde za mnom." Isus je došao da spasi. On nije došao samo da iscijeli, a da se oni ponovo razbole. Da vaskrsne Lazara, a da nakon dvije do pet godina Lazar ponovo umre. Nije to bio cilj. On je imao veći cilj. Razumijete? On ne želi da ovde provedemo samo nekoliko dobrih godina. On želi da tako živimo vječno.

Kako je Isus to radio? Kako se ponašao? Šta je radio? Ukratko, šta je bio centar Njegovog života? Šta je Isus radio? To je pitanje.

Nemamo mnogo vremena. Samo ćemo brzo proći kroz to. Slušajte pažljivo.

Na primjer, Jovan 5:19. On kaže : "Sin ne može ništa činiti sam od sebe." A zatim ide dalje, u stihovima 19 i 20. On kaže da su Njegove riječi, Očeve riječi. On mi kaže šta da radim. Pitam vas : "Treba li da slijedimo Isusa?" Odgovor je : "Da!". Kada vam Bog govori šta da radite? Razmislite o tome.

Zatim Isus u Jovanu 12:49 kaže : "Jer ja od sebe ne govorih, nego otac ... mi daje ... šta ću govoriti." On nije činio svoja djela, nije govorio svoje riječi. Da li je Isus bio bez mozga? Da li je Isus bio kao lutka? Zar On nije imao moć pamćenja, razmišljanja, odlučivanja? Mislim da je On bio pametan, mudar i sposoban. Zar ne mislite tako? Zašto

onda to nije koristio? Ne mislite da li da je želio da nas nauči kako da budemo Njegovi učenici, da radimo kao što On radi?

Ne možete sebi dopustiti da otvorite usta i kažete nešto samo zato što tako osjećate. Morate da se molite prije nego li što govorite. I ako Bog kaže da govorite, On ne kaže da ćutite. A kada govorite, vi govorite kada Bog kaže, šta Bog kaže i kako Bog kaže. Razumijete? Razmislite kako bi, da smo tako radili, sve bilo drugačije u našim porodicama, crkvama, na poslu. Razmislite o tome. To je baš veliko, zar ne. Ne možete sebi dopustiti da djelujete ... Slušajte ... To ide do te mjere da je bolje da izgubite posao, kuću, život, nego da činite nešto a da vam Bog nije rekao da to činite.

Sećam se kada sam imao sedamnaest godina i kad sam imao staklorezačku firmu, sjekao i postavljao staklo u prozore. Imao sam odličan dijamant, još uvek ga imam, i volio sam da sječem staklo. Djeca bi me posmatrala oduševljena. Isječem i prelomim staklo. Mogao sam da isječem u bilo kom obliku. Toliko sam se bavio staklom da sam mogao da ga isječem kako god hoću.

Dakle, imao sam staklorezačku firmu i sjećam se, tokom komunizma, kako su se svi plašili vlasti, policije. Ljudi su živjeli u stalnom strahu. Zapravo, prije tri godine sam otišao na Kubu, na misionsko putovanje. Kada sam sa tamošnjim pastorom pričao o Biblijama, on je počeo da drhti. "Tiše, uhapsiće me. Tiše." Ljudi žive u strahu u komunističkim zemljama : Sjevernoj Koreji, itd. Dakle, ljudi žive u stalnom strahu. Desilo se u mom gradu, na jugu zemlje, pored rijeke Dunav, da je izgrađena "A" zgrada. Zaboravio sam šta je značilo to "A". To je bilo mjesto gde su se popravljala kola. Neka vrsta garaže, prodavnice. Ali, bilo je ogromno, na četiri sprata. Na dva sprata su se radile popravke, a na dva sprata je bio parking.

Oni su dobili poziv da će predsjednik države, diktator Čaušesku, doći tu za mjesec dana u posjetu. Bili su u panici jer im je trebalo još tri mjeseca da završe izgradnju. A ako ne bude spremno, svi oni mogu da izgube život a ne samo slobodu. To je bilo loše. Zato su bili u panici. Sjećam se da su pozvali mene i rekli : "Ima dvije hiljade i pet stotina prozora od armiranog stakla." To je staklo prožeto metalnom mrežom. Rekli su mi : "Treba da dođeš, isječeš staklo i ugradiš ga u svih dvije hiljade i pet stotina prozora u roku od mjesec dana." Ta količina se opuštenim tempom ugradi za tri mjeseca. Otišao sam tamo, prihvatio taj izazov i dosta sam se molio. Rekao sam : "Gospode, molim te da mi daš mudrost i snagu, da budem kao Supermen da mogu da završim ovaj posao za mjesec dana."

Ali, tu je bio jedan problem. Ja ne radim subotom, a oni ne rade nedjeljom. Njihov inženjer mi je zato rekao : "Hej, moraš da dolaziš i subotom. Ako ne, nikada nećeš završiti i svi ćemo biti u problemu zbog tebe." Rekao sam : "U Bibliji piše : 'Podajte ćesarevo ćesaru, i Božije Bogu'. (Mar.12:17) Subota pripada Bogu, a nedjelja ćesaru. Ja ne radim subotom." Nije bio srećan. Shvatio je to kao šalu. "Ne zanimaju me tvoje šale. Moraš da dolaziš

subotom i nedeljom." Rekao sam : "Dobro, mogu da napravim kompromis sa ćesarem. Mogu da dolazim nedjeljom, ali ne subotom." On se ozbiljno naljutio. Rekao je : "U ovoj zemlji nema Boga, ni religije. Ili ćeš doći ili ćeš imati problema. Obećavam ti to." A on je lako mogao da mi napravi problem.

Šta se desilo ... Nisam popustio. Kada sam mu rekao da ne mogu to da uradim, toliko se naljutio. Kao da je izgubio pamet. Lice mu je bilo crveno. Vrištao je, mlatao rukama ... Morao sam da se udaljem jer me je pljuvao dok mi je govorio. Bio mi je potreban kišobran da se zaštitim.

Dakle, nisam pristao. Ali Bog me je blagoslovio na način koji ne mogu da objasnim. Ne mogu da objasnim kako, ali završio sam sve za tri sedmice. Svakako nisam radio subotom, ali sam radio svakoga dana i svaku nedjelju. A i ostajao sam duže na poslu. Ali, Bog me je blagoslovio, pa je sve išlo tako dobro i brzo ; bez izazova, bez komplikacija. Obično ima komplikacija kada nešto radite. Ali, tada je sve išlo glatko. Završio sam to za tri sedmice. Sada, ako izračunate cijenu po kvadratnom metru puta toliko i toliko kvadratnih metara, trebalo je da mi plate 5.500. Prosječna plata je u to vrijeme bila 1.600 mesečno. 1.600 mesečno u rumunskoj moneti? A ja sam zaradio 5.500 za tri sedmice. A tada sam imao samo sedamnaest godina. Inženjer mi je rekao : "Ti nas ignorišeš. Ne razmišljaš o nama ni o komunističkoj partiji. Nije ti stalo ... Oduzeću ti platu. Nikada nećeš vidjeti svoj novac." I nije mi dao platu. Zato sam se malo unervozio. Malo više.

Otišao sam do šefa cijelog tog preduzeća i svih njihovih poslova u cijeloj zemlji. Rekao sam mu : "Vi ste me pozvali i tražili da uradim ovaj posao, a nisam dobio platu za to. A uradio sam posao."

On je rekao : "To nije moguće. Ako si to uradio, bićeš plaćen."

Rekao sam : "Ma šta pričate? On mi je uskratio platu."

"Ne, to nije moguće. Možda nisi u pravu. Možda nisi završio. Možda nisi dobro izvjestio koliko si radio."

Rekao sam : "Ma šta pričate? Izmjerio sam prozore. Idite i izmjerite ih. To mi mora biti plaćeno."

Rekao je : "Zauzet sam. Ne mogu sada da pričam. Moram da provjerim da li si u pravu ili ne. Dođi sutra ujutru. Ja sam zauzet. Nemam vremena za tebe. Ti si niko. Ti si dijete. Dođi sutra tačno u 08:00. Ako ne budeš tu u 08:00, ne dolazi mi ponovo."

"U redu."

Otišao sam kući. Naučio sam da se kod kuće budim vrlo rano i provodim vrijeme sa Bogom u molitvi. Zamolio sam Boga da mi kaže šta da radim a šta da ne radim ; da mi kaže šta da kažem a šta da ne kažem.

To se ne dešava uvijek. Ako se ne desi, ja napravim problem, a kad se desi, ja doživim zapanjujuće blagoslove. Te noći mi je došao jedan rođak i umjesto da odem rano na spavanje, mi smo pričali do dva časa noću. Reći ću vam : ako želite da se probudite rano ujutru, morate da legnete rano.

Dakle, pričali smo do dva časa. Šta se desilo? Nisam se probudio oko 05:00 do 05:30 da bih se molio, već u pet minuta do osam časova.

Probudio sam se, pogledao sat i ... 08:00!!! Brzo sam se obukao, otrčao do vrata, ali se nisam pomolio Bogu. "Gospode, hvala ti što si sa nama. ... Amin." Javila mi se misao : "Da li je ovo provođenje vremena sa Bogom?" "Pa, Bože, ljudi se tako mole." Bog je ćutao. Rekao sam : "Izvini." Okrenuo sam se, kleknuo kraj kreveta i rekao : "Gospode, hvala ti što si sa nama ...", a zatim sam pogledao sat. "Molim te, budi sa mnom danas. Izvini, ali žurim se."

Ustao sam, ponovo otrčao do vrata i javila mi se misao : "Ko je na prvom mjestu u tvom životu? Ko je na prijestolu tvoga srca? Ko je u centru? Na šta si fokusiran? Do čega ti je najviše stalo?" Rekao sam : "Pa, ti." Bog je rekao : "Zaista? Voliš da misliš tako? Da li si spreman da se odrekneš svog novca i posla radi mene?" Bilo mi je teško da odgovorim jer nisam bio spreman da izgubim 5.500. Razmislio sam o tome i rekao : "Bog je dao svoj život za mene. Ove stvari dođu i prođu. Spreman sam da izgubim novac radi Njega."

Bilo mi je teško. Okrenuo sam se, spustio prednji dio sata na dole da ne vidim koliko je sati. Kleknuo sam i molio se i molio i proveo vrijeme sa Bogom, razgovarajući sa Njim.

Proučavao, razmišljao, čitao, razmišljao, molio se, sve dok nisam stekao uvjerenje da je Bog tu prisutan, da je sa mnom, da ne idem sam, da neću govoriti sam, da neću djelovati sam. Kad sam stekao to uvjerenje, otvorio sam oči. Bilo je 10:00. Dakle, to je trajalo od 08:00 do 10:00. Dva sata. Obično mi to i traje dva sata.

Bilo je 10:00! Zašto bih i otišao? Rekao mi je da ako ne dođem u 08:00, da se ni ne trudim. Zato sam rekao : "Pa, izgubio sam novac. To je u redu. Radost je pretrpjeti radi Boga." Bog mi je progovorio i rekao ... Sada, pošto sam proveo vreme sa Njim, mogao sam da čujem Njegov glas, umesto da očekujem da čujem Njegov glas a bez provođenja vremena sa Njim. To ne funkcioniše.

Bog mi je progovorio u mislima i rekao : "Idi."

Rekao sam : "Gospode, sada je 10:00."

"Idi."

Sjeo sam na svoj bicikl i otišao tamo. Kada sam stigao tamo, zakucao sam na vrata. U prvoj prostoriji je sekretarica. Odatle se na lijevo ide kod direktora cijelog preduzeća, a ostale prostorije su na desnoj strani.

Ušao sam u tu prvu kancelariju gde je sekretarica, i rekao : "Dobro jutro."

Ona je rekla: "Pavele, tako mi je drago što si znao da je premijer ovdje, pa nisi došao."

Rekao sam : "Šta?"

"Zar nisi to znao?"

Mislila sam da je to razlog zašto nisi došao.

"Znao si."

"Šta sam znao?"

"Premijer je iz Bukurešta došao bez najave da provjeri sve prije Čaušeskuovog dolaska. Da se uvjeri da je sve kako treba. Tako, premijer je došao ujutru tako da direktor nije mogao da te primi. Otišli su oko 07:30. Otišli su na doručak, a sada su na sastanku. On nema vremena

da te vidi. On je sa premijerom. Izvini, ali moraš da dođeš drugi put."

Bio sam tako srećan što nisam odustao od Boga radi novca već sam izabrao Boga, odustajući od novca. I Bog je rekao : "U redu. Učiniću ga zauzetim, tako da ne propustiš svoj sastanak."

E, ali priča se tu ne završava. Dok smo mi pričali, pogodite ko je ušao na vrata. Direktor. Krenuo je u toalet. Pitam se zašto nije išao tamo prije ili poslije, već baš dok sam ja tamo.

Vidio me je i rekao : "Izvini što me čekaš od 08:00."

Rekao sam : "Aghhhh..." Želio sam da budem iskren, ali mi nije dopustio da završim.

Rekao je : "Zauzet sam. Premijer je ovdje. Idi kući."

Zatim se okrenuo sekretarici i rekao : "Želim da uzmete papire od njega i provjerite. Ako je on radio kako je rekao, a da nije plaćen - javite mi."

Nakon dvije nedelje sam dobio ček na 5.500. Pun iznos. Istog dana sam u supermarketu sreo onog inženjera. Plakao je i rekao : "Otpustili su me zbog tebe."

Razmislite o tome. Kada Isusu date najviši prioritet u svom životu i kada ste spremni da se odreknete svega, to ne znači da gubite već da Mu konačno dopuštate da djeluje. Do tog momenta vi imate kontrolu. Od tog momenta vi Mu vjerujete dovoljno da dopuštate Njemu da ima kontrolu. Razumijete? Biti sličan Isusu znači ne raditi nešto dok Isus ne kaže : "Radi" ; ne govoriti dok Isus ne kaže : "Govori".

Zapravo, Isus ide dalje od toga. On kaže : "Ako hoćeš da budeš moj učenik, ti nisi dostojan da budeš moj učenik, osim ako mrziš svog oca, majku ..."

Da je spomenuo taštu, to bi bilo lako⁹. Ali nije tako rekao. Rekao je : "... i tvog sina, i kćerku, tvoju ženu i samog sebe". Razmislite o tome.

Tu nije riječ "mrziti", jer nam je Bog rekao da volimo i poštujemo svoje roditelje, da volimo jedni druge. Zar ne? Isus nam je na krstu dao primjer brige za Njegovu majku.

Ali, riječ na grčkom je "mišeo", što doslovno znači "smatrati manjim od".

On, u suštini, kaže : "Treba da me voliš više od drugih stvari. Druge stvari treba da smatraš manje bitnim od mene. Jer, ako one stanu između tebe i mene, one su tvoj bog." Ako je vaš posao između vas i Boga, ako niste spremni da izgubite taj posao radi Boga, taj posao je vaš bog. Ako su vaša djeca između vas i Boga, a niste spremni da se odreknete svoje djece radi Boga, ona su vaš bog.

A Bog ne može da se brine o vašoj djeci?

Zato, kada je Avraam počeo svoga sina da cijeni tako mnogo, Bog mu je zatražio da se odrekne sina da bi više volio Boga i da bi Bog mogao da radi za njegovog sina. Jer, sve

⁹ smijeh.

čega se odreknete vi to možete dobiti, a ono što zadržite je ono što ćete izgubiti.

Razumijete?

Kada Isus stiže do tačke da kaže : "Odrecite se svega", to ne znači da On želi da imamo jedan život, već Isus kaže : "Ti ne možeš dobro da radiš ako ti imaš kontrolu. Treba da me poznaješ dovoljno, da mi vjeruješ, da mi dopustiš da se ja pozabavim time i treba da se fokusiraš na mene i dopustiš mi da se pobrinem za tvoj život."

"Ištite najprije ...", a ostale stvari vam obećavam. Ja mogu, ja te volim, ja znam. Obezbijediću ti to. Samo mi vjeruj."

Kada radite tako, mi saznajemo ko je Bog.

Fani je jedan momak iz Torina, u Italiji. Bio sam tamo prošle godine. Bio sam tamo kao govornik. Fani je moj govor primio tako ozbiljno, kao da sluša Hrista. Fani je odlučio da to primjeni. Od cijele crkve, samo je Fani odlučio da od tog trenutka provodi vrijeme sa Bogom svako jutro i da nikada ne ode iz kuće prije nego što postane siguran da ide sa Bogom.

Slušajte! Ići sa Bogom, zavisiti od Boga na svakom koraku, biti u stanju da uradite šta god Bog kaže, da govorite ono što Bog kaže, ...

Fani je odlučio da želi tako. "Molim t Bože, daj mi to."

Bog je srećan kada treba da odgovori na takvu molitvu. Ali mi ne razumijemo da odgovor na molitvu nije jedan događaj. Obično je, u Bibliji, odgovor na molitvu jedan proces. Kada je Danilo počeo da se moli, Bog je počeo da djeluje. Ali to je trajalo dvije sedmice. Kada se molite, želite odgovor. Kada se molite, Bog djeluje. Ali, morate da čekate dok On bude spreman da vam da odgovor.

I tako, Fani je počeo da se moli, a Bog je počeo da djeluje tako da Fani to nije znao. Ništa se nije dešavalo. Fani me je pozvao. Bio sam u Americi. Govorio sam na toliko mjesta da se nisam sjećao ko je Fani. Pozvao me je i rekao : "Hej, ovde je Fani iz Italije. Uradio sam ono što ste rekli, ali se ništa nije desilo."

Dobio sam tako puno telefonskih poziva. Neki govore puno a da ne kažu ništa. Izvinite, ponekad neki ljudi kažu nešto, a neki drugi vole zvuk svoga glasa i pričaju petnaest minuta ili pola sata, ali zvuče kao političari. Ne znate šta su rekli.

I tako, kad mi se Fani javio sa : "Hej, uradio sam ono što ste rekli ali ništa se nije desilo", pomislio sam : "Ma ko je to i šta želi?" Ali, nisam to rekao.

Rekao sam : "Pa šta ste uradili?"

"Molio sam se, ali Bog nije progovorio."

Pitao sam : "Vi ste se molili da bi Bog progovorio?" "Pogrešno ste shvatili, prijatelju. Treba

da se molite da Ga upoznate a ne da dobijete. Ako se molite da biste Ga upoznali, ne brinete da li vam odgovara ili ne, jer vi ne tražite odgovor već osobu." Nastavio sam : "Pogrešno ste to shvatili. Molite se da Ga upoznate. On vam može govoriti danas, a može vam govoriti nakon šezdeset godina, ili nakon četrdeset godina kao Mojsiju. Mojsije je u pustinji proveo četrdeset godina prije nego što mu je Bog progovorio. On će vam govoriti možda kada budete stari kao Noje, nakon stotinu i dvadeset godina, kada mu je ponovo govorio. To nije bitno. Vi nastavite da se molite jer želite da poznajete Isusa."

On je rekao : "Aha, shvatio sam. To nije lako."

Rekao sam : "Ko je rekao da će biti lako?"

Spustio je slušalicu.

Rekao sam : "OK. Još jedan ..."

Znate li šta se desilo? Fani mi je kasnije ispričao šta se desilo : "Odlučio sam da neću odustati od potrage za Hristom. Želim da poznajem Hrista. Želim da Ga poznajem. Želim da idem sa Njim. Želim da Ga doživim. Želim da budem kao On."

Rekao mi je : "Počeo sam da se molim na taj način kako ste mi objasnili." "Prošlo je dva mjeseca a da se ništa nije desilo. Nakon dva mjeseca Bog je progovorio. Pitao sam se : "Zašto su Mu trebala dva mjeseca? Reći ću vam jer znam zašto."

Jer, ako Bog govori kada nismo spremni, mi to ne razumijemo i nismo spremni da to provedemo. Potrebno je neko vrijeme da Ga upoznamo dovoljno, da razumijemo i steknemo povjerenje. Ne možete samo otići i uraditi ono što On kaže. Razmislite o Avraamu : "Napusti svoj dom i kreni u onom smjeru." Da li biste vi to uradili? Treba vremena da vi postanete spremni za ono što će Bog reći.

I tako, Fani je rekao : "Dva mjeseca sam svako jutro provodio nekoliko sati sa Bogom. Probudio bih se rano. Molio sam Ga da me probudi. Ponekad bi preterao jer bi me budio u 03:00."

Rekao sam : "Da, i meni je On to radio."

Rekao je : "Probudio bi me u tri ili četiri ili pet časova. Molio sam se, molio i proučavao i nakon dva mjeseca Bog mi je progovorio i rekao : 'Prodaj sve, idi u Afriku i izgradi sirotište.'"

Rekao sam¹⁰ : "Auh. Zaista? Da li ste sigurni da je Bog to rekao?"

Rekao je : "Da. Nakon dva mjeseca molitve, počeo sam da razlikujem. Kada Bog govori, On ne govori o običnim stvarima. Kada su obične stvari, to sam ja. Razgovarao sam sa ženom. Prodali smo našu firmu ..."

On je imao građevinsku firmu i bio je izvođač radova.

Rekao je : "Prodali smo našu firmu, otišli u Afriku ..."

Rekao mi je tačnu lokaciju.

¹⁰ Pavel Goja.

"Izgradili smo jedno sirotište, pa drugo, pa treće ... hranili ljude, gradili ... Potrošili smo sav svoj novac i vratili se u Italiju. Kada smo se vratili, molio sam se. Ali, izgledalo je kao da mi Bog više ne govori."

Pitao sam : "Bože, u čemu je problem?"

Bog mi je progovorio i rekao : "Zašto si se vratio? Da li sam tražio da se vratiš?"

"Ali Gospode, nemam para."

Bog je rekao : "Ko ti je rekao da mi je potreban tvoj novac? Da li zaboravljaš da sam ja taj koji radi taj posao?"

Uzgred, narode, u Bibliji nikada nije "oni" već uvijek "On". Sjetite se Gedeona. Da li se Gedeon borio protiv neprijatelja? To je činio Bog.

I Bog je rekao Faniju : " 'Ko ti je rekao da mi je potreban tvoj novac? Vрати se u Afriku."

"Ali Gospode, mi nemamo ni malo ..."

Ali slušajte¹¹ narode, kad vas Bog pošalje i vi to poslušate. Ne kada vi planirate. Iako to može biti dobar plan, pa se molite za Božji blagoslov ...

"Radićemo evangelizaciju. Molim te Bože, blagoslovi nas."

Ko vam je rekao da Bog želi da to radite? Svakako, treba da radimo evangelizacije. Nemojte me pogrešno shvatiti. Ali, da li ste to uradili kako vam je Bog rekao? Pričaćemo o tome u Subotu u 15:00 vrlo jasno. Vratimo se priči.

Fani je rekao : "Gospode, shvatio sam. Kada si me poslao, imao si resurse. To ne treba da me se tiče već treba da poslušam u vjeri." I tako je Fani nabavio avionske karte, otišao na aerodrom sa svojom ženom da se vrate u Afriku, praznih džepova, bez novca. Dok su na aerodromu čekali avion da odlete za Afriku, prišao im je čovjek sa dvojicom stražara, noseći diplomatsku aktntašnu i rekao : "Ja sam taj i taj senator iz Italijanske vlade. Saznali smo šta ste uradili u Africi i ja želim da učestvujem u tome. Ovde imam za vas 100.000 eura. Ovo je moj poklon za vaš projekt." I na aerodromu on dobija aktntašnu sa diplomatskim imunitetom i sa 100.000 eura."

Nije li to posebno? I on dobija stražare da idu sa njim, da bi novac bio siguran. I on tako odlazi u Afriku i radi još posla, vraća se nazad i pita : "Gospode, šta je sljedeće? Upotrebio si me. Sviđa mi se to."

I Bog mu kaže : "Želim da ideš u Rumuniju i izgradiš njegovateljski dom za starija lica."

Fani kaže : "Gospode, nemam novac. Ali, sada sam naučio ..." On kreće avionom za Rumuniju, stižu u hotel, ulaze u hotel. Ali, ništa se ne dešava. I oni se mole : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 dana. Danonoćno. Spavali su samo malo i molili se Bogu. Ali, ništa se ne dešava. Osmog dana neko kuca na vrata hotela. Jedan arhitekta i kaže : "Bog me je nadahnuo da vam dam

¹¹ govori Pavel.

ove nacрте za njegovateljski dom."

I on dobija nacрте, ali ne i novac. Nastavljaju da se mole. Još nedjelju dana i dolazi im neko iz bivše Jugoslavije i kaže : "Bog me je nadahnuo da vam dam novac."

Slijedi čudan dio. Koliko je novca bilo potrebno prema nacrtu, toliko je dobio od čovjeka iz Jugoslavije. I on je gradio njegovateljski dom.

Zatim se vraća u Italiju i Bog kaže : "Idi u Ukrajinu." Oni uzimaju četiri šlepera 18-točkaša, punih odjeće i kreću za Ukrajinu. Kada su stigli na granicu Ukrajine, stražar je rekao : "Ne možete da uđete. Prema zakonu možete da uđete samo sa dva putnička kofera po osobi. Za sve preko toga morate da platite carinu ..." (Mislim da je rekao 2,5 \$ po kg.) "To je ludost!", rekao je Fani.

Četiri šlepera odjeće. Ako platite njihovu težinu, više se isplati da nešto kupite za te pare¹².

Fani je rekao : "Pustite nas, molim vas."
A carinik je rekao : "Ne. Zakon je zakon. Dva kofera po osobi."

Tu su bili Fani i njegova žena u jednom šleperu i još tri para koji su vozila tri preostala šlepera. Sve zajedno osam ljudi. Koliko kofera možete da ponesete? Šesnaest. To nije puno. I tako su oni uzeli šesnaest kofera, prešli granicu, vratili se i carinik im je rekao : "Vi ste ljudi. To je četiri šlepera. Odustanite!"

Fani je razmislio. Pozvao me je sa ukrajinske granice i rekao : "Pastore Pavele, šta da uradim?" Rekao sam mu : "Šta mislite da sam ja? Bog? Molite se. Zašto mislite da ja imam odgovor? Molite se!"

Otišli su do šlepera i počeli da se mole. Molili su se. Ali, ništa se nije desilo. Uzeli su novčanicu od stotinu eura, stavili ju u pasoš i dali cariniku kao mito¹³.
On je rekao : "Hej, ovo je dosta više od moje plate. Volio bih da ih uzmem, ali ne želim da izgubim posao. Uzmite to. Ne možete da prođete."
Rekao je : "Uh, nije uspjelo."

To je kad pokušavamo da sami riješimo problem. I on se vraća molitvi. Moli se, ali se ništa ne dešava. I oni odustaju. Plaćaju skladište za stvari iz četiri šlepera. Pozivaju lokalnog pastora iz Ukrajine, iz obližnjeg grada,. Daju mu ključ za to skladište i odlaze. Pastor uzima nekoliko starijih ljudi, penzionera, koji odlaze sa po dva kofera po osobi i tako prelaze granicu. A bilo ih je sedmero. Znači, ukupno četrnaest kofera. Oni su prešli granicu toga dana. Sutradan je četrnaest kofera ponovo prešlo granicu. Sljedećeg dana isto. Carinici su

¹² Gojin komentar.

¹³ smijeh.

odmahivali glavom govoreći : "Treba im cijela vječnost da prenesu odjeću iz četiri šlepera pomoću četrnaest kofera dnevno. To je suludo."

Zatim je carinik pitao : "Koliko para zaradite?"

Pastor je rekao : "Mi to ne prodajemo, već dajemo sirotinji."

"Puste priče. Znam da ćete to prodati."

"Ne. Mi to dajemo sirotinji. Mi ne prodajemo ništa od ovoga. Ovo je samo pomoć."

Carinik je rekao : "Ne vjerujem u to. Zašto biste to radili? Svi pokušavaju da zarade."

Pastor je rekao : "Zato što želimo da slijedimo Isusa."

Carinik je rekao : "Nema Isusa. Ako Ga ima, zašto ima toliko patnje?"

Pastor je rekao : "Reći ću vam zašto."

Sjeli su i pastor mu je održao pravi biblijski čas.

Carinik je rekao : "Nikada nisam čuo tako nešto u svom životu. Možete li da mi još pričate?"

Pastor je rekao : "Mogu. Sutra."

Sutra su došli ponovo sa četrnaest kofera. Ali, prije nego što su prešli granicu, sjeli su, a vođa carinika je pozvao jedanaest vojnika, pa su njih dvanaest imali biblijski čas. I tako sljedećeg dana. I sljedećeg ...

Nakon mjesec dana svih dvanaestoro je kršteno!

Oni su rekli pastoru : "Znate šta? Uzmite sve. Dovežite šlepere. Uzmite sve. Ne treba da nosite četrnaest kofera dnevno." Tako su i uradili. Pastor je pozvao Fanija, a on mene : "Znam zašto Bog nije odgovorio. On je odgovorio, ali Ga nisam dovoljno poznavao da Mu vjerujem. Kada je rekao : 'Ne', to je bio odgovor. Želio je da to ostavim tamo, pa da ovaj pastor ima priliku da carinicima održi biblijski čas, da ih krsti."

Slušajte, narode, hodati sa Bogom znači da vi doslovno sebe učinite dostupnim. Vi ste sve vrijeme povezani sa Bogom. I to u toj mjeri da nije bitno da li vam On govori ili ne. Vi Mu vjerujete. Zašto? Zato što Ga poznajete. Vi znate da možete da Mu vjerujete. I znate da On ništa ne radi pogrešno. U stvari, Njegova mudrost je daleko veća nego što možete da zamislite. To je razlog zašto Bog danas ne radi čuda. Ne zato što se On promijenio. Bog se ne mijenja. Već zato što mi ne hodamo sa Njim.

Daću vam jedan primjer. Sviđa mi se. Muškarci, tiho. Samo dame. Dame, da li vam se sviđa ovaj cvijet? Da? Sviđa vam se? Nije li lijep? U redu, dame. Da li je on živ ili mrtav? Neki kažu ovako, neki onako. Dame, sada tiho. Samo muškarci. Da li je ovaj cvijet živ ili mrtav¹⁴? "Mrtav." U redu. Muškarci su bili u pravu, kao i obično. Šalim se. Želim da pogledate pažljivo ovaj cvijet. Uh, ovo je teško. Da li je ovo živo ili mrtvo? "Živo."

Ovo je živo! Zašto? Zato što je povezano.

Ovo¹⁵ izgleda dobro. Ima lijepo odijelo, koristi parfem Armani da miriši lijepo. Miriši lijepo,

¹⁴ Pavel Goja prezentuje očiglednu pouku sa ubranim cvijećem i cvijećem u saksiji.

¹⁵ ubrani cvijet u buketu.

izgleda lijepo, ide u crkvu - ali nije povezan. Na kraju će umrijeti. Razumijete?

Ovaj drugi je povezan. On će živjeti.

Narode ... Rekao sam da će umrijeti. Niste mi vjerovali. Suština je u tome da budemo povezani sa Bogom. To je bila suština i kod Isusa. Ne samo da iscijeli, nahrani ... To su bila sredstva da ih pridobije da Mu vjeruju, da bi nakon toga oni mogli da nauče da Mu budu slični.

Šta znači biti sličan Isusu? To znači biti povezan sa Bogom sve vrijeme i do te mjere da Ga čujete, da Ga osjećate, da hodate sa Njim, pričate sa Njim, dopuštate Mu da vam govori do te mjere da Bog može da živi ovdje kroz vas. To je razlog zašto smo nazvani tijelom Hristovim. Da Hristos u crkvi bude kao Njegovo tijelo koje djeluje. On je glava. On može da vam kaže šta da radite i vi to jednostavno radite. Na ovaj način crkva treba da predstavlja Hrista.

Zamislite kako bi to bilo kada bismo svi tako radili?

Slušajte šta Tozer kaže : "U Prvoj crkvi, ako bi se Sveti Duh povukao iz crkve, sve što bi radili bi stalo i svi bi znali da Sveti Duh nije tamo. U našim crkvama danas, ako bi se Sveti Duh povukao, sve što radimo bi se fino nastavilo i niko ne bi primijetio da Sveti Duh nije tu."

Prvobitna crkva je mnogo zavisila od Božjeg prisustva, od Svetog Duha. To nam je potrebno. To ne znači da je pogrešno držati Subotu. Nemojte me pogrešno shvatiti. Treba da držimo Subotu. Nije pogrešno pomagati siromašnima. Treba da im pomažemo. Ali, sve to je gomila trica ako nismo povezani sa Bogom. To je ključ.

Pomolimo se zajedno : "Oče, hvala Ti puno što želiš da se povezuješ s nama. Hvala ti puno što želiš da vodiš naše živote i da nas upotrijebiš. Neka mi postanemo ljudi molitve. Neka tvoja crkva postane Kuća molitve. Neka mi hodamo sa Tobom u toj mjeri da možeš da nas upotrijebiš i da svakodnevno imamo iskustvo sa tobom. Ovo te molimo u Isusovo ime i zahvaljujemo ti. Amin." Bog vas blagoslovio. Vidimo se sutra.

MOLITVA VJERE - peti dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

(pitanje) : Bilo je jedno pitanje u onom ćošku, o tome kako se fokusirate u molitvi, kako kontrolirate svoje misli da ne bi lutale.

(odgovor) : To nije lako. I sam se borim sa tim, kao i mnogi od nas, čini mi se. Evo šta ja radim :

broj 1 : Shvatam da ulazim u prisustvo Boga Univerzuma. To nije nešto malo.

broj 2 : Ne izgovaram rutinske, neformalne molitve koje su takve da ne morate da razmišljate, već imam pravi, iskreni razgovor.

broj 3 : Zašto vam misli lutaju? Ona žena je jučer rekla da ima djecu, posao, brige. Kada ulazite u Božje prisustvo vi usporavate, predajete Mu svoje brige i fokusirate se na Njega. Pokušavam da Mu predam svoje brige. Ja neću u tom trenutku riješiti sve svoje probleme. Ali, biram da Mu vjerujem i odvajam vrijeme da ga provedem sa Njim. Ne znači da ćete uvijek uspjeti da pazite na ove tri stvari. Ali, kada se molite, vi učite da se molite. Kao i u bilo čemu drugom. Što to više radite, bolji ste u tome.

Ima li još pitanja? Imam potrebu da pričam o ovoj temi jer osjećam da se ljudi bore sa tim. Ima li još pitanja prije nego li što počnemo? Pitajte slobodno. Dignite ruku visoko ... Da. Ja vas jedva vidim. Evo jedne ruke tu naprijed.

(pitanje) : Pastore, tražili ste mi da vas ono o čemu smo razgovarali jučer pitam ovdje. Pitanje je : kako Sveti Duh radi sa vjernikom u raznim fazama njegove zrelosti? Posebno u molitvenom životu? Pitao sam vas u vezi ispunjenosti Svetim Duhom, kao i kada uđete u zreliju fazu odnosa sa Hristom ; da li Božje djelovanje kroz molitvu postaje jasnije?

(odgovor) : Imali smo jučer diskusiju o tome, a pitanje je bilo : Kako djeluje Sveti Duh? Da li primite Svetog Duha Kada se krstite ili kasnije? Ili uvijek ili nikada? Da li Sveti Duh djeluje u vama, kroz vas, za vas ... Kako to funkcionise?

Nisam mnogo proučavao o Svetom Duhu. Ali, na osnovu onoga što sam proučio ... Naglašavam da niko ne treba da kaže da je pastor Goja rekao da je to i to odgovor. Jednostavno vam govorim svoje mišljenje. Ne tvrdim da je to odgovor.

Evo moga mišljenja. Mislim da, kao što postoje "rani dažd" i "pozni dažd" za crkvu, postoji i "rani dažd" i "pozni dažd" za pojedinca. Mislim da vi primete Svetog Duha kada se krstite, ali da to tu ne prestaje. Treba da postoji proces rasta : od bebe, kako smo saznali juče, pa do pune zrelosti, do punine Hristove. Kada u tom procesu primite Svetog Duha, to vam pomaže da upoznajete Hrista, da imate iskustvo života sa Hristom. Ako nastavite da imate iskustvo života sa Hristom, kada Ga upoznate u toj mjeri da ljudi u vama vide Hrista, tada je bezbjedno da vam Bog da puninu Svetog Duha.

Objasniću zašto. Kada Sveti Duh dođe, dolazi sila/moć (u Biblije uvijek piše : "Čekaj i moli se.") Vi primete Utješitelja i primete silu/moć. Riječ koja je tu upotrijebljena je "dunamis" od koje potiče riječ dinamit. Vi dobijate silu/moć. A to je ono što nemamo. Imamo sve osim sile/moći. A nije bezbjedno da vam Bog da silu/moć prije nego što odražavate Hristov karakter. Zato treba da imamo proces rasta, sve dok ne odražavamo Hrista. Ako se ponašamo kao On, Bog može da nam da silu/moć.

Tu je bitno još nešto. Sveti Duh nam nije dat samo zato što nam je potrebno nešto drugo čega nemamo dovoljno. U Bibliji piše da nam se On daje uvijek kada treba da nas osposobi da uradimo nešto što Bog želi da uradimo da završimo misiju. Na primjer, Bog kaže : "Idi ... Jerusalim, Judeja, Samarija ... i biću sa tobom." Na grčkom je to kondicional : "Ako odeš ... biću sa tobom. Ako ostaneš ... ništa." U Djelima apostola piše : "Učenici su otišli ... Poslušali su ... Isus je rekao : "Idite", i otišli su."

Nekada mislimo da se poljoprivreda odvija u ambaru. Ne, nego u polju. Želimo da radimo Božje djelo u crkvi. Ali, to djelo je izvan crkve. Tako, u suštini, ako idete ... U Bibliji piše : "Učenici su otišli ..." A zatim piše da je njihov rad bilo praćen čudima i znacima. Sjećate li se biblijskog stiha? Dakle, šta je to bilo praćeno čudima i znacima? Njihov rad. Sveti Duh im je dat da ih osposobi da rade taj posao. Ako ne radite taj posao, zašto tražite Svetog Duha? Sveti Duh dolazi da vam da silu/moć da biste ispunili misiju koju vam je Bog dao.

Vraćam se pitanju. Posljednji dio primanja Svetog Duha, "pozni dažd". Kada odražavate Hristov karakter, vi Ga primete u punini da možete da radite taj posao. U stvari, Duh proroštva kaže da će se Božje Djelo završiti silom većom nego na početku. Sjećate se tog citata? Želim da zamislite tu veću silu nego na početku. To će biti baš veliko. Da li mislite da ćemo primiti puninu Svetog Duha bez procesa rasta u nama? Razumijete? Drago mi je.

Kao dijete bih do škole i u povratku išao sa svojom djevojkom. Propuštao bih časove samo da bih se iz škole vraćao sa mojom djevojkom, a kasnije mojom ženom. Tokom povratka kući, mi bismo uvijek prošli pored malog kioska sa sladoledom i đusom.

Prodavač Turčin bi vikao što je moguće jače : "Danas platiš, sutra je besplatno!"
Bio sam glup. Bio sam dijete. Povjerovao sam mu. I tako, zastao bih tamo sa Danom.
"U redu. Evo novca. Dajte nam dva sladoleda." Dao je.
Sljedećeg dana bismo došli : "Želim sada besplatan sladoled."
Pitao je : "O čemu pričaš? Danas platiš."
Rekao sam : "Ne, ne, ne. To ste rekli jučer. Sada je to sutra."
Rekao je : "Sine, danas je danas. Sutra je sutra. Ne mješaj 'danas' sa 'sutra'."
Rekao sam : "Ne, ne, ne. Čekajte. Rekli ste jučer : 'Danas platiš, a sutra je besplatno.'
Sada je to sutra."
"Ne. Sad je danas."
Razmislio sam : "U pravu je."
Platio sam i došao ponovo sutra, čvrsto riješen da dobijem besplatno svoj sladoled.
Pogađate ... to se nije desilo.
Rekao sam mu : "Prevarili ste me!"
On je rekao : "Dijete, sutra nikada ne biva."

Razmislite o tome. Zašto mislimo da ćemo rasti sutra? Taj proces počinje danas. Ako odete u crkvu da čujete propovjed, čujete ih hiljade za života. Ali, ne počinjete danas ; to se neće desiti. U završnoj krizi vi iznenada imate vjeru. To se neće desiti! Vjera je kao sjeme : zasadite ga, zalijte ga i ono raste svakoga dana. Razumijete?

Tako, primanje Svetog Duha počinje "danas" i kako prolazite kroz taj proces, kada odražavate puninu Hristovu, bezbjedno je da vam Bog da puninu sile, a zatim da dovrši Djelo.

Neko drugo pitanje? Bila je još jedna ruka tamo negdje.

(pitanje) : Pavele, pomenuli ste nekoliko puta da su neki pasusi u Bibliji vrlo netačno prevedeni. Koje resurse koristite za proučavanje?

(odgovor) : Dobro pitanje. Želim da se ispravim. Ne želim da izgubite povjerenje u Bibliju¹. Božja Riječ je dovoljna da budete spaseni. Čitajte Bibliju takvu kakva jeste. Međutim, ako želite dublje razumijevanje, korisno je da imate više prijevoda. Ne morate da znate grčki ili jevrejski, ali nabavite nekoliko prevoda da biste ih poredili.

Na primjer, ja koristim kompjuterski program "Bible Works". Trenutno imam verziju 9. Vrlo složena verzija. Ali možete koristiti i verziju 5. To je na CD-u, nije skupo ... Zavisi šta je za vas skupo ... Vi to instalirate sa CD-a i dobijate sve moguće prijevode. Možete da birate. Ja izaberem 10 najznačajnijih prijevoda ... Uzgred, ima i prijevode na raznim jezicima : češki, rumunski, ... ma sve. Kada kliknete na neku riječ, pokaže vam se

¹ Pavel govori o različitim prijevodima Biblije, a ne o Bibliji kao izvornoj Božjoj Riječi.

šta ona znači na svim prijevodima. Nakon svih engleskih prijevoda, vide se grčki, jevrejski i aramejski prijevodi, jer je Biblija pisana na tri jezika : Stari zavjet na jevrejskom, Novi zavjet na grčkom, koine dijalekt, a u knjizi proroka Danila jedan dio je pisan na aramejskom. Dakle, dobijate značenje te riječi u originalu, a zatim dobijate podatak koliko je puta ta riječ upotrijebljena u Bibliji, u kom kontekstu ... tako da možete vidjeti kako je ta riječ upotrijebljena i šta znači. Zatim vam se daje cijela istorija, arheologija, komentari, šta je bilo ko rekao o tome. Tako dobijate bolju sliku o toj riječi. Zato vam preporučujem da nabavite više prijevoda i uporedite.

Međutim ... nastavite da se molite i proučavate Bibliju. Čak i ako nemate deset prijevoda, sigurni ste dok proučavate. Verujte mi! Jer, ako zaista proučavate i molite se, Sveti Duh vam pomaže da razumijete ono što vam je potrebno.

Ima li još pitanja? Ne? Da?

(pitanje) : Ja imam pitanje. Nekoliko puta ste pomenuli da ste čuli glas Duha - išli ste nekud, a Duh je rekao : "Uradi to i to." Kako razlikujete glas Božjeg Duha i slučajne misli koje imate u svom srcu? Također, postoji li opasnost da, kada mislite da čujete da vam govori Sveti Duh, a da vam, zapravo, govori sotona?"

(odgovor) : O ovome ću pričati na kraju današnjeg predavanja, pa ne želim sada da razotkrijem taj kraj. Pričaću o tome danas. U stvari, ako pogledam sadržaj teme, na kraju ovog predavanja ću pričati baš o tom pitanju. Ali, Bog ima puno načina da govori. Ukratko, postoje dve bitne stvari, a o kojima ću detaljnije pričati danas. Ali, ukratko, te dvije bitne stvari su :

broj 1 : ne možete poznavati stranca. Morate da pričate sa njim svakoga dana, dok ne dođete do tačke da poznajete njegov glas.

broj 2 : provjerite poruke tog glasa pomoću Božje Riječi. Jer, taj glas vam može reći : "Ubij svoju ženu." Provjerite to pomoću Božje Riječi. Ne treba ići protiv Riječi.

Razumijete?

Ali, ući ćemo dublje u to ako budete strpljivi. Dakle, obećao sam da ćemo pričati o tome.

Još neko pitanje? Da? Ne? Neka ovo bude posljednje. Vrijeme probe je gotovo².

(pitanje) : Želim da vam se lično zahvalim na fantastičnoj poruci koju nam prenosite ... (Hvala Bogu) ... i kako nas inspirišete. Dosta me brine nešto što je zbunjujuće, a to je molitva za ljude koji su opsjednuti demonima. Rodžer Morno je govorio o tome. Postoji knjiga na tu temu : "Na borbenom polju", iz drugog ugla. Ako možete o tome da kažete koju riječ."

² smijeh u publici.

(odgovor) : Postoji i knjiga od Andersona, "Ropstvo" ... pokušavam da se sjetim naziva. "Uništitelj ropstva" (The Bondage Breaker). Da, to je to. Hvala vam. Odlična knjiga. Želim da znate da ne možemo da idemo u Isusovo ime samo zato što kažemo : "Ovo te³ molim u Isusovo ime" i očekujete da imate Isusovu silu. Da biste išli u ime Cara u neko drugo carstvo, taj Car treba da vas pošalje. Idite tamo samo ako se dovoljno molite, pa ste sigurni da vas je Bog tamo poslao. Inače, nemojte ići jer nije bezbjedno.

Sjetite se priče iz Djela apostolskih. Ljudi su počeli da se mole za čovjeka opsjednutog demonima, a demoni su ih prebili rekavši : "Isusa poznajem i Pavla znam; ali, ko ste vi?" Sjećate se tog događaja?

Prvo : treba sa Bogom da provodite dovoljno vremena ; da postanete sigurni da vas Bog negdje šalje, tako da tamo ne idete sami.

Drugo : treba da ispitajte svoje srce. Da budete sigurni da između vas i Boga nema ničeg što bi ograničilo Njegovo prisustvo.

Treće : Kada idete negdje u Božje ime, u ime Njegovog autoriteta, morate da budete sigurni da se tu ne mješa sotona, već da se fokusirate na Boga. Jer, mi nemamo nikakvu silu/moć. Tačka.

Dakle, imao sam neka iskustva tog tipa. U početku smo živjeli u Rumuniji. Jedno vrijeme smo živjeli u jednom stanu, na drugom spratu zgrade. Iznad nas, na trećem spratu, živjela je jedna porodica u kojoj je jedan čovek bio živo zlo. Doslovno zlo. Puno puta je bio u zatvoru. Taj ne bi trepnuo da vas ubije u sekundi. Nije imao savjest.

Njegova starija kćerka se bavila prostitucijom i vraćanjem.

Njegova najmlađa kćerka, Mona, je jednom razgovarala sa nama i rekla : "Vi svake subote idete negdje. Svi ste lijepo obučeni, a kada se vratite vaša djeca skaču gore-dole i kažu da su jeli kolače i imali lijep program. O čemu se tu radi?"

Rekao sam: "Mona, mi idemo u crkvu. Hoćeš li jednom da ideš sa nama, pa da vidiš kako to izgleda?"

"O, hoću. Volim kolače."

I pošla je sa nama. Došla je u crkvu. Mnogo joj se svidio dječiji program. Svidjela joj se zakuska. Kome ne bi? Zavisi od vrste hrane.

Ne znam kako vi, ali mi smo se ovdje iskvarili. Sviđa nam se. Hvala Bogu. Imate hranu "Zovite me ponovo".

Njoj se svidjelo.

Mislim da dobro rade ovdje. Ne želim da laskam, a nisam političar. Ali, iskreno mislim da ovdje dobro rade. Zaista tako mislim.

³ „Ovo te Bože molim u Isusovo ime“.

Idemo dalje. I tako, njoj se svidjelo u crkvi, a onda je počela da postavlja pitanja u vezi Hrista. Što smo joj više govorili, to je više željela da dolazi u crkvu i čita. Na kraju je počela da čita "Put Hristu" i sl.

Ali, došao je njen tata sa sjekirom u ruci. Došao nam je na vrata i lupao kao da će da ih razbije. Kada sam mu otvorio pokazao mi je svoju alatku i rekao : "Ako ona ikada bude više išla sa vama ili ako pričate sa njom o Bogu, nemam problem da vas ubijem! I obećavam vam ..."

Gledao me je u moje oči svojim staklastim očima. Ne mogu to da objasim, ali nikada to nisam vidio. Oči su mu bile sjajne kao staklo.

Pogledao me je u oči : "Obećavam da ću vas ubiti i nije me briga ako završim u zatvoru. Ne želim Boga. Mrzim Boga. Nije mi potreban Bog u kući. Klonite nas se. Ostavite ju na miru."

Bilo je baš neprijatno.

Rekao joj je : "Čim odeš tamo, ubiću te bez obzira što si mi kćerka."

Zatim je razgovarao sa starijom kćerkom. Ona je prišla mlađoj i rekla joj : "Hajde jednom sa mnom kod vračare, pa da vidiš šta se dešava."

Ona nije dovoljno znala, pa je pristala. Rekla nam je da je vidjela ključeve kako lebde u vazduhu i okreću se ; prozore kako se otvaraju i zatvaraju a da nije bilo vjetra, itd.

Rekao sam joj : "Mona, ne vraćaj se tamo. To je sotona."

"Ali, bilo je baš zanimljivo."

"Mona, ne idi tamo!"

Ipak je tamo ponovo tamo. I to više puta. Démoni su, da bi bili sigurni da neće biti spasena, ušli u nju. Vratila se kući. Imala je samo trinaest godina. Glas joj je zvučao meko. Ali, povremeno joj je glas bio dubok kao kod nekih pušača.

Takav glas je govorio : "Mrzim Isusa. Ne idi tamo ponovo."

A onda bi rekla svojim glasom : "Zašto? Svidjelo mi se u crkvi."

Onda dubokim glasom : "Ako odeš tamo ..."

I tako je ona pričala sama sa sobom pomoću ta dva glasa.

Pitao sam ju : "Mona, zašto to kažeš?"

A ona : "Nisam to rekla ja već on."

Pitao sam : "Koji 'on'?"

"Neko u meni ko me kontroliše, a ne mogu da ga se oslobodim."

Rekao sam : "Mona, moraš da se moliš. To je sotona."

Ovo je istinita priča. Jedne noći je vrištala, pa govorila dubokim glasom, pa mekim ... Bila je to zbrka. Čuli smo sve. Bilo je 02:00 noću. Žena i ja nismo mogli da spavamo. Počeli smo da osjećamo pritisak. Ne znam da li razumijete, ali to je bio pritisak u vazduhu. Bili smo u krevetu, u našoj spavaćoj sobi i osjetio sam pritisak na grudima, kao nešto fizički teško. Dana i ja smo osjećali prisustvo demona svuda oko nas. Počeli smo da se molimo. Čim smo počeli da se molimo, nestao je pritisak, a zvuci

iznad su prestali. Čim smo rekli : "Amin", poslije pola sata su se zvuci iznad nas vratili. Pomolili smo se ponovo i zvuci su ponovo prestali. Kada smo završili molitvu, ponovo je krenulo vrištanje, onaj glas i ostali efekti. I tako naizmjenično. Na kraju smo čuli otvaranje prozora i – PENG!

Rekao sam : "Dana, ona se ubila. Demoni su ju bacili sa trećeg sprata."

Otvorio sam prozor i pogledao. Ona je ležala dole na betonu. Mona je otvorila prozor na trećem spratu naše visoke zgrade i skočila na beton. Nije se dočekala na noge već na stomak. Dok sam ju gledao dole, ona je skočila, mahala je rukama i vrištala. Pozvao sam hitnu pomoć. Došli su i odvezli ju. Imala je nekoliko preloma kostiju. Uprkos tome, morali su da ju vežu jer je imala toliku snagu da je prekidala užad. Ali, to nije ona činila. Nadam se da to shvatate.

Otišao sam u bolnicu da ju obiđem i rekao joj : "Mona, sotona pokušava da te ubije. Moraš da se moliš."

Rekla je : "Znam. Ne mogu da ga se oslobodim. Dajte mi neku knjigu."

Dao sam joj "Put Hristu". Sakrila je to pod jastuk. Pjevala je pjesme kojih se sjećala iz crkve.

Rekla mi je : "Kada čitam 'Put Hristu' i pjevam, on odlazi. Čim prestanem, vraća se."

Sećate se priče o Davidu i caru Saulu? Ovo je slična situacija. Njen otac je došao i saznao od jedne od medicinskih sestara da sam bio tamo i rekao joj je da ne dopusti posjete bilo kome osim članovima porodice. Tako, nije mi bilo dopušteno da ju posjećujem, a i oduzeo joj je knjigu.

Nakon toga smo se preselili iz Rumunije u Ameriku, pa ne znam ostatak te priče.

Suština je da sa ovim ne smijemo da se igramo. Da biste se molili za ovako nešto, morate biti poslani od Onoga u čije se ime molite. Treba da se molimo. Ali, ako nismo dovoljno povezani sa Bogom i nemamo povjerenje u Njega, mi se niti ne molimo. Ja bih rekao : "Povezujte se sa Bogom svakoga dana, tako da u nekoj nastaloj situaciji, ... odvojite nedjelju ili više dana i ozbiljno se za to pripremite ... a zatim, ako provodite vrijeme sa Bogom, osjetićete gdje vas On šalje. Vi tada idite i molite se, jer idete u Njegovo ime.

Na primjer, dr. Ron Kluge je u svojoj oblasti, u Sakramentu, u Kaliforniji, prije mnogo godina u svojoj crkvi imao slučaj jedne žene koja je bila opsjednuta demonima. Ona bi padala, vrištala ... Pjena bi joj izlazila na usta ...

Ali, ima demona u nekim ljudima u odijelima, koji se lijepo ponašaju, ali osuđuju druge, koji možda ne jedu meso, ali su kanibali - "jedu" druge članove crkve.

Ne govorimo o takvim demonima, već o onima koji su vidljivi.

Ona žena je jednom pala, a dr. Kluze je rekao : "Ljudi, hajde da se molimo za nju. Moramo da se pripremimo za to. Ne možemo da se borimo sa sotonom bez Isusovog vođstva."

On je rekao : "Želim da idete kući i odvojite nedjelju dana za molitvu i post ; što je više moguće i da pretražite svoja srca."

Nakon nedjelju dana su se vratili. On je izdvojio starješine, pogledao ih u oči i rekao : "Ako ste se molili, dođite. Ali, ako niste, ne učestvujte u ovome."

Uzeo je samo njih troje koji su rekli da su se molili i to u toj mjeri da su stekli osjećaj Božjeg odobrenja i prisustva. Sa njih troje je otišao u sobu za sastanke i doveo onu ženu. Čim ju je uveo, ona je počela da vrišti, a zatim je pala. Nije disala. Nije imala puls. Bila je kao mrtva.

Počeli su da paniče : "Da pozovemo hitnu? Umrijeće!"

Dr. Kluze je rekao : "Smirite se. Ovo nije moja ili vaša borba već Božija. Molili ste se za ovo, zar ne?"

On je tada počeo da se moli. I dok se molio, ona je počela da se pomjera. Kada je došla sebi, pitala je : "Šta se desilo?" Ničega nije bila svjesna. Zatim im je rekla da nije imala nikakvu snagu, ni kontrolu, da je željela da pobjegne, ali da nije imala snage za to. Zatim je vidjela svjetlost, a neko je iz te svjetlosti rekao : "Želim da te spasim, ali moraš da odlučiš da li želiš da te spasim."

Pogledala je u te oči i rekla : "Da, molim te⁴, spasi me."

Rekla je : "Čim sam to rekla, napustio me je duh koji je bio u meni i konačno sam počela da se oporavljam."

Ključna stvar je da se to desilo dok su se oni molili.

Mogao bih vam ispričati još takvih priča. Ali, ovo je ozbiljna stvar ljudi moji. Treba da se pozabavimo ovakvim stvarima, ali sa odgovarajućom pripremom.

Nema više pitanja? To je sve? Ne znam da li sam odgovorio ili nisam. Ovo nije jednostavna stvar. Jednostavno sam ispričao o tome. Nadam se da ste bar malo razumjeli i da ste dobili nešto od odgovora.

Da li vidite šta je na platnu? Poznat vam je ovaj biblijski stih, zar ne? Ja to zovem "Molitva vjere ili molitva poniznosti."

Kada sam bio mali, "lift je radio, ali ne do posljednjeg sprata⁵". Moj "lift" nije išao skroz do vrha. "Bilo je prostora, ali ne i nameštaja u njemu⁶". Bio sam luckast. Mladi iz moje crkve su išli na planinu u Rumuniji, na Karpate.

Ovo je snimljeno tamo. Ovaj krst ... Planina ide ovamo ... Dvije hiljade i pet stotina

⁴ obraća se Gospodu Isusu.

⁵ aluzija na rumunsku izreku : „imaš sobu ali nemaš u njoj namještaj“.

⁶ isto.

metara. Nije mala, zar ne? Zatim stižete do ovog krsta, a planina ide ovako ... Dvije hiljade i pet stotina metara. Da li me pratite? Šta smo mi tamo radili? Ovo je krst i to džinovski. Ako pažljivo pogledate, vidjećete tačkice. To su ljudi na tom betonskom bloku. Gledaju dole. Jedva su primijetni.

Slušajte sada ... Ako sa mjesta ovoga krsta pogledate dolinu ispod, mislim da ćete na desnoj strani vidjeti crvene tačkice. To su kuće. Možete li da shvatite koliko su male. U podnožju te planine su stijene, rijeka, put, kola i kuće. Čak nisam mogao da uočim kola. Toliko su daleko. Da li sada vidite ljude? Izgledaju mali. A da li u lijevom dijelu dole vidite bijele tačkice? U redu. Vidite li kako je tu strmo? Vidite li mene tamo? Da li vam se sviđa?

Rekao sam vam da nisam sve vrijeme bio normalan. Evo šta se desilo. Normalni ljudi, mladi iz crkve i pastor su išli normalnim putem, a moj prijatelj Pici i ja smo željeli da dokažemo da smo neko i nešto, pa smo išli ovim putem⁷. Ali, bez ikakvih priprema. Nismo imali užad niti išta od opreme. Bili smo goloruki. Reći ću vam da se vi tako krećete gore i u jednom trenutku se umorite. Lakše je ići gore nego dole. Vjerujte mi. Prošao sam kroz to.

I tako, krenuli smo se penjati potpuno goloruki gore. Vidite li krst sa ove strane planine? Nemojte da gledate sliku u uvećanom krugu, već od podnožja planine do te tačkice na vrhu. Dok gledate tu tačnicu, to je krst. Vidite li o čemu pričam? To je samo tačkica. Ako to uvećate, vidjećete da je to krst. On je tako daleko da iz podnožja planine jedva možete da vidite taj džinovski krst visok sedam metara.

I tako smo mi počeli da se penjemo. I peli smo se i peli, peli ... i umorili se. Ruke su počele da nam se tresu. Ja sam imao duboke planinarske cipele koje sam kupio za planinu i za skijanje. Imale su kuke za pertle. Da li ste vidjeli takve cipele? Ruka mi je proklizala na stijeni i ja sam pao. Doslovno. To nije bilo slučajno već je Bog vodio tako da se kuka sa mojih cipela zakačila za kuku Picijevih cipela ... ovako ... Visio sam glavom na dolje, i klatio se tako naglavačke. Da sam pao, ne bi našli ništa od mog tijela. I tako sam se klatio, a srce mi je toliko tuklo da su ga sigurno čuli i u dolini.

Pitao sam : "Pici, šta sada?"

Rekao je : "Hej, moli se."

Rekao sam : "To i radim." "Ne znam šta drugo da radim."

"Ni ja." Nastavio je : "Prestani da pričaš i da se krećeš."

"Ne krećem se!" Mislio sam : "Ne mogu to da kontrolišem."

Pici je, Božjom milošću našao jedan mali žbun, otkinuo jednu granu, desnom rukom se jako dobro zakačio za stijenu, a drugom rukom mi pružio granu i rekao : "Uhvati ju i

⁷ išli su – penjali su se uz strmu stijenu visoku stotinama metara.

drži se."

I dok sam se tako, zakačen za njegovu cipelu naglavačke klatio, uhvatio sam tu granu. Čim sam ju uhvatio, noga se otkačila a noge su poletjele dole. Sada sam se ponovo klatio, a on je vikao : "Ne mogu više da te držim. Uhvati stijenu!" Kako sam se klatio, drugom rukom sam uhvatio stijenu, a on je pustio granu.

Da li ste ikada bili u takvim situacijama kada kažete : "Šta sada?"

Neka kriza, nešto u čemu stižete do kraja puta i ništa ne možete da uradite. Nema nade, nema života, ničega što možete da učinite. Šta tada radite?

O ovome smo pričali danas. Molitva vjere - kako proći kroz krize. U seminaru o molitvi ima deset do dvanaest sati, ali sam se za nju dosta molio. Smatram da me je Bog nadahnuo da tu temu izaberem za danas, jer će vam možda biti potrebna. I to uskoro.

U Bibliji ne piše "ako prođeš kroz vatru" već "kada prođeš kroz vatru". Vi ćete proći kroz vatru i vodu. Izabrao sam ovaj biblijski stih za početak.

Josafat ... kakvo ime ... On je sin Ase, četvrtog cara Judeje, 872. g. prije Hrista. Imao je trideset i pet godina kada je postao car.

Ima li neko ovdje trideset i pet godina? Nema. Ima li nekog ko bi želio da ima trideset i pet godina? Dobro. To je bolje pitanje.

Dakle, on postaje car i vlada dvadeset i pet godina. Šta je prvo što on radi? Slušajte, ljudi moji, vi ne idete Bogu da tražite pomoć onda *kada je kriza*. Vi započinjete pripremu za krizu *prije same krize*. To ne znači da vam Bog neće pomoći ako to niste uradili. Hoće, zato što je milostiv. Ali kada to znate, onda morate to da uradite. U suštini, čuli ste, počnite. Počnite pripreme već danas ; ne sutra.

Dakle, Josafat postaje car i prvo što radi je da šalje Levite i sveštenike, da sa knjigom Zakona idu po cijeloj zemlji i uče ljude da poznaju Boga, Njegovu Riječ, Njegov Zakon i da budu poslušni tome. Jer, to je obećanje : ako smo Mu poslušni - blagosloviće nas, inače ćemo doživjeti prokletstva. Sjećate se?

Dakle, on svoj posao radi veoma dobro. On kaže da je Bog bio sa njim zato što je tako radio. Zašto? Veoma jednostavno. Zato što je hodao putevima Gospodnjim. Zatim, on kaže da je Gospod utvrdio carstvo i da ga je cijela Judeja voljela i davala mu darove. On je bio bogat, itd.

Uzgred, moj deda je bio čovjek molitve. Govorio je mom ocu : "Slušaj. U cijeloj Bibliji možeš vidjeti da su proroci, patrijarsi, ljudi, ... blagosiljali svoju djecu." Ali ne samo riječima već i svojim postupcima. Ja hodam sa Bogom i uputiću ti blagoslov. Svakog petka uveče bi govorio mom tati i uputio mu blagoslov : "Kroz moj život i moje molitve prenosim blagoslov na tebe." Gledao bi u mog oca, govoreći : "Obavezno to radi svojoj

djeci." Moj otac je to radio nama. Molio bi se sa nama i rekao : "Dosta se molim i hodam sa Bogom i žrtvujem svoj život za Boga jer Ga volim. Želim da prenesem blagoslov na tebe, na hiljade generacija. Obavezno to radi svojoj djeci." Kakav blagoslov!

Šta se dešava? Svaki puta kada to radim i molim se, posmatram kako ide mojoj djeci. I ide im veoma dobro. A kada sam zauzet i ne molim se, oni upadnu u nevolje. Izgleda mi da ono što radim utiče na mjeru Božjeg prisustva u našoj porodici.

Da se vratimo ... Jozafat je pratio Gospoda, pa je zato njegov narod bio blagosloven. I to ne samo njegov narod, već su i okolni narodi shvatili da je Bog sa njim. Plašili su ga se, odavali mu počasti, itd. Znamo tu priču.

Šta se desilo? Slušajte me ... Samo zato što se molite i idete u crkvu ne znači da nećete imati iskušenja. Mislim, ne želim da mislite da smo mi imuni na krize. Zapravo, svaki puta kada želimo da uradimo nešto dobro, sotona nas mrzi i hoće da nas napadne.

Bio sam u Italiji. Držao sam sedmicu molitve. Ono što se desilo tamo, a nakon što sam se vratio kući je zadivljujuće. Na primjer, nisam znao ... Pozvala me je Italijanska unija da dođem tamo i propovjedam. Rekao sam da nema šanse jer imam isplanirano za dvije godine unaprijed. Nema šanse.

Oni su rekli : "Molimo vas. Ne znate šta se dešava."

Rekao sam : "I ne moram da znam. Ako vi znate, dobro je za vas. Ne želim da budem loš, ali ne mogu nekome da otkazem radi vas."

Rekli su : "Šta možemo da učinimo da biste došli?"

"Postoji jedna mogućnost, a to je da ako dođem na porodični odmor. To znači da moja žena dolazi sa mnom."

Rekli su : "Nema problema. Biće nam drago da povedete svoju ženu."

"Sjajno! Odmor u Italiji? Samo naprijed!" I otišao sam. Oni su bili milostivi, dobri, puni ljubavi, pobožni ljudi. Zavolio sam ih. Ne mogu da vam objasnim koliko sam ih zavolio. I tako smo otišli tamo, a oni su nas odvezli do Milana.

Usput su nam ispričali priču : "U Milanu i Italiji generalno, broj vjernika opada. Ne raste. Imamo samo dvije hiljade vjernika" Ne sjećam se tačnog broja.

I rekli su : "Broj vjernika u crkvi stalno opada. U Milanu smo imali malu grupu od devet starijih članova." To nije crkva. Mislim, kada umru, napravite sahranu i kažete : "Nekada smo ovdje imali crkvu."

Zatim su rekli : "Jedan od naših članova je bio u Španiji u Madridu, kada ste tamo držali seminar o molitvi. On je odlučio da se nadalje moli na taj način i da to više ne odlaže. On je cio seminar molitve preveo na italijanski i napravio transkript od četrdeset i četiri stranice."

To je donio u Milano u crkvu od devet vjernika i rekao im : "Ljudi, da li hoćete da naša crkva oživi?"

Rekli su : "To nije moguće. Ovim ljudima nije stalo do Boga. To su neznabošci.

Pogledajte kako žive ..."

(Kao da su rekli : "Nema žetve." Ma hajde. Isus je rekao da je žetve mnogo.)

On je rekao : "Ne, učenici su isto tako reagovali : 'Baci na njih vatru sa neba'. Ali, kada su se učenici molili, hiljade je kršteno. Nije moguće? Ako se molimo ... Pročitajte samo ovaj transkript."

Ubijedio je preostalih osmoro da pročitaju transkript. I pročitali su. I svi oni su počeli da se sastaju u crkvi svakog jutra u 05:30 i tako 30 dana da se mole i traže oživljavanje i probuđenje.

Svi oni su ... Zamislite da se cijela vaša crkva okuplja svakog jutra trideset dana! Možete li da zamislite šta Bog tako može da učini? Kada sam bio u Viskonsinu, u oblasti Džejnsvil, subotom je bilo najviše trideset ljudi, a zimi, po snegu, bilo je devet ljudi. Četiri iz moje porodice i pet vjernika. Za mene je to bilo obeshrabrujuće. Zato sam pozvao crkvu da se okupi na molitvu, ali se niko nije pojavio! Zatim sam razgovarao sa svakim od njih ponaosob i uspio da privolim pet žena da dođu. To je bilo odlično. Bolje išta nego ništa. Jer, Isus nije rekao "ako se pedeset okupi" već "dvoje, troje". To je obećanje. Prihvatite to. I tih pet žena i ja smo se trideset dana okupljali u crkvi u 06:30. Govorim vam činjenice. Pozovite ih i provjerite. Nakon trideset dana molitve, osim tih pet žena nam se pridružio cijeli crkveni odbor. A ta crkva je svaku subotu imala prosječnu posjećenost od stotinu i dvadeset vjernika. Nismo imali biblijske časove, ni evangelizacije. Samo smo se molili.

Kao Noje. Niko drugi do Svetog Duha nije doveo životinje. Samo smo se molili i ljudi su počeli da dolaze. Nismo znali otkuda dolaze. Ali, crkva se pripremala, zato što se crkva molila.

Da se vratimo priči iz Milana. Oni su počeli da se mole. Starijih devet vjernika. I molili su se i molili i molili ... ali se ništa nije desilo. Rekli su mi da su na početku bili obeshrabreni jer se ništa nije dešavalo. Onaj čovjek je govorio : "Čitajte transkript onog seminara o molitvi. Molite se da biste se povezali sa Bogom a ne da biste nešto dobili od Njega." Oni su se onda molili i govorili : "Gospode, želimo tebe a ne tvoje blagoslove. Želimo tebe!"

To je kao David u 63. Psalmu, o kome je naš brat divno propovjedao. David u pustinji Judeje. Nema vode, ni hrane. Da li ste bili tamo? Ja jesam. Ne znam zašto se ti ljudi tamo bore oko te zemlje. Ludi su. Tamo nema ničega! Stijene, pijesak, škorpioni i zmije. Samo to. A njega je jurila cijela vojska cara Saula. On nije imao ništa. Imao je tri stotine vojnika i njihove porodice. I on mora da se krije od pećine do pećine i brine se kako da nahrani te vojnike i njihove porodice. Kako da im obezbijedi vodu?

U takvoj situaciji, iskreno, za šta biste se vi molili? "Gospode, zaštiti me od cara Saula. Gospode, izvrši pravdu. Gospode, daj nam vode i hrane danas."

Ne radimo li to u našim molitvama? U Psalmu 63. se govori o tome kako je David bježao od cara Saula kroz judejsku pustinju. David tu kaže : "U suvoj zemlji, gdje nema vode, vidio sam tebe Bože. Želim tebe više od vode, više od hrane. Dvanaest puta kaže ti/tebe ... A ni jednom ne kaže ja/meni."

U suštini, ljudi u Milanu su odlučili : "Hoćemo da tražimo tebe Bože, bez obzira da li ćeš nam odgovoriti ili ne." E pa, nakon još dvije nedjelje molitve na taj način ... A rekli su mi : "Znate šta ... Nismo očekivali da se išta desi, ali smo bili odlučni da nastavimo da se molimo kao stil života." Kultura, stil života. Crkva koja se moli. Kuća molitve.

Dvije nedjelje nakon što su promijenili vrstu molitve, nešto se desilo. Jedan komšija im je došao i rekao : "Ljudi, ovo je čudno. Ranije ste dolazili jednom nedjeljno, a sada dolazite svakoga jutra. Šta to radite ovdje u 05:30?"

"Pa, mi se molimo."

"Za šta se molite?"

"Pa, za Božje prisustvo."

Ljudi su sujevjerni. Komšija je rekao : "Moja žena ima neizlječivi rak, u četvrtom stadijumu. Ostalo joj je još dva do tri mjeseca života. Da li biste se molili i za nju?"

Rekli su : "Naravno."

Rekli su mi da su se molili a da nisu vjerovali da će se bilo šta desiti. Samo su radili ono što treba.

Sljedeće sedmice im je došao taj komšija. Rekao je : "Moja žena je otišla kod doktora. Više nema rak."

Hej, ovo je stvarna priča! To se nije desilo prije dvije hiljade godina, nego danas. I oni su rekli : "Oooo, hvala Bogu!"

Ali, nije to ništa. Taj komšija je rekao svom komšiji sa kojim gleda fudbal.

Rekao mu je : "Znaš, moja žena je umirala. Sada više nema rak."

Drugi čovek im je rekao : "Moj sin je u zatvoru zbog droge. Da li biste se molili za mog sina?"

Molili su se. I njegov sin se vratio kući.

I tako su pričali jedni drugima ...

Cijela ulica se pridružila!

Kada smo žena i ja otišli tamo da propovjedam, u crkvi je bilo dvije stotine i pedeset komšija! Mi ne govorimo o rastu crkve, o procentima ... Mi govorimo o

eksploziji! Cijeli komšiluk u Milanu, u Italiji se pridružio adventističkoj crkvi. Zašto? Zato što su se ti ljudi molili. To je sila, narode.

Šta se, u suštini, desilo u ovoj priči? O, zaboravio sam najljepši dio. Kada smo se vratili iz Italije ... (Kada radite ovako, sotona vas mrzi. Zato, ili se vratite svom prethodnom načinu života ili se molite još više. A što se više molite, on vas više napada. Što više Bog radi, to više doživljavate Božju moć, kao nikada prije.)
I Kada smo se vratili kući, u samo pet dana mi smo izgubili pet automobila u porodici. Imao bih i više da vam pričam. Sotona je napadao kao lud. Želeo je da nas ubije. Ali, znate šta ... Ko je sa nama? On je veći od onog koji je protiv nas. Dana i ja smo se pogledali i rekli : "Hej, sotoni se ne sviđa ono što radimo. Hvala Bogu! To znači da smo uradili nešto dobro. Hajde da to nastavimo, da nastavimo da se molimo." Ali, krenimo na propovjed jer ovako nikada nećemo završiti.

I tako se Josafat probudi ujutru, pogleda kroz prozor i kaže : "Oooo!!!" Jer, nije ga jedan narod opkolio, već svi narodi udruženo. Oni su znali da je Bog sa njim, pa su se zato ujedinili i napali ga. Šta biste uradili da ste na njegovom mjestu? Paničili? Da napravimo dobar plan. Imamo dobru vojsku. Uradićemo ovo, ono ... Dakle, šta je on uradio? Morate ovde da obratite pažnju jer će vam ovo pomoći u krizama. Koraci kroz koje ćemo nadalje proći.

I, šta je on uradio? U Bibliji piše da je on, zapravo, bio uplašen. Ne pomjera se. Josafat je bio ... uplašen. "I obrati lice svoje da traži Gospoda, i oglasi post po svojoj zemlji Judinoj. I skupiše se svi sinovi Judini da traže Gospoda, i iz svih gradova Judinih dođoše da traže Gospoda."

Dakle, narode, ako niste sigurni šta treba da uradite : u vezi svoje kuće, vašeg braka, vaše djece, vašeg zdravlja, vašeg odnosa sa Bogom, ako prolazite kroz krizu, ... kroz šta god da prolazite ... uradite ono što ovdje saznate, jer je ovo pravi put. Ovo je ono što treba da učinimo. Mi obično pokušavamo da tražimo rješenja, da riješimo neki problem. Jer smo mi majstori. To smo mi. I pokušavamo i pokušavamo i kada ne znamo ništa, (kao ja dok sam visio na planini ... sjećate se?), kada nema više ništa što možemo da učinimo - tada se molimo Bogu. To nije dobar način. Prvo treba da se molimo. Razumijete? Ne treba prvo da probamo da riješimo problem. Zašto, dakle pokušavamo da riješimo problem?

Mi kažemo : "Moram da uradim nešto." Zašto pokušavamo da riješimo problem? Da li to možda radimo zato što dovoljno ne poznajemo Boga da bismo Mu vjerovali dovoljno, a vjerujemo sebi. I ako smo još uvjereniji, ako mi uradimo nešto, može li biti ...? Razmislite o tome ... Dakle, mi se molimo, ali pokušavamo da sami riješimo problem. Umjesto da se molimo, zatim da verujemo Bogu, pa da čekamo Gospoda.

Dakle, da li se on⁸ moli da bi tražio pomoć ili se moli drugačije? Tamo piše da on "obradi lice svoje da traži pomoć od Gospoda". Da li piše tako? Ili piše : "... da traži Gospoda"? Na jevrejskom, "tražiti Gospoda" znači "provjeriti povezanost". On je, u suštini rekao : "Slušaj ... neću da trčim Bogu kada sam u krizi i kažem : 'Bože, pomози mi'."

Danilo se molio tri puta dnevno kada je sve bilo sjajno. I tri puta dnevno kada mu je zabranjeno da se moli, i tri puta dnevno kada su ga bacili u jamu sa lavovima, i tri puta dnevno ... U suštini, on se ne moli više kada je u krizi. On poznaje svog Boga i sve vrijeme se moli. On nastavlja da se moli.

Josafat ne kaže : "Aaaa, u krizi sam, sada ću da se molim." On se molio. On je tražio Gospoda, ali sada kaže : "Hej, može li biti da, dok idem u crkvu, držim subotu, molim se, to postaje jedna forma i u toj mjeri da se polako udaljujem od Boga, a da nisam svjestan da se udaljujem? Zato, u tim svojim formama, rutinama, ... moram povremeno da provjerim svoju povezanost sa Bogom : da li sam još uvek povezan sa Njim?" On se ne moli onako kako mi razumijemo molitvu - traženje pomoći. Josafat traži, provjerava, da bude siguran da još uvijek ima odnos sa Bogom ; da je Bog još uvijek tu, da nije samo forma. U suštini, na jevrejskom, kada piše : "... obrati lice svoje da traži Gospoda", to ne znači tražiti pomoć od Boga, već da mora provjeriti svoj odnos sa Bogom, da bi bio siguran da je Bog još uvijek tu, da je povezan sa Bogom. Razumijete?

Dakle, narode ... Josafat zna da nema ništa što može da učini i on se ponizi i kaže pred cijelim narodom : "Ne znam šta da radim. Pomolimo se." Način na koji se on moli ... Piše u 4. stihu ... Oni svi zajedno traže. Iz svih gradova ... Uzgred, on je okupio sav narod. Nije li to lijepo? Dakle, način na koji se molio ... : "Gospode Bože otaca naših! Nisi li ti Bog na nebu?" Jeste ili nije? Da ili ne? Zar on to nije znao? Zašto je uopšte pitao? Znao je on da je Bog - Bog. "... i vladaš svim carstvima narodnim?" Je li to bio Bog ili nije? Zar nije to znao? Zašto bi pitao? Zašto bi pominjao? "... Nije li u tvojoj ruci moć i sila ..." Zašto je nastavio da pita o Božjoj moći?

Narode, kada ulazite u Božje prisustvo treba da se podsjetite ko je Bog prije nego što nešto tražite. U Djelima apostolskim učenici Petar i Jovan, kada su prebijeni, kažu : "Ti si Car, Vladao ... uradio si ovo i ono ...", a zatim traže nešto od Boga. U suštini, vi najprije treba da shvatite, jer ako samo tražite bićete očajni. Ali, ako shvatite ko je Bog, to vam daje snagu.

⁸ car Josafat.

U suštini, Josafat sam sebe podsjeća na Božije kvalitete, karakter, veličinu, ljubav, moć, ko je Bog ... Izlazim pred Boga Univerzuma! Bezbjedan sam! On ne počinje traženjem nečega od Boga. Naglasite ko je Bog! Suština je da se na prvom mjestu fokusirate na Boga. Budite svjesni ko je Bog. Razumijete?

To je bio broj 1 : Fokusirajte se na Boga. Ne fokusirajte se na sebe u molitvi. Ovo sam ja.

broj 2. On kaže : "Nisi li ti, Bože naš, odagnao stanovnike, koji si nam dao zemlju, koji si razdvojio more, koji si uništio Jerihon, koji si uradio to i to" ... Šta on to radi? Podsjećajući se šta je Bog učinio u prošlosti.

Nakon što se fokusirate na Boga, sjetite se kako vas je Bog vodio. Jer, nemate čega da se plašite, osim ako zaboravimo. Sjetite se Božjih obećanja. Fokusirajte se na Boga i na Njegova obećanja. Ne fokusirajte se na sebe i svoje probleme. Fokus na probleme vam neće pomoći. Izazvaće depresiju. Spomenite probleme, ali izaberite da se fokusirate na Božja obećanja, na ono što je Bog učinio za vas u prošlosti. To će vas osnažiti za sadašnjost. Razumijete?

Veoma dobro se sjećam, kada sam bio u vojsci i kada su mi rekli da će me uhapsiti zato što ne radim subotom ; sjećam se toga veoma dobro. Sjećam se kako mi je došao jedan poručnik. Bio je to jedan ljut, glup, lud čovjek. Bio je toliko glup da ... Izgledao je kao trougao. Imao je velika usta, a vrh glave mu je bio kao vrh trougla. Sve vrijeme je vikao, naređivao nešto besmisleno. Nije imao nimalo logike. Niko ga nije volio, ali bio je član komunističke partije pa smo morali da mu budemo poslušni.

Vikao je : "Pavele, ti si adventista!"

Rekao sam : "Znam."

"Mi nismo adventisti."

"Znam."

Rekao je : "Ne želimo adventiste u ovoj zemlji."

"U redu. To je vaš izbor. Ja sam ovdje."

Zatim je rekao : "Postaraću se da uništim i tebe i tvoj život."

To nije zvučalo zabavno. Sada je lako ispričati tu priču. Ali, bilo je teško proći kroz tu priču.

Zatim mi je rekao : "Prošlu subotu nisi išao na posao, po instrukcije, već si se krio u kupatilu. Šta si radio tamo?"

Rekao sam : "Šta ljudi rade u kupatilu?"

"Ne. Nisi ostao tamo pola sata ili deset minuta, već osam sati!"

Bio je u pravu. Molio sam se. Znao sam da me niko neće uznemiravati u kupatilu pa sam se tamo zaključao. Proveo sam Subotu u kupatilu.

Rekao je : "Znam da si se molio Bogu tamo! Sljedeću subotu ideš sa nama. Ako nećeš, obećavam ti zatvor."

Tokom rata bi vas upucali na mjestu. U miru bi to značilo četrnaest godina zatvora. Nije

to lako.

U sljedeću subotu me je pozvao. Cijela četa od pedeset vojnika ... A, molio sam se sve vrijeme. Cijelu sedmicu.

Moja žena, tada samo moja djevojka, mi je slala pisma i sva su bila cenzurirana. Iako ima prelijep rukopis, pisala ih je groznim rukopisom i to na deset do dvanaest stranica punih koještarija. Ali, u srednjem dijelu, na četvrtoj ili petoj stranici, ona bi ubacila nekoliko biblijskih stihova, pa red koještarija, pa citati Duha proroštva, pa koještarije ... I oni bi krenuli to da čitaju, pa bi se umorili jer je pisala o kuvanju pa nisu čitali do kraja. A ja bih makazama isjekao samo biblijske stihove i citate i sakrio bih to ispod pokrivača ili u kupatilu i pomoću ručne lampe bih ih čitao i molio se. To je bilo moje proučavanje, vrijeme za Boga.

On je rekao : "Znam da se moliš. Ne znam odakle ti tekstovi. Ali, uhvatiću te na kraju i ići ćeš u zatvor jer je to protiv zakona!"

Nastavio sam da se molim. Ali, dok sam se molio, nisam imao rješenje. I dok sam se molio, jedan citat iz "Puti Hristu", možda oko devedeset i neke stranice, imam tu referencu, tamo piše : "Kada se molimo, ne pomaže nam da se fokusiramo na naše probleme, već treba da se sjetimo kako nas je Bog vodio u prošlosti." Zato sam odlučio da se ne fokusiram na svoje đubre, na svoje krize, već da se fokusiram na Božju ljubav i moć. Na to šta je On učinio u prošlosti. Počeo sam da Mu govorim : "Gospode, znam šta si činio u prošlosti, sjećam se šta si učinio za mene, znam da me voliš ..." Moj govor je bio pozitivan. Razumijete? "Znam da me voliš i da ti je stalo do mene. Nemam nikakvo rješenje, ali biram da ti verujem." Molio sam se.

Došla je Subota. Nisam imao pojma šta Bog radi i kako, ali sam nastavio da se molim pozitivno, jačajući tako veru i hraneći ju, fokusirajući se na Božja obećanja a ne na svoje probleme.

Dakle, došla je Subota. On je pozvao cijelu četu od pedeset vojnika i viknuo : "Goja!" Zaboravio sam šta je tada komandovao ali ... "Istupi naprijed!" Istupio sam.

Zatim je rekao : "Iskopaj rupu! Neprijatelj napada!" Ali nije bilo neprijatelja!

Rekao sam : "Hej, nema neprijatelja."

"Ma, kopaj rupu!"

"Neću da kopam. Subota je. Ne radim danas."

"Neprijatelj te bombarduje iz aviona! Iskopaj rupu! Kamuflijaj se!"

Rekao sam : "Zamišljam da pada snijeg, da sam bijel i da sam već kamuflijan. Da li je to dovoljno dobro za vas?"

Rekao je : "Ne možeš da zamišljaš!"

"A vi zamišljate avione, zar ne?" Uh, ala se razljutio ...

"Ti ne poštuješ moje komande pred ostalim vojnicima. Platićeš za to."

Otišao je i stao ispred cijelog garnizona. Pozvao je sve oficire i predložio četrnaest

godina zatvora za mene. Nisam znao šta će se desiti. Otišao sam u skladište. Vojnici su imali običaj da odatle kradu i prodaju da bi kupili alkohol. Tražili su od mene da čuvam to skladište jer su znali da ja neću krasti. Otkada sam ja bio tamo, niko nije ukrao cipele, čizme, kompase, bilo šta, jer sam ja bio tamo. Otišao sam u skladište, zaljučao se i počeo da se molim. Sjećam se da se ograda raspala a da oni to nisu znali. A pošto me je otac tome naučio kada sam bio mali, ja sam ju popravio. Sjećam se da je štitnik za sunce u vozilu pao na glavu kapetanu i nisu znali kako to da poprave. Ja sam to popravio. Sjećam se da je u muzeju garnizona, sa eksponatima još iz XVI vijeka, bilo slomljeno staklo u boksovima, a ja sam znao da siječem staklo, pa sam sve vojne eksponate zaštitio novim staklom. Dakle, imao sam tu posla.

I tako, on je predložio zatvor za mene. Dok su oni raspravljali kako da me stave u zatvor na četrnaest godina, pogodite ko se pojavio. General Četvrte armije Rumunije koji je došao u inspekciju. General se pojavio i svi su se ukočili i počeli da drhte.

Pitao je : "Šta to radite ovdje?"

Rekli su : "Pa, mi imamo sastanak da bismo jednog momka stavili u zatvor."

"Prije diskusije o problemima, hoću da vidim šta ste uradili."

I krenuo je u vizitu. Prvo u muzej.

"Oooo, lijep muzej. Ko je popravio muzej?"

"Goja."

"Ko je popravio ogradu?"

"Goja."

"Ko je popravio put?"

"Goja."

I to se tako nastavilo i on je na kraju rekao : "Odlično, ponosim se vama. Šta ste uradili za Goju? Da li ste ga unaprijedili?"

"Nismo."

"Koga to želite da stavite u zatvor?"

"Goju."

"Ma hajde. Pa on je vaš najbolji vojnik! Zašto biste to uradili?"

"On je adventista."

"Pa šta? Da li se on popne na sto i propovjeda?"

"Ne. On samo živi tako."

"Ostavite ga na miru! Ako ga pipnete, platićete svojim poslom, svojom slobodom.

Ostavite ga na miru!"

"Dobro."

A ja se molim u skladištu. Jedan vodnik mi dolazi i kuca na vrata : "Goja, da li si unutra?"

"Jesam."

"Iziđi."

"Zašto?"

"Hoću da pričam sa tobom."

"OK." Otvorio sam vrata.

"Reci mi da li poznaješ generala?"

Rekao sam : "Generala Četvrte armije? Ne."

"Budi iskren. Ne smiješ da lažeš."

Rekao sam : "Iskren sam."

"Znaš li šta je on uradio?"

Ispričao mi je priču, a ja sam bio zapanjen. Zatim on odlazi a dolazi drugi poručnik i kuca mi na vrata : "Goja, da li si tu?"

"Jesam."

"Znaš, tvoj Bog je stvaran. Čuj šta je general uradio ... Da li poznaješ generala?"

"Ne."

"Ma hajde. Čuj, mogu da te pustim kući da ideš u crkvu. Mogu da ti dam nešto novca. Pozovi generala i reci mu da dobro brinem o tebi."

Rekao sam : "Ali ne poznajem generala! Zar ne shvatate to?"

Od tog trenutka, svake Subote su me molili da idem u crkvu, molili me da idem kući. Čak su mi platili i voznu kartu samo da bih pozvao generala, a ja ga nisam poznavao.

Narode, ne pomaže da se fokusirate na problem. To vam neće pomoći. Što više brinete, to ste depresivniji. Nije li bolje da se fokusirate na Boga?

Da se vratimo priči. Ima deset strana, a prešli smo tri. Nećemo završiti danas. On⁹ se podsjeća šta je Bog učinio u prošlosti, što mu pomaže da shvati da je Bog dostojan povjerenja. Razumijete? On ne provodi vrijeme razmišljajući o problemima, već o Božjim obećanjima. Šta je sljedeće? Poznat vam je ovaj citat. Idemo dalje.

Fokusirajte se na Božje ime. On kaže : "A evo, oni [neprijatelji] nam vraćaju došavši da nas istjeraju iz našljedstva tvogega koje si nam predao." Ali, na jevrejskom piše : "Evo njih, a mi smo mali. Oni kreću protiv tvoga zavjeta Gospode. Oni žele da uklone tvoje obećanje." U suštini, on kaže : Mi smo mali, a oni hoće da nas napadnu da bi napali tebe ; da bi uništili ono što si obećao. Šta on radi? On kaže da se tu ne radi o njemu, već o Bogu, Božjem obećanju, Božjem zavjetu, Božjoj časti.

Narode, fokusirajte se na Boga. Idemo dalje. Zatim on traži pomoć od Boga. Kako tražite pomoć od Boga? On kaže : "Jer mi nemamo moć, niti znamo šta da uradimo." Reći ću vam nešto. Ako imate cara, predsjednika, pastora, vođu koji vam dolazi u krizi i kaže : "Narode, ja ne znam šta da radim i plašim se." U našem društvu, mislićemo : "Bolje je da izaberemo nekog drugog vođu koji će znati šta da radi." Zar ne mislimo tako? Očekujemo da nas ljudi vode, pa ako to ne funkcioniše, mi ih okrivimo.

⁹ car Josafat.

On je iskren. On ne glumi da ima kontrolu nad situacijom i da ne treba brinuti. On kaže : "Narode, ja ne znam, vi ne znate, mi ne znamo." To nam je potrebno. Mi nismo sposobni. Plašimo se. Nemamo moć. Ne znamo šta da radimo. "Ali, ja imam rješenje : potražimo Boga jer On ima plan i moć." Fokusirajmo se na Njega. Vidite li kakvog vođu oni imaju? Poštenog. Mi nekako zaboravljamo da priznamo, da se ponizimo, da postanemo ranjivi.

Biblija kaže : "Ispovedajte dakle jedan drugome grijehe, molite se Bogu jedan za drugoga, ... podržavajte jedni druge, izgrađujte jedni druge ..." Mi to ne radimo. Šta će oni reći za mene ako sam ranjiv? Osudiće me. A ja želim da ostavim dobar utisak. A u pokušaju da izgledamo dobro mi samo produžavamo trajanje problema. Razumijete? Ne pomaže da izgledamo dobro. To je nedostatak poštenja. Prije pomaže da oformite malu grupu ljudi kojima vjerujete i kažete im : "Ljudi, molite se za mene." Ako nemate dovoljno povjerenja da tražite od crkve da se moli za vas, čemu onda služi crkva? Tek kada tako radimo, ljudi van crkve osjećaju da je bezbjedno da dođu u crkvu. Razumijete? Mi moramo to da uradimo. Ne brinite o tome šta će ljudi misliti o vama. Brinite o tome šta Bog misli o vama.

Sjećam se, kada mi je na seminaru o molitvi održanom prije tri nedjelje u Oregonu jedna žena postavila pitanje, a ja nisam imao rješenje. Rekao sam : "Žao mi je, ali nemam rješenje. Ne znam odgovor." Rekao sam : "Sljedeće." Rekla je : "Šta, ne znate odgovor?" Rekao sam: "Žao mi je." A onda je rekla : "Puno vam hvala što ste bili poštteni." Zatim mi je prišla i rekla : "Čini mi se da vi, pastori, to znate jer ste to studirali. Ali, pomoglo mi je da shvatim da smo svi ljudi i da svi treba da proučavamo i molimo se. I ako se vi borite i ne znate, onda ima nade i za mene."

Dakle, on se ponizio ... "Ako se narod moj, na koji je prizvano ime moje, ponizi ..." (2.Dnevnika 7:14) Ne možete izići pred Boga, izigravati neku veličinu i očekivati pomoć od Njega. Morate biti niko i ništa ako želite da budete neko. Ne možete da glumite, a da tražite pomoć. Jakov nije dobio pomoć dok nije rekao : "Ja sam niko." Morate da se ponizite.

A zatim je uperio pogled u Boga i rekao : "Ne znamo šta da radimo, ali naše oči su uprte u Tebe." (2.Dnevnika 20:12) Ponizite se i očekujte nadu, očekujte odgovor od Boga. Uzgred, Kada se molite, očekujte odgovor. Svi sinovi Judini ... Ne samo starješine, ne samo pastori, već svi : stari, bolesni, mladi, čak i bebe, svi su stajali pred Gospodom. Na jevrejskom : "oni nisu otišli, napustili". U suštini, koliko dugo su ostali? Dok nisu dobili odgovor.

Narode, želim da shvatite da ne treba da se molite za odgovor na bilo koju vašu želju. Treba da se molite za ono što Bog želi. Jer, kada idete u Isusovo ime, a "u Njegovo ime" na jevrejskom znači "u Njegovom karakteru", to znači da vi tražite sve ono što bi On tražio. Ne tražite sve ono što biste vi tražili.

Na primjer, Ilija se molio pred Gospodom i tražio je puno puta. Ali, on nije došao sa idejom : "Imam ideju! Moliću se za kišu." Bog mu je rekao da se moli, a da neće biti kiše. Zatim mu je Bog rekao da se moli za kišu. U suštini, prije molitve treba najprije da molimo Boga : "Za šta da se molimo?" Ne znam da li ste shvatili. Prije molitve treba najprije da molimo Boga da nam kaže za šta da se molimo. Sveti Duh nas uči o tome za šta da se molimo, jer ne znamo šta da tražimo. Očekujte da vam Sveti Duh kaže za šta da se molite. Nemojte tek tako da se molite. Uskladite svoju volju sa Božjom, pre nego što nešto tražite od Njega. Razumijete?

Vratimo se. Dakle, svi su oni stajali pred Gospodom ne tražeći odgovor, već tražeći Gospoda i uprli su pogled ka Gospodu i čekali su na Gospoda. "Ako se moj narod, koji se zove mojim imenom, ponizi i pomoli, potraži moje lice i okrene se od svoga zlog načina života, ja ću čuti ..." Čuti - *šama* - ne znači "čuti" već "odobriti zahtjev, uslišiti". "... i oprostiti mu ..." - *kalah* - što znači "oprostiti i očistiti" (1.Jov.1:9) On oprašta i čisti. Nije li to lijepo? "... i iscijeliti ..." ne znači samo "dati zdravlje", već "obnoviti i spasiti". Nije li to lijepo? Kakvo obećanje! Ovo je jasno. Samo treba da slijedimo ove korake : poniziti se; moliti se; tražiti Boga a ne odgovore; tražiti Njega a ne blagoslove; okrenuti se od ... biti siguran da je naš odnos sa Bogom dobar.

Idemo dalje. Nije li ovo lijepo obećanje? "Zovi me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari za koje ne znaš." Stvari veće od tvoje mašte.

Idemo dalje. Slušajte šta se desilo. Ovo je zapanjujuće. Treba da dođem dotle. Dajte mi malo vremena. Evo, stigao sam tamo. Uzgred, narode, želim da se vratim tom biblijskom stihu. Sjetio sam se nečega što biste željeli da znate. Tu kaže : "Oprostiću im i iscijeliću ih". Šta ide prvo? Razmislite šta je Isus uradio sa uzetim čovekom : "Grijesi su ti oprošteni. Uzmi svoj ležaj i idi kući". Šta je prvo? Razmislite o Jakovu 5. "Pozovite starješine, neka vas pomažu uljem, grijesi će vam biti oprošteni, bolesni će biti iscijeljeni." Šta je prvo? Narode, ne očekujte čuda ako živite kako živite. Najprije popravite odnos sa Bogom, a zatim tražite pomoć od Njega. Najprije oproštenje, a zatim iscijeljenje. Razumijete?

Nastavimo gdje smo stali. Kako Bog odgovara kada ste u krizi? Slušajte šta se desilo. "Tada siđe Duh Gospodnji usred zbora na Jazila ..." Ko je Jazilo? Pretražio sam to u Bibliji i znate li šta sam saznao u vezi njega? Ništa. On ne postoji. Nije pomenut na još nekom mestu u Bibliji. On je niko. Stotinu pedeset i dvije godine ranije, postojao je Jazilo koji je služio Davidu. Ali, on je tada već dugo bio mrtav. Ovaj Jazilo je niko. Pitaću

vas : Ako prolazite kroz pravu, ozbiljnu krizu i niko, nekakav Džimi Džek je vaš komšija, izgleda prljavo i on je stolar. I on vam dolazi i kaže : "Gospod mi je progovorio i rekao : 'Ne brinite se za sutra. Bog će raditi za vas. Ne radite ništa'." Da li biste mu vjerovali? Iskreno? Ne biste. Znam da kada sam u krizi, čak i ako bi mi Bog rekao : "Živjećeš još pedeset godina", meni treba znak. Razumijete? Mi ne vjerujemo. Zašto je trebalo da oni vjeruju? Kada ovaj čovek kaže : "Ne brinite. Slava Bogu. On će se postarati za sutra." Oni počinju da pjevaju i slave Boga. Skaču od sreće, a on kaže : "Slušajte ljudi, Bog će uraditi to i to. Sutra ćete otići tamo. Uradićete to i to." Tu je čak i plan rata. "Gospod će biti sa vama ..." "... postavite se, stojte pa gledajte kako će vas izbaviti Gospod ... ne bojte se ... i Gospod će biti sa vama."

U suštini, on kaže : "Molite se za povezivanje, vi ste povezani, vi ste zajedno, a Gospod je sa vama." Zatim, on kaže : "Ne bojte se ... jer nije vaš rat nego Božji."

Ovo je ono što mi ne shvatamo. Mi mislimo da treba da se borimo. Kada nam je Bog dao zavjet ... Ovo je zavjet ... To nije Deset zapovjesti kako ljudi misle. Deset zapovjesti su dio zavjeta. Zavjet je veći. U zavjetu piše, ako pažljivo čitate : "Daću ovaj zakon u vaše srce ... Vi to ne možete. Ja moram da vam dam novo srce. Daću vam pobjedu nad narodom koji je veći od vas. Daću vam kuće koje niste gradili. Daću vam vrtove koje niste sadili ..." Sjećate se? "Zato što vas volim". Bog kaže : "Nemojte imati druge bogove." Šta je zavjet u suštini? "Ti me prihvati kao svog Boga, a ja ću raditi sve za tebe. Dajem ti Zakon, dajem ti ga u srce, dajem ti novo srce, dajem ti to u um, dajem ti pobjedu ... Ja idem pred tobom, ja se borim za tebe, ja te blagosiljam, ja se brinem o tebi ..." Ko to radi? A Izrailj kaže : "Uradićemo sve što Gospod kaže". Ali nisu. Bog im zato ponovo daje Zavet i kaže : "Ti si tvrdovrat narod. Loš si. Ti to ne možeš da uradiš. Ja ću to da uradim. Pusti me da to uradim! Pusti me da budem tvoj Bog." Neka Bog bude - Bog. On ih podsjeća ... Ovo je Zavjet. Rat nije vaš. Pustite Boga da se bori za vas.

Sjetite se Isusa Navina. Ko je vodio rat? Oni? Oni su samo hodali oko grada. Sjetite se Gedeona. Ko je vodio rat? Oni? Ne. Morali su da razbiju ćupove, a glineni ćup je u jevrejskoj kulturi bio simbol ljudskog tijela. Oni su morali biti razbijeni, a kada su razbijeni, svjetlost je sijala i morali su da slave Boga, da pjevaju. Uzgred, nisu samo pjevali, već su morali da duvaju u rogove (šofar), koje su koristili samo prvosveštenici da pozovu Božje prisustvo.

Na Sinaju, kada su dunuli u rog, Bog je došao i dao Zakon. U Jerihonu su dunuli u rog i zidovi grada su pali. Gedeon im je dao rogove. Kada su dunuli u njih, Bog je došao a neprijatelj umro. Ne morate da se borite. Treba da pozovete Božje prisustvo. Bog vam nikada nije dao bitku. Bitka/rat pripada Gospodu. U tišini, u spokoju, u miru će biti vaše spasenje. Slušajte Božji glas.

Ovo oni rade. Oni poznaju Boga. Proučavali su i molili se. Tako, kada On govori, oni znaju da to nije nekakav Džimi Džons, već Bog. Razgovarali su sa Bogom u toj mjeri da kada On govori, oni Ga prepoznaju. To je Bog. Slušajte, provjerite Božji glas.

Ovo je odgovor na ono pitanje. Postoji šest ili sedam načina na koje Bog govori. Ne pretvaram se da imam odgovor. Bog govori preko Isusa, Bog govori preko Biblije, preko proroka, kroz vizije, kroz savjet, kroz providenje, kroz prirodu.

Nadam se da je to sve. Neću ponoviti. Jedan od njih je da Bog govori kroz savjete, jer piše (Priče11:14) : "Pomoć je u mnoštvu savjetnika", a oni koji ne slušaju savjete, oni propadaju.

Bog može da izabere da govori na čudan način. Npr. preko magarca. Bog može da govori na čudan način koristeći magarca. Ali, ako pričate sa Bogom svaki dan, naćete kada On govori, jer imate iskustvo kada On govori. Bog može da izabere da vam govori kao Avraamu, ili Bog može da izabere da vam kaže da odete iz zemlje ili šta god.

Nemamo više vremena. Završavamo. Naša propovjed je gotova ... za jedno pola sata ... šalim se.

Bog je mogao da izabere da vam kaže nešto.

Bila je jedna žena na Floridi koja je počela da puca na svoje komšije. Rekla je na TV-u da joj je Bog rekao da ih ubije. Provjerite to pomoću Božje Riječi. Razumijete? Ako je to nekakav dobar savjet, u redu. Ali ako je nešto protiv Biblije, ne radite to. Ali nemamo više vremena za ovo. Dakle, kada ste u nekoj krizi, slušajte Božji glas.

Šta su dalje oni¹⁰ uradili? Radovali su se i počeli da pjevaju, a zatim su otišli u rat. A Kada su otišli u rat, Josafat im nije dao mačeve, ni oružje, već je u prvi red postavio hor i orkestar i rekao : "Pjevajte". Da ste vi bili u horu, kao sopran, u prvom redu, kako biste se osjećali? Hajdemo u rat! Prvi red pjeva. Ludo! Ludo! Ali, ako poznajete Boga, nemate problem sa tim zato što rat pripada Bogu.

Završićemo za danas. "Tvoja Riječ je lampa ..." Kada proučavate Božju Riječ, vi znate kada Bog govori jer će vas ona voditi.

Idemo dalje. Rat nije vaš ... Sutra idite ... Ali ne treba vi da se bijete. Samo idite tamo i samo gledajte kako će vas Bog izbaviti. To je ključ! "Spasenje vam je u pokajanju i počinku, snaga u spokoju i uzdanju." Narode, ljudi koji poznaju Boga i imaju odnos sa Bogom, kada su u krizama - imaju mir. Vjera je kao sjeme. Počnete da ju razvijate

¹⁰ Jevreji pod carem Josafatom.

danas, u malim stvarima. Kada stignete do većih stvari vi već imate vjeru. Ne očekujte da razvijete vjeru u završnoj krizi na ovoj planeti ili u nekim krizama. Počnite da radite na tome.

Šta se dešava? Oni su otišli tamo i počeli da pjevaju ispred velike vojske. Biblija kaže da, dok su oni tako slavili Gospoda ... Šta se desilo? Kada su počeli da pjevaju, Gospod im je dao pobjedu. U suštini, neprijatelji su se poubijali međusobno, a ovi su to samo gledali. Zatim su otišli i pokupili plijen. Nije li to lijepo? Zašto se borimo? Kada se borite, vi time pokazujete ljudima kakav je Bog u kojeg vjerujete. Da li ste čuli šta sam rekao? Način na koji se ponašamo u krizama pokazuje u kakvog Boga vjerujemo. Ako imamo jakog Boga punog ljubavi, mi imamo mir. Ali ako se borite, time pokazujete ljudima da je naš Bog slab, mali, da Mu nije stalo, ili Ga ne poznajete ili nemate Boga.

Naše ponašanje će više privući ljude Bogu nego naše propovedi. Razumijete? Nadam se. Biblija kaže da kada je Sara povjerovala, tada je zatrudnila. Dok vjerujete i slavite Boga, Bog može da djeluje.

Bog vas poziva da imate odnos sa Njim, da bi On mogao da ide pred vama da ne morate da se borite. I dok tražite Gospoda, On vojuje vaše bitke. Nije li to lijepo? Narode, kada naše crkve postanu crkve molitve, kuće molitve i vidite ljude oko sebe koji se grle i mole jedni za druge umesto da samo pričaju, kad se mole kod kuća, kada se mole u crkvi, kada dođu ujutru na molitvu, kada formiraju molitvene grupe, kada traže Gospoda, čuda će se ponovo dešavati. Isus je to rekao : "Činićete veća djela." Kakva su to djela? Bog poziva crkvu. Vrijeme je da imamo iskustvo sa Bogom a ne da samo pričamo o Bogu. Da imamo Boga.

Pomolimo se zajedno. "Oče nebeski, toliko je toga više o ovom u tvojoj Riječi. Nemamo vremena. Ali ti nam daješ nagovještaje, daješ nam put. Pomozi nam svima da imamo odnos sa tobom, a ne samo da tražimo pomoć i blagoslove od tebe, već da tražimo tebe. Ovo te molimo u Isusovo dragocjeno ime i znamo da ćeš odgovoriti. Slavimo te i zahvaljujemo ti. Amin."

MOLITVA ZA VAŠU DJECU - šesti dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Prije samog početka možete da postavite pitanja. Želim da napomenem da je današnja tema : "Molitva za vašu djecu". Ali, čak i ako nemate djecu imaćete koristi od nje. Imaćete koristi ; i to dosta. Jer, dobar dio naših mladih nije u crkvi, a većina onih koji jesu nisu povezani sa Hristom. Razgovaraćemo o tome, o posredničkoj molitvi, a posebno o molitvi za našu djecu.

Prije toga, u vezi jučerašnjeg predavanja želim da kažem da, ako govorimo o molitvi a ne odlučimo još ove sedmice da ćemo početi da se molimo svakog jutra, onda samo gubimo vrijeme. Morate da odlučite da će vam Hristos biti iznad svega. Moramo da shvatimo da nam je molitva potrebija od vazduha, jer se oko nas vodi pravi rat, a da samo naša mudrost i trud nikada neće uspjeti. Potrebno je da se probudimo rano ujutru, očnemo dan sa Bogom i budemo sigurni da hodamo sa Bogom. Dan u koji krenete bez molitve je dan u koji idjete bez Božjeg prisustva. U suštini, to je dan koji gubite za vječnost. A ne možemo da dozvolimo da to uradimo.

Drugo, želim da pomenem da ne očekujete da se samo pastori mole za vas. Molite se vi za svoje pastore. Molite se za rukovodstvo crkve. Dok ne provedjete jedan dan sa njima, ne znate koliki je to stres i odgovornost. Lako je osuđivati i kritikovati. Ali, još je teže biti u njihovim cipelama i raditi taj posao. Molite se za njih. Pokažite im svoju podršku. Pokažite im ljubav. Tražite pomoć od Boga. Tvrdim vam da, kada god oni žele da naprave neku promjenu, sotona će ih napasti. Molite se za njih i pokažite im svoju podršku.

Treće, molite se za ljude. Mrzim kada samo propovjedamo, ali nam nije stalo. Razumijete?

Ljudi mi prilaze i pričaju ... Neću vam reći imena. Ali, jučer mi je jedna žena pričala tokom ručka. Danas mi je neko pričao, a prije dva dana, troje-četvoro je pričalo sa mnom. To vas ne košta ništa. Oni ne traže novac ... Ne traže da idjete nedjelju dana na posao umjesto njih, već traže samo par minuta da ih saslušate. Znam da po nekada ljudi puno govore a malo kažu ; kao političari. Ali, bar u početku obratite pažnju, pa ako ta priča ide negdje, saslušajte. Ako ne ide nikuda, smjelo se izvinite i ljubazno kažite da imate neke obaveze ili da zaista morate da idjete da se odmorite ili da jedjete. Neće se ljutiti ako to kažete lijepo. Ali, ako ta priča ide nekuda i ako oni to rade srcem - saslušajte. Možda nećete moći da im

pomognete, ali možete da ih saslušate. Kada slušate, time pokazujete da vam je stalo. Zatim se pomolite Bogu sa njima i mislite tako kako se molite. Tvrdim vam da to daje moć svemu što kažete ; ne ono kada kažete a ne radite tako. Razumijete?

Zamislite, kada bi svi tako radili u crkvi kakve bismo crkve imali. Takve crkve želimo. Zar ne?

Da li imate pitanja? Eno jedna ruke tamo.

(pitanje) : Pastore, pomenuli ste da kada ste bili u Oslu sa vašom ženom a vaša deca u Rumuniji, pričali ste o tome da treba da imamo vremenski okvir za molitve - da se molimo za nešto neko vrijeme, a onda to ostavimo po strani. Kako ste odlučili koliko dugo da se molite? Zašto ste izabrali trideset dana a ne dva dana?

(odgovor) : Nemam odgovor. Volio bih da imam. Ponoviću. Postoji osam vrsta molitvi. Možda ću to nekako ubaciti u Pauer Point sutra. Ne obećavam. Vjerovatno neću jer nemam vremena. Daću svoj materijal rukovodstvu ove konferencije pa da možete to da dobijete od njih. Od tih osam vrsta molitvi, u samo dvije vrste treba da se molite bez prestanka. A u drugim vrstama, ako npr. kažete : "Neka bude tvoja volja", treba da pustite Boga da provede svoju volju. Stoga, ono što ja radim je da, u zavisnosti od težine problema, biram koliko dugo ću to da iznosim pred Gospoda. Ali, za bilo koju vrstu problema, uključujući i zdravlje, odredim granicu, dužinu perioda, a zatim ostavim po strani. Jer, Bog može reći ono što je rekao Pavlu : "Ne. Moraš da imaš taj problem. To ćete činiti poniznim. Dosta ti je moja blagodat. Biću sa tobom." Pa ako Bog kaže : "Ne!", ko sam ja da kažem drugačije? U suštini, za bilo koji problem, osim ako je posrednička molitva, kada se molite za nekog ... Naravno ne : "Bože, pomози mom djetetu da dobije Mercedes". Ne. Već se molite : "Bože, želim da on bude spasen." U posredničkoj molitvi ili relacionoj molitvi - da upoznate Boga : "Izlazim pred tebe Gospode, ... mada imam puno problema ..., bolestan sam i gubim porodicu ..., izlazim pred tebe ne zato što imam probleme. Ti znaš te probleme. Znam da znaš. Izlazim pred tebe zato što mi je potrebno da poznajem tebe. Tražim tvoje lice. Molim te da mi pomogneš da te poznajem." Kada izlazite pred Boga i provodite vrijeme upoznajući Ga, ta molitva ne treba da prestane nego treba da bude danonoćna. Za ostalo, ako je mali problem ja se molim jednom ili dvaput. I to je to. Ako je veći problem, molim se nešto duže. Ako je veliki problem, molim se mjesec dana. Ali onda to ostavim po strani i izaberem da prihvatim Božju volju i da Mu vjerujem. Kada ne izaberemo da vjerujemo Gospodu, poruka je sljedeća : "Ne poznajem te ili ti ne vjerujem." Ako znamo da Bog zna, ako znamo da mu je stalo, da ima rješenje i voli nas, treba da izaberemo da mu to predamo i kažemo : "Gospode, predajem ti ovo. Ovo je tvoje. Pozabavi se time kako ti to želiš. Ja to prihvatam i neka bude tvoja volja." A zatim nastavite dalje sa životom. Ovim poštujete Boga i dopuštate mu da radi. Vjerujte mi. Neka to bude vaše iskustvo. Uradite tako jednom i nećete zažaliti. Svaki put kada tako uradim, kasnije se osvrnem i drago mi je što sam tako uradio. Ali ne mogu da vam dam odgovor koliko dugo

- za ovo toliko dana ... nemam odgovor. Ja obično molim Boga da mi da snagu da mu vjerujem i tada mi On daje mir u vezi toga.

Neko drugo pitanje. Nema više? O, pa vi ste shvatili sve u vezi molitve. Sjajno! Ima jedno pitanje ovdje. Da?

(pitanje) : Kako da napravimo ravnotežu između poslovnog života i Boga. Mnogi od nas smo zauzeti poslovima. Radimo prekovremeno ... Imam djecu a ne želim da mi previše vremena prođe bez njih, a sada treba da sa njima provedem vrijeme u molitvi i ostalom. Koji su principi? Kako da podvučemo crte u svemu ovome?"

(odgovor) : To je moćno pitanje. Ono je realno zato što imamo realne živote. Imamo posao, djecu, naše domove, vi čistite, kuvate a nikada nije dovoljno čisto niti je hrana spremna na vrijeme. Znamo kako to ide.

Ali razmislite o tome ... Ako vjerujete u Bibliju, šta god da sačuvate, vi ćete to izgubiti, a štagod ste spremni da izgubite, to je ono što ste zapravo sačuvali. Jer, u svojoj mudrosti vi nemate moć da zaštitite svoje porodice ili posao ; bez obzira koliko ste pametni i koliko naporno radite. Ima stvari koje ne možete da spriječite ili preduhitrite. A kada se takve stvari dese, vi ste očajni, izgubljeni. Zato je sigurnije da Boga postavite kao svoj najviši prioritet i tražite najprije Njega i vjerujete da će On riješiti te probleme bolje od vas. Da stavite Boga na prvo mjesto. To je drugo. Razmislite o tome. I Isus je imao život, bio zauzet, puno puta nije spavao. Imao je ljudsko tijelo. Jurili su Ga fariseji, a puno puta Ga Njegovi učenici i članovi porodice nisu razumjeli. Možda je to bilo bolno. Bio je zauzet. Ali u molitvi se nikada nije žurio.

Velika je razlika između "biti zauzet" i "žuriti". Kada je slušao ljude, kada se molio, nije se žurio. Mi ljudi, smo bolesni od bolesti žurbe. Kada idemo u nabavku hrane, stanemo u red za kasu. Vidimo tri kase i razmatramo koji je red najkraći i ako u dva reda ima po četvoro ljudi, gledamo koliko robe imaju u kolicima. Zar ne radimo tako? Zašto se ne pomolimo : "Gospode, u koji red da stanem? Možda je onom čovjeku potrebno da ..." Reci mi. A ako smo na autoputu, gledamo koji auto je sportski i vozimo iza njega. Jer, ako je Bjuik, vozi ga sigurno neki stariji čovjek i voziće sporo. Da, mi patimo od bolesti žurbe. Kada se molite, ne možete sebi da dopustite da se žurite. Vi stupate u Božje prisustvo, dobijate Njegovu pažnju, kažete "Amin" i odjurite? Provedite vrijeme sa Njim. Kada slušate ljude, kada proučavate Božju Riječ, zaboravite probleme.

Psalam kaže : "Smirite se ... Jevrejska Riječ "rafa" znači "ne budite zabrinuti", "smirite se". Znam da imaš probleme ... Znam koliko dlaka imaš na glavi (za one koji imaju kosu) ... U suštini, dok smo zauzeti treba da shvatimo da je za nas sigurnije da provedemo vrijeme sa Bogom. Jer ako provedemo vrijeme sa Njim, to je vrijeme u kome će anđeli okružiti naše porodice. A ako ne provodimo vrijeme sa Bogom, mi štitimo svoju porodicu. Radije ću izabrati da Božji anđeli štite moju porodicu i Njegove blagoslove.

To je kao Izrailjci u pustinji. U Bibliji piše da je Bog poslao vatrene zmije (4.Moj. 21:6). Pogrešno! Prijevod direktno, sa originalnog Jevrejskog kaže : "Zmije su bile oko njih, a Bog ih je štitió." Zapravo, ako odjete u 5. Mojsijevu 8:15, Mojsije ponavlja tu priču i kaže : "Zmije koje su bile oko tebe su te napadale. One su tamo, ali vas Bog, kada provodite vrijeme sa Njim, okružuje pa vam zmije ne mogu ništa. Ali ako nemate to vrijeme, zato što sami pokušavate da se zaštitite od zmija, vi gubite."

U suštini, tokom života sam naučio tu lekciju. Kada provodim dovoljno vremena sa Bogom, vidim blagoslove u mom danu. Bog ide preda mnom, a prije nego što stignem tamo, Bog riješi problem. I vidim blagoslove u mojoj djeci koja me zovu i kažu da im je to bio divan dan u školi, da su radili to i to ... imali iskustvo sa Bogom ... Ali, kada žurim u službi Bogu, sve je kaos. I u mom i u njihovom životu.

Mislim da ste dobili moj odgovor. Nemam bolji savjet. Nije problem u tome šta znamo već da li imamo iskustva sa tim.

Sljedeće pitanje. Nema ih više. Evo, ispričaću vam iskustva sa mojom djecom.

Žena i ja imamo dva sina. Vidjeli ste ih na slikama prije dva dana. Jedan je Gejbrijel. On je niži, ali je stariji. Drugi je Ovidio ; viši ali mlađi. Ovidio je u mnogo čemu kao njegova mama : tih, strpljiv, zatvoren. A Gejb je više kao ja : pričljiv, prijateljski nastrojen, društven, dosta hrabar ... Ali oboje su poprimili odlike i od mene i nje. Oni su neka mješavina. Dobro je što su uzeli dobro od oboje. I nikada u životu, čak i posmatrani zajedno ne bi uradili za života onoliko gluposti koje sam ja uradio samo u jednom danu. Dobri su.

Moja mama je dobila sijede prvih nedjelju dana mog života. Ma, šalim se. Gejbrijelu je život bio malo zbrkan zbog naših selidbi. Preselili smo se u Sadern Univerzitet, u Koledždejl, u Tenesiju. Oni nisu znali engleski, kao ni mi. Kada smo se preselili u Ameriku, znali smo samo šest riječi na engleskom : zdravo, doviđenja, hvala ti, kako si. Oni su morali da nađu prijatelje i uspjeli su. Nakon dvije nedjelje su već trčali napolju, pričali sa djecom. Ali, nama je trebalo više vremena.

Međutim, nakon godinu i po, preselili smo se u Endrus Univerzitet, pa su morali sve ispočetka. Bilo je teško. A to se desilo usred školske godine. Djeca tamo su već imala prijatelje i nisu prihvatila moju djecu u svoje grupe. Oviju nisu bili potrebni prijatelji jer on može da se igra sam sa sobom kao da je u grupi. Gejbu su očajnički potrebni prijatelji, pa ako ne nađe dobre prijatelje, naći će loše. Prijateljstvo može da utiče čak i na najbolje. Ako dobro dijete stavite u grupu sa lošima, ono se kviri. A ako loše dijete stavite u grupu sa dobrima, ono se popravlja. Sve što se dešava oko nas, uglavnom utiče na nas. Nakon godinu i deset mjeseci sam, Božjom milošću, diplomirao i preselio se u Viskonsin.

Ponovo nema prijatelja. Gejb je našao neke loše prijatelje i počeo da radi neke loše stvari. Zatim je krenuo na Koledždejl Akademiju, pa na koledž u Sadernu.

Pozvao nas je i rekao : "Tata, želim da mi više ne pričaš o Bogu."

Rekao sam : "Sine, šta to pričaš? Da li si poludio, izgubio mozak?"

Rekao je : "Ne, ne. Znam da postoji Bog. Vjerujem da postoji Bog i vjerujem da nas On voli. Znam da si ti imao iskustva sa Bogom. Znam te priče. Vjerujem u Boga i želim da Ga volim. Ali ne sada. Mlad sam, idem u školu i na posao svaki dan. U nedjelju imam da uradim mnogo domaćih zadataka za sljedeću sedmicu, a jedini dan koji imam je Subota, kada nema škole i nema rada. E pa vidi, želim da se zabavim. Ja sam mlad. Ne spominji mi ni crkvu ni Boga. Subotom ću biti na jezeru." On voli vodu. Trebalo je da bude riba.

Rekao sam mu : "Sine, Bog ne kvari tvoju zabavu. Ja vjerujem u Boga, a imao sam više zabave od sve djece zajedno u cijeloj školi. Bog ne želi da budeš kao magare, da se nikada ne smiješ. Bog samo želi da hodaš sa Njim."

Ponekad ljudi u našoj crkvi smatraju da, ako vjeruješ u Boga, ne smiješ da se smiješ. Bog se smije. On ima smisla za humor. Mogao bih vam dati citate iz Psalama u kojima se Bog na Jevrejskom opisuje kako se igra sa Adamom i Evom i trči za njima četvoroonoške, kao što mi radimo sa našom djecom i lajemo. Da, takav je prijevod sa Jevrejskog. Bog se igrao sa Adamom i Evom nakon što ih je stvorio. Bog je zabavan.

Da se vratim priči. Rekao sam sinu : "Sine, Bog ne kvari tvoju zabavu. Treba da naučiš da poznaješ Boga."

"Ne. To je teologija. Ostavi me na miru." I spustio mi je slušalicu.

Zatim bih ga zvao i nije mi odgovarao osim jednom mjesečno : "Treba da platim osiguranje, stan ..."

"O, ma nemoj ... Ja ti nisam dobar, ali moj novac jeste?"

Tako i mi radimo : "Gospode, nemam vremena za tebe, ali su mi potrebni tvoji blagoslovi." Žena i ja samo počeli da se raspravljamo.

Ona bi rekla : "Nastavi da mu plaćaš. Jer, ako ne plaćamo on nas možda neće više voljeti". A zaista želimo da nas voli.

Rekao sam joj : "Dušo, nije mi potrebna ta vrsta ljubavi. Ako me ne voli onako kako treba da me voli, ne treba mi takva ljubav." Zato sam rekao : "Nećemo plaćati."

A žena je rekla : "Nastavi da plaćaš."

Ta rasprava je trajala dvije godine. Na kraju sam ja pobjedio! Obično ona pobjedi. Vi u Americi imate dvije mogućnosti : da budete u pravu ili da budete srećni ; ne možete biti oboje. Kad se radi o vašoj ženi, ne možete imati oboje. A bolje je biti srećan nego biti u pravu. Vjerujte mi! Nadam se da nije tu. Jeste, tu je. O, u problemu sam. Sada sam bio "u pravu" umjesto "srećan".

Ona je konačno shvatila njegove emocije, ali to ne pomaže njemu. Njega to osposobljava da nastavi da radi to što radi. On se odao alkoholu, djevojkama, ali se nije upustio u droge i sl. Nije razgovarao sa nama. Nije išao u crkvu. Nije se molio. Želio je samo novac. U samo jednom mjesecu je imao trideset i pet kazni za prekoračenje brzine.

Njegovo osiguranje je poraslo. Nakon dvije godine sam pobjedio u raspravi, pa smo prestali da mu plaćamo.

Kada smo prestali sa plaćanjem, slika se promijenila. Prvi poziv : "Morate da mi plaćate račune!" Pustio sam ga da priča. Kada je prestao, rekao sam : "Šta još?"

"Moraš da plaćaš ..."

"Čuo sam taj dio. Šta još?"

"To je sve!"

Rekao sam : "OK. Zdravo."

Ponovo me je pozvao : "Nisi me čuo?"

Rekao sam : "Čuo sam te. Ti mene nisi čuo do sada. Zdravo."

"Nikada te više neću voljeti."

Rekao sam : "U redu. Šta još?"

"Mrzim te!"

"Nastavi ... Završi."

"To je sve!"

Rekao sam : "OK. Zdravo."

Tako se naljutio ... Pozvao je ponovo : "Nikad te više neću pozvati. Mrzim te! Mrzim mamu! Mislio sam da me voli, ali ni ona me ne voli."

Rekao sam mu : "Sine, razmisli na sekund. Da imaš dijete i ono radi to što ti radiš i da si odgovoran roditelj, da li bi nastavio da mu plaćaš?"

Ćutao je. Rekao sam : "U redu. Pozovi me kada hoćeš da pričamo. Zdravo."

Pozvao me je : "Ne želim da pričamo. Ne treba mi tvoj novac. Imam prijatelje koji će mi pomoći."

Prijatelji ne pomažu. Pravih prijatelja ima malo. Kada smo imali veliku firmu, imali smo prijatelja kao pečuraka poslije kiše. Svi su mi bili prijatelji. Kada smo prestali sa našim poslom, kada sam postao pastor i nisam imao više novca, svi su oni nestali kao vodena para. Samo dvije porodice su nam preostale od stotina prijatelja. Prijateljima nije stalo. Malom broju njih jeste.

I tako, kada mu je nestalo novca, bio je kraj žurkama. Kao u slučaju neposlušnog sina. Sjećate se? Otišao je do jednog prijatelja i pitao : "Mogu li da živim u tvom stanu?" "Ne."

Otišao je do drugog : "Mogu li da ...?"

"Pitaću roditelje ... Možeš samo jednu noć."

Nije više imao novca za osiguranje, ni za benzin. Morao je pješke do škole i do posla. Bio je očajan. Ranije bih mu poslao novac, a on bi to potrošio za jedan dan i ponovo me zvao. Govorio sam mu : "Sine, nemam tako puno novca!" Sada bi mu 20 \$ puno značilo. Svaki dolar mu je bio bitan. Bilo je to zaista dobro za njega. Ranije nije razmišljao koliko šta košta. A sada, kada bih otišao tamo uključio bih svjetlo i izišao iz sobe da se čujem sa

Danom. On bi rekao : "Ugasi svjetlo! Skupo je!"

"Zaista? Baš lijepo od tebe." On je sada plaćao račune.

Šta se desilo? On je jedne Subote otišao na jezero sa svojim prijateljem koji je imao čamac. Imao je i skije za vodu. A htio je da se eksponira kako on to umije. Skočio je uvis da napravi okret i da se dočeka na noge na površini vode. Ali ispustio je ručku i prilikom obrta ta ručka mu je odsjekla uho. Brzo je uhvatio uho, a zatim se onesvijestio. Unijeli su ga u čamac i brzo odvezli do bolnice. Vratili su mu uho na mjesto, a doktor je rekao : "Da je rez bio samo par centimetara u lijevo, umro bi istog trenutka."

Pozvao me je : "Tata, slušaj šta mi se desilo. Nećeš mi vjerovati. Bog mi je spasio život. Promijeniću se!"

Poslije nedjelju dana mi je rekao : "To nije bio Bog. Objasniću ti naučno šta se desilo."

Dalje, jednom je dolazio kući na božićni raspust. Ubrzavao je. Pri ograničenju brzine od 110 km/h, on je vozio 170 km/h. On je praktično letio! Bila je jaka kiša, a on je zaspao za volanom! Jer, išao je na dnevne žurke, a noću je vozio. Tokom dvanaest sati puta, oko 04:00 ujutru, zaspao je za volanom. On se budi i vidi betonski stub mosta. Vozio je direktno ka njemu pri toj brzini. Trebalo je da pogine u djeliću sekunde. A on je okrenuo volan, kola su počela da rotiraju, a vozač jednog šlepera sa osamnaest točkova ... dosta iza njega ... hvala Bogu da nije bilo drugih vozila na putu ... dakle, taj vozač je vidio da su kola samo nestala. Kao da su otišla u nebo.

Taj vozač je pozvao policiju i rekao : "Vidio sam kola kako ubrzavaju, ali su nestala."

Kola su sa puta pala u dolinu koja je bila nekih osam metara ispod puta i on je udario u veliku močvaru punu žbunja. Kola su tonula u blato. Policija je došla i pretraživala put tri kilometra naprijed i nazad, ali nisu mogli da ga nađu jer su kola bila ispod. On je pokušao da pokrene kola ... ali ništa ... A mi smo mu kupili lijepa kola, Hondu Akord. I tako ... ništa ... Pokušao je da otvori prozor. Ali, prozori su radili na automatiku pa ako kola nisu uključena, dugmići nisu radili. Na kraju je shvatio da će umrijeti tamo.

Zato se molio : "Gospode, ako mi pomogneš, biću dobar. Služiću ti i vratiću se u crkvu."

Nakon te molitve je ubacio ključ i ... pogodite ... prozori su se spustili. Izvukao se kroz prozor napolje, pa uz to strmo brdo, do puta. Dok je mahao, policija ga je tražila po putu. Dovezli su kran i izvukli kola.

Pozvao nas je nakon šest sati, a mi smo se molili jer je trebalo da dođe u 06:00, a već je bilo podne. Znali smo da se nešto desilo. Rekao je : "Nećete mi vjerovati šta se desilo ..." Ispričao nam je šta se desilo, a mi smo mu rekli : "Sine, molili smo se za tebe kao ljudi."

Rekao je : "Da, Bog me je spasio. Promijeniću se i ići u crkvu."

Mislite li da se promijenio? Ma kakvi. Nikada nije. Zapravo jeste, ali ne tada.

Zatim me je pozvao nakon božićnog raspusta i rekao : "To nije bio Bog. Evo šta se desilo. Ako izvučeš ključ i vratiš ga i samo ga jednom cimneš i onda pritisneš ..."

Rekao sam : "Sine, to je bio Bog! Ti si glup!" Ali nije htio da me sluša.

Zatim je došao kući na prolječni raspust, za Uskrs. Zaspao je za volanom i udario petoro kola. Sve zajedno je uništio šestoro kola. Bog ga je ponovo spasio, ali on nije htio da sluša. Mi smo se molili, a on nas je pozvao i rekao : "Ovo mi se dešava zbog vas! Prestanite da se molite za mene." Da. Tako je rekao! "Zbog vas! Vi se molite i Bog me ne ostavlja na miru! Ostavite me na miru! Vi i vaš Bog! Želim da živim svoj život!" Rekao sam : "Sine, možeš da pričaš šta hoćeš, da radiš šta hoćeš, ali neću prestati da se molim za tebe. Ti tu ništa ne možeš."

Mi smo se molili, žena je i postila. Ja nisam. Samo sam se molio. Jednog dana je, uobičajeno subotom, umjesto da ide u crkvu sa svojim prijateljima uzeo četvorotočkaše ... Znae kako izgledaju? I otišli su u Koledždejl, u planine. Pokušali su da voze uzbrdo vrlo strmim putem. Nisu uspjeli. Bilo je previše strmo. Ali, on je, kao i obično, želio da se pokaže pa je rekao : "Ja to mogu. Popeću se uz planinu sve do vrha." Ušao je u četvorotočkaš i krenuo velikom brzinom, a vozilo je prevagnulo u nazad. Glava mu se našla između tog vozila i stijene i tu mu je stijena odsjekla desni dio glave. Djelići kacige su bili svuda po stijeni, kao i djelići lobanje, a mozak je ostao nezaštićen. Mogli ste da ga vidite. Djelići lobanje su prolazili kroz oko. To je bilo užasno.

Odvezli su ga u bolnicu. Doktor je rekao da mu je ostalo još oko četiri sata života. Manje više ...

Želim da vas pitam ... da vas je doktor pozvao i rekao da vaš sin ima još četiri sata života, kako biste se molili? "Oče nebeski, hvala ti što si bilo sa nama noćas. Budi sa nama danas. Vodi nas i zaštiti nas i pomozí ..." Da li se tako molite? Mi ne shvatamo da se oko nas vodi pravi rat. Kada bi nam Bog otvorio oči i kada bismo svake sekunde pratili šta se dešava, zaista bismo se molili. A ovako, naše molitve su obično poezija. To nije molitva. Kada istinski želite da se stvari promjene, vi se istinski i molite. Razumijete? Pozvao sam predsjednika moje konferencije i on je rekao : "Idi, idi." Žena i ja smo krenuli kolima. Put koji prelazimo za dvanaest sati smo sada prešli za devet sati i petnaest minuta. Da su me uhvatili, oduzeli bi mi "letačku" dozvolu, jer sam letio po putu. Vozio sam zaista brzo.

A tih devet sati i petnaest minuta smo se Dana i ja molili Bogu. Evo kako smo se molili. Najprije smo molili Boga da mu spasi život. Borili smo se za to u molitvi, ali nismo dobili nikakav odgovor. Čujete li me?! Nakon nekoliko sati te molitve pomislio sam da to nije moja odluka ; bez obzira koliko se borim i da treba da posređujem u molitvi. To je drugačija molitva. To nije : "Bože, pomozí mu u vezi posla." Ili : "Bože, iscijeli ga." Već : "Bože, spasi ga." Jer, mi vidimo kao konji - suženo. Ne vidimo širu sliku. Brine nas nešto malo, umjesto da nas brine ono što je zaista bitno. Svakoga dana. Tako mi radimo. Zato nam je ta molitva baš teško pala. Stavite se u našu poziciju. To je način na koji se mi molimo : "Gospode, zaista nam je teško. Uradi šta god hoćeš, a mi svakako želimo da on živi. Ali Gospode, molimo te, ne želimo da odustanemo od njega. Spasi ga." Zatim sam se molio : "Gospode, skloni moje ime ako treba i stavi njegovo. Ako izgubim spasenje, to je u redu samo ako je on spašen. Ako i ja budem živ, divno."

Kada smo se molili : "Gospode, spasi njega!", u toj sekundi je Bog odgovorio. Bog nam je dao mir da ne možete da vjerujete. Kao da se ništa nije desilo.

Rekao sam Dani : "Dano, imam mir. Osjećam da je Bog ovdje i znam da je odgovorio na našu molitvu i znam da će Gejb biti spasen."

Rekla je : "Da li si siguran?"

"Jesam."

"Šta se desilo sa njegovim životom?"

Rekao sam : "Ne znam, ali vjerujem da Bog ima kontrolu i da je Gejb u Božjim rukama, a mi samo treba da izaberemo da ćemo vjerovati Bogu."

Rekla je : "U redu."

Slušajte me ... Mi smo se molili devet sati i petnaest minuta, ali smo promijenili našu molitvu : od traženja do slavljenja Boga. Da li ste čuli šta sam rekao? Prešli smo na : "Gospode, ne znamo šta se desilo, ali znamo da si čuo našu molitvu. A znamo i da ti djeluješ i da si odgovorio pa bismo da ti se zahvalimo. Hvala ti i slava što si tako dobar Bog." I nismo sebi dopustili da razmišljamo o tom problemu već o slavljenju Boga. Počeli smo da pjevamo i da u molitvi slavimo Boga. I tako do kraja puta.

Kada smo stigli tamo, prišao nam je doktor, a on je najbolji doktor u toj bolnici u Čatanugi, i rekao nam je : "Gospodine Goja, ne možemo da objasnimo nešto! On nema dio lobanje, ali mozak je netaknut. Kako je moguće da je lobanja slomljena a da nema dubljih povreda? Uradili smo nekoliko pregleda : MRI, CAT skeniranje ... ali, mozak nije oštećen! On će živjeti! On možda neće izgledati dobro."

Rekao sam : "On nikada nije izgledao dobro. On izgleda skoro kao ja."

Doktor se nasmiješio i pitao : "Kako možeš da se smiješiš?"

Rekao sam : "Doktore, za ovo sam se molio i znao sam da je Bog odgovorio na moje molitve još dok sam se vozio, tako da je to što mi vi govorite ono što je Bog uradio."

Pogledao me je, a ja sam rekao : "Ovo je čudo!"

Uradili su CAT skeniranje jer je doktor rekao da će Gejb da izgubi jedno oko. I rekao je : "Ovo je ludo! Dio kosti je prošao kroz njegovo oko, ali optički nerv je netaknut! On ima vidljivost 20/20! Nikada nisam vidio tako nešto u svom životu! Ali izgledaće ružno ..."

Rekao sam : "Čuo sam vas. Samo nastavite."

Zatim su mu uradili pet plastičnih operacija. U suštini su mu rekonstruisali desnu stranu da se podudara sa lijevom. Napravili su mu to od titanijuma. Uradili su to tako i vidjeli ste ga i bolje izgleda sada nego li prije. Prilično je lijep sada. A nema ni ožiljka, osim ako ga dotaknete i osjetite. Ožiljak se ne vidi. Ne vidi se ni izbliza. On je savršen.

Nakon tih operacija, on je bio sav u zavojima i jedino mu se vidjelo lijevo oko. Rekao sam mu : "Sine, kako si?"

Rekao je : "Da li sam ja to mrtav?"

"Ne, sine. Da si mrtav, ne bi mogao da govoriš."

"Znam, znam." Pitao je : "Da li mi je mozak oštećen?"

Rekao sam : "To nije moguće jer ti nemaš mozak." "Šta sa tobom nije u redu pa da odeš na tu planinu?"

A on je rekao : "H h h ... ne zasmijavaj me¹. To me boli. H h h ..."

Zatim sam rekao : "Sine, Bog ti je spasio život. On pokušava da privuče tvoju pažnju. Šta je sa tobom? Pa nemaš život bez Boga!"

"Znam. Želim da promjenim sve nesreće, ali nemam moć."

Slušajte šta je rekao. "Uradiću sve što je Gospod rekao." Mi nemamo takvu moć. Bolje je priznati : "Gospode, ovo sam ja. Pomozi mi." "Gospode, vjerujem. Pomozi mom neverju." Razumijete? Bolje je biti iskren kada izlazite pred Boga. I on je rekao : "Nemam moć da se promijenim."

Rekao sam : "Sada pričamo! Tako treba, sine. Ti priznaješ ko si. To je priznanje. Tako se treba moliti : 'Gospode, ja želim, ali ne mogu. Želim da mi pomogneš'." Slušaj, ne samo da Mu dajem dozvolu već Ga preklinjem : "Pomozi mi. Ne ostavljaj me. Radi protiv mene, ubij me, uradi šta hoćeš ... Radije ću umrijeti. Ali, samo me spasi!"

I rekao sam mu : "Kad radiš tako, u velikom si problemu, jer On odgovara." "Neće biti lako, ali On te neće iznevjeriti. On je spasio opsjednutog demonima i čak ga poslao da radi za Njega. Onda ima nade i za tebe!"

Rekao je : "Znam da si u pravu."

"U redu. Hajde da se pomolimo."

Tada sam se molio za njega, a onda se i on molio. Rekao je nešto malo Riječi : "Gospode, ne mogu da se promijenim. Molim te, pomози mi. Amin!"

To je bilo sve. To je bila njegova molitva. Reći ću vam da on od tog dana ide u crkvu. Ne bi ju propustio ni da je bolestan.

Ja mu kažem : "Ostani kod kuće, odmori se."

"Ne. Neću da propustim. Ja to volim. Ne idem tamo kao da moram. Ne mogu to da propustim. Ja to volim."

On se angažovao u crkvi svakog dana u sedmici. Zove me i pita : "Imam malo vremena. Šta mogu da radim?"

Ja mu kažem : "Radi na televiziji, radi na ovome, onome za crkvu." I on to radi. Odgovoran je. Vjerujem njemu više nego sebi. Ako mu dam posao, znam da će uraditi - brzo, dobro i pametno. On ne odvaja samo desetak. Zove me i kaže : "Preteklo mi je nešto novca. Gdje fali crkvi? Želim da priložim."

Pozvao me je i rekao : "Žena i ja se molimo ujutru i ovo je Bog učinio za nas."

¹ Smijeh radi sjećanja na Gojino penjanje na Karpate.

Predивно! To je predивно. Ali, trebalo je doći dotle. Eto, to je bila priča o Gejbrijelu, našem sinu.

Počnimo današnju temu. Jer, priče mogu da potraju. Dakle, posrednička molitva ili molitva za našu djecu.

Dakle, narode ... Ova priča se desila u XI vijeku prije Hrista. Ne morate znati sve detalje. Ali, Elkana putuje sa svoje dvije žene u Silom jer Solomunov hram još nije bio izgrađen, pa su otišli do "Šatora od sastanka" da slave Boga. Nakon nekoliko dana života u šatorima, oni se vraćaju kući. Sjećate se te priče?

I vi mi sad kažete : "Ali pastore, tu postoji jedan problem. On ide sa svoje dvije žene. To je poligamija." Da, to je velika komplikacija i problem, jer je Bog Adamu stvorio ... koliko žena? Jednu. Noje je imao jednu ženu. Bog im je dao po jednu ženu. Bog je rekao : "Bićeš jedno sa njom." Ne : "... sa njima". Bog je tražio da on voli "nju", a ne "njih". Ali, u toj kulturi je postojalo opšte vjerovanje da ako imate djecu, vi ste blagosloveni ; ako ih nemate - prokleti ste. Tako, ako je žena neplodna, počeli su da pozajmljuju iz drugih naroda, paganskih, drugu, treću, četvrtu ženu, da bi dobili što više djece, da bi bili što više blagosloveni. I to su tražili u okolnim narodima što je tokom vremen uticalo na njih. Tokom vremena. Ne odmah, ne preko noći, ne za dvadeset godina, već tokom dvije stotine, tri stotine godina. I oni su polako, sve više postajali kao ljudi oko njih ; do te mjere da više nije bilo razlike između ostatka grada i Božje crkve. Razumijete? Nije bilo razlike. Bili su isti, osim što su poštovali Subotu. Između katolika i adventista su bile samo dvije razlike : promijenili su dan i žene. To je sve. Od Marije do Elen, od nedjelje do Subote.

Tako ... Trebalo vam je malo ... Ma hajde ...

Dakle, narode ... on je krenuo u Silom sa svoje dvije žene, jer nije naučio lekciju od svog praoca Avraama. Uzeo je dvije žene, a umjesto blagoslova je dobio prokletstvo.

Tamo se još uvek bore i danas, jer on nije verovao Bogu i nije čekao Božji odgovor. Tako i mi radimo. Nemamo povjerenje u Boga. I tako, on nije naučio lekciju. Našao je i drugu ženu, Feninu ... Sjećate se te priče? Otkad je on to uradio, Anin život je propao i postao očajan, bolan. Biblija kaže da se "ona tužna u srcu pomoli Gospodu, plačući mnogo ... dugo se moljaše ..." U suštini, nije imala ništa od života. Oni idu da jedu pizzu zajedno, a ona plače ; da rade bilo šta drugo zajedno, a ona je radila plaćići. Oni idu u šetnju, voze bicikle, a ona plače. Oni idu u crkvu, a ona plače. Da li je to život? Da li ste ikada prolazili kroz to? Kad idete, gdje god da idete vi ste u bolu i niko ne može da uradi ništa u vezi toga. A vi ste se molili i molili, ali ništa se ne dešava i ne možete pomoći. Ništa ne možete da uradite. Nemate rješenje.

Ali, ona je uradila nešto. Uzgred, tamo piše da je ona bila "tužna u srcu". Ako pogledate Jevrejski, upotrebljena je riječ "mar", koja znači "gorčina", "mučenje", "bol".

Međutim, ona se dugo molila. Riječ je "raba" znači da je imala brojne molitve, pretjerano. Nije se ona molila kao mi. Ona je riješila da će se moliti.

Uzgred, ako pogledate sljedeći stih na Jevrejskom, ona se nije molila za svoj bol : "O Gospode, učini pravdu i pomози mi protiv Fenine." Ona se zapravo molila : "Gospode, ovo želim : ne zanima me šta ona radi ; daj mi dijete." Razumijete? Ali nije dobila odgovor na svoju molitvu. Na kraju, kako čitate, ona kaže : "Ako mi daš dijete, posvetiću ga tebi." Riječ upotrebljena za "mi daš", kada ona kaže : "daću ga tebi", na Jevrejskom znači : "Znam da ako mi daš dijete, ono zapravo neće biti moje ; od tebe je i tvoje je. Ja ću to priznati tako što ću ga dati nazad tebi. On može da ti služi, a ja ću ti ga dati."

Tada kada ste voljni da tako radite, Bog može da odgovori. Kada ono što vam Bog daje vi žrtvujete i dajete mu to nazad, tek tada ste spremni da primite a da ne napravite idola tj. da to koristite kako treba. Razumijete? To je razvojni proces naših molitvi. Tako, s obzirom na to da se ona molila, možemo reći da je ona bila žena molitve. Tako je. Njena reakcija na bilo šta što se desilo je bila molitva. Njeno prvo sklonište u bilo kojoj situaciji je bila molitva.

Tako, ona ide sa njima u Hram. Oni jedu, a ona se moli. Oni se raduju, a ona se moli. Dok se molila, Ilije, prvosveštenik je posmatrao njena usta. Šta se desilo? "Ana govoraše u srcu svojem, usta joj se samo micahu, a glas joj se ne čušaše." Da li vam se ikada desilo da ste u tolikom bolu da, kada se molite ne znate šta više da kažete pa se molite glasno, pa tiho, pa šapućete, pe se ne molite, pa plaćete i jednostavno ne znate šta više da radite. Da li ste to doživjeli? Ona je u takvom stanju. I dok su joj se usta pomijerala, Ilije je rekao : "Hej, pijana si. Idi kući i otrijezni se. Razbudi se." Njen bol je pogrešno protumačen. Ovo je prilično bolno i da sam bio na njenom mjestu ne znam šta bih mu uradio. Ali ona je nastavila da se moli.

Kada je on rekao : "Idi kući ...", "Nisam pijana, gospodaru ..." je odgovorila.

"Idi sa mirom", a na Jevrejskom : "A Bog Izrailjev da ti ispuní molbu ..."

Ona je rekla : "Slušaj, molim se već puno godina i jedem samo tofu, idem kod doktora, molim se čim se probudim, jedem zeleniše, uzimam lijekove i mnogo se trudim da zatrudnim. Uzimala sam i pilule za začecje, ali ne djeluju!"

Da li je tako rekla? Slušaj, narode, ovo je čudno. Ona se dugo molila. Izuzetno se trudila da ostane u drugom stanju. Sjetite se Sare. Imala je 92 godine. Da li ste videli nekog toliko starog? I rečeno joj je : "Sljedeće godine ćeš zatrudnjeti." U Bibliji piše : "Vjerom i sama Sara, nerotkinja primi silu da zatrudni." Da li možete da vjerujete? Prvosveštenik joj prilazi i kaže joj : "Idi kući i neka ti Bog odgovori na molitvu." Ona ustaje, odlazi, jede i lice joj više nije bilo tužno. Kako to objašnjavate? Ona nije bila samo žena molitve već i žena vjere. Zašto? Zašto je ona mogla da ima takvu vjeru a mi nemamo? Zato što je provodila vrijeme u molitvi, i to ne samo kada je u potrebi. Molitva je bila njen život. Njen život je bio u znaku molitve. Ako ljudi rade neke stvari protiv vas a vi se ne molite, to će uticati na vas. Ali kada se molite, vi poznajete Gospoda, a kada Ga poznajete, vi imate mir. Poznavala je

Boga dovoljno da zna kada joj Bog govori. Kada ne poznajete Boga, vi ste zbunjeni. Kada se molite, vi znate kada vam On govori i niste zbunjeni. Kada je prvosveštenik progovorio, ona je znala da je to od Boga. Rekla je : "Dobila sam odgovor." Ma nije imala odgovor. Zapravo, ako nastavite da čitate Bibliju, prošlo je dosta vremena. Ona nije zatrudnjela sljedećeg dana, ni sljedećeg mjeseca, ni sljedeće godine. Prošlo je dosta vremena dok nije zatrudnjela. Ali, nije se više nikada molila za to. Dobro ste čuli.

Dakle, ona je bila žena vjere. "Idi sa mirom, a Bog Izrailjev da ti ispuni molbu ..."
Ona je otišla svojim putem, jela je, više nije bila tužna, počela je da skače od sreće, da vrišti, da pleše, da se raduje, da pjeva ...

Sjećam se svoga dede. Umro je u sto trećoj godini. Cijelog mog života, sve do njegove smrti, sve što se sjećam u vezi njega je da je pjevao.

"Deda, zašto pjevaš?" Ovako je zvučao ...

"Deda, zašto pjevaš?"

"Slavim Boga jer je dobar."

Rekao sam : "U redu. Znam da je dobar, ali ti pevaš."

Rekao je : "Bog zaslužuje da Ga slavim."

Sutradan, on isto pjeva. "Deda, zašto pjevaš?"

"Prošao sam kroz iskušenja i zato slavim Boga zbog toga."

"Zbog iskušenja? Halo!" On je rekao : "Pomaže kada se slavi Gospod."

Uvijek je pjevao. Kakva vjera! Slušaj narode, ona je poznavala Gospoda dovoljno da ga slavi u vjeri zbog onoga što će se desiti, prije nego što se to desi. Poznavati Boga dovoljno da ga slavimo u vjeri, prije nego što dobijemo odgovor od Njega.

Idemo dalje. Odgovor na molitvu nije događaj, već je obično proces, stoga on zahtjeva vjeru.

"Bez vjere nije moguće ugoditi Bogu." Bez vere mi ne dopuštamo Bogu da radi. Mi radimo. Ako zaista želite da vidite Boga na djelu, spojite ovo dvoje : molitvu i vjeru. I to zapravo i ide tim redom : molitva, vjera, mir. Molitva, vjera, mir. Ako se ne molite, nemate vjeru. Ako nemate vjeru, nemate radost. Razumijete? Zapamtite to.

Šta se desilo? "I sutradan uraniše i pokloniše se Gospodu i vratiše se i dođoše kući svojoj ..." Sastali su se. Gospod se sjetio nje. I u procesu vremena, želim da podvučem to, "kada bi vrijeme", na Jevrejskom "dosta vremena nakon toga", čist prijevod riječ-po-riječ, dosta vremena nakon toga ona je zatrudnjela i rodila sina. Sina je nazvala Samuilo, jer ga je tražila od Gospoda. Idemo dalje. Na osnovu čega je imala toliko mnogo vjere? Ništa se još nije desilo. Nikakve ljudske mogućnosti, na njoj se nisu pokazala nikakva obilježja, nije imala veći stomak, ništa. Jednostavno je izabrala da vjeruje. "Kad bi vrijeme ..." U procesu vremena.

Šta se desilo dalje? Narode, ona je nastavila da se moli, ali se nije molila kao obično. Želim da primijetite kako je nastavila da se moli. Skočiću upravo ovdje. Elkana je svake godine išao u Dom Gospodnji, ali Ana nije krenula. Rekla je da neće dok doji dijete. "Onda ću ga odvesti da izide pred Gospoda i ostane ondje do vijeka." U suštini, prije nego što on² stigne tamo, kako se ona molila. Rekla je : "Slušaj, idi ti. Moram da budem sa svojim djetetom. Moram da ga dojim, a onda ću ići u Hram." Ja to ovako vidim i vjerujem. Ona se molila za njega prije njegovog rođenja. Molila se za njega kada je zatrudnjela, dok je bila trudna. Molila se za njega nakon njegovog rođenja. Molila se za njega dok je bio beba. Molila se za njega dok je odrastao. Molila se za njega kada je otišao. Nikada nije prestala da se moli za njega. Koliko dugo se vi molite za svoju djecu? Ne prestajete.

To je posrednička molitva. Molila se za njega svo vrijeme. Znala je da nema mnogo vremena. Koristite mudro vrijeme koje vam je Bog dao, jer nemate previše vremena. Ako niste, nikada nije kasno. Ali ako ste blagosloveni da još uvijek imate djecu uz sebe, upotrebite to vrijeme kako treba. Ona je znala da nema mnogo vremena, pa je nastavila da se moli za njega.

Mogu da zamislim da je već imao šest godina ... a tada majke nisu dojile djecu kao danas, nekoliko mjeseci. Vjerovatno je već imao šest godina, trčao okolo, a ona bi ga pozvala : "Samuilo, vrati se. Vrijeme je za mlijeko." "Mama, već sam veliki. Pusti me na miru." Ali, ona je željela da produži to vrijeme i da ga ima uz sebe što je duže moguće. Ona ga je vjerovatno i pripremala.

Ali, pređimo na temu. Šta se desilo? Oni su stigli do faze kada ga ona doji. Zatim ga ona "odvede sa sobom uzevši tri teleta ... i uvede ga u Dom Gospodnji. A dijete bijaše još malo ... I ona reče : "Čuj gospodaru, kako je živa duša tvoja ... ja sam ona žena koja je stajala ovdje ... Molih se za ovo dijete i ispuni mi Gospod molbu moju ..." Šta je bilo dalje? "... ispuni mi Gospod molbu moju ... Zato i ja dajem njega Gospodu, dokle je god živ ..." Šta je dalje bilo? Razmislite o tome. Slušajte pažljivo. Biblija kaže u jedanaestom stihu da su oni otišli kući. Šta je bilo sa djetetom? On je ostao. Koliko je imao godina? Šest i po do sedam godina. Nepunih sedam godina. Dakle, narode, to je bilo njeno jedino dijete. Kako biste se osjećali da ste na njenom mjestu? Budite iskreni.

Kada smo Dana i ja dovezli Ovija, "maminog dječaka" u Koledždejl u školu, Gejb je već bio otišao, a mi smo sada odvezli naše drugo dijete u Koledždejl. Vozili smo dvanaest sati od Viskonsina, do Koledždejla. A kada smo se vraćali, nakon što smo ga tamo smjestili i bili sa njim dva, tri dana, kada smo ga zagrlili i otišli, moja žena je plakala cijelim putem do kuće.

Rekao sam joj : "Dana, on nije umro!"

² Samuilo.

Rekla je : "Dušo, izgubila sam svoju djecu."

Rekao sam : "Nisi. Oni su u Koledždejlu. Imaš Fejsbuk, imaš telefon ... Možeš da sjedneš u kola, da ideš jednom mjesečno ako želiš. Niko te ne sprječava. Možeš da pričaš sa njima svakoga dana." To je bilo kao da je izgubila obojicu. Plakala je.

Rekao sam : "Dana, imaš mene."

"O, nije to isto."

"Ma, hajde." U suštini, kako se osjećate kada svoje dijete ostavite negdje daleko? Štaviše, razmislite o tome ... Sjećate se dva sina prvosveštenika Ilija? Ofnija i Finesa? Šta Biblija piše o njima? Daću vam tačan biblijski stih. Oni su bili pokvareni, zli. Čak nije bilo bezbjedno da ona tamo ostavi svoje dijete. "Gospode, brinula sam o njemu, molila se za njega, vaspitala ga, učila ga o Bibliji i Zakonu, a sada treba da ga ostavim tamo. Ko će da ga uči? Ofnije i Fines? On je u opasnosti."

Da ste vi na njenom mjestu, za šta biste se molili? "Gospode, molim te, daj mi snagu. Moje srce se slama ... Daj mi snagu da mogu da živim sa svom svojom djecom. I molim te da brineš o malom Samuilu. On je tek beba. O, molim te, zaštiti ga ..." Za šta biste se molili? Ona kaže : "Srce mi se raduje u Gospodu". Primijetite šta se dešava. "Gospod mi dade pobjedu. Nad neprijateljima glasno likujem, jer se radujem što si me spasao." Sadašnje trajno vrijeme. "Sada se radujem u spasenju." Da li imate tu vrstu radosti kada prolazite kroz ovakva iskušenja? Zašto bi se ona radovala u Gospodu? Zato što je žena molitve i žena vjere i zato što bira da ima povjerenje u Boga. "Ko mi je dao dijete? Bog. Onda Bog voli ovo dijete više od mene." Bolje je za mene da se fokusiram na Boga nego na dijete ili na probleme. Tako, ona kaže : "Gospode, dajem ga tebi. Bezbjedniji je u tvojim rukama nego u mojim i ja biram da vjerujem tebi."

Narode, u ovome mi promašujemo. Dakle, ona ga je dala Gospodu, izabrala je u vjeri da ima povjerenje u Gospoda, a zato što je poznavala Gospoda, što se molila i što je imala vjeru, imala je radost. Kada ne poznajemo Gospoda, kada nemamo vjeru, mi nemamo radost. Možete da radite šta god, nećete imati radost jer je takav redoslijed. Mir i radost spasenja dobijamo kada dođemo do tog nivoa i kada ostanemo u tome.

Dakle, njena molitva je bila molitva slavljenja Boga, a ne traženje od Boga. "Srce mi se raduje u Gospodu ... jer se radujem što si me spasao." Molitva, vera i radost idu zajedno. Ne možete to da razdvojite. Ljudi koji se zaista mole imaju vjeru i radost. Vidite to na ekranu. Dakle, ona se fokusira na Boga a ne na svoj bol. Fokusira se na Boga a ne na potrebe djeteta i opasnosti. Ona bira da Ga slavi a ne da traži. Zato ona ima radost. Zatim slijedi deset biblijskih stihova. Ako ih pročitate, svih deset, to je duga molitva. U cijeloj toj molitvi ona ništa ne traži od Boga. Sve je to samo slavljenje Boga. Ako ste radoznali i pročitate ih, svih tih deset stihova čine jednu dugu molitvu. To je jedna od najdužih molitvi u Bibliji. U cijeloj toj molitvi ona ne traži ništa od Boga. Cijela ta molitva je samo slavljenje Boga. Kakva molitva ... Kakva molitva ...

I tako, narode ... ona odlazi kući i nastavlja da se moli. Uzgred, to je u 1. Samuilovoj 2:1-11. Sve je samo slavljenje Boga. Slušajte pažljivo. Kada ga je ostavila tamo, prestala je da se moli za njega. Tačno ili netačno? Želim da sada budete pažljivi. Nakon što ga je ostavila tamo, da li je nastavila da se moli za njega? Da, nastavila je da se moli za njega. Kako mu daje do znanja da se moli za njega?

Slušajte pažljivo. Kako mu daje do znanja da se moli za njega? Ostavlja ga tamo i piše : "A Samuilo služaše pred Gospodom još dijete u oplećku lanenom." Šta je oplećak? To je sveštencička odora. A njegova majka mu je pravila "mali plašt". Engleski prijevod je loš, jer kaže "mala haljina". Prijevod sa Jevrejskog za "mali plašt" kaže : "Ejfod" što na Jevrejskom znači sveštencička odora, ali za mali plašt koji mu je mama pravila se koristi riječ "mejl", što znači ... slušajte pažljivo ... "mali plašt koji prekriva veliku haljinu". Zamislite kako može mala haljina da prekriva veliku haljinu jednom godišnje. To znači da je bilo vrlo smrdljivo i prljavo, ako imate samo jednu za godinu dana. Ali ovdje se ne govori o haljini. Ovaj prijevod sa Jevrejskog znači, slušajte pažljivo : "mali plašt koji pokriva ramena, sačinjen od molitvenih šalova". Šta sam rekao? Od čega je bio sačinjen taj plašt? Oni su imali molitvene šalove koji su na svojim krajevima imali rese. Zna li o čemu pričam? Jevreji su se tradicionalno pokrivali takvim šalovima dok su se molili. Na krajevima šalova su imali rese. Ona je, dakle, te šalove spojila i napravila plašt od molitvenih šalova. Koja je, u suštini, bila poruka? "Sine, pokriven si molitvom od vrha do zemlje, danju i noću. Kada se probudiš tokom dana, kada ideš da spavaš noću, ja se molim za tebe. Molila sam se prije tvog rođenja, molila sam se kada sam bila trudna, molila sam se do tvoje sedme godine, molim se za tebe sad, moliću se do svoje smrti." Ni jedna sekunda nije bez molitve. To je bila poruka. To vi radite u posredničkoj molitvi.

Evo šta piše u "Patrijarsima i prorocima" : "Svakoga dana ona se molila Bogu za njega. Svake godine mu je sopstvenom rukom pravila plašt ..." Slušajte pažljivo : "Svaka nit maloga plašta bila je utkana uz molitvu ..." Možete li da zamislite? Svaka nit, svaki centimetar, svaki štep, svaki minut ... molitva, molitva. Zar se ne molimo tako? Kada se tako molite za nekoga, nema šanse da će ga Bog ostaviti na miru.

Vratimo se na prethodni slajd. Za šta se ona molila? "Gospode, budi sa mojim sinom. On je sa Ilijem, Ofnijem i Finesom. U opasnosti je. Molim te, budi sa njim. Čuvaj ga i zaštititi. Učini da završi školu. Pomozi mu da maturira, ima sve petice i upiše medicinski fakultet ..." Molila se da on bude čist, plemenit i vjeran, da bude veliki. Ne po mjerilima svijeta, već veliki u Božjim očima, prema Božjim merilima, da poštuje Boga, služi mu i bude na blagoslov drugima. Za šta se ona u suštini molila? "Gospode, pomozi mu da te pozna." To je posrednička molitva, a ne : "Daj mu dobar posao." "Pomozi mu da pozna tebe jer mu dobar posao neće pomoći."

"A ovo je život vječni da poznaju tebe, jedinoga istinoga Boga." "Pomozi mu da ti služi, da bude sredstvo u tvojim rukama, da bude na blagoslov drugima. Zato ti ga dajem."

To je posrednička molitva! Tako posređujete za nekoga u molitvi.

I tako, oni su se vratili u Hram. Ilije je blagoslovio Elkanu. Ana je zatrudnjela ponovo. Dobila je još tri sina i dvije kćerke ; sve zajedno šestoro djece. Da li je ona prestala da se moli za Samuila? Ne. Sada se molila za sve njih. Možda više za njega jer nije bio kod kuće.

Dakle, narode ... želim da vam ispričam jednu priču i da dam zaključak. Da li ste ikada čuli za Džima Simbalu, pastora crkve Bruklin Tabernakl u Njujorku? Da li ste čuli za njega? Njegova priča je moćna. Džim Simbala vodi crkvu koja ima bogat molitveni život. Želim da razmislite o tome. Ako, umjesto da čekate da neko drugi ... umjesto "Sačekajmo da crkvene vođe" ... vi počnete da se molite. Narode, kada sam bio u Bukureštu na građevinskom fakultetu, bio sam u jednoj crkvi u kojoj je pastor imao osamdeset i šest godina. To je bilo u periodu komunizma. Nije bilo dopušteno da imamo pastore. Nije bilo dopušteno da imamo teološki fakultet, a pastori ostare i penzionišu se. Ovaj je umirao i propovjedao. Ovako je to izgledalo " ... Narode ... moramo da volimo ... Boga ..." Niko ga nije slušao! Teško je i hodao. 1960-tih su mladi horski pjevači radili gluposti na balkonu crkve. Neki su prelistavali porno magazine u crkvi. Govorim vam istinu. Neki su pričali nepristojne viceve. Neki su čitali Bibliju. Neki su razgovarali. Neki su spavali. Niko nije slušao. Šta je trebalo da radim? Da kritikujem pastora? Već je praktično bio mrtav. Zašto da ga kritikujem? Bolje da se molim za njega. Šta je trebalo da uradim?

Pričao sam sa Picijem, mojim najboljim prijateljem : "Hej, moramo nešto da preduzmemo." Rekao je : "Ne možemo ništa."

Rekao sam : "U pravu si, ali Bog može sve. Pomolimo se."

Rekao je : "Pa, svi se mi molimo."

"Nije tako. Ako se moliš kao moj tata, situacija će se promijeniti. Ali moraš zaista da se moliš, a ne samo površno."

Pici je rekao : "Ti vodi." I tako smo se sastajali jednom sedmično i molili smo se. Zaista. Bila je tu i jedna djevojka, Mihaela. Ona sada živi u državi Vašington.

Rekla nam je : "Ljudi, odično je to što radite. Mogu li da vam se pridružim?"

I pridružila nam se. Zatim još neko ... Bilo nas je 11, pa 50, pa 60. Svi mladi su nam se pridružili u molitvi. Crkva se probudila. Crkva je eksplodirala. Počeli smo sa evangelizmom, posjetama siromašnim i bolesnim. Crkva je počela da raste. Došli su ljudi iz Sekuritatee³. Htjeli su da sruše crkvu. Predsednik Čaušesku je došao i rekao ... Nije ništa rekao već je samo to uradio⁴. Došli su buldožeri, a svi mladi iz crkve su stali ispred crkve, kao ljudski štit. Tako oni nisu mogli da sruše našu crkvu punih nedjelju dana. Moja žena Dana je bila trudna, nosila je Gejbrijela. Ali, nismo se pomjerali sa mjesta. Na kraju su nas sklonili i srušili crkvu. Nastavili smo da se molimo, a Bog nam je pomogao pa smo izgradili drugu crkvu u ulici koja se zove "Pobjednička". A broj je bio 777. Zaista je bilo tako. Izgradili smo drugu crkvu, u Pobjedničkoj ulici br. 777. Ona je bila veća od one prve. Ali, onda je počela

³ rumunska tajna policija iz doba Čaušeskua.

⁴ pokazao rukom da se sruši.

revolucija, Čaušesku je ubijen, pa su oni poslije ponovo izgradili staru crkvu, pa je i ona bila puna. I umjesto hiljadu i šest stotina vjernika, imali smo dvije i po hiljade ovdje i dvije hiljade i šest stotina ovdje. A onda su izgradili treću. U suštini, od jedne crkve su nastale tri crkve ; iste ili veće od prve. A mi smo se samo molili Bogu. Ne radi se o tome šta radite, već koga poznajete. Uvijek je tako, bez obzira da li se radi o crkvi ili politici. Da. Zar to nije istina?

Slušaj narode, da se vratim priči. Džim Simbala, pastor crkve Bruklin Tabernakl u Njujorku je rekao vjernicima : "Ljudi, naporno smo se trudili da isprobamo sve programe ovog svijeta. Ništa ne funkcioniše. Hajde da se molimo."

Oni su rekli : "Pastore, molili smo se!"

On je rekao : "Ne. Nismo se molili tako da budemo ispunjeni Svetim Duhom."

Kao u jučerašnjoj propovjedi ... Da li ste bili tu juče? Koliko vas?

On je rekao : "Nismo se molili tako da budemo ispunjeni Svetim Duhom. Hajde da se molimo da budemo ispunjeni Svetim Duhom." I počeli su da se mole i to jednom sedmično, utorkom uveče. I nisu htjeli da puste Boga : "Gospode, nastavljamo da se molimo i molimo te za tvog Duha." Ali nisu primili Duha. Nastavili su da se mole, ali Ga nisu primili. Rekli su : "Pastore, stalno se molimo, ali Duh ne dolazi."

Džim im je rekao : "Kada se molite, što se više molite to vas Bog sve više priprema. Ne možete da primite Duha, jer ako niste spremni pa vam Bog da Svetog Duha, nećete Ga prihvatiti jer nećete znati da je Duh tu i nećete ispravno iskoristiti tu moć. Molimo se zato sve dok ne budemo spremni da primimo Svetog Duha."

Nastavili su da se mole. Šta se desilo u međuvremenu? Pastor Džim i njegova žena Karen imali su kćerku Kris. Kris je napustila crkvu. Rekla je da joj je crkva dosadna, da se ništa ne dešava, da joj ne treba ni crkva ni Bog, pa je napustila roditelje, crkvu, Boga i nikada im se ponovo nije javila. Nisu znali ništa o njoj.

Uzgred, Ana nije imala Fejsbuk da komunicira sa Samuilom. Samo jednom godišnje. Nije imala mobilni. Bilo joj je teško.

Iste godine, kćerka Džima i Karen Simbala ih je obrisala iz prijatelja na Fejsbuku. Ovo je istinita priča. Nije se javljala na telefon. Čak je i broj promijenila. Tako, njeni roditelji nisu znali ništa. Ni da li je živa ili nije. Dvije godine nije kontaktirala roditelje.

Kako biste se osjećali da vaša djeca ne komuniciraju sa vama dvije godine a da ne znate ni da li su živa? Kako biste se osjećali? I oni su se molili i molili za nju.

Jednog utorka uveče, dok su se molili počeli su da se mole za ljude koji su napustili crkvu i za svoju djecu koja nisu u crkvi. Jedna žena je rekla : "Pastore, ovo što radimo nije molitva. Mi kažemo ime npr. 'Gospode, budi sa Džimijem', zatim 'Gospode, budi sa Kris' ... ali to nije molitva! Kada se molite za svoje dijete, ne puštate Boga da ode prije nego što da odgovor." Sjećate se nesreće moga sina? Da li smo se molili : "Bože budi sa Gejbom.

Amin"? Nismo. Devet sati molitve. Pet sati smo se molili za njegovo spasenje, a četiri sata smo se zahvaljivali Bogu zato što je spasen.

Dakle, ta žena je rekla pastoru : "Ovo nije dobar način. Treba da se naprežemo kao Jakov, da preklinjemo Boga, da se borimo, da se zaista borimo u molitvi."

On je rekao : "U pravu ste."

Ona je rekla : "Molimo se za vašu kćerku, a onda ćemo i za drugu našu djecu, pojedinačno, i nećemo pustiti Boga da ode. Večeras se molimo samo za vašu kćerku." I svi oni su počeli da se mole za Kris u 19:00. Molili su se i molili. Bilo je već 21:00, ali su rekli : "Gospode, ne idemo kući prije nego što odgovoriš. Nećemo te pustiti da odeš ovoga puta."

Uzgred, dođite u Subotu popodne da čujete kako se mole u toj crkvi.

Dakle ... "Gospode, nećemo te pustiti da odeš prije nego što odgovoriš u vezi Kris, pastorove kćerke." I molili su se ... Bilo je 21:00, pa 22:00, pa 23:00. Cijela crkva se molila sve do ponoći. Ovo je istinita priča. Čitajte to u njegovoj knjizi "Fresh Wind, Fresh Fire", Jim Cymbala. I tako, oni su se molili do ponoći, naprezali se u molitvi, govoreći : "Gospode, ne idemo kući. Molićemo se do sutra ujutru, pa ćemo ostati ovdje sutra, izgubiti svoje poslove, ali ne idemo kući prije nego što nam odgovoriš."

U ponoć su svi imali osjećaj da je Bog odgovorio na molitvu. Rekli su : "Hej, Gospod je ovdje. Odgovorio je za Kris. Sada možemo kući."

Rekli su Mu : "Gospode, hvala ti. Slavimo te što si ju spasio." Hajdemo kući. Nisu dobili nikakav znak da je Bog odgovorio, ali su se molili sve dok nisu znali da je Bog odgovorio. Otišli su kući.

Džim Simbala odlazi do svoje žene i kaže : "Karen, dušo, našem bolu je kraj."

Pitala ga je : "Boli te ... stomak ... glava?"

Rekao je : "Ne. Bolu zbog Kris, naše ćerke, je došao kraj. Ona je spasena."

Pitala je : "Kako znaš da je spasena?"

"Dušo, volio bih da si večeras bila na molitvenom sastanku. To nije bio molitveni sastanak već kao soba za porođaje. Bili smo kao u bolu, kao u trudovima u molitvi Gospodu. Nismo htjeli da ga pustimo. Molili smo se do ponoći za Kris i nismo htjeli da pustimo Gospoda dok ne odgovori. Kada je odgovorio, znali smo da je odgovorio."

To je bilo u utorak uveče. A nakon trideset sati, u četvrtak u jutro, Džim se brije u svom kupatilu. Dolazi njegova Karen i kaže : "Džime, moraš da siđeš!"

"Zašto?"

"Kris je tu! Moraš da dođeš!"

"Reci joj da sačeka. Brijem se."

"Ne, ona želi da te vidi. Moraš da dođeš!"

"U redu. U redu. Smiri se."

On skida pjenu za brijanje sa lica. Napola je obrijan. Silazi niz stepenice. Kris stoji dole i rida.

On kaže : "Kris, dušo, da li si dobro?"

Skočila mu je u zagrljaj jecajući i rekla : "Tata, griješila sam protiv Boga. Griješila sam protiv

tebe. Griješila sam protiv mame. Oprosti mi, molim te. Tata, ko se molio za mene?"

Rekao je : "Kris, mi se uvek molimo za tebe."

"Ne, ne, ne tako. Već, ko se naprezao i borio za mene u molitvi Gospodu? Ko se molio za mene u utorak uveče, tata?"

Rekao je : "Kris, bili smo u crkvi, molili se za tebe sve do ponoći i nismo htjeli da pustimo Boga dok ne odgovori za tebe."

"Tata, u utorak uveče sam usred noći imala jedan san. U tom snu sam padala sa planine, niz stijenu u smrt ... ali Gospod me je uhvatio i rekao : 'Ne možeš da nastaviš da ideš tim putem. Moraš da napraviš zaokret. Umriješćeš. Droge i sve ostalo će te ubiti.' Gospode, ali ne mogu da se promijenim! A Gospod je rekao : 'Uhvatio sam te, kćeri moja. Ja ću te promijeniti. Ti sebe ne možeš promijeniti, ali ja sam te uhvatio. Da li me voliš?' Rekla sam : 'Da. Molim te, spasi me'." Zatim je rekla : "Tata, probudila sam se plačući i govoreći : 'Molim te spasi me. Molim te spasi me!' Zatim je rekla : "Tata, to je molitva. Konačno se moliš za mene."

Narode, da li shvatate šta znači molitva? To nije kada se "molimo", već kada kao da imamo porođajne muke u molitvi. Nije ni čudo ako ne dobijemo odgovor. Ako nama nije stalo do njih, zašto bi Bogu bilo? Morate stvarno da mislite to za šta se molite.

Narode, želim da završim ovu poruku. Nemojte nikada prestati da se molite kada posređujete za nekoga u molitvi. Nemojte se moliti u stilu : "Gospode, budi sa Džimom. Gospode, budi sa ovim, sa onim ...". Kada tako radite, nije vam stalo za njih. Kada vam je stalo do njih, vi uzmete jedno ime i u molitvi se borite za njega. Razumijete? Uzmete jedno ime, pozovete ga i kažete : "Moliću se za tebe ove sedmice i neću te ostaviti." I molite se cijelu nedjelju za tu osobu. To je molitva.

Zatim, sastanite se sa nekim. Vas dvoje, troje, četvero. Oformite molitvenu grupu, uzimajte jedno po jedno ime i borite se za njih u molitvi. Vidjećete čuda, jer se Bog nikada nije promijenio. Mi smo se promijenili. Toliko smo zaronili u ovaj svijet da smo toliko zauzeti da nemamo vremena za Boga. Mi smo u ropstu. Moramo da provodimo vrijeme sa Bogom. Ne možemo da sebi dopustimo da se ne molimo. Jer, molitva nije dio posla. Molitva jeste posao. Ne radi se o tome šta mi radimo. Nismo mi potrebni Bogu u tom smislu. Bog preko jednog može da učini ono što može preko milion njih. Ne radi se o tome šta možete da uradite već o tome *koga* vi imate.

U redu. Moram da završim. Narode, želim da uradite nešto danas. Uzmite olovku i parče papira. Želim da na tom papiru zapišete imena vaše djece. Želim da to donesete ovdje, pred Gospoda. Zamoliću nekoga od pastora da dođe. Neka dođe Žan Noel. Želim da zamolim i druge pastore da nam se pridruže. Ako ima pastora ovdje, dođite, pridružite nam se i stavite ruke oko nas. Molite se Gospodu za svoju djecu. Da li me čujete? I želim da nešto obećate. Govorimo o moći. Tamo su papiri i olovke. Narode, želim da obećate da ćete se od sada nadalje ovako moliti za svoju djecu. Dakle, zapišite imena ljudi za koje se molite i donesite te papire ovdje, pred Gospoda. Iznesimo to pred Gospoda, molimo se za

njih i obećajte da ćete se, od sada pa nadalje na ovaj način moliti za njih. Želim da to obećate. Ne meni, već Bogu ; ako želite odgovore, a znam da želite. Uradimo to. Dođite ovamo. Više bih volio da to ostane kod vas. Dođite ovdje sa svojim papirima. Molim vas, dajte pastoru mikrofon. Molim vas, dajte pastoru mikrofon. Molim pastore koji su ovdje da okruže ostale ljude. Neka svako stavi svoju ruku na nečije rame i pomolimo se za našu djecu. Uzmite ovaj mikrofon. Stiže vam mikrofon. Ako nemate parče papira sa imenima, iznesite imena svoje djece Bogu u mislima. Iznesite ih pred Gospoda. Donesite odluku da ćete se, od sada pa nadalje moliti ovako.

Pomolimo se. "Milostivi, vječni Bože i Oče, želimo da ti zahvalimo što nas usred ove oluje, ove kiše, ti čuješ. Što si ovdje sa nama i vidiš naša srca i naše suze. Čuli smo tvoj glas ovoga jutra i zahvaljujemo ti što postoji neko ko voli našu djecu više od nas. To si ti Bože. Zbog toga mi imamo nadu. Naša djeca su danas živa zbog tebe. Žao nam je kao roditeljima što nismo uspjeli da dovedemo našu djecu pred tebe, da tamo gdje nismo uspjeli, ti Bože im pokaži svoju ljubav, svoju blagodat, i gde nismo uspjeli da im pokažemo da je dobro hodati sa Isusom. A prije uzdizanja naše djece pred tobom, mi priznajemo naše grijehe, o Bože! Priznajemo ti da smo ti služili sa pola srca, da smo ovaj svijet voljeli više nego tebe, da smo svojoj ljubljenoj djeci bili loši primjeri. Oprosti nam, molimo te Bože. Ali, sada želimo da dovedemo našu djecu pred tebe, o Bože. Molimo te da nam oprostiš što smo se molili na pogrešan način, što smo toliko brinuli zbog prolaznih stvari u njihovom životu. Možda je to bilo njihovo obrazovanje, možda njihova kola ili neke druge ovozemaljske stvari. Molimo te da nam oprostiš što nismo vidjeli širu sliku. Mi to sada priznajemo i predajemo tebi, o Bože! I dovodimo našu djecu pred tebe, o Bože! Molimo te i posređujemo za njihovo spasenje ovoga jutra. Shvatamo sada da postoji velika borba, da postoji bitka, rat u njihovim srcima i ako ti ne interveniš, o Bože, oni će umrijeti bez tebe. Umrijeće fizičkom smrću. Umrijeće vječnom smrću. Zato, o Bože, dosegni našu djecu ovoga jutra, kao što smo videli da si uradio u Bibliji, sa onim velikim muškarcima i ženama Božjim. Vjerujemo, ali budi nam milostiv zbog našeg nevjerovanja. Dok držimo ove papire pred tobom, molimo te da obideš svako od ove naše djece čija smo imena zapisali na papirima. Molimo te da ideš tamo gdje su oni, da pošalješ svog Svetog Duha u njihove živote, da pošalješ svoje anđele da ih izbave : one koji su u ropstvu droge, alkohola, u ropstvu gordosti i sebičnosti, koji su toliko slabi da ne shvataju da si im potreban. Bože, molimo te da učiniš za njih ono što mi ne možemo. Molimo te da pošalješ svoje anđele u velikom broju. Izbavi ih, o Bože, prije nego što bude prekasno. I dotakni nas kao roditelje, da posređujemo za njihovo spasenje bez prestanka. Pomozi nam da učestvujemo u ovom dijelu spasavanja njih, prije nego što bude prekasno. Zahvaljujemo ti, o Bože! Hvala ti što si čuo naše molitve. Hvala ti što ih tako puno voliš. Hvala ti za anđele koje si im poslao. Slavimo te zbog moći koju imaš, koja je tako velika da sotona i svi njegovi demoni ne mogu nikako da im naude. Slavimo te, Bože, što služimo svemogućem i moćnom Bogu. Sada nam, Bože, daj mir dok predajemo svoju djecu u tvoje ruke pune ljubavi. I dok idemo

svojim kućama, da Oče nastavimo da se molimo i da te slavimo, zahvaljujemo ti na poruci koju si nam dao, nadi koju si nam dao. Ti si tako moćan Bog. Hvala ti, Isuse. Hvala ti. U tvoje predivno ime se molimo. Amin.”

POTPUNA POSVEĆENOST

- sedmi dio

predavač : pastor **Pavel Goja**

Prije četrnaest godina sam izgubio glas. Moja žena nije znala da li da bude srećna ili tužna¹. Otkriveno je da imam polipe na desnim glasnim žicama. Nekakve ganglije. Morali su da ih uklone pomoću lasera. Polipi su bili između glasnih žica, ovako ... Zato glasne žice nisu mogle da vibriraju, nije bilo zvuka. Uradili su mi lasersku operaciju. Ključno je bilo da ako odsijeku premalo, polipi će ponovo izrasti. Ako odsijeku previše, zauvijek ću izgubiti glas, a za to je vjerovatnoća bila 50% : 50%.

Molili smo se. Otišao sam na operaciju. Isjekli su nešto više nego što je trebalo. Polipi nikada više nisu izrasli, ali moje desne glasne žice, umjesto ovako, ostale su ovako². Zato mi je naporno dok pričam, jer vazduh prolazi između njih. Poslije sam otišao na drugu operaciju na kojoj su mi stavili silikon iza glasnih žica i gurnuli unazad. Ponovo mi je glas bio dobar, ali se silikon istopio i prodro u tijelo, pa sam morao da idem na treću operaciju da bi na to mjesto stavili dio mesa koje bi tu ostao trajno. Svaki puta kada sam umoran, izgubim glas. Jutros sam se probudio bez glasa.

Desilo mi se to i u Madridu, u Španiji. Govorio sam tamo i ostao bez glasa. Oni su se molili. Ja sam se molio. Imao sam glas tokom propovjedi, a poslije toga je glas ponovo nestao. Jutros nisam imao glas. Kako sam se približavao ovom šatoru, glas mi se vraćao. Bio sam tamo kod pastora Ejbelu kada je pastor Žan Noel završio. A kada su palili papire, otišao sam pozadi i pokušao da ne govorim, da štedim glas. Božjom milošću, sada imam glas. Niste li srećni? "Da!"

Ne znam da li je bolje zadržati ili izgubiti, ali zamislite pastora bez glasa. Hvala Bogu što mogu da govorim. Ovo je bila dobra sedmica, a za mene će biti dobro i kada se vratim kući. Ako vam se svidjelo – sjajno. Ako nije - ne zovite me ponovo³.

Na početku želim da vam ispričam neke stvari. Najprije, da vidimo i to vrlo brzo ovoga puta, da li imate suštinska pitanja u vezi molitve? Rado ću odgovoriti na nekoliko pitanja. Da li imate pitanja? I svi kažu : ja, ja, ja ... Ne vidim nijednu ruku. Možda zbog rasvjete. O, ima jedna ruka tamo ... Tamo je jedna ruka ...

¹ smijeh u publici.

² Pavel pokazuje šakama kako glasnice stoje u odnosu jedna prema drugoj.

³ smijeh u publici.

(pitanje) : Nisam dolazio na sva predavanja. Možda ste već odgovorili na ovo pitanje. Ali, ako se stalno molite za nešto a Bog vam ne da odgovor, šta to znači?

(odgovor) : Vrlo jednostavan odgovor. "Ne" uvijek znači "Ne". "Ne" nikada ne znači "Da". Ali smatram da nemamo problem da razumijemo šta Bog kaže, već je problem što ne razgovaramo sa Bogom dovoljno. Ako sa Bogom razgovaramo dovoljno, više ćemo ga poznavati, više ćemo znati i postaćemo mu sličniji do te mjere da nemamo nikakvu želju, osim onoga što On želi i poznavaćemo ga dovoljno da mu vjerujemo. Zato mislim da ne treba toliko da nas brine da li znamo ili smo u stanju to da uradimo. Ako smo iskreni prema sebi, nikako nismo sposobni to da uradimo. Više se radi o tome da treba da imamo dovoljno odnosa sa Njim da pridobijemo Njegovo prisustvo, a mislim da nećemo pridobiti Njegovo prisustvo i silu ako ne provodimo vrijeme sa Njim.

Ima li još pitanja? Nema. Dobro. Daću vam nekoliko primjera, a onda ćemo preći na današnju temu. Šta znači nekoliko primjera? Već sam započeo priču o tome kada sam se preselio u Viskonsin. A nisam vam ispričao našu priču o preseljenju u SAD. To je duga priča. Nabavite moju knjigu "One Miracle After Another. Pročitajte ju i obećavam vam da ćete biti ekstremno blagosloveni. Ozbiljno. Kada je ta knjiga odštampana 2010. g., u naredne dvije godine sam dnevno dobijao prosječno po pedeset mejlova od ljudi koji su pročitali tu knjigu. Mogao bih da vam ispričam niz priča o promijenjenim životima ili spasenim, priče ljudi koji su htjeli da se ubiju, porodice koje su ponovo zajedno a nakon razvoda ... Imao bih puno takvih priča. Nabavite knjigu "One Miracle After Another". Ja nemam tantijeme od njene prodaje, pa nemam korist od prodaje te knjige. Preporučujem vam ju jer će vam značiti.

Četiri dana nakon završetka studija na Endrusu, pozvan sam u Konferenciju Viskonsin. Ispričao sam vam samo nešto malo o tome. Preselio sam se u grad Džejnsfild. U jednoj od tri crkve u Džejnsvilu, subotom je u crkvu dolazilo najviše trideset a najmanje pet do deset ljudi. Prilično obeshrabrujuće. Sjećate li se da sam vam pričao da smo počeli da se sastajemo u 05:30 i molili se sat vremena. Prvo je tu bilo par žena, pa se pridružio i cio crkveni odbor ... Šta se desilo sa crkvom nakon trideset dana? Crkva je imala u prosjeku stotinu i dvadeset posjetilaca. Imali smo biblijske časove, evangelizacije ... Ne kažem da evangelizacije nisu bile dobre, već da, ako se ne molite, šta god da radite to se neće desiti. Molitva mora biti sastojak, so, u svemu što radimo. Razumijete?

Šta se dalje desilo? Željeli smo da ti ljudi rade jer nam nisu potrebni lijeni ljudi. Da sam ja bio u Generalnoj konferenciji, uneo bih novu stavku u naš Crkveni pravilnik : "Vjernike koji ne rade (u širenju jevanđelja) treba isključiti." To je moje mišljenje. Zaista tako mislim, jer ljudi koji ništa ne rade u tom smislu, posmatrači, oni nisu novorođeni i ne treba da budu članovi naše crkve. Mogu da budu posjetoci, ali ne članovi. Ako u Hristovom tijelu imate jednog člana koji ne funkcioniše - nos, oči, noge tog tijela ... to nije član. To je mrtav

član. Bolestan. Ili ćete ga izliječiti ili odstraniti. Članovi koji ne rade ne treba da budu dio tog tijela jer su mrtvi. Smrde.

Zato smo rekli da treba da uradimo nešto u vezi lijenih članova. Pitali smo svakoga : "Hej, šta želiš da uradiš za Hrista? Da li voliš Hrista?" I svi bi oni rekli : "O, kako volim Isusa." "Ma, stvarno?! Pa šta radiš za Hrista?"

Zatim su počeli da mi dolaze i govore : "Pastore, mi zaista volimo Hrista ali ne možemo da propovjedamo."

Rekao sam : "Ko vam je tražio da propovjedate?"

"Ne možemo da pjevamo."

Rekao sam : "Hej! Ako vi pjevate, ja ću da zbrišem odavde. Vi nemate dar za pjevanje."

"Pa šta onda da radim?"

Ljudi misle da je rad u Božjem polju u žitnici. Ne! Posao je u polju, a žetvu donosite u žitnicu. Zato sam im rekao : "Hej, uradićemo ovako.

broj 1 - organizovaćemo seminar otkrivanja darova.

broj 2 - pomoći ćemo jedni drugima da otkrijemo te darove."

Bilo je zabavno preko svakog očekivanja. Sastavili smo spisak od oko dvadeset i četiri dara. Provjerio sam u Bibliji i uspio sam da pronađem dvadeset i četiri dara, a moglo je i više. Zatim smo na tom papiru ostavili praznu liniju i napisali : "ostalo".

A darovi su bili : muzika, služba za djecu, zdravstvena služba ... građevina, elektronika ... sve su to darovi. Znam nekog ko je toliko dobar u elektronici da može svašta da uradi na kompjuteru. Ja to ne mogu. To je dar! Razumijete? Zato sam rekao cijeloj c rkvi : "Slušajte me. Zaokružite svoje darove. Ali, ako imate dar koji ovdje nije predložen, upišite ga tamo gdje je prazna linija. Na primjer "poljoprivreda". Možda volite baštovanstvo, uređenje zelenih površina ili nešto treće što nismo uvrstili tamo. Zapišite to."

I dolazi mi jedan momak, Bred, i kaže : "Znači, po vašem, mi ne treba da propovjedamo u crkvi, da budemo đakoni ili starješine? Mislili ste na naše svakodnevne aktivnosti?"

Rekao sam : "Konačno ste shvatili."

Razumijete? Šta god da radite ... Glupo je da manipulišete ljudima njihovom grižom savjesti i da kažete : "Moraš ponovo da budeš blagajnik."

"O, molim vas, mrzim to."

"Pa to je za Boga! Želiš li da goriš u vatri?⁴"

Onda, oni to rade a nemaju dar. Dolazi do zbrke. Ne uživaju u tome i nemaju uspjeh.

⁴ smijeh u publici.

Zašto? Imali smo i liniju za posao, za ljude koji razmišljaju poslovno. To su dobri blagajnici. Nekim drugima nemojte davati novac!⁵

I ljudi su zapisali svoje darove. Zatim sam ih grupisao po darovima : svi koji se razumiju u građevinarstvo - u onaj ugao, svi koji se razumiju u poljoprivredu - tamo, svi koji poznaju muziku - tamo, svi koji su za službu za djecu - tamo, svi za medicinu i zdravlje – tamo ... i podjelili smo ljude u crkvi. U svakoj grupi je bilo po pet do sedam ljudi. Zatim smo im rekli : "Pomolite se i izaberite najduhovnijeg među vama, za vašeg vođu." Uradili su tako.

Zatim sam rekao : "Sada idite kući i imate trideset dana. Pratiću vaš rad. Imate mjesec dana da se molite i da nam poslije kažete šta konkretno radite da se Božje carstvo širi u ovom gradu."

"Ali pastore, mi se bavimo samo građevinom."

Pitao sam : "Kako koristiti građevinarstvo Bogu na slavu? Ozbiljno to mislim. Za mjesec dana ćete ovdje, pred crkvom izneti svoj izveštaj o tome koji je vaš cilj da bi se Božje carstvo širilo."

Uradili su tako. Molili su se i odlično radili. Građevinski tim je došao i rekao : "Odlučili smo da idemo do gradske skupštine i saznamo ko su siromašni, a da ne mogu da poprave svoje domove. Bogu smo posvetili naših šest sati nedjeljom da radimo besplatno. Podijelili smo naš tim u dvije grupe. Nas je šestoro. Troje će raditi ove nedjelje, a drugih troje sljedeće nedjelje. Tako svi mi imamo slobodnu svaku drugu nedjelju."

Kako vam to zvuči? To je žrtva. Ali, rekli su : "Urađićemo to za Boga. Ne možemo da propovjedamo, da pjevamo, da budemo starješine, ali možemo da radimo građevinske poslove."

A oni koji su znali poljoprivredu rekli su : "Idi ćemo do siromašnih da im sakupimo lišće, očistimo snijeg, ovo, ono ..." I oni su odlučili da urade nešto za Boga. Otišli su do gradske skupštine ... O, da, desilo se nešto čudno.

Tu su bile i dve starije žene, zle žene. Znale su sve šta ste pričali ili radili ; čak i šta ste jeli prethodnog dana. Znali su sve i svakoga. One se nisu hranile hranom već ogovaranjem. Uživale su da pričaju o bilo kome, bez obzira šta je uradio ili nije.

Te žene su mi prišle i rekle : "Pastore, mi nemamo darove."

Ja sam mislio : "Naravno da imate - ogovaranje."

Ali, nisam to rekao. Bio sam vaspitan.

Molio sam se sa njima i rekao : "Gospode, daj nam mudrost šta da im dam jer žele da rade za tebe." E pa, Bog nam je dao mudrost.

Iste sekunde sam pomislio : "Vi ste odbor za naimenovanje."

⁵ smijeh.

Nazvali smo ih : "Grupa za procjenu dara". Rekli smo : "Ima ljudi koji ne znaju svoje darove, a vi znate svakoga." Čim se neko krsti, u roku od nedjelju dana one bi ga znale.

"Želim da razmislite šta to on radi najbolje i rasporedite ga u neku grupu.

Drugo, ako je neko u grupi a poslije, npr. dva mjeseca shvati da on tu nije srećan, želim da pričate sa njim i premjestite ga u neku drugu grupu." Bile su srećne. To je bio način da iskoriste ogovaranje. Rekao sam : "Sada, umjesto da govorite o ljudima, vi govorite sa ljudima." Bilo je to sjajno.

Dakle, oformili smo te grupe. Grupa za građevinarstvo nam je došla poslije dva mjeseca i oni su doveli četvero ljudi u crkvu. Rekli su : "Popravili smo ovu kuću, ovu, ovu, a kada smo stigli do ove, čovjek je rekao : 'Izvinite, ali ja ne mogu da vam platim.'

'Ali mi ne radimo za novac. Želimo da pomognemo.'

'Daaaa, daaaa ... ma sigurno želite nešto. Šta želite?'

'Zaista želimo da pomognemo.'

'Zaista? Besplatno?'

'Besplatno.' 'I vi ne ...'

'Ne.'

'OK. Uđite.' "

Na početku posla su mu rekli : "Mi se prije posla pomolimo. Dođite."

"Samo se vi molite."

"Ne. Mi se molimo za vas i vašu kuću. Dođite. Za šta da se molimo?"

"Paaa ... molite se za to i to ..." I molili su se. Kada su završili, pomolili su se. Sljedeće nedjelje su završili kuću, popravili su sve, a taj čovjek je briznuo u plač i rekao : "Slušajte, niko, čak ni moja porodica, ni prijatelji mi ne pomažu. Nikome nije stalo do mene jer sam zavisnik od droge a oni mi kažu da prestanem da trošim novac na drogu. Ne vole me ako se ne skinem sa droge. Ali vi, momci, vi me ni ne poznajete a potrošili ste vrijeme radi mene. Zar vi nemate porodicu, posao ...? Možete ostati kod kuće, jesti pizzu i gledati neki akcioni film Džeki Čena. Zašto to radite?"

Rekli su : "Evo zašto. Isus je rekao : 'Bijah siromašan, go ... a vi ste mi pomogli. Svaki puta kada ste to uradili za njih, uradili ste za mene.' U suštini, želimo to da radimo radi Isusa jer ste vi Isusovo dijete."

Čovjek nije mogao da zaustavi suze : "Niko mi nikada nije rekao da sam Isusovo dijete. U stvari, brat mi je rekao da sam sotonino dijete. Slušajte me. To je crkva kakvu želim." Doveo je u crkvu i svoju porodicu. Razumijete?

To je promijenilo crkvu. Crkva je eksplodirala.

Preći ću na drugi primjer, samo da vidim koji. Da, pričaću vam o Rendiju. U jednoj od tri crkve u Viskonsinu, u Delavanu, vrlo bogatoj crkvi - mala crkva sa četrdeset članova i sve milioneri. Tu ide ona žena što puno priča. Sjećate se? Pričao sam vam kako je ona pokrenula onaj Društveni centar ... U toj crkvi je i jedan čovjek. Veoma dobar. Rendi Džons.

Čuli ste za mape "Rand McNally"? U Americi ih možete kupiti u svakom supermarketu, na svakoj pumpi. On i njegov kolega su ih osmislili. Rendi je veoma bogat. On je vlasnik mapquest.com. Ima puno novca. On mi je rekao : "Pastore, rekli ste da svaki član crkve treba da radi nešto za Boga. Ali, ja živim u veoma bogatom kraju. Tu su sve milioneri. Sve kuće su ogromne, imaju jezera, itd. Nije im stalo do Boga. Nije im potreban. Ne mogu da ih pozovem u crkvu."

Rekao sam mu : "Rendi, svima je potreban Bog. Oni to možda ne shvataju. Ali, svima je potreban Bog kao što im je potreban i vazduh. Uradite sljedeće. Ne zovite ih u crkvu, već na ručak. Recite im da vam je godišnjica, da će biti sladoleda, nezdravog, kao i gaziranih, nezdravih, pića : Pepsi i sl. Pozovite ih jer će doći zbog nezdrave hrane⁶." Tako, Rendi je pripremio ručak i rekao svojim komšijama : "Narode, žena i ja slavimo godišnjicu ... Služićemo sladoled, ćureći burger i gazirana pića. Pozivamo vas da nam se pridružite." Oni su rekli : "Ma obavezno!" I došlo mu je nekoliko takvih porodica.

Rendi je rekao : "Pomolićemo se prije jela."

"Paaa, OK."

Pitao ih je : "Šta da molim za vas? A šta za vas? ..."

Shvatate smisao? Hej! Nemojte mi reći da ne možete da pozovete komšiju na ručak. Neću vam vjerovati ako ne možete. I tako, pozvao ih je, jeli su zajedno, pomolio se za njih, a sljedeće nedjelje im je rekao : "Hej, ljudi, ostalo mi je još sladoleda. Nije mi godišnjica, ali bilo nam je lijepo u nedjelju, pa hajde da to ponovimo." I došli su ponovo. I sljedeće nedjelje ih je pozvao. Pa i one tamo nedjelje ... Došli bi, pričali viceve, ali su tako postali prijatelji. Kako su postali prijatelji, počeli su da ga pitaju : "Rendi, želimo da donesemo nešto. Imam divne svinjske pljeskavice ..."

"Ne može ništa svinjsko u mojoj kući."

"Zašto?"

"Ja ne jedem svinjsko."

"Ali mi jedemo."

"Onda to jedite kod kuće. Ovdje ćete jesti ćuretinu."

Oni su onda počeli da postavljaju pitanja : "Rendi, ti subotom ideš u crkvu. Zašto? Svi idu nedjeljom."

On je pomislio : "Slušajte, nisam propovijedao. Sami to tražite. To ćete i dobiti."

Rekao im je : "Objasniću vam zašto. Sjedite."

Ali on im nije propovijedao. Da li me čujete? Pustio im je jedan DVD i rekao : "Gledajte i recite mi da li vam se sviđa."

Gledali su DVD ; ne o crkvi već o stvaranju. Tu se govorilo i o suboti, sedmom danu stvaranja.

Rekli su : "Ahaaa, razumijemo."

"Sviđa li vam se?" Rekao je : "Sljedeći puta ne tražite više jer ću vam reći više."

⁶ smijeh u publici.

"Ali, zapravo, želimo više. Reci nam šta još vjeruješ."

Sljedeće nedjelje su opet jeli i gledali drugi DVD. I tako svake nedjelje.

Četrdeset i troje od tih milionera je kršteno i oformili su crkvu milionera u Kristal Lejku, u Illinoisu. Nije li to sjajno? Da li je milionerima potreban Gospod? Da, a i nama su oni potrebni. Da ... Da. Zašto ne? Želimo da budu spaseni, a i potreban im je njihov novac! Ako želite da izgradite još jednu crkvu, šta radite? Vi priložite jedan dinar, neko drugi priloži stotinu dinara, neko hiljadu, a neko kaže : "Hej, pastore, hoću da priložim 64.000 \$." Naime, išli smo na misionsko putovanje u Rumuniju i jedan čovjek mi je prišao i rekao : "Koliko vam još fali da izgradite crkvu?"

"64.000 \$"

Napisao je ček na 64.000 \$, a ja sam rekao : "Neću ja to da uzmem. Dajte to blagajniku."

Dao je blagajniku ček na 64.000 \$. Hvala Bogu! Da! Amin. Hvala Bogu za vjerne ljude.

To je bio Rendi, a mogao bih da vam pričam puno takvih priča.

Medison, u Indijani. Prije oko mjesec dana sam tamo govorio. Tamo je veoma mala crkva. Veoma mala, nova crkva. Članovima je još uvijek mokra kosa od krštenja. Zvali su me iz te crkve, a tamo ima šezdeset ljudi. Pomislio sam : "Neću da idem tamo. Pa imam zakazano za narednih nekoliko godina. Nemam vremena da idem tamo."

Pozvali su me na sastanak pastora. Pastori tu nešto nauče pa idu u svoje crkve i prošire to znanje. Ali, kako da pomognem ovoj crkvi? Oni su rekli : "Ne, ne. Želimo da dođete jer smo mi crkva koja raste."

Rekao sam : "Ma pustite me na miru. Nemam ja vremena za to. Imam šest poziva dnevno. Već imam sve zakazano. Ne mogu."

Rekli su : "Dođite popodne. To je na tri sata od vaše crkve. Propovedajte u svojoj crkvi, a popodne se dovezite do naše crkve."

"Pa, to mi zvuči drugačije. Ako zaista želite da me slušate popodne, OK. Doći ću."

Ako oni toliko insistiraju na tome, znači da me žele. OK. Ići ću. I otišao sam tamo. Svi su došli. Crkva je bila puna. Nije samo njih šezdeset, već je bilo devedeset.

Prije nego što sam počeo da im govorim o molitvi, ispričali su mi jednu priču. A bili su spremni da ostanu koliko treba. Počeli smo oko 15:00, a već oko 20:00 sam rekao :

"Umoran sam. Moram da jedem. Izgubio sam glas. Pustite me na miru."

Ali oni nisu htjeli da idu kući.

"Ne, ne. Ostanite. Molićemo se za vaš glas i stomak⁷."

Ispričali su mi jednu priču. Godinu dana prije, tamo nije bilo crkve. Tu je bila crkva u kojoj su vjernici bili u sukobu. Podijelili su se, razdvojili, zamrli, zatvorili crkvu, prodali ju. Nekih petnaest, šesnaest godina tamo nije bila adventistička crkva.

⁷ smijeh u publici.

Jedan od starješina u jednoj od velikih crkava u Indijanapolisu je preselio svoj posao u Medison, u jednu malu zajednicu kraj rijeke. Kada se preselio, shvatio je da ne želi da svaku Subotu dugo putuje do crkve. Pomislio je : "Ovdje nam treba crkva."

Počeo je da se moli : "Gospode, pomози mi da pokrenem crkvu." Zatim je na internetu gledao kako crkve rastu, pa je saznao za našu crkvu u Leksingtonu. Saznao je šta mi radimo i počeo je to da primjenjuje. On se, u suštini molio i o svom trošku slao pozivnice po gradu za besplatno proučavanje Biblije. Ljudi su se javljali.

Nakon toga je krenuo od kuće do kuće da isporučuje biblijske lekcije. Govorio je ljudima : "Ne mogu da vas podučavam."

(Vjerujte mi, nije ih lako podučavati, jer šta god da kažete, oni će reći suprotno, jer su tvrdovrati i takva je ljudska priroda.)

Neka saznaju preko TV-a, jer oni prihvataju svako đubre preko TV-a i ne isključuju ga. Dao bi im DVD, ali im nije samo dao DVD i otišao, jer tako neće dovesti ljude u crkvu. On je ostajao kod njih da ga gledaju zajedno, da grade prijateljstvo. Prićaćemo više o tome.

Dakle, dao bi im DVD, ostao kod njih, gledao zajedno sa njima i otišao. Molio se. Desilo se da je jedna od žena otišla do svog pastora, baptiste, i rekla : "Pastore, on je ovo rekao i to ima smisla. Šabat je subota, a ne nedjelja."

Pastor je rekao : "Ne, to je pogrešno. Dokazaću vam da on nije u pravu. Potpuno grij eši. Dajte mi taj DVD."

Pastor je odgledao DVD i počeo da pretražuje, da dokaže da je to pogrešno. I što je više pretraživao, više je spoznao da on sam nije u pravu. I on odlazi kod nje i kaže : "Sestro, cijeli svoj život nisam bio u pravu, a nisam to znao. Zato moram da odlučim : da li ću da slijedim Hrista ili da zadržim svoj posao."

Molio se u vezi toga i odlučio je da slijedi Hrista. I sada svi vi kažete : "AMIN!" – "Amin!" Taj pastor je otišao u svoju grupu. To je bila mala, ne velika crkva, sa oko šesnaest porodica. Rekao im je : "Slušajte ljudi, nisam bio u pravu. Tražio sam oprostjenje od Boga. Ovako Biblija kaže. Gledajte ovaj DVD."

I on i njegova crkva su to pogledali. Petnaest od šesnaest porodica se krstilo. – "Amin!"

A crkva je od nula porasla na četrdesetak članova. U narednih godinu dana, svi oni su počeli da proučavaju Bibliju. Prošlo je šest do sedam mjeseci prije nego što su se krstili.

Ovo se desilo : ovaj starješina je odlučio, prije nego što je znao da će se oni krstiti, da će se moliti i raditi sve dok Bog ne odgovori. Počeo je da se moli i da radi. I dok je jednom kretao na rad, vidio je jednu nekretninu na prodaju. Pomislio je : "Zar ne bi bilo lijepo da ovdje bude crkva?" Otišao je i popričao sa vlasnikom. Vlasnik je tražio puno novca za to. Starješina je rekao : "Nemam toliko novca!"

On je rekao : "Neću da spustim cijenu."

"Ali to nije za mene, već želim da pokrenem crkvu. Možete li da pomognete?"

Čovjek je rekao : "Nisam zainteresovan. Želim toliko koliko tražim." Nije spustio cijenu.

Tada je starješina zvao svoga oca koji je u Indijanapolisu i rekao : "Hej, možeš li da mi pomogneš sa nešto novca da kupim tu nekretninu?"

Otac je rekao : "Ti si lud. Nema crkve. Nema članova. Ako daš novac za tu zgradu - bankrotiraćeš. To ne ide tako. Pričaj sa konferencijom ..." (Znate sve te korake ...)

Rekao je svom ocu : "Ne. Moliću se kao lud. Kada Bog interveniše, tad ću pričati sa svima."

Molio se. I pogodite šta se desilo! Njegov otac je doživio infarkt. Doktor je rekao njegovom ocu : "Ne možete više da živite sami."

Otac ga je pozvao i rekao : "Moram da se preselim kod tebe."

"Dodi."

Otac se preselio kod njega i rekao : "Svaku Subotu ćemo se voziti do Indijanapolisa."

Starješina je rekao : "Ne. Pokrenućemo crkvu ovdje."

Tako su starješina i njegov otac napravili zavjet sa Bogom i rekli : "Gospode, ako prodaš kuću moga oca po toj i toj cijeni i učiniš da onaj čovek spusti na tu i tu cijenu, to znači da je to za tebe Bože i pokrenućemo crkvu."

Molili su se mjesec dana. Nakon toga, neko ih je pozvao i ponudio punu cijenu koju su tražili za očevu kuću. Čudno je što je istog dana, uveče ... Istog dana. Čujete li šta kažem? Istog dana, uveče je onaj čovjek rekao : "Niko me ne zove. Spustiću na vašu cijenu."

Istog dana su i prodali i kupili, po cijeni za koju su se molili. - Amin!

On je rekao : "Ovo je za Boga. Ovo je od Boga." I otac je počeo da vjeruje. Toma ... Ne zove se on tako. Šalim se. Ali počeo je da vjeruje. Za samo godinu dana je broj porodica sa onih petnaest porastao na preko šezdeset.

Tada su me pozvali da govorim o molitvi i rekli : "Svi moramo tako da se molimo. Svi moramo da isporučujemo biblijske lekcije. Zauzećemo ovaj grad."

To su adventisti kakvi bi trebalo da budu.

Da. A mogao bih tako da pričam bekonačno.

Pomolimo se sada i počnimo temu. Pomolićemo se i početi propovjed : "Oče nebeski, u poniznosti tražimo da Tvoj Duh dođe odmah i da dotakneš svako srce tako da dopustimo tvom Duhu da nas mijenja i da ostvaruješ svoje Djelo u nama i kroz nas. Molimo te ovo u ime Isusovih zasluga i hvala ti što ćeš nam odgovoriti. Amin."

Da li ste vidjeli Boga na djelu ovog mjeseca ili ove godine? Imate li priče da ispričate? Ne priče iz Biblije ili od prije četrdeset godina kada ste se krstili. Već priče koje su se desile ovog mjeseca? Imate li živo iskustvo odnosa sa Hristom. Ako imate, onda slava Bogu! Imate li ih svakodnevno? Ako imate, onda slava Bogu! Ako nemate, pitam vas "zašto?". Da li vidite da Božje prisustvo mijenja ljude? Da ili ne? Ako "ne", zašto?

Išao sam u Menards, a to je lanac prodavnica za građevinarstvo sa niskim cijenama. Nešto kao "Urađi sam". Menards ima niske cijene, ali i loš kvalitet. Otišao sam tamo i kupio

razne stvari po cijenama koje mogu da podnesem. Htio sam da radim nešto u našem podrumu. Kad sam otišao u Menards, prišla mi je jedna djevojka i rekla : "Pastore, puno vam hvala za vaše propovjedi."

Nisam ju poznavao pa sam rekao : "OK. Ko ste vi?"

Rekla je : "Zovem se Rebeka."

Rekao sam : "Ne poznajem vas."

"Da, zato što ne idem ni u jednu crkvu. Nisam vjerovala da Bog postoji. A bolesna sam - užasno me bole zglobovi u cijelom tijelu. Užasno. Doktori su sve pokušali, ali bezuspješno. Zato su mi ovdje ugradili dozator sa morfinom koji kaplje malo po malo, tako da mogu da podnesem bol. Tako ja da živim. Umorna sam od svega i željela sam da se ubijem, pa sam pretraživala internet tražeći načine kako da se ubijem.

Našla sam nešto o nadi, pa sam pogledala, a to su bile vaše propovjedi. Rekla sam : 'Ma, nema Boga. To je glupost.' Ali, pomislih : 'Poslušću još jednu propovjed.' I baš sam vas jednu subotu u jutru u prijenosu u živo slušala kako pričate o svom životu. Dok sam to gledala pomislila sam : 'Šta ako Bog postoji?' Prvi puta u svom životu sam klekla kraj svog kreveta i rekla : 'Gospode, ne znam da li postojiš ili ne. Ne znam da li si tu, ni da li možeš da me čuješ. Ali ako možeš i ako je ovo što ovaj čovjek priča istina, to znači da ti možeš da me izliječiš. A on kaže da treba da tražimo tebe a ne tvoje blagoslove. Treba da tražim tebe, ali iskreno, želim da budem izliječena. Da li bi htio da izliječiš moju dušu i tijelo? Hoćeš li da uradiš to za mene? Voljela bih da imam vjeru. Ali, iskreno, ne znam šta je to. Zato se oslanjam na tvoju blagodat, ako postojiš.' "

Nije li to lijepo? Kakva molitva!

Nastavila je : "Ustala sam. Ali pastore, ništa se nije desilo. Zatim sam otišla na posao ..." Radila je u Menardsu, pomagala ljudima da nađu šta traže. Rekla je : "Zatim sam otišla kući, pa na spavanje, probudila se, doručkovala, otišla na posao ... Došlo je vrijeme da odem kod doktora da mi dopuni dozator sa morfinom. Ali nisam imala bolove pa sam pomislila da ga još uvek imam dovoljno, te nisam otišla. Nije boljelo ni sljedećeg dana, ni sljedeće nedjelje, pa nisam otišla.

Na kraju sam ipak otišla do doktora i rekla mu : 'Izgleda ima još mnogo morfina tu.'

Doktor je provjerio i rekao : 'Prazno je. Suvo je.'

Rekla sam : 'Ali nemam nikakav bol.'

On je rekao : 'Nemoguće. To nije izliječeno.'

'Da li ste ludi? Nemam bol!'

Doktor ju je pregledao i rekao : 'U pravu ste. Vi ste izliječeni i mi za to nemamo objašnjenje.'

Počela sam da plačem. Prvi puta u životu sam znala da Bog postoji." – Amin!

Narode ... koliko propuštamo kada nismo posvećeni Bogu? Današnja propovjed se zove : "Potpuna posvećenost". Želim odmah da vam direktno kažem da Bog ne djeluje kada smo mu posvećeni 50% ili 80% ili 95%. Bog to ne prihvata. Bog ne želi da dijeli vaše srce sa sotonom. On prihvata sve ili ništa. Hrišćani koji su posvećeni 98% (ne 100%) će izgorjeti u paklu zajedno sa onima koji su posvećeni samo 2%. Da li ste čuli šta sam rekao?! Bog uzima "sve ili ništa". Ako se u našem životu ništa ne dešava to je zato što vi niste spremni da mu date sve. Bog dopušta probleme u našem životu, kao što je priča mog sina, a mi pokušavamo da riješimo neki problem umjesto da se zapitamo : "Zašto?" Jer, sve se dešava sa nekim razlogom.

Umjesto rješavanja tog problema, radije ću reći : "Gospode, šta želiš da naučim?" Razumijete? Pavle je rekao : "Raspet sam sa Hristom. Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Hristos." U suštini, ja sam mrtav, smrdim, zakopan sam, rodbina ima lijep ručak nakon moje sahrane i svi zaboravljaju na mene. Sada sam živ, ali to nisam ja iako vidite moje tijelo. To je Hristos koji živi u meni. U suštini, nemam mozak, nemam volju, ni riječi. Ja sam mrtav. Hristos je taj koji živi u meni, govori, hoda ...

Sjećam se kada sam se jednom vraćao iz škole ... Djeca u školi su me ismijavala : "Ti si adventista! Hahaha ... Bog ne postoji. Vi hrišćani ste glupi." To se radi u komunističkoj zemlji. Mada, radi se to i u drugim zemljama.

Otrčao sam kući plačući : "Tata, ismijavali su me. Rekli su da sam adventista."

Tata je rekao : "Pa zar nisi?"

"Pa, jesam."

"Zašto onda plačeš?"

"To boli. Ismijavali su me."

Otac me je uzeo za ruku. Prešli smo na drugu stranu ulice gdje je bilo groblje.

Uveo me je na groblje i zaustavili smo se ispred jednog groba.

Rekao mi je : "Vrijeđaj ga!"

Rekao sam : "Ne. Pa on je mrtav."

"Vređaj ga! Proklinji ga!"

Rekao sam : "Neću. Istući ćeš me."

Rekao je : "Uradi tako!"

Viknuo sam na grob : "Ti si glup!"

Otac je pitao : "Šta je rekao?"

"Pa, mrtav je."

Otac je rekao : "Udari ga!"

Rekao sam : "Ne."

"Udari ga!"

"OK." Lupao sam nogom po grobu.

Otac je rekao : "Šta je rekao?"

"Pa mrtav je."

Otac me je pogledao u oči i rekao : "Ljudi će te povrjeđivati sve dok si živ. Kada umreš, niko ne može da te povrijedi."

Narode, da li razumijete? Zašto se vrijeđamo? Zašto se raspravljamo u porodici? Zašto se vrijeđamo u crkvi? Zašto se vrijeđamo na poslu? Zato što smo prilično živi. Razumijete? Nadam se. Zaista se nadam.

Vidite ... Ovu sedmicu sam razgovarao sa pastorom Žan Noelom⁸ i zaključili smo nešto vrlo čudno. Njegove teme su iste kao i moje. Mi svakoga dana govorimo o istim temama, a ne poznajemo se i nikada nismo pričali o tome. Shvatili smo da to vodi Sveti Duh. To znači da su ovoj grupi ljudi vjerovatno potrebne ove teme. Zato narode ...

U Bibliji postoji jedan izvještaj u kojem se kaže da je Isus išao da razgovara sa masama ljudi. Kada je On razgovarao sa tim ljudima, oni bi ga tako okružili da je On morao da uđe u čamac i traži od učenika da udalje čamac od obale. A ti učenici su bili samo ribari. I tako bi Isus pričao sa njima iz udaljenog čamca.

Ovo je biblijski stih iz Jovana 14:12 - "Koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti ..." Da li Isus laže? Da li Isus laže? Gdje su ta djela?

Slušajte šta se desilo. On im je rekao ... Dakle, Isus je ušao u čamac. On propovjeda i kaže im : "Hajdete za mnom, i učiniću vas ..." Šta?! Ako krenete za Isusom šta radite?! Spasavate ljude!

I šta su oni uradili? Rekli su : "Gospode, dolazićemo jednom sedmično, svaku Subotu u jutro, 09:30-12:00 i slijedićemo te subotom prije podne." Da li su tako rekli? Šta su uradili? Ostavili su svoje mreže. Šta su bile njihove mreže? Njihov posao.

Sjećate se priče o Faniju iz Italije?

Bio je jedan čovjek iz Norveške. Imao je dva doktorata. Jedan iz poljoprivrede, a drugi iz organske poljoprivrede. Jedan doktorat je stekao u Njemačkoj, a drugi u Švajcarskoj. Radio je kao profesor u Švajcarskoj, pa u Njemačkoj, pa u Norveškoj. Zove se Viktor Moroj. On je bio naš učitelj u Norveškoj⁹. Dijagnostifikovan mu je rak u završnoj fazi i čekala ga je skoro smrt. A on je bio naš učitelj.

On je počeo da se moli : "Gospode, molim te, izliječi me." Ali, ništa se nije desilo. Molio se još više. Ali, ništa se nije desilo. I jednog dana je Viktor, naš učitelj ... To je bilo one godine kada je princeza Dajana nastradala u saobraćajnoj nesreći. Koje je to bilo godine? 1997. Viktor, naš učitelj, nam je rekao : "Ljudi, molite se za mene. Umirem." Svi smo se molili za

⁸ pastor Noel koji je održavao jedan termin predavanja pod šatorom gdje i pastpr Goja. Moguće domaćin druženja pod šatorom.

⁹ Dana i Pavel Goja su završili školu iz oblasti poljoprivrede u Norveškoj. O tome je Pavel pričao u jednom od ovih predavanja.

njega. Jednog jutra je odlučio da će se moliti, a da neće jesti, ni spavati, ni ići na posao, ni u školu, prije nego što mu Bog odgovori. Zato je napustio posao i sve ... i molio se na koljenima. Molio se i molio ... Kaže da se molio devet, deset sati non-stop.

Nakon otprilike devet sati molitve rekao je : "Gospode, neću te pustiti dok mi ne odgovoriš."

Bog mu je progovorio i rekao : "Želim da odustaneš od svog života."

Viktor je rekao : "Gospode, pa ja umirem."

Bog je rekao : "Ne čuješ me? Želim da odustaneš od svog života."

"U redu. Ali ja svakako umirem."

Bog je rekao : "Zato, odustani od života."

"OK. Odustajem." Odustao je od svog posla, od svoje kuće, od svega ...

Rekao je : "Gospode, čini šta god želiš."

Bog je rekao : "Želim da ideš u Ruandu, da budeš misionar."

"Ali ja umirem."

"To nije tvoja briga."

I došao je u školu, napustio je školu, napustio svoju kuću, prodao ju. Zatim je otišao do doktora na pregled. Doktor je rekao : "Vi nemate rak!" Ovo je istinita priča. Desila se 1997. g. u Norveškoj. Bio sam tamo. On se preselio u Ruandu, izgradio jedno sirotište, pa drugo, pa je potrošio novac. Zatim je imejlom pisao meni i drugima, u Evropi, u Americi ... Oni su poslali novac i on je do sada izgradio jedanaest sirotišta. Imam fotografije sa njim. On je, na primjer, našao petogodišnje dijete, kraj tijela svoje majke, koje je pokušavalo da ukopa njeno tijelo u pijesak svojim golim rukama. Mamu je ubilo drugo pleme, a dijete je ostalo tu. Viktor je odveo to dijete u sirotište. Imao je oko stotinu i desetero djece u tom sirotištu. Pa je izgradio drugo, pa treće, pa ekspres restoran, pa crkvu, školu. On sada ima najveće poljoprivredno dobro u Ruandi. Od 1997. do 2014. ... nisam dobar matematičar, pa vi izračunajte koliko je to godina. On je još uvijek živ i nema rak.

Zašto bi Bog radio sa njim a ne sa mnom ili nekim drugim? Narode ... Oni su ostavili sve i slijedili Isusa. A vi možda nećete morati da ostavite svoj posao, ali ćete morati svoj posao da radite kao da radite za Boga a ne za sebe. U suštini, Bog treba da ima najviši prioritet u vašem životu.

"I otide odande, i nađe Jelisija ..." Znao o kome pričam. Jelisije je orao sa dvanaest pari volova. U to vrijeme, u jevrejskoj kulturi siromašni bi za žrtvu donijeli golubicu. Sjećate se? Ljudi koji su bili u redu, srednja klasa bi donijeli jagnje, a bogati bi žrtvovali vola ili kravu. A veoma bogati ljudi bi žrtvovali puno krava ; kao car Solomun. Sjećate se? Arheolozi kažu da bi ljudi koji su išli na posao, a bili siromašni, iznajmili par volova, a bogati bi dali na zajam par volova. Recite mi : da li je Jelisije bio bogat ili siromašan? On je posjedovao dvanaest pari volova. Dobro mu je išlo. U stvari, on nije imao neko jeftino oruđe koje je kupio u supermarketu. Imao je pravu traktorsku kosilicu "John Deere" sa

svom dodatnom opremom. Bio je skup. Imao je lijep kamion, lijepu farmu i lijep Toyota džip, lep ravan TV i lijep daljinac.

I Ilija mu dolazi i baca na njega svoj plašt. Šta je to značilo? Nećemo stati ovdje jer je ovo tek uvod u propovjed. Šta je to značilo? U to vrijeme, ogrtač koji ste imali je govorio o vrsti posla kojim ste se bavili. Sudije su imale određen ogrtač, sveštenici drugačiji ... proroci su imali poseban ogrtač. U suštini, Ilija je time poručio : "Bog te poziva da budeš prorok." "...i reče : da cjelujem oca svojega i mater svoju ; pa ću ići za tobom. A on mu reče : idi, vrati se, jer šta sam ti učinio?"

Ovo posljednje je loše prevedeno. Ja sam napravio svoj prijevod. Na engleskom je tu koještarija, a zapravo treba samo tri riječi : "Idi!" tj. "jalak", što znači : "idi, hodaj, odlazi, produži, vrati se" – "šub" – "vratiti se, doći ponovo, pokajati se" i "učinio" – "asah", samo tri riječi : "Jalak šub asah." To je sve što je Ilija rekao! To nije : "Vrati se i razmisli o onome što sam uradio za tebe." Ne piše tako. Piše : "asah", što znači "raditi na tome, obavezati se prema tome, pripremiti se za to". Šta je on zatim uradio? To je pitanje. Šta je uradio? On nije otišao da vidi svoje roditelje ; a htio je. Uzeo je dvanaest pari volova, kosilicu "John Deere", traktor, kombi, farmu, opremu, prodao ih, a novac uplatio za svoju penziju, dao desetak crkvi jer je bio dobar adventista i onda je krenuo za njim. Da li je uradio tako? Nije.

Šta je uradio? Volove je prinio na žrtvu - spalio je farmu i traktor! Tu nema logike! Zašto bi on spalio farmu? Uništio je traktor. Zašto je to uradio? Narode, kada slijedite Isusa morate biti sigurni da se nikada nećete osvrnuti nazad. Nema povratka. On je to spalio da više nikada ne bude u iskušenju da pogleda nazad kao Lotova žena. Ne možete slediti i Isusa i ovaj svet, biti zaokupljeni svojim poslom, svojom porodicom. Nema šanse! A treba li da odustanemo od svojih porodica? Ne! Treba li da ih volimo? Apsolutno! Ali, ako njih postavljamo prije Isusa, ako nam je posao prije Isusa, ako nam je rad prije Isusa, nismo dostojni da budemo Njegovi sljedbenici. Nikada ništa nećemo postići. Čuda se nikada neće dešavati. Nikada nećemo dovršiti Djelo. Zapravo, gorjećemo zajedno sa onima koji ne slijede Isusa. Isus je rekao : "Prodaj sve što imaš¹⁰." Koliko? Sve! "... i podaj siromasima i imaćeš blago na nebu; pa hajde za mnom." (Matej19:21) On je imao puno i ništa nije prodao. Sjećate li se toga?

Petar je bio ribar. Dok sam bio pastor u Rumuniji, imao sam komšiju. Zvao se Daurumunu. Bio je najbolji ribar koga sam ikada poznavao. Volim pecanje, ali pored njega me je bilo sram. Jer, otišli bismo na pecanje, a želio sam da izgradimo prijateljstvo. Sa drugim čovjekom sam gledao fudbalske utakmice, pa sam mogao da mu pričam o crkvi. On se krstio. Pričali smo o fudbalu, a onda me je pitao o crkvi. To se obično dešava. Vi slušate njih, a onda oni slušaju vas. Ali morate prvo vi njih da slušate. I tako sam otišao sa ovim prvim na pecanje. I tako, uđem u vodu, zabacim udicu. On je pored mene i on zabaci

¹⁰ razgovor sa bogatim mladićem.

svoju udicu. I on samo vadi ribu za ribom, a ja ništa.

Rekao sam mu : "Hajde da zamijenimo mesta", jer je na njegovom mestu bilo više riba. I zamenili smo se. Čekao sam, ali ništa. A on ih je vadio jednu za drugom. Rekao sam : "Da zamijenimo pecaljke?" Uradili smo tako, ali ništa nisam ulovio. Pitao sam ga : "Kakav to mamac koristiš?" Dao mi je svoj mamac, ali ništa nisam ulovio. Na kraju mi je rekao da kada upeca ribu odmah zna koju vrstu ribe je ulovio. Pitao sam ga : "Kako to znaš?" Rekao je : "Po načinu kretanja." Rekao sam : "Da li si lud? Šališ se?" Rekao je : "Hej, otac mi je bio ribar, kao i deda ... Ja sam se rodio pecajući!"

On je bio ribar. Počeo je da me podučava. Najprije mi je rekao da, kada idem da pecam to treba raditi rano ujutru, u četiri do pet časova. Zatim me je učio i ostalo. A zatim sam ja počeo da ga učim o Hristu.

Slušajte, Petar je sa ostalim ribarima krenuo u ribolov jer je to bio njegov posao. U Bibliji piše da su lovili ribu cijelu noć. Koliko je ulovio? On je bio dobro opremljen. Imao je GPS sa monitorom da vidi ribe u vodi, ali ribe nije bilo.

Petar dolazi na obalu, a Isus kaže : "Hajde, vrati se ribolovu. Baci mrežu na pravu stranu." Sjećate se tog događaja?

Petar je rekao : "Gospode, podne je. Ja sam ribar. Ne lovi se u podne već ujutro, a već sam pokušavao cijelu noć. Nema ribe."

A Isus kaže : "Baci mrežu na pravu stranu."

Petar kaže : "Gospode, moje kolege me posmatraju. Ismijavaće me. Ne navedi me u sramotu. Nemoj da me blamiraš pred mojim kolegama."

Isus kaže : "Petre, baci mrežu!"

Petar je rekao : "Zato što ti tako kažeš, na tvoju riječ, uradiću tako."

Dobro po njega. Ne zamišljam da hrišćani, kada Bog kaže : "Kreni", oni kažu : "Gospode, ovo nije dobra ideja. Gospode, nemam para, nemam vremena." Ljudi koji vjeruju u Boga kažu : "Jasno!" Oni ne kažu : "Nemama para, nemam vremena, ne isporučujem biblijske lekcije."

Petar je bacio mrežu i znate šta se desilo. Ali evo šta se zatim desilo. Nakon što je ulovio ribu, rekao je : "Gospode, ja sam grešnik. Ne zaslužujem tvoje prisustvo. Idi od mene."

A Isus je rekao : "Od sada ćeš ..." Kada slijedite Isusa, šta radite? Vi pecate ljude.

Jedan citat iz Duha proroštva kaže : "Svaki istinski učenik je se rodio u Božijem carstvu kao misionar. ... Obraćeni ne mogu da odole a da ne govore svima o Bogu."

Drugim riječima, oni koji drugima ne govore, nisu nanovorođeni. Žao mi je. O tome je jutros pričao moj brat i ohrabrio me.

Dakle, on je izvukao ribu na obalu, prodao ju, dao 50% umjesto 10% za desetak crkvi, 50% je uplatio u svoj penzioni fond, a zatim je slijedio Isusa i imao novca. Da li je tako uradio? Šta je uradio? Ostavio je to. Nije imao mozga.!? Zašto biste ostavili toliko mnogo ribe? Mogli ste to da prodate i živite od toga dvije godine bez rada. Zašto bi odustao od

sve te ribe? U stvari, nije li mu Isus dao tu ribu? Zašto bi odustao od toga? Koja je tu bila poruka?

Kada je Isus rekao : "Ostavi to i hajde za mnom.", Isus je rekao : "Razmisli. Ako sam ti dao ribu danas, zar nemam moć da ti ju dam i sutra? Želim da me slijediš, da tražiš najprije mene, da naučiš da mi vjeruješ, jer ću te ja obezbjediti. Ali, želim da ti ja budem najviši prioritet u životu, da ti molitva bude prioritet, da ti crkva bude prioritet ... da ti davanje, propovjedanje, držanje biblijskih časova bude prioritet. Obećavam ti da ću biti sa tobom." U stvari, kada je Isus rekao : "Idite po svijetu i propovjedajte jevanđelje" rekao je i : "I ja ću biti sa vama". A u drugim biblijskim stihovima vidimo da će ih pratiti čuda i znaci. Zašto mi ne vidimo čuda i znake? Zato što ne krećemo. Kad krenete, Bog djeluje.

Krenuću sada u temu. Uzgred, ono što se poslije desilo ... Tavita je umrla. Petar ne odlazi da održi najbolju propovjed na sahrani. Petar odlazi tamo i moli se nad njenim tijelom i ona vaskrsava. Tako funkcioniše crkva. To nije držanje lijepe propovjedi, sakupljanje priloga i odlazak kući.

Ovako treba da funkcioniše crkva. Imate komšiju koji ima rak, idete tamo, pomolite se i on biva iscijeljen. A mi se još i plašimo da se pomolimo jer ne znamo da li će Bog intervenisati, zato što ne poznajemo Boga! Zamislite da naše crkve rade ovako ... Ako odavde odete kući i na putu kući započnete život potpunog posvećenja - molitva kao prioritet, da ne odete iz vaše spavaće sobe prije nego li se pomolite Bogu. I to ne kratko i anemično ... već da izlijete svoje srce pred Bogom i da budete sigurni da ste sa Njim proveli dovoljno vremena i da imate Njegovo prisustvo. Zatim, da Boga postavite iznad vašeg posla, prije bilo čega drugog, da hodate sa Bogom. Zamislite šta bi Bog na taj način uradio u našim crkvama!?

Možda ćemo reći da nema zainteresovanih oko nas. Ali, Isus kaže drugačije : "Žetva je obilna, ali je radnika malo." (Matej 9:37, SSP). Zapravo, Isus ni ne kaže da nema radnika već : "Molite se da Gospod, 'ekbalo' tj. 'da baci' radnike napolje, jer oni sami ne kreću." "Ekbalo" znači "baciti sa snagom" ili "istjerati demone iz nekoga". On može da kaže : "Molite se da Gospod izbaci demone iz radnika" jer kakvo god ometanje imamo između nas i Hrista, to nas demoni ometaju.

Sjećate li se priče o čovjeku koji je pozvan na vjenčanje? On je rekao : "Izvinite, ali upravo sam se oženio." "Izvinite, ali upravo sam kupio nekretninu." "Izvinite, ali upravo moram da isprobam vola kojega sam kupio ..." Sjećate li se? Da li su otišli na vjenčanje? Odnosi ... bogatstvo ... i zarobljenost poslom. To se tamo desilo. Ometanja. To nas drži podalje od Hrista. A Isus kaže : "Molite se da Bog izbaci ometanja, da bi radnici mogli da rade." Mi dolazimo u crkvu da bismo bili blagosloveni, ali nema blagoslova. Bog nas poziva da budemo na blagoslov drugima i tek tada ćemo i sami biti blagosloveni.

Ispričaću vam šta se desilo u Leksingtonu. Kada sam se preselio tamo, u Kentaki, a nisam želio da se preselim jer mi je bilo lijepo u Viskonsinu i ljudi su me voljeli. Bio sam tamo devet godina u istoj oblasti i mogao sam da ostanem još pedeset godina. Ali, molili smo se za Božju volju, ali i da, ako se ikada preselimo, to bude bliže našoj djeci koja su bila južnije. A moja žena ne voli zimu, pa bi joj prijao jug. Meni je svejedno kakvo je vrijeme, ali sam želio da se preselimo bliže našoj djeci.

I dok smo se molili, jednom nas je pozvao sin ... To je preduga priča. Skratiću ju. On nas je pozvao da dođemo na njegov program za Dan zahvalnosti. Vozili smo se iz Viskonsina za Tenesi i dok smo prolazili kroz Nešvil, imali smo još dva sata vožnje. Sjećam se da sam imao telefonski poziv od starješine Dejvida Hartmana, sekretara za propovjedničku službu Konferencije Kentaki Tenesi.

Pitao me je : "Da li je to Pavel?"

"Ja sam."

Rekao je : "Voljeli bismo da se vidimo sa vama."

"A ko ste vi?"

"Ja sam starješina Hartman, predsjednik ..."

"Zašto želite da razgovarate sa mnom?"

"Željeli bismo da vam uputimo jedan poziv ..."

"Hvala vam, ali nisam zainteresovan za to." Žao mi je ali nisam bio baš pristojan.

Pitao je : "Ali, zar nećete bar da popričate sa mnom?"

Rekao sam : "U redu. Recite šta želite."

Rekao je : "Da li ste raspoloženi da dođete da nas posjetite?"

"Pa ne. Nisam zainteresovan za preseljenje. Vi ste u Kentakiju."

A moj sin je otišao na misioni put u Kentaki. Ne u Afriku. Takozvani "redneks" ljudi će pucati na vas. Ozbiljan sam. Upere pušku u vas jer vas ne žele na svojoj teritoriji. A sin mi je rekao da oni pričaju kao da laju. Ništa ih nije razumio. Zato sam i rekao da nisam zainteresovan za Kentaki.

Ali, on je pitao : "Da li možete makar da nas posjetite? Kada biste mogli da dođete?"

Plaćićemo vam put."

Pitao sam : "Gdje ste smješteni?"

Rekao je : "Nešvil."

"Šta? Upravo sada vozim ka Nešvilu."

"Zaista?"

"Da."

Pitao je : "Gdje ste sada?"

"Izlaz 113."

"Pa naša konferencija je kod tog izlaza!"

"OK."

I skrenuo sam na taj izlaz. Rekao mi je da pogledam desno i vidio sam Konferenciju. Rekao sam mu da imam samo deset minuta. Razgovarali smo četiri sata. Duga je to priča. Pozvali

su me da pređem u Leksington. Dao sam im nemoguće uslove u nadi da me neće više ni zvati. Šta god da sam tražio, oni su to omogućili tako da sam to prihvatio. I tako, prešao sam u Leksington. Tamo su mi rekli da su u toj crkvi u posljednjih 70 godina imali u prosjeku četiri do pet krštenja godišnje. U suštini, pet ljudi se krsti a deset umre. Rekli su da je sredina veoma sekularna. Leksington je jedan od pet gradova u SAD-u u kojima 2008/09 nije došlo do ekonomskog pada. Pun je bogatih ljudi. Polovina njih je ekstremno bogata, a drugu polovinu čine baptisti. Oni su već spaseni. Nije im potrebno da budu još spaseni. U suštini, rekli su mi : "Pastore, ne radimo. Nemamo evangelizacije niti biblijske časove."

Pitao sam : "Pa šta radite?"

"Pa, vi propovjedate i posjećujete nas."

Rekao sam : "O, to je kao ovca koja pravi mlijeko, a zatim pije to mlijeko. Srećna ovca. Nije vam potrebna ovca!"

Ako oni konzumiraju ono što proizvedu, onda u tom poslu nema profita.

Pitao sam ih : "Pa zašto ste ovdje?"

"Pastore, mi vas volimo i želimo vas ovdje. Ali to ne funkcioniše."

"Šta biste radili?"

Počeo sam da se molim i rekao sam : "Gospode, svi mi treba da se pokajemo." I počeo sam da molim Boga da mi da mudrost šta da radim u toj crkvi. I molio sam se i molio ... tri mjeseca. Svakog jutra sam posvetio dva sata molitve za tu crkvu, a jednom sedmično bih otišao u tu crkvu, ušao unutra, zaključao se i proveo cijeli dan u molitvi. Nakon tri mjeseca smo imali sastanak pod šatorima. U Americi je problem dok se podignu šatori jer ima paukova i prašine, a ja ne mogu to da podnesem. Molio sam se da umjesto šatora podignu montažne kuće, ali to se još nije desilo¹¹. Tako, morali smo da radimo. Cijelih nedjelju dana smo podizali šatore, a druženje pastora je zaista lijepo. Ali podizanje prljavih, prašnjavih šatora ne volim.

Dakle, podizali smo šatore a ja sam se molio. Molio sam se uveče i rano u jutro. I nakon druge sedmice molitve, jednog jutra, a bio je petak, Bog me je probudio u 02:15. Rekao sam : "Gospode, da li se šališ sa mnom? Nije li prerano?" Želio sam da se vratim snu. Ali, Bog je rekao : "Ustani i moli se."

Evo šta se desilo.

Kad me je Bog probudio, imao sam gomilu ideja kako da vodim biblijske časove u Leksingtonu. Pomislio sam da to neće funkcionisati. Bile su to ideje kakve ranije nisam imao. Zato sam rekao da to neću da radim jer to neće uspjeti. Želio sam da se vratim snu, ali me je Bog nadahnuo da se molim. I tako sam se molio i molio i rekao : "Gospode, ako je ovo od tebe, želim da to pojačaš, da mi potvrdiš, da mi ponovo kažeš da je to od tebe." Počeo sam da zapisujem sve što mi je Bog rekao da uradim u Leksingtonu. Ispisao sam četiri stranice ideja koje mi je Bog dao u misli kada sam se probudio. Jer, ako to ne

¹¹ smijeh.

zapišete, sutradan ćete znati da ste imali lijep san, ali se ničega nećete sjećati. A ne znam da li je to bio san ili misao. I tako sam zapisivao i molio se i završio u 07:15. U 07:30 je doručak, a to ne propuštam. Spremao sam se da odem na doručak i rekao : "Gospode, molim te da mi to potvrdiš. Ako mi ne potvrdiš neću to ni da radim." Čim sam završio tu molitvu, imao sam poziv od Ed Šmita, sa Endrus Univerziteta.

Šta se desilo? Tri mjeseca prije toga sam zvao Eda i rekao mu : "Ede, da li bi došao da naučiš ove ljude da isporučuju biblijske lekcije?"

Rekao je : "Ne mogu. Zakazane su mi naredne dvije godine."

Rekao sam mu : "Zovi me ponovo da govorim na Endrusu. Zdravo!" U suštini, rekao sam mu da ako on ne dođe ovamo, neću ni ja tamo. Mogao sam to sebi da dopustim jer smo prijatelji.

I tako, nakon tri mjeseca ja molim Boga da to potvrdi.

Ed me tada zove i kaže : "Konferencija Karolina je otkazala jedan moj termin zbog nekog problema u njihovom rasporedu, tako da imam jednu Subotu slobodnu. Da li želiš da dođem?"

"Naravno!"

Pitao sam ga : "Koja ti je ideja?"

Rekao je : "Ovako bih ih učio ..."

I to je doslovno bilo, riječ po riječ ono što sam zapisao na četiri stranice!

Rekao sam mu : "Pa to je nevjerovatno!"

"Šta je to neverovatno?"

"Molio sam se tri mjeseca, pa cijelu sedmicu. Bog me je probudio u 02:15, dao mi ideje, zapisao sam ih i sada me ti zoveš i kažeš mi to isto."

Rekao je : "Oooo ... Baš sam uzbuđen."

Evo šta sam uradio. Nakon sastanka pod šatorima, izašao sam pred odbor svoje crkve i rekao : "Narode, molim se tri mjeseca i znam da mi je Bog rekao šta tačno da uradim. Molio sam se, Bog me je probudio, pa sam se molio za potvrdu, pa me je zvao Ed Šmit i rekao mi isto to."

Rekli su : "U redu. Recite nam."

Rekao sam : "Neću da vam kažem."

"Ali, molimo vas pastore, recite nam."

"Nema šanse. Ako vam kažem, nećete to uraditi jer ne volite promjene."

Ni ja ne volim promjene. Kada je moja žena promijenila namještaj, mrzio sam ga. Odlazio sam u posjete drugima, nisam volio da budem kod kuće. Ne volim promjene.

Tako, nećete uvesti te promene. Ako vam kažem, ništa nećete promijeniti. Zato želim da idete kući i molite se mjesec dana da Bog i vama kaže ono što je rekao meni, pa ako vam kaže, onda ćemo to da uradimo." To je izazov, zar ne?

Rekao sam im : "Narode, sljedećeg mjeseca nećemo imati sastanak crkvenog odbora ako se do tada niste molili za ovo. A sada završavam sastanak i šaljem vas kući."

Oni su rekli : "Ali pastore, treba da razgovaramo o krećenju društvenih prostorija ..."

Rekao sam : "Krećenje može da sačeka."

"Ali pastore, treba da ..."

"Ne."

"Pastore, ali tre ..."

Pitao sam : "Ko je ovdje pastor?"

Rekli su : "Vi."

Mogao sam tako nešto da kažem jer sam bio na "medenom mjesecu" - tek sam se doselio pa me ne bi tako brzo promijenili. Dakle, rekao sam im : "Idite kući i molite se. To je prioritet. Želim da budem siguran da ćete se moliti. Zato ću vas zvati i provjeravati."

Sljedeću subotu sam rekao cijeloj crkvi : "Ovo se desilo. Poslao sam ih kući. Želim da to znate. Molite se za njih, jer ako se oni ne mole, sljedećeg mjeseca nema sastanka odbora."

Pozvao sam njih četiri-pet u ponedjeljak, pa drugih četiri-pet u utorak, pa trećih četiri-pet u srijedu i rekao sam im : "Molite se, inače nećete imati sastanak odbora sa mnom. Sljedećeg mjeseca ću vas samo poslati kući i tako sve dok se ne budete molili. Nema sastanka odbora ako se prethodno ne molite."

Nema svrhe imati sastanak odbora ako se ne molimo. Razumijete? Hajde da napravimo lijep plan, a ništa se ne dešava. Ma, molimo se! Hajde da napravimo plan ... Ma, neka nam Bog da plan! I molili su se. Na sljedećem sastanku odbora rekao sam : "Vrijeme je za priznanja. Neka dignu ruke oni koji su se molili. 'Ne svedoči lažno' je zapovjest. Ne smijete lagati." Podigli su ruke. Znači, molili su se.

Rekao sam : "U redu. Recite mi šta vam je Bog rekao." Dvoje od njih je reklo : "Pastore, vrlo čudno, ali Bog nas je nadahnuo da radimo ovu vrstu biblijskih časova kakve nikada nismo radili." To je bilo isto ono što je Bog meni rekao, isto što mi je i Ed Šmit rekao.

Rekao sam : "To je to! Ako ima još dvoje reći ću vam šta mi je Bog rekao." I tako sam im rekao sve.

Tako, umjesto da radimo evangelizacije ... Ja nisam protiv evangelizacija. Ali, ako ih radimo, to je kao da imamo trudnoću jedan mjesec. Kako se to zove? Abortus! Da! Ne možete da promijenite nečiji život za mjesec dana! Baš zato takvi i napuštaju crkvu. Treba da imate neko vrijeme za pripremu. Devet mjeseci trudnoće. Zato smo poslali pozivnice na kućne adrese. Pitali smo ljude da li žele besplatne biblijske lekcije i vjerujte mi, ljudi koji nikada ne dolaze u crkvu, ako im ponudite biblijske lekcije kod kuće, oni pristanu ako je besplatno. Imali smo nadahnuće u molitvi pa smo odlučili da ćemo to zvati Evangelizacija "Poštanski broj".

To znači da Leksington ima trideset i devet poštanskih brojeva, pa ćemo obraditi po jedan poštanski broj godišnje dok ne evangeliziramo cijelu tu oblast i okruženje. Tako, ove

godine obrađujemo 40504, sljedeće godine 40505 ... I za ovaj poštanski broj šaljem pozivnice svakom domu, a ima 10.500 domaćinstava. Pozivamo sve. Šaljemo 10.500 pozivnica u kojima nudimo biblijske časove, a zatim kod svih njih sprovodimo anketu sa spiskom seminara : zdravlje, kuvanje, roditeljstvo, finansije, odvikavanje od pušenja i oni biraju šta žele. Vjerovali ili ne, zapravo su izabrali - neki odvikavanje od pušenja, drugi zdravlje, itd. I mi im ponudimo jedan seminar mjesečno. I to besplatno, jer smo mi iz crkve iz koje to možemo.

Znači, dr. Parker će se baviti zdravljem, Širli će voditi kuvanje, itd. Dakle, jedan seminar mjesečno ; šta god ljudi zatraže. Zna li koliko je njih zatražilo biblijske lekcije? Da li vas zanima broj? Dvije stotine sedamdeset i šest. Dvije stotine sedamdeset i šest! U toj crkvi je bilo dvoje ljudi koji su imali po petoro ljudi kojima su nosili biblijske lekcije. A sada su mi došli : "Pastore, mi bismo ..."

Rekao sam : "Hej! Narode! Dvije stotine sedamdeset i šest ljudi je žedno. Morate im nositi biblijske lekcije. Ja ne mogu sam tolikom broju ljudi da nosim lekcije."

"Ali mi ne znamo da nosimo biblijske lekcije."

"E, pa Ed Šmit dolazi da vas obučiti."

Tako. Ed Šmit je došao i rekao : "Ovo je pravilo : 'Ne govorite. Ako govorite, nećete ponovo nositi biblijsku lekciju. Dovoljno jednostavno?' Svako to može! Ne govorite! To je pravilo. Ako govorite, treba da budete iščlanjeni iz crkve."

Oni su rekli : "Možemo to da uradimo. Šta da radimo?"

"Zakucajte im na vrata. Vi ste poštari. Poštari vas neće ubjeđivati da otvorite poštu. To nije njegov posao. On isporučuje. Ako oni otvore ili ne, zavisi od njih. Vi ste poštari. Zakucajte im na vrata. Kažete : 'Ovo je vaša prijavica. Popunili ste ju. Prijavili ste se za biblijske lekcije. Ovo je biblijska lekcija. Doviđenja!'"

"A šta ako nas pitaju ko smo?"

"Hej! Ja sam Džim. Imam još posla." "Budite otresiti."

"Hej. Naši ljudi znaju kako da budu otresiti. To je lako."

"Budite otresiti. To znači : ne zadržavajte se. Ako počnu da postavljaju pitanja, recite :

'Imam još pedesetoro ljudi kojima treba da odnesem biblijske lekcije. Nemam vremena. Izvinite.' I idite dalje. Ne pričajte. Samo idite. Sljedeća vrata : 'Izvolite'. 'Sljedeća ... sljedeća ...'"

Prvi puta kad su išli da uručuju biblijske lekcije : "Ovo je vaša pristupnica. Ovo ste tražili. A ovo je biblijska lekcija, DVD i priručnik. Izvolite. Doviđenja!"

"Hej, ko ste vi?"

"Izvinite, imam još posla. Moram i drugima da dostavim biblijske lekcije. Doviđenja!"

Evo šta se desilo. Ljudi su bili preplašeni. Samo bi malo otškrinuli vrata i neko bi im rekao : "Dobar dan". Kroz taj mali otvor bi im dao biblijsku lekciju i pozdravio ih. Zna li šta se desilo sljedeće sedmice? Svi oni, bez izuzetka, kada su išli na rijeku više nisu bili uplašeni i širom su otvarali vrata. Zapravo, članovi crkve su mi rekli da su ih treće

sedmice ljudi čekali već otvorenih vrata. Istog dana, u isto vrijeme. Ljudi su vezani za navike. Rekli smo im : "Druge sedmice ne gubite vrijeme. Pitajte ih da li žele da se molite za njih. Ne treba to odlagati za treću sedmicu. Morate to da uradite u drugoj sedmici."

"Imamo finu molitvenu grupu i molitve su nam uslišene. Da li možemo da se molimo za vas? Za šta da se molim?"

Oni će vam to reći. Jer, ako su tražili biblijsko proučavanje onda vjeruju u molitvu pa će vam reći i za šta da se molite.

Treću sedmice im kažite : "Molio sam se za to i to" i kažete tačno šta su tražili : molitva za decu ili bilo šta drugo i onda recite : 'Hej, imam nešto vremena. Hoćete li da zajedno proučavamo Bibliju?'"

Tako, vi ulazite kod njih u kuću.

Ključno : urađena je jedna anketa na Endrusu i oni koji su dostavljali biblijske lekcije, na svakih stotinu su imali dva do pet posto krštenih. Slušajte sada pažljivo! A kod onih koji su u trećoj sedmici ušli u nečiji dom, imali su sedamdeset i osam posto! Mislim da je velika razlika između 2-5% i 78%. Nije li tako? Znači, 78% se krsti ako im se uđe u kuću. Isus je gradio prijateljstva, a onda bi rekao : "Hajde za mnom!" U suštini, uđemo im u kuću i tada gradimo prijateljstvo. Tako smo im rekli : "Treću sedmicu im recite : 'Imam nešto malo vremena. Hoćete li da zajedno proučavamo?' "

"Ali šta ako mi traže da ih podučavam?"

"Recite : 'Ne mogu da vas podučavam. Nisam pastor. Ja sam samo radnik (inženjer, prodavac, ...). Ja ću samo da gledam DVD sa vama.'"

I kada vi to gledate zajedno sa njima, ako vas pitaju u vezi Subote, svinjskog mesa, recite : 'Ja znam nešto malo o tome. Ali, ako budete gledali, dobićete odgovor. Samo gledajte.' U suštini, vi ih ne podučavate. Nije vam dopušteno da ih podučavate. Kada završite gledanje, pomolite se i idite. Nije li to lako? Svako to može."

I tako, ljudi su se prijavljivali. U crkvi gdje je samo dvoje nosilo biblijske lekcije petorici, sada je pedeset i šest ljudi nosilo biblijske lekcije do dvije stotine sedamdeset i šest zainteresovanih. Ti ljudi su bili puni priča. Te priče pričam prije svojih propovjedi.

Jedan "Petar" mi kaže : "Otišao sam kod tog čovjeka. Rekao mi je : 'Ali, ne mogu da držim subotu, ali molim se. Plašim se da ne izgubim posao. Radim za Amazon.' A onda je rekao : 'Slušajte, u ovoj biblijskoj lekciji sam saznao da dan odmora nije nedjelja, a u Amazonu žele da radim nedjeljom, tako da imam slobodnu subotu. Hoću da se krstim!' "

Ja kažem "Petru" : "Hoću da ispričaš tu priču." Tako će se više ljudi prijaviti da isporučuje biblijske lekcije.

Jedna djevojka iz moje crkve koja deset, jedanaest godina nije dolazila u crkvu je čula da se naša crkva pokrenula. Ona je čula da ima raznih dešavanja u crkvi. Dolazila je kasno, a odlazila među prvima. Imala je pirsinge po cijelom tijelu. Alkice su joj bile u nosu, na usnama, pored oka, u ušima, ... puno alkica. Kosa joj je bila ofarbana u razne boje ; kao

Rumunska zastava. Ona je došla kasno a otišla među prvima. Sljedeće subote je došla ponovo. Ja volim da pričam sa ljudima. Tokom pjevanja posljednje himne, pojurio sam i stigao ju kod njenih kola. Stavio sam ruku na vrata automobila. Htjela je da ih otvori.

Rekao sam : "Ne može. Prvo da popričamo."

Rekla mi je : "Ne želim ni sa kim da pričam."

"Znam. Zato si i došla kasno, a otišla si prva."

Pitao sam ju : "Ko si ti?"

"Ja sam ..." (neću da vam kažem njeno ime) Rekla je : "Zaista ne želim da razgovaramo u vezi bilo čega." "Zaista ne želim da pričamo."

Rekao sam : "Slušaj, ako si došla u crkvu to znači da tražiš Hrista."

Rekla je : "Paaa, da i ne. Molila sam se i tražila pomoć od Boga. Ali On nikada nije odgovorio na moje molitve tako da ne vjerujem da je Bogu stalo do mene."

Rekao sam : "O čemu ti pričaš? Bog odgovara na moje molitve. Ne uvijek kako bih želio, ali odgovori na sve moje molitve. 100%!"

"Ne. To nije istina. Vi pastori dosta pričate, ali se to ne dešava tako."

Rekao sam : "Slušaj, Bog odgovara na molitve."

"O, ne znate vi moj život!"

A ona je prošla kroz sve i svašta. Ne samo kroz drogu i prostituciju, već kroz sve!

Rekla je : "Ne znate vi moj život. Žestoko sam se trudila da se promjenim, ali nemam moć za to. Plakala sam i pokušala samoubistvo. Molila sam se očajnički, ali Bog nije odgovorio na moje molitve. Nemam snagu i obeshrabrena sam."

Rekao sam : "Slušaj, gledaj me u oči." Pogledala me je. Gledao sam ju direktno u oči.

"Da li želiš da se promijeniš?"

"Želim."

"U redu. Danas će Bog početi da odgovara na tvoje molitve i da te mijenja. Od danas pa nadalje ćeš doživjeti promjenu."

"Ma ko ste vi da tako pričate? Da li ste vi Bog? Šta vi to umišljate? Kako možete tako nešto da obećate?"

"Slušaj, danas će Bog početi da radi na tvom životu i promijeniceš se."

"Ne! To je laž ..."

Rekao sam : "Prestani da se prepireš. Samo radi šta ti kažem i doživjećeš promjenu."

"Šta želite da uradim? Da dajem novac crkvi? Da dolazim svaku Subotu? Da ne jedem? Ne mogu da prestanem da se drogiram. Šta hoćete da uradim?"

Rekao sam : "Ne! To su forme. Želim da isporučuješ biblijske lekcije."

"Ja da isporučujem biblijske lekcije?! Ne mogu. Ne vjerujem u to. Ni ne dolazim u crkvu. Ne znam ni kako da se molim."

"Slušaj, ljudi žele da se promjene tako što se bore sa sotonom. Ljudi dolaze u crkvu da bi bili blagosloveni. Ali, oni treba da shvate da u kojoj mjeri ste blagoslov drugima, toliko ste i sami blagosloveni i rastete. To je Isus radio. To vas Isus poziva da radite. Želim da isporučuješ biblijske lekcije. Dok učiš druge, shvatićeš i sama."

Rekla je : "Ne mogu to da radim."

"Slušaj, da li možeš drugima da nosiš lekcije? Kao poštar? Ništa ne kažeš i samo odeš, budeš otresita?"

"O, mogu to."

"OK. Ovo su dvije biblijske lekcije, ovo su adrese. Idi i isporuči ovo. Ne radi ništa drugo. Moliću se za tebe."

Uzela je dvije biblijske lekcije i otišla. To je bilo baš nakon završetka bogoslužjenja. Pozvala me je nakon deset minuta : "Mrzim vas! Mrzim Boga! Mrzim crkvu! Nikada se neću vratiti! Nikada se više neću moliti! Bog me ne smatra dostojnom da isporučim biblijske lekcije. Bila sam tamo. To je jedna zgrada sa velikim vratima. Bio je interfon sa imenima. Zvonila sam na stan br.14 da bi mi otvorili vrata. Ali nikoga nije bilo kod kuće. Ne zovite me ponovo da nosim biblijske lekcije."

Rekao sam : "Uspori malo. Idi u kola i moli se, a zatim se vrati."

"Uh, uh ..."

"Hej, jel' hoćeš da se promijeniš ili ne?"

"Da, želim da se promijenim."

"Idi i moli se!"

Pitala je : "Koliko dugo da se molim?"

Rekao sam : "Dok ne dobiješ odgovor."

"OK. Koliko dugo?"

"Ako ne znaš engleski, hoćeš li da ti to kažem na rumunskom?"

"Ne, ne, recite na engleskom."

"Dok ne dobiješ odgovor."

"OK. Ali, koliko sati, minuta?"

"Ne slušaš me, zar ne? Sve dok ne dobiješ odgovor!"

Rekla je : "Ali ne mogu ovdje da ostanem vječno."

"To znači da ne želiš da se promijeniš."

"Kako to mislite?"

"Evo ovako. Budi u kolima i reci : 'Gospode, neću da te pustim dok ne predam biblijsku lekciju.' U suštini, ti se moliš i kažeš : 'Možeš da me ubiješ ili da mi odgovoriš, ali ne mrdam odavde.' I moliš se, ali ne ideš kući. Ne spavaš. Sutra, u nedjelju, još uvek si u kolima i ne jedeš. U ponedjeljak ne ideš na posao već si i dalje u kolima i moliš se. Ovo je moje obećanje tebi : 'Ostaću u svojoj kancelariji, neću ići kući, neću jesti (ovo je velika stvar), neću spavati i moliću se dok ti ne dobiješ odgovor. Ti se moli, a ja ću da se molim za tebe dok ti ne dobiješ odgovor. Da li imamo dogovor?'"

Pitala je : "Vi to stvarno mislite?"

Rekao sam : "Mislim to što sam rekao."

"OK."

Pozvala me je poslije dva-tri sata, u 16:30 i rekla : "Pastore, nećete mi vjerovati šta se desilo."

Rekao sam : "Pokušaj."

Rekla je : "Otišla sam u kola i počela da se molim lijepo, a Bog nije odgovorio. I molila sam se, ali Bog nije odgovorio. Molila sam se, ali Bog nije odgovorio. Tad sam se naljutila, otvorila oči i počela da se prepirem : 'Zašto mi ne odgovoriš? Znam da sam grešnik. Zašto mi ne odgovoriš?'"

Rekao sam : "Eeee, to je molitva."

Kad se molila u početku, to je bila koještarija. Sada, kada je konačno počela da otvara svoje srce i govori Bogu kako se osjeća, to je bilo "otvaranje srca Bogu kao prijatelju" (Put Hristu, str. 93). Razumijete? "Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju."

Rekla je : "Počela sam da se prepirem i onda sam se frustrirala i plakala i rekla : 'Znam da nisam dostojna, ali neću te pustiti. Zašto mi ne odgovoriš?' Otvorila sam oči jer sam se prepirala. To više nisam smatrala molitvom. Tada su se otvorila vrata zgrade. Neki čovjek je iznosio đubre da ga baci u kontejner. Rekla sam : 'Gospode, izvini ali moram da žurim.' Otrčala je do čovjeka i rekla : 'Pustite me da uđem. Treba nekom u stanu br.14 da uručim biblijske lekcije. On nije kod kuće, ali bih mu ubacila ispod vrata i otišla.' On je rekao : 'Ne može. Ako nije kod kuće, nisam ovlašćen da te pustim unutra. A vi me nervirate!' Ja sam rekla : 'Zašto? Pa ni ne poznajete me.' Rekao je : 'Ja sam tražio biblijske lekcije, ali niko nije došao.' Rekla sam : 'Nema problema. Imam dva primjerka. Jedan ću da gurnem ispod vrata stana 14, a drugi ću dati vama, pa ću otići u crkvu da uzmem primjerak za ovu drugu adresu.' Rekao je : 'OK, uđi.' Ja sam rekla : 'Ne, ne. Ne treba da uđem prvi put. Samo isporučujem.' Rekao je : 'Uđi.' Rekla sam : 'Ne. Vi uzmite i gledajte. Ja odoh. Doviđenja.' Rekao je : 'Uđi.' "

I uzeo ju je za ruku. Ušli su unutra. Uplašila se. On je bio visok, krupan, kao Švarceneger, a ona je bila sitna.

Rekao joj je : "Sjedi."

Sjela je, a on je izišao i zatvorio vrata. I sada je ona sama u njegovom stanu.

Rekla je : "Pastore, sada sam počela da molim Boga za zaštitu : 'Gospode, želiš da isporučim biblijsku lekciju. Ali, ovo je previše. Zaštiti me, molim te.'" Ona kaže da je deset, petnaest minuta kasnije onaj čovjek došao sa jedanaest drugih komšija. Svi su imali duže kose, konjske repove, kožne jakne sa slikom mrtvačke glave na leđima. Bili su to motorciklisti, bajkeri.

Rekao je : "Narode, vi svi uzimate drogu ..." On im je bio šef. "... i rekli ste mi da želite da se promijenite. Molio sam Boga za pomoć i On je poslao anđela." Ona je to slušala.

"I ovo je vaša prilika. Sjedite i slušajte ju. A ti nam sada reci šta ti radiš da se promjeniš."

Ona je pitala : "Ja? Ja sam grešnik. Vi ne znate moj život. Ja nisam u stanju ... Moram da se pokajem. Moram da se promjenim. Uzmite ovaj DVD. Ne znam šta da vam kažem. Pustite ga."

I oni su gledali i rekli : "Znači, ti, grešnica ovo radiš za Hrista?"

"Da, i ja želim da se promjenim."

Pustili su DVD i rekli : "Ovo je najbolje. Nešto najbolje što smo vidjeli u životu. Ovo je nada!

Možemo da se promjenimo! Dođi i sljedeću sedmicu. Molim te."

Rekla mi je : "Pastore, Gospod me je smatrao dostojnom da predam ove biblijske lekcije ne jednom, već nekolicini njih. Ovo je promijenilo moj život. Promijenilo je moje srce. Ne mogu da vjerujem. Želim da se vratim. Želim da budem tamo svaku subotu. Ne želim to da propustim." Ona je, zapravo, dovela u crkvu bivšeg zavisnika od droge. On ide na biblijske časove za krštenje. A ona od tada nijednom nije propustila crkvu.

Rekao sam joj : "Hej, želim da ispričaš tu priču pred crkvom." Uradila je to. Zamislite ... puno njih se javilo da isporučuje biblijske lekcije.

Prosječno godišnje je bilo dvije stotine osoba koje su dobijale biblijske lekcije. Na jesen, nakon šest do devet mjeseci biblijskih časova, organizujemo evangelizaciona predavanja, jer ljudi ne donose odluku bez evangelizacija. A potrebno je da donesu odluku. Ali, oni se ne promijene za samo trideset dana. Oni su već devet mjeseci proučavali Bibliju. Znaju sve. Molili su se, razmišljali su, prihvatili su to. A neki su to odbacili. I sada, kada su evangelizaciona predavanja, oni se krste. Ali znate šta ... Znae šta oni misle o adventistima? Nisu to Subota i svinjsko meso i vegetarijanci."Adventisti su oni koji ne jedu ovo, drže Subotu, vjeruju u Duh proroštva i ne jedu meso." Ne. Znae šta kažu svi koje krstimo? Kažu : "Adventisti su oni koji isporučuju biblijske lekcije."

Oni su to shvatili : "Da biste bili adventista, treba da ...?" – "Proučavate Bibliju."

Krstili smo puno ljudi. A sljedeća za biblijsku lekciju joj je bila mama, pentakostalka, pa za njenog muža, pa za njenog komšiju. Sada i oni nose biblijske lekcije.

To je crkva! Narode ... crkva koja se moli. Crkva koja radi je crkva koja je živa, koja doživljava Božju moć i svaku Subotu imamo nove priče koje su bolje od propovjedi, jer one dokazuju da je Bog stvaran. Ljudi ne dolaze u crkvu zbog programa. Ako žele zabavu, uključice TV. Holivud im pruža profesionalnu zabavu. Ljudi dolaze u crkvu da vide Boga, pa ako ga tamo nema, oni ne dolaze ponovo.

Zamislite ... Bog nas poziva. Ja idem na naše sastanke pod šatorima, govorim tamo i vidim šta se dešava dok ljudi predaju svoje živote Hristu. Ljudi predaju sve, kao što je moj prijatelj Žan Noel propovjeda o čovjeku koji je došao, koji je sjedio tamo i predao svoj život Bogu. Viđam ljude koji odustaju od svega : od novca, svojih kuća, prodaju svoja imanja, od svega. Oni predaju svoj život Bogu i ne brinu, a onda se vrte i pričaju priče kao onaj Fani. Mogao bih tako da vam ispričam puno priča da nikada ne bismo otišli kući. Priče kako je Bog nešto obezbjedio a da nisu ništa izgubili. Nisu izgubili ni kuću, ni posao ...

Da li je Avraam izgubio svog sina kada ga je predao Bogu? Nije. Bogu nije drago da vam oduzme djecu, vašu kuću ili posao. Bogu to nije potrebno. On kaže : "Ne uživam u vašim žrtvama. Zapravo ih mrzim. Potrebni ste mi vi." Ali, kada ste spremni da nešto žrtvujete, onda nemate idole koje obožavate, već imate jednog Boga i tada On može da djeluje. Razumijete?

Moramo da završimo. Isteklo nam je vrijeme, ali ... To je crkva - molite se za mrtve u crkvi ...

Apostol Pavle kaže : "Svskog dana umirem ..." "Raspet sam ..."

Pređimo na sljedeći slajd jer želim da kažem poentu na kraju. "Ako ko dođe k' meni ..." Narode, u suštini, morate imati u vidu cijenu da biste slijedili Isusa, ako želite da Isus bude stvaran u vašem životu.

Idemo na sljedeći. Ovaj sam htio. Slušajte sada pažljivo. Nemoguće je slijediti Hrista ako prije toga ne umre naše staro 'ja'. Ako želite da iskusite Hristov život, morate najprije da iskusite Hristovu smrt. Ne možete biti sa Hristom ako se ne odričete kako se On odricao.

Pokušaj da izgradite nov život u Hristu, a na temeljima starog, može samo propasti. Nema uzaludnijeg poduhvata nego da se bude Hristov sljedbenik bez smrti našeg starog 'ja'. U suštini, Isus ne može da popravi ili iscijeli naše srce, ne može da promijeni naše srce, već On praktično usmrti naše srce i stvara novo srce u nama, a to se zove novorođenje. Nikada u Bibliji nećete pročitati da je Isus popravio vaše srce, već da vam je dao novo. A da biste dobili novo srce, staro srce mora da umre. E, tu imamo problem. On ne gradi nov život na temeljima starog, već ubija stari i mi tu imamo problem.

"Naše 'ja' je neprijatelj koga najviše treba da se plašimo. Nijedan oblik poroka nema tako kobno dejstvo na karakter kao ljudska strast i samopravednost koji nisu pod nadzorom Svetog Duha."

A slušajte sada pažljivo. Bog ne traži od nas da ostavimo samo loše, već i neke dobre navike. Mi ne treba da umremo samo starom lošem dijelu nas, već treba da umremo i pravednom dijelu. Da li me čujete? Ne treba da umre samo naše loše 'ja', već i pravedno 'ja', a njega je teže usmrtiti. Slušajte citat : "Moramo da razapnemo naše 'ja'. Kad je naše 'ja' uronjeno u Hrista, istinska ljubav tada spontano izvire." Ovo želim da slušate pažljivo. Čitajte ovo sebi glasno. "Svako ..." Ko sve? Da li se to odnosi i na vas? Pročitajmo : "Svako ko sebe bezrezervno ponudi Gospodu za službu ..." To znači koliko je neko posvećen, predan. "... dobiće [neograničenu nebesku] silu za ostvarenje nemjerljivih rezultata." Šta više možemo poželjeti? Ovo je problem! Jer, kada se ne predamo potpuno, mi ne dobijamo tu silu. A oni koji se predaju u potpunosti, dobijaju [neograničenu nebesku] silu. Koliko je to neograničeno? Možete da pomjerate planine, da vaskrsnete mrtve. Neograničena nebeska sila! Naš um to ne može ni da shvati. To je toliko veliko. "... dobiće [neograničenu nebesku] silu za ostvarenje nemjerljivih rezultata." To je najavljeno da će se desiti u crkvi. Duh proroštva kaže da će se Božje Djelo završiti silom većom nego na početku. Ali ovo nam je potrebno.

Sve što su učenici uradili, svi članovi crkve treba danas da danas. Petar je vaskrsao Tavitu. Petrova sjenka bi prešla preko bolesnih i oni bi se iscijelili. Da li to treba da se dešava i danas? Apsolutno! "Djelo slično onom koje je Gospod radio kroz svoje poslane glasnike nakon Dana Pedesetnice, On čeka da obavi danas." Koji je ovdje uslov? Jer, ovaj i prethodni pasus su povezani. "Svako ko sebe bezrezervno ponudi Gospodu za službu ..."

Ovo smo naučili u cijeloj protekloj sedmici. Bog ima poruku. Ovo je dobra konferencija. Pod utiskom sam, a ne volim da laskam ljudima. Zapravo, nikada to ne radim. I crkveno rukovodstvo i ljudi su me impresionirali. Oduševila me je i hrana¹² u kuhinji. Predivna je! Dobri ljudi, ljubazni ... Bog ima plan za vas. Bog vas poziva da uradite nešto u vezi toga. Ne oklijevajte. "Svako ko sebe bezrezervno ponudi Gospodu za službu ..." Ne treba da brinete da li ćete pobijediti ili ne. Ne treba da brinete da li ste dobri ili niste, stari, mladi, bolesni, da li umirete ... Ne treba da brinete o tome. Ne treba da brinete o tome šta možete ili ne možete da uradite, jer se tu ne radi o vama. Treba samo da brinete da se "bezrezervno ponudi[te] Gospodu za službu." A zatim, neka Hristos radi. Samo Mu vjerujte. On ne laže. Iz tog razloga su učenici napustili ribolov. Zato je Jelisije napustio farmu. To je razlog da bi mogli da postignu toliko mnogo.

Isprićaću vam jednu priču i time završavamo.

Bio je jedan čovjek koji je užasno mucao. Znao o čemu pričam? Užasno je mucao. Za njega nije bilo budućnosti. Roditelji su ga voljeli, brinuli o njemu, ali su rekli : "Ne možeš da ideš u školu. Ne možeš puno da pričaš. Ne možeš ovo, ne možeš ono ..." Ali, on je rekao : "Pastor je rekao da Bog ima plan za svakog. 'Jer ja znam misli [planove] koje mislim za vas.' " Rekao im je : "Bog ima planove za mene!" Roditelji su rekli : "Nisi ti sposoban za to." On je išao u školu i njegovi drugovi su ga ismijavali, a on se molio : "Gospode, nisam dobro. Nemam nadu. Ne mogu sam ništa da uradim. Jedva da mogu da završim školu. Ali, ti si rekao da ako ti se potpuno predam, ovakav kakav sam, da ćeš ti moćno da radiš preko mene. Hoćeš li to da uradiš za mene?"

Nakon nekoliko takvih molitvi, Bog ga je nadahnuo da treba da bude stomatolog. Rekao je roditeljima da će da ide u školu za stomatologe. Oni su mu rekli : "Ne možeš to da radiš." Da skratim, on se molio i uspio je u tome - završio školu za stomatologe i postao stomatolog.

Dvadeset i pet godina kasnije je bilo okupljanje generacija na kojem svi govore o svojim postignućima. Oni koji su nešto postigli dođu, a oni koji nisu, ne dođu, jer nemaju čime da se hvale. Oni to zovu "ponovno okupljanje". On je otišao na taj skup.

I jedan kaže : "Ja sam doktor", drugi : "Ja sam biznismen". "Imam kuću na obali"... hvalisali su se.

On je bio posljednji. Svi su ga gledali. Rekao je: "Ja a a zna a am Isusa."

¹² smijeh.

Rekli su mu : "Fino. Znamo Ga i mi."

"Ne, ne znate."

"Ma, znamo mi Isusa. Nego, reci čime se baviš."

"Ja a a ži i i vim za Isusa."

"Pa, svi mi živimo za Isusa."

"Ne, ne živite."

"Ama, reci čime se baviš."

"Ja pro pro po vje dam Isusa."

"Ma pusti to više. Od čega živiš?"

"Ja živim za Isusa. Upravo sam vam to rekao."

"Ne to, nego, kojim se poslom baviš?"

"Ja sam novorođeni hrišćanin."

"Ma hajde ... osim toga?"

"Aaa osim toga, ja sam stomatolog."

"Ti si stomatolog?"

"Da."

"Oooo ... kako si se odlučio za to?"

Ispričao im je to, uz mucanje : "Molio sam se i potpuno sam se predao Bogu. Nisam imao nadu, ali mi je Bog rekao da budem stomatolog. Nisam znao zašto. Ali saznao sam zašto. Ljudi koji vole Isusa ne mogu da odole a da ne govore drugima, a ja sam želio da govorim, ali niko nije imao strpljenja da sluša. Ali, kada ih primim u svoju ordinaciju, kada su moje ruke u njihovim ustima, nemaju izbor nego da me slušaju. Kada im završim zube, oni mi kažu da su puno puta čuli Jevanđelje, ali da nikada nisu vidjeli Isusa do tada. Oni nemaju više bol, ali se vrate. Ja ih pitam zašto su došli jer nemaju problem. Oni mi kažu : 'Kada dođemo ovdje, osjećamo da je Isus tu i želimo da provedemo nešto vremena sa vama, zato što znamo da je Isus tu. U vama vidimo Isusa.'"

Narode ... ako Bog može da upotrijebi magarca, može da upotrijebi i vas i mene. Ako Bog može da upotrijebi jednog mucavca, može da upotrijebi i vas i mene. Ali, naše 'ja' mora da umre, a onda, nakon što se potpuno predamo Bogu, nakon Isusove smrti, možemo imati korist od Isusovog života. Bog vas danas ovdje poziva da uradite tako.

Pjevajmo zajedno "Hristu dajem sve" i dok to pjevate, neka to bude vaša molitva. I odlučite da od danas pa nadalje, da ćete se potpuno posvetiti Bogu, da ćete se moliti svakoga dana ; ne samo obične molitve već one prave i odlučiti da ćete držati biblijske časove, širiti Jevanđelje, da ćete biti podrška u crkvi, da ćete se moliti za pastora, za svoju konferenciju, da ćete raditi ujedinjeni i propovijedati Jevanđelje, tako da gradovi saznaju o Hristu. Isus će doći da nas vodi kući. Bog želi da to radite i ne brinite ako to ne možete da radite. Niko to ne može da radi. Ne treba da se obazirete na sebe. Treba da gledate u Isusa. To nije teorija. To je stvarnost. Imam puno priča, ali nemamo vremena.

Mogao bih da vam pričam o jednoj doktorki u mojoj crkvi, Šandri. Ona nikad ne bi pričala sa ljudima. Toliko je stidljiva. Čak misli da nema jezik. Šandra je dala DVD-ove svojim kolegama doktorima u jednoj bolnici u Leksingtonu. Sada se njih sedam-osam sastaju svakog jutra da se mole zajedno. Jedna medicinska sestra tamo, jedna zla djevojka je rekla : "Ne treba mi vaše proučavanje Biblije." I otišla je. Ali niko ju nije volio.

Rekla je Šandri : "Mrzim to što radite!"

Šandra je rekla : "Što ne pogledaš jedan DVD?"

"Nemam vremena!"

"Ti putuješ četrdeset i pet minuta do kuće. Daću ti CD da ga poslušаш."

"OK."

Uzela je CD. Kada je došla sljedećeg dana rekla je : "Daj mi još neki." I tako svakog dana. Odslušala ih je sve. Pridružila se ostalima u proučavanju Biblije. Cijela bolnica zna za njih. To se dešava danas u Americi. Nije nešto od prije dvije hiljade godina.

Mogao bih da vam ispričam još puno priča. Bog je živ! Pjevajmo "Hristu dajem sve", a onda će se na kraju pastor Pol pomoliti Bogu.

Ustanimo svi :

"Hristu dajem srce svoje i svoj život svaki dan,
da ja Njemu uvijek služim zahvalan i radostan!

Hristu dajem sve, Hristu dajem sve :
samo tebi, Spase dragi, jer ti ljubiš me!

Hristu dajem sve što imam, svoje srce donosim!
dajem sve na ovom svijetu, samo da bih bio s' Njim!

Hristu dajem sve, Hristu dajem sve :
samo tebi, Spase dragi, jer ti ljubiš me!

Hristu dajem samog sebe sada i u vječnosti,
da za Njega samo svijetlim sjajem prave vjernosti!

Hristu dajem sve, Hristu dajem sve :
samo tebi, Spase dragi, jer ti ljubiš me."

Pognimo glave. "Oče nebeski, kakvo je ovo putovanje na kojem si nas vodio! O, Bože, hvala ti što si nas ovog jutra ohrabrio da se oslobodimo tereta sa srca i što su nam razotkriveni izazovi koji nam se dešavaju, hrpe problema sa kojima se hrvemo. Puno ti hvala u ime svih nas što su spaljeni problemi koje smo zapisali na papirima, što su ljudi sa olakšanjem, mirom i radosno, ispunjeni Duhom napustili ovaj šator. A onda, Gospode, ovog popodneva, ohrabrio si nas da ti se potpuno predamo, da ti se potpuno predamo.

Gospode, znam da u mom životu mogu lako da se vratim starim stvarima ; lako je postići 95% a da to nije 100%. Gospode, daj nam smjelost, daj nam hrabrost, daj nam spremnost da ti predamo sve. Gospode, oprosti nam što smo neefikasni, oprosti nam što smo umrtvljeni, oprosti nam za neefikasne crkve, oprosti nam za konferencije koje nisu porasle, oprosti nam što smo manje od onoga što si želio da budemo. Gospode, ispuni nas sada da bismo mogli da se ponašamo u skladu sa tvojim planom za život svakoga pojedinca. Pomozi nam da shvatimo šta želiš da radimo. Pomozi meni da shvatim šta želiš da ja radim. Daj svakome od nas razumijevanje na šta nas tačno pozivaš da uradimo i da ne ustajemo sa molitve na koljenima dok ne razumijemo i spoznamo to za sebe. Gospode, hvala ti što si nam doveo ovog Božjeg čovjeka da nas inspiriše da tako radimo. Budi sa njim na njegovom putu kući i dok nastavlja da radi u tvom Djelu po cijeloj planeti, da se tvoje Djelo završi pa da možemo da idemo kući. Gospode, puno ti hvala. Ispuni nas sada da se, dok se vozimo kućama, promijenimo i budemo drugačiji ljudi u odnosu na to kakvi smo bili onda kada smo došli na ove sastanke. Da odavde iziđemo kao novi ljudi u Hristu, mrtvi svom starom 'ja', a živi tebi. Ovo te molimo u Isusovo ime. Amin."

DODATAK

BeyondPatmos – Produkcija ove serije predavanja

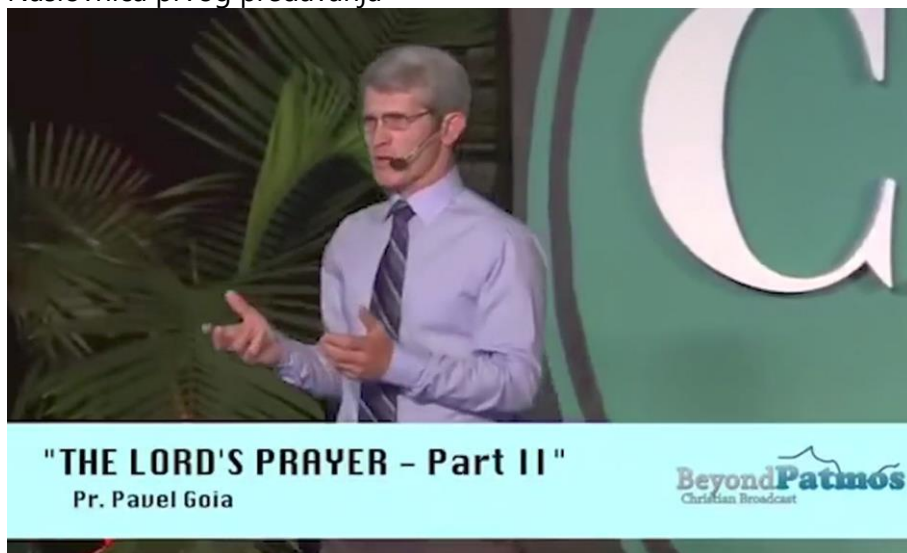
propovjednik Pavel Goja

Naslovnica prvog predavanja

Naslovnica prvog predavanja

Naslovnica drugog predavanja

Naslovnica tretčeg predavanja

Naslovnica četvrtog predavanja

Naslovnica petog predavanja

Naslovnica šestog predavanja

Naslovnica sedmog predavanja

Porodica Goja – prije nesreće sina u bijeloj košulji

Fotografija sina i snahe nakon njegove nesreće

Porodica Goja – četiri godine prije ove serije predavanja

Krst na Karpatima

Planinarske cipele Pavla Goje o čijim kopčama je visio nad ambisom

Stijena uz koju su se Pavel i Pici penjali bez planinarske opreme